

ULUSLARARASI SPOR BİLİMLERİ ARAŞTIRMA KONGRESİ

10-13 Eylül/September 2015
Çanakkale, TURKEY

IV. ULEAD CONGRESS

INTERNATIONAL CONGRESS ON RESEARCH IN SPORTS SCIENCES:

"Sports, Peace and Friendship"

4. ULEAD KONGRESİ

ULUSLARARASI SPOR BİLİMLERİ ARAŞTIRMA KONGRESİ:

"Spor, Barış ve Dostluk"

(USBAK)

usbak.ulead.org.tr

DÜZENLEME KURULU

Prof. Dr. Yücel ACER

(Kongre Onursal Başkanı)
Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Rektörü

Prof. Dr. Dinçay KÖKSAL

(Kongre Başkanı)
Ulead Başkanı

Prof. Dr. Gıyasettin DEMİRHAN	Hacettepe Üniversitesi / Spor Bilimleri Demeği Başkanı
Prof. Dr. İsmail Hakkı MİRİCİ	Hacettepe Üniversitesi
Prof. Dr. Yavuz TAŞKIRAN	Kocaeli Üniversitesi
Doç. Dr. Kürşat KARACABEY	Düzce Üniversitesi
Doç. Dr. Recep ÖZMERDİVENLİ	Düzce Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. H. Özden YURDAKUL	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Özhan BAVLI	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. İlhan ADİLOĞULLARI	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Serdar GERİ	Manas Üniversitesi-Kırgızistan
Okt. Deniz ÜNVER	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi
Öğr.Gör. Türkan SÖĞÜTÇÜ	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi
Öğr. Gör. Zeynel DOHMAN	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi
Arş. Gör. Recep GÖRGÜLÜ	Bangor Üniversitesi-İngiltere
Arş. Gör. Ender ŞENEL	Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi
Arş. Gör. Can ÖZGİDER	Orta Doğu Teknik Üniversitesi
Gökhan BOZKURT	Portekiz

SEKRETERYA

Yrd. Doç. Dr. İlhan ADİLOĞULLARI
Yrd. Doç.Dr. Hüseyin Ö. YURDAKUL
Yrd. Doç.Dr. Özhan BAVLI
Öğr. Gör. Zeynel DOHMAN
Öğr.Gör. Türkan SÖĞÜTÇÜ
Öğr.Gör.Harun SUYUNÇ
Okt. Gamze Elif ADİLOĞULLARI
Arş.Gör. Ender ŞENEL
Arş.Gör. Can ÖZGİDER
Arş.Gör. Meriç ÖDEMİŞ

BİLİM KURULU

Dr. Kemal Tamer	Gazi Üniversitesi
Dr. Mehmet Günay	Gazi Üniversitesi
Dr. Azmi Yetim	Gazi Üniversitesi
Dr. Nurettin Konar	İstanbul Üniversitesi
Dr. Ömer Şenel	Gazi Üniversitesi
Dr. Özbay Güven	Gazi Üniversitesi
Dr. Nedim Çetin	Sakarya Üniversitesi
Dr. Kemal Nuri Özerkan	İstanbul Üniversitesi
Dr. Arslan Kalkavan	Karadeniz Teknik Üniversitesi
Dr. Erdal Zorba	Gazi Üniversitesi
Dr. İbrahim Yıldırım	Gazi Üniversitesi
Dr. Turgay Biçer	Marmara Üniversitesi
Dr. Cengiz Arslan	Fırat Üniversitesi
Dr. Salih Pınar	Marmara Üniversitesi
Dr. Aysel Pehlivan	Marmara Üniversitesi
Dr. Hülya Aşçı	Marmara Üniversitesi
Dr. Yavuz Taşkiran	Kocaeli Üniversitesi
Dr. Seydi Karakuş	Dumlupınar Üniversitesi
Dr. Sami Mengütay	Haliç Üniversitesi
Dr. Biroldoğan	Girne Amerikan Üniversitesi
Dr. Mehmet Akif Ziyagil	Ondokuz Mayıs Üniversitesi
Dr. Rasim Kale	Gelişim Üniversitesi
Dr. Müslüm Bakır	Okan Üniversitesi
Dr. Hasan Kasap	Gedik Üniversitesi
Dr. Mehmet Kutlu	Kırıkkale Üniversitesi
Dr. Gıyasettin Demirhan	Hacettepe Üniversitesi
Dr. Settar Koçak	Ortaoğu Teknik Üniversitesi
Dr. Ziya Koruç	Hacettepe Üniversitesi
Dr. Ali Ahmet Doğan	Kırıkkale Üniversitesi
Dr. Osman Pepe	Erciyes Üniversitesi
Dr. Osman İmamoğlu	Ondokuz Mayıs Üniversitesi
Dr. Recep Gürsoy	Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi
Dr. Rana Varol	Ege Üniversitesi
Dr. Peter Bonov	Sofia Spor Akademisi
Dr. Ramiz Arabacı	Uludağ Üniversitesi
Dr. Gülsüm Baştuğ	Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi
Dr. Kürşat Karacabey	Düzce Üniversitesi
Dr. Özcan Saygın	Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi
Dr. İlhan Toksöz	Trakya Üniversitesi
Dr. Bülent Gürbüz	Kırıkkale Üniversitesi
Dr. Metin Yaman	Gazi Üniversitesi
Dr. Osman Mutlu	Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi
Dr. Fahri Akçakoyun	Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi
Dr. Hasan Şahan	Akdeniz Üniversitesi
Dr. Vedat Çınar	Fırat Üniversitesi
Dr. Mehibe Akandere	Selçuk Üniversitesi
Dr. İbrahim Erdemir	Balıkesir Üniversitesi
Dr. Nimet Haşıl Korkmaz	Uludağ Üniversitesi
Dr. Emine Çağlar	Kırıkkale Üniversitesi
Dr. Hayri Ertan	Anadolu Üniversitesi
Dr. Recep Özmerdivenli	Düzce Üniversitesi
Dr. Rıdvan Ekmekçi	Pamukkale Üniversitesi
Dr. Ertuğrul Gelen	Sakarya Üniversitesi
Dr. Fatih Kılınç	Süleyman Demirel Üniversitesi
Dr. Zekeriya Gökaş	Balıkesir Üniversitesi
Dr. Recep Kürkçü	Amasya Üniversitesi

Dr. Levent İlhan	Gazi Üniversitesi
Dr. Faruk Yamaner	Hitit Üniversitesi
Dr. Hüseyin Ünlü	Aksaray Üniversitesi
Dr. Süleyman Murat Yıldız	Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi
Dr. Zaim Alparslan Acar	Uludağ Üniversitesi
Dr. Hayrettin Gümüşdağ	Bozok Üniversitesi
Dr. Kadir Pepe	Burdur M.Akif Ersoy Üniversitesi
Dr. Serkan Hazar	Niğde Üniversitesi
Dr. Ziya Bahadır	Erciyes Üniversitesi
Dr. Tekin Çolakoğlu	Gazi Üniversitesi
Dr. İbrahim Cicioğlu	Gazi Üniversitesi
Dr. Burhanettin Hacıcaferoğlu	Antalya Ghim
Dr. Süleyman Şahin	Bursa Ghim
Dr. Savaş Duman	Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi
Dr. Turhan Toros	Mersin Üniversitesi
Dr. Çağrı Çelenk	Erciyes Üniversitesi
Dr. Hakkı Ulucan	Erciyes Üniversitesi
Dr. Nurtekin Erkmen	Selçuk Üniversitesi
Dr. Ö. Alpaslan Gençay	Sütçü İmam Üniversitesi
Dr. Selçuk Gençay	Sütçü İmam Üniversitesi
Dr. Murat Kaldırımçı	Atatürk Üniversitesi
Dr. Murat Özşaker	Celal Bayar Üniversitesi
Dr. Fatih Çatıkkaş	Celal Bayar Üniversitesi
Dr. Levent İlhan	Gazi Üniversitesi
Dr. Mehmet Acet	Dumlupınar Üniversitesi
Dr. Erkut Konter	9 Eylül Üniversitesi
Dr. Ünal Türkçapar	Sütçü İmam Üniversitesi
Dr. Nurper Özbar	Düzce Üniversitesi
Dr. Ayla Taşkiran	Düzce Üniversitesi
Dr. Nuri Topsakal	Düzce Üniversitesi
Dr. Reşat Sadık	Düzce Üniversitesi
Dr. Abdülislam Köse	Uşak Üniversitesi
Dr. Kazım Kaya	Ahi Evran Üniversitesi
Dr. Alpaslan Kartal	Bozok Üniversitesi
Dr. Hakan Ünal	Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi
Dr. Ercan Zorba	Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi
Dr. Ali Ağılönü	Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi
Dr. Burak Gürer	Gaziantep Üniversitesi
Dr. H.Murat Şahin	Batman Üniversitesi
Dr. Mehmet Efe	Siirt Üniversitesi
Dr. Murat Özmaden	Adnan Menderes Üniversitesi
Dr. Tarık Sevindi	Aksaray Üniversitesi
Dr. Erdil Durukan	Balıkesir Üniversitesi
Dr. Haktan Sivrikaya	Balıkesir Üniversitesi
Dr. Bekir Mendeş	Gaziantep Üniversitesi
Dr. Mehmet Kale	Anadolu Üniversitesi

İLKOKUL BİRİNCİ SINIFLARDA OYUN VE FİZİKSEL ETKİNLİKLER DERSİ KAZANIMLARININ AMACA ULAŞABİLİRLİĞİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ	7
FARKLI KÜLTÜRLERDEKİ FUTBOL TENİSİ SPORCULARININ BOŞ ZAMAN AKTİVİTELERİNE YÖNELİK TUTUMLARININ İNCELENMESİ	8
ULUSAL GÜNLÜK GAZETELERDE SPOR İÇERİKLİ KÖŞE YAZILARININ ELE ALINIŞI.....	9
PROFESYONEL HAKEMLİK BİLGİ BİRİKİMİ GELİŞTİRME SÜRECİNDE FUTBOL HAKEMLERİNİN GELENEKSEL VE SOSYAL MEDYA KULLANIM PRATİKLERİ	10
SPOR EĞİTİMİ VEREN YÜKSEKÖĞRETİM KURUMLARINDAKİ AKADEMİSYENLERİN ÖRGÜTSEL BAĞLILIĞI	11
DÜZENLİ YÜZME VE STEP-AEROBİK EGZERSİZ YAPAN KADINLARIN FİZİKSEL UYGUNLUK PARAMETRELERİNİN SEDAN TERLE İLE KARŞILAŞTIRILMASI	12
ÇUKUROVA ÜNİVERSİTESİ BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU ÖĞRENCİLERİNİN DUYGULARINI YÖNETME BECERİLERİNİN İNCELENMESİ.....	13
ŞANS OYUNLARI OYNAYAN İŞTİRAKÇİLERDE KATILIMI ETKİLEYEN FAKTÖRLERİN İNCELENMESİ	14
SPOR EĞİTİMİ VEREN YÜKSEKÖĞRETİM KURUMLARINDA ÖRGÜTSEL İLETİŞİM	15
DÜZENLİ OLARAK SPOR YAPAN VE YAPMAYAN BAYANLARIN SAĞLIKLI YAŞAM BİÇİMİ DAVRANIŞLARININ İNCELENMESİ: KIRŞEHİR İLİ ÖRNEĞİ	16
BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU ANTRENÖRLÜK EĞİTİMİ BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNİN LİDERLİK STİLLERİNİN İNCELENMESİ	17
SAKARYA ÜNİVERSİTESİ İDARİ PERSONELİ SAĞLIKLI YAŞAM PROFİLİ ANKETİNİN UYGULANMASI	18
KAYAK (ALP DİSİPLİNİ) ANTRENÖRLERİN LİDERLİK TARZLARININ BELİRLENMESİNE YÖNELİK BİR ARAŞTIRMA	19
KANGOO JUMP İLE YAPILAN ANTRENMANIN KIZ ATLETLERDE SPRINT VE DURARAK UZUN ATLAMA GELİŞİMİ ÜZERİNE OLAN ETKİSİNİN İNCELENMESİ.....	20
KADIN FUTBOLCULARDA FARKLI ISINMA PROTOKOLLERİNİN VURUŞ SÜRATİNE AKUT ETKİSİ.....	21
OLİMPİZMİN SPOR YARGISINA ETKİSİ VE AD HOC (GEÇİCİ) TAHKİM YARGILAMASI	22
BİLEK GÜREŞİNDE ANTROPOMETRİNİN ÖNEMİ.....	23
GENETİK FAKTÖRLERİN SPORTİF PERFORMANSA ETKİSİ	24
SPOR ORGANİZASYONLARI AÇISINDAN GÖNÜLLÜ KATILIMIN İNCELENMESİ: BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU ÖĞRENCİLERİ ÜZERİNE BİR UYGULAMA	25
BİREYSEL VE TAKIM SPORLARIYLA İLGİLENER ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN KİTAP OKUMA ALIŞKANLIKLARININ BAZI DEĞİŞKENLER AÇISINDAN KARŞILAŞTIRILMASI.....	26
MODERN ÇAĞIN PRANGASI: BİR SERBEST ZAMAN KISITLAYICISI OLARAK İNTERNET BAĞIMLILIĞININ İNCELENMESİ	27
TRİATLON SPORCULARININ SPORDA DOPİNGİN KULLANIM NEDENLERİYLE İLGİLİ GÖRÜŞLERİNİN BELİRLENMESİ.....	28
GENÇLİK MERKEZLERİNE ÜYE OLAN GENÇLERİN ATILGANLIK DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ.....	29
BEDEN EĞİTİMİ ETKİNLİKLERİNİN HAFİF DERECEDE ZİHİNSEL ENGELLİ ÇOCUKLAR ÜZERİNDEKİ ETKİLERİNİN FİZİKSEL PARAMETRELER AÇISINDAN DEĞERLENDİRMESİ	30
ULUSLARARASI OLİMPİK KONGRE ÇIKTILARINDA “BARIŞ” TEMASI	31
GENÇ AMATÖR FUTBOLCULARDA AEROBİK PERFORMANS, KISA SPRINT VE TEKRARLI SPRINT YETENEĞİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ	32

PROFESYONEL FUTBOL DİSİPLİN KURULUNCA SÜPER LİG TAKIMLARINA VERİLEN CEZALARIN ARDIŞIK DÖRT SEZON BOYUNCA İNCELENMESİ	33
PTT 1. LİG FUTBOL TAKIMLARININ 2011-2015 SEZONLARI İÇİNDE DİSİPLİN İHLALLERİNDEN DOĞAN FİİLLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ	34
SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ ÖZEL YETENEK SINAVINDA ERKEK VE KADIN ADAYLARDA COĞRAFİ BÖLGE, YAŞ, LİSE TÜRÜ, MİLLİLİK VE FİZİKSEL ÖZELLİKLERİN BAŞARIYA ETKİSİNİN ARAŞTIRILMASI.....	35
SPOR GENEL MÜDÜRLÜĞÜ TAŞRA TEŞKİLATINDA ÇALIŞAN PERSONELİN ÖZNEL MUTLULUK DÜZEYLERİ	36
DÜZENLİ EGZERSİZ YAPAN BİREYLERİN CİNSİYET VE DENEYİM SÜRELERİNE GÖRE ÖZYETERLİK, BENLİK SAYGISI VE ATILGANLIKLARI	37
ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİN FİZİKSEL AKTİVİTE DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ.....	38
ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN SPOR YAPMASINI ETKİLEYEN FAKTÖRLER	39
AVUKATLARIN ÇOCUKLUK VE ERGENLİK DÖNEMLERİNDEKİ FİZİKSEL AKTİVİTE DENEYİMLERİNİN VE YETİŞKİNLİKTE FİZİKSEL AKTİVİTELERE KATILAMAMA NEDENLERİNİN İNCELENMESİ	40
SERVQUAL YÖNTEMİYLE FITNESS MERKEZLERİNDEKİ HİZMET KALİTESİ BEKLENTİSİNİN İNCELENMESİ	41
ULUSLARARASI SPOR ORGANİZASYONLARININ EKONOMİK ETKİLERİ: 17. AKDENİZ OYUNLARI ÖRNEĞİ.....	42
TÜRKİYE DEPLASMANLI BASKETBOL LİGLERİ YÖNETİM ESASLARI YÖNERGELERİNİN İNCELENMESİ (TÜRKİYE BASKETBOL İKİNCİ LİGİ ÖRNEĞİ)	43
İSTANBUL'DAKİ ÖZEL SPOR İŞLETMELERİNDE ÇALIŞAN FİTNESS ANTRENÖRLERİNİN ÖRGÜTSEL SİNİZM VE ÖRGÜTSEL ADALET İLİŞKİSİNİN İNCELENMESİ	44
FUNCTIONAL BALANCE TRAINING EFFECTS ON STATIC AND DYNAMIC BALANCE PERFORMANCE OF ADOLESCENT SOCCER PLAYERS	45
EFFECTS OF WHOLE BODY VIBRATION TRAINING ON ITN SCORES AND SERVE SPEED IN TENNIS PLAYERS.....	46
BASKETBOL OYNAYAN ERKEK ÇOCUKLARIN AKADEMİK BAŞARILARININ BAZI DEĞİŞKENLER İLE İLİŞKİSİ.....	47
TEKVANDOCULARIN PSİKOLOJİK SAĞLAMLIKLARI VE ÖZ-ANLAYIŞ DÜZEYLERİNİN TAKIM SPORCULARIYLA KARŞILAŞTIRILMASI	48
BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ÖĞRETMENİ ADAYLARININ "İDEAL BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ÖĞRETMENİ" ALGILARI	49
10-12 YAŞ GRUBU ÇOCUKLARIN OYUN VE SPOR CESARETLERİ: OKUL VE BEDEN EĞİTİMİ DERSİ BAŞARISI, İÇE-DIŞA DÖNÜK OLMA ALGISI VE ANAOKULU EĞİTİMİ	50
SPORCU, SEYİRCİ VE TEKNİK SORUMLULARIN SEVİNÇ, KIZGINLIK GÖSTERİLERİ VE YAPMIŞ OLDUKLARI EL, KOL, BAŞ VE VÜCUT HAREKETLERİNİN MÜSABAKA SEYRİ ÜZERİNDEKİ ETKİSİ.....	51
4 HAFTALIK PLİOMETRİK ANTRENMANLARIN KADIN FUTSALCILARDA SURAT VE ALT EKSTREMİTE KUVVETİNE OLAN ETKİSİNİN İNCELENMESİ.....	52
ÖĞRENCİLERİN BAKIŞ AÇISIYLA TERAPATİK REKREASYON DERS DENEYİMİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ	53
SAMSUN İL MERKEZİNDEKİ FARKLI YAŞLARDAKİ ERKEK VE KADINLARIN EGZERSİZ DAVRANIŞI DEĞİŞİM BASAMAKLARI - STAGES OF EXERCISE BEHAVİOR CHANGE İN FEMALE AND MALE FROM DİFFERENT AGE GROUPS İN SAMSUN CİTY CENTER	54
SAMSUN İL MERKEZİNDE YAŞ, CİNSİYET VE DÜZENLİ FİZİKSEL AKTİVİTE ALIŞKANLIĞI FAKTÖRLERİNE BAĞLI BEDEN KÜTLE İNDEKSİNDEKİ DEĞİŞİM.....	55
SPOR GENEL MÜDÜRLÜĞÜNDE KADIN PERSONELE YÖNELİK CAM TAVAN SENDROMU VE ÜST DÜZEY YÖNETİCİ POZİSYONUNA YÜKSELMELERİNDEKİ ENGELLER: İSTANBUL İLİ ÖRNEĞİ	56
SPA WELNESS VE FITNESS İŞLETMELERİNDE DEĞER ZİNCİRİ	57

COURAGE AND FOOTBALL PERFORMANCE IN THE FACE OF NEGATIVE AND POSITIVE CIRCUMSTANCES	58
12 HAFTALIK EGZERSİZ PROGRAMININ ATİPİK OTİZMLİ ÇOCUKLARIN KABA MOTOR BECERİ DÜZEYLERİNE ETKİSİ	60
AKTİF ADÖLESLERDE SÜRAT KOŞULARI, ANAEROBİK GÜÇ, DİKEY SIÇRAMA VE FİZİKSEL ÖZELLİKLERDEN AEROBİK GÜCÜN TAHMİNİ	61
GEÇMİŞTE, EN AZ 6 AYLIK DÖNEMDE DÜZENLİ FİZİKSEL AKTİVİTE YAPANLARIN VE SEDANTERLERİN SİGARA İÇME ORANLARININ KARŞILAŞTIRILMASI	62
ŞİDDET EĞİLİMLİ ERGENLERİN SOSYALLEŞME SÜREÇLERİNE FİZİKSEL AKTİVİTE VE SPORTİF OYUNLARIN ETKİSİ	63
AKTİF VE SEDANTER İNSANLARDA DÜZENLİ FİZİKSEL AKTİVİTEYE KATILIMI ENGELLEYEN VE GÜDÜLEYEN FAKTÖRLER	64
ÇANAKKALE İL MERKEZİNDE TAKIM SPORU YAPAN 15-18 YAŞ AMATÖR SPORCULARIN MÜSABAKA VE ANTRENMAN ANINDA MEYDANA GELEN SAKATLIKLARININ İNCELENMESİ.....	65
BEDEN EĞİTİMİ ÖĞRETMENLERİNİN DUYGUSAL ZEKÂ İLE MESLEKİ TÜKENMİŞLİK DÜZEYLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ	66
8-10 YAŞ ÇOCUKLARDA TENİS BECERİSİNİN GELİŞİMLERİNE ETKİ EDEN FAKTÖRLERİN DEĞERLENDİRİLMESİ...67	
VÜCUT GELİŞTİRME VE FİTNESS SPORU YAPAN BİREYLERİN, İSTİRAHAT METABOLİZMA HIZI VE BAZI ANTROPOMETRİK ÖLÇÜMLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI	68
GÜNEYDOĞU ANADOLU BÖLGESİNDE GÖREV YAPAN BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ÖĞRETMENLERİNİN HALK OYUNLARI HAKKINDAKİ GÖRÜŞLERİNİN ARAŞTIRILMASI	69
10-12 YAŞ ÇOCUKLARDA ÖNCELLEME ZAMANI İLE STATİK VE DİNAMİK DENGELİLİŞKİNİNİN ARAŞTIRILMASI ..70	
ASSESSMENT OF EMOTIONAL INTELLIGENCE OF THE STUDENTS OF SCHOOL OF PHYSICAL EDUCATION AND SPORTS IN TERMS OF DIFFERENT VARIABLES.....	71
MASA TENİSİ SPORUNDA FARKLI ISINMA PROTOKOLLERİNİN İSABETLİLİK PERFORMANSIYLA İLİŞKİNİNİN İNCELENMESİ	72
FARKLI KLASMANLARDAKİ FUTBOL HAKEMLERİNİN ODAKLANMIŞ DİKKAT BECERİLERİ İLE REAKSİYON SÜRELERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI	73
BASKETBOL ÇALIŞAN 8-10 YAŞ GRUBU ÇOCUKLARDA EĞİTSEL OYUNLARIN BASKETBOL TEKNİK BECERİLERİ GELİŞİMİNİN ETKİSİNİN İNCELENMESİ.....	74
GENÇ ERKEK BASKETBOLCULARIN FİZİKSEL ÖZELLİKLERİ, BAZI PARAMETRELER VE AEROBİK GÜÇLERİNİN MEVKİLERE GÖRE İNCELENMESİ.....	75
KAMU PERSONELİ SEÇME SINAVI İÇİN DERSHANEYE GİDEN ÖĞRENCİLERİN BOŞ ZAMAN DEĞERLENDİRME BİÇİMLERİ	76
FUTBOL OYNAYAN VE OYNAMAYAN 17-21 YAŞ ARASI BİREYLERİN ÖZGÜVEN DÜZEYLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI	77
BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU ÖĞRENCİLERİNİN İLETİŞİM BECERİLERİ İLE PROBLEM ÇÖZME BECERİLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİNİN İNCELENMESİ.....	78
BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU ÖĞRENCİLERİNİN ÖĞRENME STİLLERİNİN İNCELENMESİ(BALIKESİR İLİ ÖRNEĞİ)	79
13-15 YAŞ KIZ VE ERKEK BASKETBOLCULARIN BAZI FİZİKSEL UYGUNLUK ÖZELLİKLERİNİN ARAŞTIRILMASI.....80	
U 19 YAŞ ALTI FUTBOLCULARIN ANTRENÖRLERİNDE ALGILADIKLARI LİDERLİK ALGISI VE TERCİH ETTİKLERİ LİDERLİK DAVRANIŞININ İNCELENMESİ.....	81

SÜPER AMATÖR LİGDE OYNAYAN FUTBOLCULARIN FUTBOL OYUN KURALLARI BİLGİ DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ	82
ÜNİVERSİTELERDE GÖREV YAPAN AKADEMİK VE İDARİ PERSONELİN SAĞLIKLI YAŞAM BİÇİMİ DAVRANIŞLARININ İNCELENMESİ (ADIYAMAN ÜNİVERSİTESİ ÖRNEĞİ).....	83
TAKIM SPORU İLE UĞRAŞAN SPORCULARIN BEDEN KİTLE İNDEKSİ, REAKSİYON ZAMANI, ANAEROBİK GÜÇ VE ESNEKLİK ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ.....	84
TENİS SPORU İLE UĞRAŞAN 4-5 YAŞ ÇOCUKLARDA BAZI FİZİKSEL UYGUNLUK ÖZELLİKLERİNİN ARAŞTIRILMASI	85
BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU ÖĞRENCİLERİ İLE SAĞLIK YÜKSEKOKULU ÖĞRENCİLERİNİN SAĞLIKLI YAŞAM BİÇİMİ DAVRANIŞLARININ KARŞILAŞTIRILMASI (ADIYAMAN ÜNİVERSİTESİ ÖRNEĞİ)	86
MEHMET AKİF ERSOY ÜNİVERSİTESİ BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULUNDA ÖĞRENİM GÖREN ÖĞRENCİLERİN LİDERLİK DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ.....	87
ATLETİZM VE FUTBOL SPORLARIYLA UĞRAŞAN ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN BAZI BATIL İNANÇLARININ İNCELENMESİ	88
OKUL SPORLARINA KATILAN ÖĞRENCİ SPORCULARIN SPORTMENLİK DAVRANIŞLARININ İNCELENMESİ	89
BURDUR İLİNDEKİ 11-16 YAŞ ARASI BAYAN VOLEYBOLCULARDA CORE VE PLİOMETRİK ANTRENMAN PROGRAMLARININ BAZI FİZİKSEL VE MOTORİK ÖZELLİKLERE ETKİSİNİN İNCELENMESİ	90
FİTNESS VE BODY BÜİLDİNG YARIŞMASINA HAZIRLANAN SPORCULARIN ANTRENMAN PROGRAMLARI SONUCUNDA BAZI FİZİKSEL ÖZELLİKLERİNE ETKİSİNİN İNCELENMESİ	91
8-10 YAŞ ERKEK ÇOCUKLARINDA BELİRLENEN YAŞLARA GÖRE EUROFİT TEST BATARYALARININ İNCELENMESİ	92
ZİHİNSEL ANTRENMAN YÖNTEMİNİN 10-12 YAŞ FUTBOLCULARDA DENGELİK ÜZERİNE ETKİSİNİN İNCELENMESİ	93
PARK REKREASYONUNA KATILAN KADINLARDA SERBEST ZAMAN ENGELLERİYLE BAŞ ETME STRATEJİLERİ VE YAŞAM TATMİNİNİN İNCELENMESİ (KEPEZ BELEDİYESİ ÖRNEĞİ)	94
FARKLI KUVVET ANTRENMANLARININ İKİ VÜCUT GELİŞTİRME SPORCUSUNUN İZOKİNETİK KAS KUVVETLERİ VE ANTROPOMETRİK VÜCUT ÖLÇÜMLERİ ÜZERİNE ETKİSİ	95
ADANA İLİNDE FİTNESS SALONLARINA ÜYE KADIN VE ERKEKLERİN KİLOFOBİ DÜZEYLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI	96
KADIN SAĞLIK ÇALIŞANLARININ SPORTİF REKREASYON'A YÖNELİK ENGELLERİNİN VE YAŞAM DOYUMLARININ İNCELENMESİ (ANTALYA EĞİTİM VE ARAŞTIRMA HASTANESİ ÖRNEĞİ)	97
ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN TOPLUMSAL CİNSİYET ROLLERİNE YÖNELİK TUTUMLARI.....	98
ANKARA SÜPER AMATÖR LİG FUTBOLCULARIN ÖZ YETERLİK İNANCI VE YARIŞMA DURUMLUK KAYGILARININ KARŞILAŞTIRILMASI	99
SAĞLIK HİZMETLERİ MESLEK YÜKSEKOKULU ÖĞRENCİLERİNİN EGZERSİZ ALIŞKANLIKLARI VE SİGARA KULLANMA DURUMLARININ İNCELENMESİ.....	100
OKUL YÖNETİCİLERİNİN BEDEN EĞİTİMİ ÖĞRETMENİNE KARŞI TUTUMLARININ İNCELENMESİ	101
SINIF ÖĞRETMENLERİNİN OYUN VE FİZİKİ ETKİNLİKLER DERSİNE İLİŞKİN GÖRÜŞLERİNİN İNCELENMESİ	102
MASA TENİSİ SÜPER LİGİNDEKİ SPORCULARIN UYRUK DEĞİŞKENİ EKSENİNDE İNCELENMESİ / AN ANALYSIS OF THE ATHLETES İN TABLE TENNIS SUPER LEAGUE İN LİNE WİTH THE VARIABLE OF NATIONALİTY	103
ÜNİVERSİTE TAKIMLARINDA MÜCADELE EDEN SPORCULARIN, SPORA KATILIM MOTİVASYONLARINA ETKİ EDEN FAKTÖRLERİN BELİRLENMESİ (ESKİŞEHİR OSMANGAZİ ÜNİVERSİTESİ ÖRNEĞİ)	104

TENİS SPORU İLE UĞRAŞAN ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN BAZI BATIL İNANÇ VE DAVRANIŞLARININ İNCELENMESİ	105
SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİNDE ÖĞRENİM GÖREN ÖĞRENCİLERİN İLETİŞİM BECERİSİ ALGILARININ İNCELENMESİ	106
15 YAŞ ALTI FUTBOLCULARIN ZİHİNSEL DAYANIKLILIK DÜZEYLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ	107
THE RELATIONSHIP BETWEEN MUSCLE STRENGTH, ANAEROBIC PERFORMANCE, BODY COMPOSITION AND FLEXIBILITY IN COLLEGIATE SOCCER PLAYERS	108
SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ SPOR YÖNETİCİLİĞİ BÖLÜMÜNDE ÖĞRENİM GÖREN ÖĞRENCİLERİN MESLEKTEN BEKLENTİLERİNİN İNCELENMESİ	109
SPOR EĞİTİMİ ALAN YÜKSEKÖĞRENİM ÖĞRENCİLERİNİN ATILGANLIK DÜZEYLERİNİN BAZI DEĞİŞKENLER AÇISINDAN İNCELENMESİ	110
ADÖLESAN FUTBOLCULARIN YAŞ VE FİZİKSEL ÖZELLİKLERİ İLE KONDİSYONEL ÖZELLİKLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ	111
BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ALANINDA ÖĞRENİM GÖREN ÖĞRENCİLERDE BAZI AKADEMİK FAKTÖRLER ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ	112
PARAMEDİK EĞİTİMİNDE BEDEN EĞİTİMİ VE VÜCUT GELİŞTİRME DERSİNİN YERİ	113
BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU ÖĞRENCİLERİNİN KİTLE İLETİŞİM ARAÇLARINA GÜVEN DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ	114
GENÇ FUTBOLCULARDA BAZI AEROBİK DAYANIKLILIK TESTLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI	115
İSTANBUL'DAKİ ÖZEL SPOR İŞLETMELERİNİN ÜCRETLENDİRME POLİTİKALARI VE ÇALIŞANLARIN ÜCRET ADALET ALGILARININ İNCELENMESİ	116
GENÇ ELİT FUTBOL OYUNCULARINDA AEROBİK VE ANAEROBİK PERFORMANSIN SEZONSAL DEĞİŞİMİ	117
BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU ÖĞRENCİLERİNİN SPORDA ŞİDDETE SALDIRGANLIK DAVRANIŞLARININ İNCELENMESİ	118
2014-2015 SEZONU TÜRKİYE BASKETBOL LİĞİ (TBL), TÜRKİYE BASKETBOL 2. LİĞİ (TB2L), TÜRKİYE KADIN BASKETBOL LİĞİ (TKBL) VE TÜRKİYE KADIN BASKETBOL 2. LİĞİ (TKB2L) TAKIMLARININ VERİMLİLİK ORANLARININ KARŞILAŞTIRILMASI	119
COMPARISON OF THE EFFICIENCY RATINGS OF 2014-2015 SEASON TEAMS IN TURKISH BASKETBALL LEAGUE (TBL), TURKISH BASKETBALL LEAGUE 2 (TBL2), TURKISH WOMAN BASKETBALL LEAGUE (TWBL), TURKISH WOMAN BASKETBALL LEAGUE 2 (TWBL2)	120
SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN BÖLÜM SEÇME NEDENLERİNİN İNCELENMESİ: ONDOKUZ MAYIS ÜNİVERSİTESİ ÖRNEĞİ	121
ONDOKUZ MAYIS ÜNİVERSİTESİ ÖĞRENCİLERİNİN SPOR ÜRÜNLERİNDE MARKA TERCİHLERİNİN İNCELENMESİ	122
GELİŞİM ÇAĞINDAKİ BASKETBOLCULARDA DOPİNG KULLANIMI EĞİLİMİ VE BİLGİ DÜZEYİNİN İNCELENMESİ	123
HANGİ FAKTÖRLER FUTBOL MAÇLARINA KATILIM KARARINI ETKİLER: BESYO ÖĞRENCİLERİ ÖRNEĞİ "	124
ELİT FUTBOLCULARDA ANAEROBİK EŞİK KOŞU HIZININ OYUN BÖLGELERİ AÇISINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ	125
GENÇ FUTBOLCULARDA MAKSİMAL KALP ATIM HIZININ DEĞERLENDİRİLMESİ	126
BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ALANINDA ÖĞRENİM GÖREN ÖĞRENCİLERİN EĞİTİM İNANÇLARININ BAZI DEĞİŞKENLER AÇISINDAN İNCELENMESİ	127

11-16 YAŞ ARASI FUTBOLCULARDA BACAK KÜTLE DEĞERLERİ İLE BAZI KONDİSYONEL VE TEKNİK PARAMETRELER ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ	128
11-16 YAŞ ARASI FUTBOLCULARIN MEVKİLERİNE GÖRE BAZI FİZİKSEL VE TEKNİK PARAMETRELERİN İNCELENMESİ	129
SPOR TESİSLERİNİN YÖNETİM VE İŞLETMECİLİK AÇILARINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ	130
BMI, CARDIOVASCULAR DISEASE, AND MORTALITY.	131
BESYO ÖĞRENCİLERİNİN İNGİLİZCE DERSİNE YÖNELİK TUTUMLARININ İNCELENMESİ	132
BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU ÖĞRENCİLERİNİN EĞLENDİREREK EĞİTİM YAKLAŞIMINA İLİŞKİN TUTUMLARININ İNCELENMESİ	133
AMATÖR FUTBOLCULARIN FAİR PLAY ANLAYIŞLARI ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA	134
BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULLARINDA ÖĞRENİM GÖREN ÖĞRENCİLERİN İNGİLİZCE DERSİNE YÖNELİK ÖZ YETERLİK İNANÇLARININ İNCELENMESİ	135
MODERN OLİMPİYAT OYUNLARINDA SİYASET VE BOYKOTLARA BAKIŞ	136
TAKIM SPORLARINDA FARKLI UYARI HIZLARINDAKİ SEZİNLEME ZAMANININ KARŞILAŞTIRILMASI	137
SPORCU VE SPORCU OLMAYAN BAYAN ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN SOSYAL FİZİK KAYGI DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ	138
GENÇ BASKETBOLCULARDA REAKSİYON ZAMANI VE DENGE BECERİLERİNİN ŞUT TEKNİĞİNE ETKİSİ	139
AVRUPA A VE B KATEGORİLERİNDEKİ SUTOPU TAKIMLARININ KAZANMA VE KAYBETME DURUMLARINI BELİRLEYEN ŞUT VE PAS DEĞİŞKENLERİNİN ANALİZİ	140
YÜZÜCÜLERİN DAYANIKLILIKLARINI DEĞERLENDİRME KULLANILAN FAKTÖR YAPILARI İLE 5000 M HAVUZ VE AÇIK SU YÜZME PERFORMANSLARININ TAHMİNİ	141
BASKETBOL OYNAYAN 12- 13 YAŞ ÇOCUKLARIN HAYAL ETME BİÇİMLERİNİN BELİRLENMESİ	142
SANAYİ ÇALIŞANLARININ REKREYATİF AKTİVİTELERE KATILIMLARININ ÖRGÜTSEL BAĞLILIK VE TÜKENMİŞLİK DÜZEYLERİNE ETKİSİ (GAZİANTEP UYGULAMASI)	143
ELİT ATLETLERİN ÖZ-YETERLİK VE ÖZGÜVEN DÜZEYLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ	144
SUTOPU MÜSABAKALARINDA OYUNCU ÜSTÜNLÜĞÜ ELDE EDİLEN ALANLAR İLE 6:5 OYUNDAKİ ŞUT BÖLGELERİ	145
ORTA YAŞ KADINLARDA SEKİZ HAFTALIK FİTNESS EGZERSİZİNİN BAZI FİZİKSEL UYGUNLUK PARAMETRELERİNE ETKİSİ	146
2010 DÜNYA BASKETBOL ŞAMPİYONASI'NIN SPOR TURİZMİ VE EKONOMİK ETKİLERİ AÇISINDAN İNCELENMESİ	147
ÖZEL EĞİTİM VE DEVLET OKULLARINDA GÖREV YAPAN ÖĞRETMENLERİN ÖĞRENİLMİŞ GÜÇLÜLÜKLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI	148
PİLATES ANTRENMANININ LİSELİ KIZ VOLEYBOLCULARIN BAZI MOTORİK ÖZELLİKLERİNE ETKİSİ	149
ON HAFTALIK KUVVET ANTRENMAN PROGRAMININ KADIN BASKETBOL TAKIMINDA OYNAYAN SPORCULARIN MOTORİK ÖZELLİKLERİNE ETKİSİ	150
ÇANAKKALELİ GENÇ KIZ VOLEYBOLCULARIN BAZI MOTORİK ÖZELLİKLERİNİN İNCELENMESİ	151
ÇANAKKALE ONSEKİZ MART ÜNİVERSİTESİ BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULUNDA UYGULAMALI DERSLERDE UYGULAMA ESNASINDA OLUŞAN SAKATLIKLARIN TESPİTİ	152

**İLKOKUL BİRİNCİ SINIFLARDA OYUN VE FİZİKSEL ETKİNLİKLER DERSİ
KAZANIMLARININ AMACA ULAŞABİLİRLİĞİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ**

AYŞE ERTAN¹

¹ MİLLİ EĞİTİM BAKANLIĞI

bedenegitimcii@hotmail.com

Çalışmanın Amacı: Birinci sınıf “Oyun ve Fiziki Etkinlikler” dersi kazanımlarının sınıf öğretmenlerince amaca ulaştırılabilirliğini değerlendirmektir. Araştırmanın çalışma gurubunu Balıkesir – Burhaniye’de devlet ilkokulundaki birinci sınıfta derse giren, dört sınıf öğretmeni oluşturmaktadır. Çalışmanın Yöntemi: Araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden gözlem ve görüşme metodları kullanılmıştır. Çalışma iki hafta deneme gözlemlerinden sonra altı hafta süresince, haftanın her günü 1’er ders saati gözlenerek gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın verilerini, araştırmacı tarafından alan taraması yapılarak 26 adet “Yarı Yapılandırılmış Gözlem Formu” geliştirilmiştir. Yüzde hesaplarıyla sınıf öğretmenlerin kazanım vermede yeterliliği bulunmuştur. Uygulama süreci içerisinde aynı öğretmenlerle yeni ders programı ile ilgili görüşlerini almaya yönelik sorular yöneltilerek “Standartlaştırılmış Açık Uçlu Görüşme Formu” ile nitel sonuçlara varılmıştır. Bulgular: Gözlem sonuçlarına göre öğretmenlerin kazanım verme oranları (%28,9) ve (%58,5) arasında değiştiği saptanmıştır. Elde edilen görüşme sonuçlarında da sınıf öğretmenleri oyun ve fiziki etkinlikler ders programını yeteri kadar bilmediklerini ifade etmişler ve derse yeterince önem vermedikleri saptanmıştır. Sonuç: Araştırmanın sonucunda elde edilen nitel bulgulara göre, 6 hafta süren ve toplam 15’er ders saati gözlemlenen bu süreçte, sınıf öğretmenlerinin oyun ve fiziki etkinlikler ders programını uygulamaya yönelik yeterlilik düzeyleri düşük bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler : Oyun, Fiziki Etkinlik, Program Değerlendirme, Gözlem, Görüşme

FARKLI KÜLTÜRLERDEKİ FUTBOL TENİSİ SPORCULARININ BOŞ ZAMAN AKTİVİTELERİNE YÖNELİK TUTUMLARININ İNCELENMESİ

ADEM PALA¹, MUSTAFA BİNER¹, SERCAN ÖNCEN², MEHMET KARGÜN³

¹ MARMARA ÜNİVERSİTESİ

² NAMIK KEMAL ÜNİVERSİTESİ

³ GAZİOSMANPAŞA ÜNİVERSİTESİ

ademmpala@hotmail.com

Amaç; Gelişen ve değişen dünya düzeninde, farklı kültürlerdeki futbol tenisi sporcularının boş zaman aktivitelerine yönelik tutumlarının incelenmesidir.

Yöntem; Çalışmaya 2013 yılında İstanbul'da düzenlenen Avrupa Futbol Tenisi Şampiyonasına sporcu olarak gelen 26'sı kadın (% 40) ve 39'u erkek (% 60) olmak üzere toplam 65 sporcu gönüllü olarak katılmıştır. Çalışmada veri toplama aracı olarak; Kişisel bilgi formu ve Ragheb ve Beard tarafından 1982 yılında geliştirilen ve Türkçeye uyarlaması Akgül ve Gürbüz tarafından yapılan 'Boş Zaman Tutum Ölçeği (BZTÖ) (Leisure Attitude Scale:LAS) ile kullanılmıştır.

Bulgular ve Sonuç; Araştırmada kullanılan anketin 3 alt boyutunda ("bilişsel, davranışsal ve duyuşsal) boş zaman tutumlarında cinsiyete göre farklılığı tespit etmek için yapılan t-test analizi sonucunda cinsiyete göre her 3 alt boyut içinde anlamlı farklılıklar bulunamamıştır. ($p > .05$) Yine boş zaman tutumlarında yaşa göre farklılığı tespit etmek için yapılan ANOVA testi sonucunda her 3 alt boyut içinde anlamlı farklılık bulunamamıştır. ($p > .05$)

Anahtar Kelimeler : Boş Zaman, Futbol Tenisi, Tutum

ULUSAL GÜNLÜK GAZETELERDE SPOR İÇERİKLİ KÖŞE YAZILARININ ELE ALINIŞI

MEHMET ALP ÇELİK¹, ZEKİ TAŞ²

¹ SPOR TOTO TEŞKİLAT BAŞKANLIĞI - SPOR BAKANLIĞI

² SPOR BAKANLIĞI

alpcelik1981@hotmail.com

Ulusal günlük gazeteler; günlük olaylar hakkında ayrıntılı haberler vermeyi amaçlarlar. Gazetelerin spor sayfaları, içerisinde köşe yazılarının ve sportif aktivitelerle ilgili spor haberlerinin yer aldığı sayfalardır. Bu araştırmanın amacı, Türkiye’de yayımlanan ulusal günlük gazetelerde spor içerikli köşe yazılarının yer almasını incelemektir. Araştırmada ülkemizde yayımlanan dokuz adet ulusal günlük gazetelerin spor sayfaları bir yıl süreyle incelenmiştir. Köşe yazılarının haber sayısı, yayımlandığı sayfa numarası, ne kadar yer verildiği (cm), gazetelerin erişim bilgileri tespit edilmiştir. Gazete alan hesaplamaları, yüzde (%) olarak ve istatistikî değerlendirmeler Microsoft-Excel programında yapılmıştır. Veriler Microsoft Office Word programına aktararak çalışma tamamlanmıştır. Elde edilen sonuçlara göre; spor içerikli yazılan köşe yazılarının haber sayısının, daha çok Milliyet gazetesinde yayımlandığı, Cumhuriyet gazetesinin 1. sayfada haber yaptığı, Haber Türk gazetesinin köşe yazıları için daha fazla alan kullandığı, Zaman gazetesinin ise daha fazla kişiye erişim sağladığı bulgularına ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler : köşe yazıları, spor, ulusal günlük gazeteler

PROFESYONEL HAKEMLİK BİLGİ BİRİKİMİ GELİŞTİRME SÜRECİNDE FUTBOL HAKEMLERİNİN GELENEKSEL VE SOSYAL MEDYA KULLANIM PRATİKLERİ

NİMET ÖNÜR ¹, SEFER KALAMAN ², OKTAY ÇOBAN ²

¹ EGE ÜNİVERSİTESİ - İLETİŞİM FAKÜLTESİ

² BOZOK ÜNİVERSİTESİ - İLETİŞİM FAKÜLTESİ

sefer.kalaman@bozok.edu.tr

Kendine özgü profesyonel bir kültürün ve kuralların geçerli olduğu futbolda, oynanan maçlar, takımların rakiplerine güçlerini gösterdiği ve kazanmanın yanında dostluğun ve spor ahlakının da ön planda olduğu/olması gerektiği önemli karşılaşmalardır. Bu karşılaşmalarda görev yapan hakemler ise sahada maçı yöneten profesyonel aktörlerdir. Söz konusu profesyonellik, futbolun kurallarını bilmeyi ve bunları profesyonelce sahada uygulayabilmeyi gerektirmektedir. Hakemler, maça yoğun konsantre olabilmek, karşılaştığı sorunların aşılmasında söz konusu kurallar bağlamında objektif yaratıcı stratejiler geliştirebilmek, doğru, kesin ve çabuk karar verebilmek gibi önem arz eden konularda yetkin olmak durumundadır. Bunların gerisinde hakemlerin, fiziksel kondisyonlarını da iyi bir biçimde sürdürebilmeleri gerekmektedir.

Hakemlerin, hakemlikteki başarılarını sürdürebilmeleri ve klasman atlamaları için hakemliğe başladıklarında aldıkları eğitim sınırlı kalmaktadır. Hakemler, maçları izleyebilmek, hakem arkadaşlarının maçlardaki performansını takip edebilmek ve maça ilgili yorumlardan haberdar olabilmek için radyo, televizyon, gazete vb. kanallarla geleneksel medyaya aynı zamanda da sosyal medyaya yönelmektedir. Bu medya ortamları, hem kendilerine küresel, ulusal ve yerel maçları izleyebilme imkanı yaratmakta hem de hakem arkadaşlarıyla maç izleme süresince parasosyal bir etkileşim ve empati kurmalarına olanak sağlayarak hakem kimliğini canlı tutmaktadır. Böylelikle medya ortamları aynı zamanda “tamamlayıcı bir eğitim atmosferi” yaratmaktadır.

Amaç: Bu çalışmanın amacı; hakemlerin, hakemlik bilgilerini geliştirmeleri sürecinde geleneksel medyayı ve sosyal medyayı ne oranda kullandıklarını ortaya çıkarmaktır.

Yöntem: Türkiye Futbol Federasyonu 4. Bölge’de görev yapan 101 faal futbol hakemine anket uygulanmıştır. Elde edilen veriler, ‘Statistical Package for the Social Sciences’ (SPSS) adlı program aracılığıyla analiz edilmiştir. Analizde Ki-Kare testi, Cronbach’s Alpha testi ve Sıklık analizi kullanılmıştır.

Bulgular ve sonuç: Çalışmanın analiz kısmında, hakemlerin klasmanları ve yaşları ile farklı değişkenler karşılaştırılmış ve bunun sonucunda anlamlı farklılıklara ulaşılmıştır. Elde edilen analiz sonuçlarına göre hakemler, hakemlik bilgilerini geliştirirken geleneksel medyadan ve/veya sosyal medyadan büyük ölçüde faydalanmaktadır. Ayrıca, hakemlerin klasman ve yaş değişkenlerine göre geleneksel ve sosyal medyadan yararlanma düzeyleri değişmektedir.

Anahtar Kelimeler : Profesyonel Futbol Hakemliği, Hakem Kimliği, Geleneksel-Sosyal Medya Kullanımı, Hakemlik Eğitimi

SPOR EĞİTİMİ VEREN YÜKSEKÖĞRETİM KURUMLARINDAKİ AKADEMİSYENLERİN ÖRGÜTSEL BAĞLILIĞI

SEVİM GÜLLÜ¹, FATİH YENEL²

¹ İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ

² GAZİ ÜNİVERSİTESİ

sevim.gullu@mynet.com

Amaç: Bu çalışmanın amacı, ülkemizde beden eğitimi ve spor yüksekokulları / fakültelerinde görev yapan akademisyenlerin demografik değişkenlerinin örgütsel bağlılıklarıyla ilişkisini ortaya koymaktır.

Yöntem: Çalışmanın evreni, 2013-2014 eğitim ve öğretim yılında Türkiye’ de spor eğitimi veren yüksek öğretim kurumlarında görev yapan tüm akademisyenlerdir. (Yaklaşık 1115 kişi). Örnekleme ise, yedi coğrafi bölgeden rastgele seçilen, söz konusu eğitimi veren 22 üniversitede çalışmakta olan 336 akademisyendir. Tarama modelinin benimsendiği bu çalışmada daha önce geliştirilen ve kullanılan ölçek aracılığı ile bulgulara ulaşılmıştır.

Ölçeğin ilk kısmı cinsiyet, yaş, unvan, bölüm ve kıdem süresi gibi demografik bilgilerden, ikinci kısmı 18 soruluk örgütsel bağlılık ile ilgili ifadelerden (duygusal, normatif ve devam olmak üzere üç boyutludur) oluşmaktadır. İstatiksel analizler SPSS kullanılarak yapılmıştır. Bulgular değerlendirilirken, kişisel bilgilere göre puanların farklılaşp farklılaşmadığına bakılmıştır. Kişisel özelliklerin kendi içinde iki kategoriye ayrıldığı durumlarda, ölçek puan ortalamalarının farklılığını araştırmak üzere ‘t’ testi kullanılmıştır. Kişisel özelliklerin en az üç kategoriye ayrıldığı durumlarda ise farklılıkları saptamak üzere tek yönlü varyans analizi (ANOVA) kullanılmıştır. Varyans analizinde anlamlı farklılığın çıktığı durumlarda bu farklılığın hangi gruplardan kaynaklandığını belirlemek üzere tamamlayıcı hesaplara geçilmiş ve Tukey testi kullanılmıştır.

Bulgular: Katılımcıların cinsiyet, bölüm ve unvan değişkenlerinin örgütsel bağlılıkları üzerinde anlamlı bir etkide bulunmadığı; 51-55 yaş grubu çalışanlarının 26-30 ve 31-35 yaş grubu çalışanlarına göre daha fazla duygusal bağlılık hissettiği; 26 yıl ve üstü kıdeme sahip çalışanların ise 1-5 yıl kıdeme sahip çalışanlara oranla daha fazla örgütsel bağlılığa sahip oldukları sonucuna varılmıştır.

Sonuç: Sonuç olarak ülkemizdeki beden eğitimi ve spor yüksekokulları/fakültelerinde görev yapan akademisyenlerin yaş ve kıdemi fazla olanların daha az olanlara göre duygusal bağlılıklarının daha fazla olduğu bulgusuna ulaşılmıştır. Bu da, katılımcıların belli bir yaş grubundan sonra farklı bir üniversitede veya kurumda yeni bir iş arama sürecine girmektense, çalıştıkları üniversitede gerek aynı unvanda gerekse bir üst unvana yükselme konusunda farklı arayışlara ya da beklentilere girmek istemedikleri şeklinde yorumlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler : Örgütsel bağlılık, spor bilimciler

DÜZENLİ YÜZME VE STEP-AEROBİK EGZERSİZ YAPAN KADINLARIN FİZİKSEL UYGUNLUK PARAMETRELERİNİN SEDANTERLE İLE KARŞILAŞTIRILMASI

DİLEK SEVİMLİ¹, SERVET ÖZORUÇ¹

¹ ÇUKUROVA ÜNİVERSİTESİ

dilek.sevml@gmail.com

Bu çalışmanın amacı, düzenli yüzme ve aerobik egzersiz yapan kadınların fiziksel uygunluk parametrelerinin sedanterler ile karşılaştırılmasıdır.

Araştırmanın örneklemini step-aerobik (SAG) grubu= 15, yüzme grubu (YG) n=15 ve sedanter grubu (SG) n=15 olmak üzere toplam n=45 gönüllü kadından oluşmuştur. Araştırmaya katılanların ortalamaları sırasıyla; yaş 46.07±7.93 yıl; antrenman yaşı 4.01±4.5yıl; boy 162±5,14 cm ve vücut ağırlığı 69±10.8 kg'dir. Bu çalışmada 6 dk yürüme testi, Flamingo denge testi, bacak dayanıklılığı Wall squat testi, Nelson el reaksiyon testi, sandalye testi, el kavrama testi ölçüm araçları olarak kullanılmıştır. Verilerin analizi Kruskal Wallis ve Mann Whitney U testi ile yapılmıştır.

Egzersiz grupları yaş, boy uzunluğu, vücut ağırlığı ve antrenman yaşı ortalamaları bakımından üç grup birbirine benzerdir. Sadece SAG, diğer iki gruptan daha düşük BKİ değerine sahiptir(p<0.05). Sedanterlerin yürüme testi ortalamaları egzersiz gruplarından anlamlı şekilde düşüken (p<0.05) denge testinde üç grup arasında anlamlı farklılık yoktur. Sandalye testinde ise SAG ortalama değeri, YG ve SG ortalamalarından anlamlı şekilde (p<0.01) daha yüksektir. Step-aerobik grubunun el kavrama kuvveti ortalaması, hem YG'den, hem de SG' den daha yüksektir (p<0.05). Reaksiyon testinde hem YG, hem de SAG, sedanterlerden anlamlı (p<0.01) daha düşük reaksiyon testi ortalamalarına sahipken sadece SAG'nun duvar skuat testi ortalaması SG'den anlamlı düzeyde farklıdır.

Yürüme ve reaksiyon testleri hariç step-aerobik egzersizleri BKİ, sandalye, el kavrama kuvveti ve duvar skuat testlerinde yüzme egzersizlerinden daha etkin gözükmektedir. Denge testi hariç tüm değişkenler açısından egzersiz yapanlar, sedanterlerden daha yüksek ortalamalara sahiptir.

Anahtar Kelimeler : Kadın, Egzersiz, BKİ, Fiziksel Uygunluk

ÇUKUROVA ÜNİVERSİTESİ BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU ÖĞRENCİLERİNİN DUYGULARINI YÖNETME BECERİLERİNİN İNCELENMESİ

DİLEK SEVİMLİ¹, FATMA PERVİN BİLİR¹, LEVENT SANGUN¹

¹ ÇUKUROVA ÜNİVERSİTESİ

dilek.sevml@gmail.com

Bu çalışma Çukurova Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulunda (BESYO) öğrenim gören öğrencilerin duygularını yönetme becerilerini belirlemek amacı ile yapılmıştır.

Araştırmanın örneklemini Çukurova Üniversitesi BESYO’ da 165’i kadın, 276’sı erkek toplam 441 gönüllü öğrenci oluşturmuştur. Grubun yaş ortalaması 22.86±2.75 dir. Bu çalışmada Çeçen tarafından geliştirilen “Duyguları Yönetme Becerileri Ölçeği”(DYBÖ) uygulanmıştır. Ölçek toplam 28 maddeden oluşmuştur. Verilerin analizi Anova ve Kruskal Wallis testleri ile yapılmıştır. Çalışmanın bulgularına göre; antrenörlük eğitimi, beden eğitimi öğretmenliği ve spor yöneticiliği bölümü öğrencileri DYBÖ puanlarına göre karşılaştırıldığında; yöneticilik bölümü öğrencilerinin, antrenörlük ve öğretmenlik bölümü öğrencilerine göre daha yüksek puana sahip olduğu ve “Duyguları olduğu gibi gösterebilme” ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunduğu görülmüştür (p<0.05).“Olumsuz bedensel tepkileri kontrol edebilme” ortalamaları incelendiğinde öğretmenlik bölümü öğrencilerinin ortalamalarının diğer bölümlerden yüksek olduğu ve gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık olduğu bulunmuştur (p<0.05). Gruplar arası “Sorunlarla başa çıkma” ortalamaları arasında ise p<0.01 düzeyinde anlamlı farklılık belirlenmiş olup yöneticilik bölümü öğrencilerinin puanları, diğer bölümlerdeki öğrencilerden yüksek bulunmuştur. Gruplar arası “Öfke yönetimi” puan ortalamaları incelendiğinde p<0.01 düzeyinde anlamlı farklılık bulunmuş ve antrenörlük eğitimi bölümü öğrencilerinin ortalamaları diğer bölümlerdeki öğrencilerinden daha düşük gözlemlenmiştir. “Duyguları sözel olarak ifade edebilme becerileri” incelendiğinde ise, grup ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark belirlenmemiştir.

Çukurova Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulunda öğrenim gören öğrencilerin DYBÖ ortalamaları spor yöneticiliği öğrencilerinin, diğer bölüm öğrencilerine göre daha yüksek olması duyguları yönetme becerilerinin daha iyi düzeyde olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler : Duyguları yönetme becerileri, duyguları sözel ifade edebilme, öfke yönetimi.

ŞANS OYUNLARI OYNAYAN İŞTİRAKÇİLERDE KATILIMI ETKİLEYEN FAKTÖRLERİN İNCELENMESİ

MEHMET ALP ÇELİK ¹

¹ SPOR TOTO TEŞKİLAT BAŞKANLIĞI - SPOR BAKANLIĞI

alpcelik1981@hotmail.com

Şans Oyunları; doğası gereği yüksek hasılat, sıcak para döngüsü, eğlence, heyecan, hayaller ve kurulan bu hayallerin gerçekleşmesi gibi etkenler içermektedir. Toplumda belirtilen bu faktörler insanların oyun oynama güdülerini etkilemektedir. Bu çalışmada da; şans oyunları oynayan iştirakçilerin oyunlara katılımını etkileyen faktörlerin incelenmesi amaçlanmıştır. Bu amaçla; araştırmanın evrenini Ankara ili sınırları içerisindeki insanlar oluşturmaktadır. Örneklem grubu ise Ankara merkezde kolay ulaşılabilir, hasılat oranı yüksek, 3 kurumun (Spor Toto Teşkilat Başkanlığı, Milli Piyango Genel Müdürlüğü, Türkiye Jokey Kulübü) oyununu oynatan 1 bayi seçilmiştir. Seçilen bayide oyun oynayan; 15 öğrenci, 20 işçi, 20 memur, 15 esnaf, 10 serbest meslek sahibi farklı kitleler olmak üzere toplamda 80 iştirakçiye anket formu uygulanmıştır. Uygulamada geçerliği ve güvenilirliği yapılmış, uzman görüşü alınmış anket formu sunulmuştur. Araştırma bulgularına göre; iştirakçiler toplumda ekonomik krizler, geçim sıkıntısı, gelirlerin az olması ve edinmiş oldukları borçlar sebebiyle yaşam kalitesini yükseltmek, hayatına eğlence ve heyecan katma, gün içerisinde maruz kaldıkları stresten uzaklaşma, para kazanma çabası içinde şans oyunları oynadıkları bulgularına ulaşılmıştır. Çalışma kapsamında elde edilen bulgular ileriki dönemde geliştirilecek çalışmalar için önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler : şans oyunları, bahis, sportoto, milli piyango, Türkiye jokey kulübü

SPOR EĞİTİMİ VEREN YÜKSEKÖĞRETİM KURUMLARINDA ÖRGÜTSEL İLETİŞİM

SEVİM GÜLLÜ¹, FATİH YENEL²

¹ İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ

² GAZİ ÜNİVERSİTESİ

sevim.gullu@mynet.com

Amaç: Örgüt içinde iyi işleyen bir iletişim ağı, çalışanları motive edici bir niteliğe sahiptir. Bu çalışmanın amacı, ülkemizde beden eğitimi ve spor yüksekokulları / fakültelerinde görev yapan akademisyenlerin demografik değişkenlerinin kurumdaki örgütsel iletişim ile ilişkisini ortaya koymaktır.

Yöntem: Çalışmanın evreni, 2013-2014 eğitim ve öğretim yılında Türkiye’ de spor eğitimi veren yüksek öğretim kurumlarında görev yapan tüm akademisyenlerdir. Örneklemi ise, yedi coğrafi bölgeden rastgele seçilen, söz konusu eğitimi veren 22 üniversitede çalışmakta olan 336 akademisyendir. Tarama modelinin benimsendiği bu çalışmada daha önce geliştirilen ve kullanılan ölçek aracılığı ile bulgulara ulaşılmıştır.

Ölçeğin ilk kısmı cinsiyet, yaş, unvan, bölüm ve kıdem süresi gibi demografik bilgilerden, ikinci kısmı 35 soruluk örgütsel iletişim ile ilgili ifadelerden (bilgilendirme, amir ile iletişim, arkadaş ile iletişim, ücretlendirme, terfi-kariyer olmak üzere beş boyutludur) oluşmaktadır. İstatiksel analizler SPSS kullanılarak yapılmıştır. Bulgular değerlendirilirken, kişisel bilgilere göre puanların farklılaşp farklılaşmadığına bakılmıştır. Kişisel özelliklerin kendi içinde iki kategoriye ayrıldığı durumlarda, ölçek puan ortalamalarının farklılığını araştırmak üzere ‘t’ testi kullanılmıştır. Kişisel özelliklerin en az üç kategoriye ayrıldığı durumlarda ise farklılıkları saptamak üzere tek yönlü varyans analizi (ANOVA) kullanılmıştır. Varyans analizinde anlamlı farklılığın çıktığı durumlarda bu farklılığın hangi gruplardan kaynaklandığını belirlemek üzere tamamlayıcı hesaplara geçilmiş ve Tukey testi kullanılmıştır.

Bulgular: Cinsiyet, yaş, unvan, kurumda çalışma süresi, toplam kıdem değişkenlerinin örgütsel iletişimin alt boyutları (bilgilendirme, amir ile iletişim, arkadaş ile iletişim, ücretlendirme, terfi ve kariyer)na göre farklılık göstermediği bulgusuna ulaşılmıştır. Rekreasyon Bölümü akademisyenleri; bilgi edinme, amir ile iletişim kurabilme ve örgütsel iletişim puanlarında Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliğinde görev yapanlara göre daha yüksek görüş belirtmişlerdir.

Sonuç: Cinsiyet, yaş, unvan, kurumda çalışma süresi, toplam kıdem değişkenlerinin örgütsel iletişimin alt boyutları (bilgilendirme, amir ile iletişim, arkadaş ile iletişim, ücretlendirme, terfi ve kariyer) na göre farklılık göstermemesi, iletişimi cinsiyete, yaş kategorisine ve kıdemine bakmaksızın tüm katılımcıların genel olarak birbirine yakın düzeyde örgütsel iletişim kurduğu şeklinde yorumlanabilir.

Anahtar Kelimeler : örgütsel iletişim, sporeğitimi

DÜZENLİ OLARAK SPOR YAPAN VE YAPMAYAN BAYANLARIN SAĞLIKLI YAŞAM BİÇİMİ DAVRANIŞLARININ İNCELENMESİ: KIRŞEHİR İLİ ÖRNEĞİ

E. OLCA Y KARABULUT ¹, MERYEM ALTUN ²

¹ AHİ EVRAN ÜNİVERSİTESİ

² MİLLİ EĞİTİM BAKANLIĞI

mrymltn@hotmail.com

Amaç; Bu çalışmada, Fitness Salonlarına giden bayanların sağlıklı yaşam biçimi davranışları belirlenerek, düzenli spor yapıp-yapmama değişkenine göre bu özelliklerde farklılık olup olmadığını ortaya koymak amaçlanmıştır.

Yöntem: Bu araştırma tarama modelinde bir araştırmadır. Örneklemini Kırşehir il merkezinde tesadüfi yöntemle seçilen, düzenli olarak spor yapan ve yapmayan toplam 118 bayan oluşturmaktadır. Verilerin toplanmasında; Walker ve ark. (1996) tarafından geliştirilen Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları Ölçeği-II (SYBD) ve araştırmacı tarafından geliştirilen "Kişisel Bilgi Formu" kullanılmıştır. Ölçeğin Cronbach Alpha katsayısı .92 olup yüksek güvenilirlik derecesine sahip olduğunu belirtmişlerdir. Araştırmada elde edilen verilerin istatistiksel analizleri için aritmetik ortalama, standart sapma alınmıştır. Değişken normal dağılım ve homojenlik koşulları yerine getirdiği için parametrik testlerden t-Testi uygulanmış, istatistiksel anlamlılık için .05 anlamlılık düzeyi seçilmiştir.

Bulgular: Araştırmanın bulgularına göre; Fitness salonlarına giden bayanların yaş ortalaması % 28.62, kilo ortalamaları % 62.77 olarak saptanmıştır. Bayanların % 44,1'i düzenli olarak salona geldiklerini % 55,9'u ise düzenli olarak gelmediklerini belirtmiştir. Bayanların % 50,8'i evli, % 49,2'si ise bekarıdır. Eğitim durumlarında en yüksek oranı % 49,2 ile üniversite mezunları oluşturmaktadır. Bayanların salona gelme sebepleri arasında en yüksek oranı % 56,8 ile formunu koruma yer almaktadır.

Araştırmanın diğer bulgularında ise, SYBD ölçeğinin "Sağlık Sorumluluğu" ve "Fiziksel Aktivite" alt boyutlarında anlamlı ilişki tespit edilmiştir. Düzenli olarak spor yapan bayanların her iki alt boyutta da puanları düzenli spor yapmayanlara göre yüksek olduğu tespit edilmiştir ($p<0,05$). "Beslenme" alt boyutunda düzenli spor yapan bayanların yapmayanlara göre puanları yüksek bulunmuştur ancak aralarındaki fark istatistiksel olarak anlamlı değildir. "Maneviyat", "Kişilerarası İletişim" ve "Stres Yönetimi" alt boyutlarında ve bayanların eğitim durumları ile yaşları arasında da anlamlı farklılık tespit edilmemiştir.

Sonuç: Araştırmanın sonucunda, düzenli spor yapma davranışı spor yapma sorumluluğunu ve fiziksel aktivite düzeyini ve az da olsa beslenme davranışını olumlu etkilemektedir. Eğitim ve yaş değişkeni sağlıklı yaşam biçimi davranışlarını etkilememektedir.

**BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU ANTRENÖRLÜK EĞİTİMİ BÖLÜMÜ
ÖĞRENCİLERİNİN LİDERLİK STİLLERİNİN İNCELENMESİ**

BÜRKE KÖKSALAN ¹, NURPER ÖZBAR ², KÜRŞAT KARACABEY ²

¹ DÜZCE ÜNİVERSİTESİ, SAĞLIK BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ, BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR
ANABİLİMDALI, YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

² DÜZCE ÜNİVERSİTESİ BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU

nurperozbar@gmail.com

Amaç: Farklı yaş kategorilerindeki gruplara liderlik yapacak olan antrenörlük eğitimi bölümü öğrencilerinin iyi bir lider olabilmeleri, çalıştıkları spor kulüplerinde üstlerine düşen görevleri en iyi şekilde yerine getirebilmeleri açısından önemlidir. Bu yüzden çalışmamızın amacı antrenörlük eğitimi bölümü öğrencilerinin liderlik tiplerini belirleyebilmek amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Bu çalışma, tarama (survey) modeli niteliğindedir. Veriler, Marmara Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu'nda okuyan Antrenörlük Eğitimi Bölümü öğrencilerinin liderlik ile ilgili görüş ve düşünceleri alınarak toplanmıştır. Çalışmamıza, 60'ı erkek, 50'si kız toplam 110 öğrenci gönüllü katılmıştır.

Veri toplama aracı olarak, Richard Daft (2008) tarafından geliştirilen Liderlik Ölçeği (Leadership Questionnaire) kullanılmıştır. Antrenörlük Eğitimi Bölümü öğrencilerinin algılarına göre, davranışsal liderlik özelliklerinin farklılaşp farklılaşmadığının incelenmesinde tanımlayıcı istatistik (frekans- yüzde) ve t-testi kullanılmıştır. Araştırmada anlamlılık düzeyi 0.05 olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: Antrenörlük eğitimi bölümü öğrencilerinin cinsiyetlerine göre liderlik davranışları incelendiğinde genel olarak insan odaklı ve görev odaklı liderlik tiplerinin ikisine de uydukları ve cinsiyetler arasında fark olmadığı tespit edilmiştir ($p>0.05$). Branşlar arasındaki insan ve görev odaklı liderlik davranışının puanlaması değerlendirildiğinde görev odaklı davranış tipinde branşlar arasında istatistiksel açıdan fark olmadığı ($p>0,05$), ancak insan odaklı davranış tipinde branşlar arasında istatistiksel açıdan anlamlı fark olduğu ($p<0,05$) belirlenmiştir.

Sonuç: Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu'nda okuyan Antrenörlük bölümü öğrencilerinin davranışsal liderlik stilinde görev odaklı ve insan odaklı liderlik özelliğini hemen hemen eşit oranlarda sergiledikleri ve cinsiyetler arasında fark olmadığı belirlenmiştir. Antrenörlük bölümü öğrencilerinin liderlik stillerinin branşlara göre farklılıklarının incelenmesi sonucunda ise bazı branşlarda fark olmasına rağmen genel ortalamayı bozmadığı ve her iki tip liderlik özelliğini de taşıdıkları tespit edilmiştir. Bu tarz liderlik özelliği sportif anlamda başarının daha kolay ede edilmesini sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler : Beden eğitimi ve spor, antrenörlük eğitimi, davranışsal liderlik, liderlik ölçeği

SAKARYA ÜNİVERSİTESİ İDARİ PERSONELİ SAĞLIKLI YAŞAM PROFİLİ ANKETİNİN UYGULANMASI

MELİHA SEVİÇ¹, SEVDA BAĞIR¹, ARZU ALTINTIĞ¹

¹ SAKARYA ÜNİVERSİTESİ

msevic@sakarya.edu.tr

Amaç: Bu araştırma, Sakarya Üniversitesinin İdari Personellerini ele alarak günlük yaşantıda pek çok alanda yer alan ve değişkenlik gösteren yaşam kalitesi kavramının genel olarak ele alınışını ve ana hatlarını ifade etmektedir. Sağlıklı yaşam profilini farklı disiplinler açısından incelemek, toplumsal ve çevresel niteliklerin bireylerin yaşantısını, çalışma koşullarını, psikolojik ve sosyal durumlarını nasıl etkilediğini ifade etmek amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Sakarya Üniversitesi İdari Personellerinden 261 personel çalışmanın örneklemini oluşturmuştur. Örneklem grubuna “Sağlıklı Yaşam Profili Ölçeği” uygulanarak nicel veriler toplanmıştır. İstatistiksel analizlerde Sosyal Bilimler İçin İstatistik Programından (SPSS 23.0) yararlanılmıştır. İki değişken arasındaki ilişkiyi belirlemek için Spearman’s korelasyon testi, ikili gruplar için Independent t-testi, çoklu gruplar için Ona way anova testi kullanılmıştır.

Bulgular: Bu çalışmadan elde edilen bulgular sağlıklı yaşam hakkında bilgisi olan personelde sağlıklı yaşam standartlarında artış, sağlıklı yaşam tarzını benimseme, spor yapma alışkanlıklarını, beslenme düzenlerini, doktor kontrollerini, bilinçli bilinçsiz ilaç tüketimini etkilediği saptanmıştır. Çalışma ortamının ve mali zorlukların zaman zaman personelde stres nedeni olduğu gözlemlenmiştir. Buna göre sağlık standartlarını yükseltme düzeyi artan ve sağlıklı yaşam şekli hakkında gerekli yerlerden bilgi alan personel sağlıklı yaşam biçimi davranışlarının sergilenmesinde artış olduğunu göstermektedir.

Sonuç: Sonuç olarak; erkeklerin kadınlardan daha çok fiziksel aktiviteye önem verdiğini, erkeklerin sigarı tüketiminin daha fazla olduğunu, erkeklerin nadiren de olsa bayanlardan daha fazla alkol tükettiği belirlenmiştir. Erkeklerin kadınlardan zaman zaman daha stresli olduğu görülmüştür. Ayrıca, sağlıklı yaşam profili alt başlıklarından alınan değerlere ilişkin yapılan korelasyon analizinde ise bir davranış olumlu yönde artarken diğerinin de arttığı görülmüştür. Sağlıklı yaşam tarzını benimsemesi psikolojik ve sosyal durumlarını ve sergilemiş oldukları davranışlarını anlamlı bir şekilde etkilediği ve sağlıklı yaşam tarzında artış olduğu gözlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Sağlıklı yaşam biçimi, Sağlık kontrol odağı, İdari personel, Yaşam kalitesi, Davranış

KAYAK (ALP DİSİPLİNİ) ANTRENÖRLERİN LİDERLİK TARZLARININ BELİRLENMESİNE YÖNELİK BİR ARAŞTIRMA

YEŞİM SONGÜN¹, DAVUT BUDAK², GÜLÜMSER KESKİN², FUAT ERDUĞAN¹

¹ GÜMÜŞHANE ÜNİVERSİTESİ

² ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ

yesimsongun@hotmail.com

Çalışmada liderlik, spor organizasyonları ve spor işletmeleri üzerine yazılmış literatür örneklerinden bilgiler toplanmış ve günümüze kadar kullanılmış liderlik yaklaşımları belirlenmeye çalışılarak Türkiye'deki kayak kulüplerinde antrenörlük yapan bireylerin liderlik tarzları araştırılmıştır.

Verilerin toplanması, Türkiye'de alp disiplini kategorisi kayak kulüplerinde aktif olarak antrenörlük yapan bireylerin liderlik tarzlarını belirlemek amacıyla yapılan anket çalışması ile sağlanmıştır. Çalışmada Davit R. Frew tarafından 1977 yılında geliştirilen liderlik tarzı anket formu, araştırmacı tarafından konuya uygun hale getirilerek, kullanılmıştır. Sorular 5'li Likert ölçeğine göre hazırlanmıştır.

Çalışmaya Türkiye'de alp disiplini kategorisinde aktif olarak antrenörlük yapan 51 birey gönüllü olarak katılmıştır. Testin değerlendirilmesi aşamasında 20 soruya verilen puanlar toplanmış ve elde edilen sonuç 20'ye bölünerek ortalama puan elde edilmiştir. Bu ortalama puanlar belirli bir sisteme göre değerlendirilmeye tabii tutulmuştur. Araştırma betimsel çalışma niteliğindedir. Elde edilen verilerin ki kare analizi yapılmış frekans dağılımları ve ortalamaları alınmıştır. Ayrıca bazı değişkenler arasında ilişki aranmıştır.

Çalışma sonucunda bölge antrenörlerinin şehir olarak farklı liderlik özellikler gösterdikleri belirlenmiştir. Ayrıca incelenen değişkenler arasında başarı ölçütü sadece şampiyonluk olanların, % 6,9'unun çok otokratik, % 20,7'sinin otokratik, % 13,8'inin durumsal, % 51,7'sinin orta düzey demokratik ve % 6,9'unun demokratik olduğu görülmektedir. Buna karşın başarı ölçütü sadece şampiyonluk olmayanların % 4,5'inin otokratik, % 18,2'sinin durumsal, % 59,1'inin orta düzey demokratik ve % 18,2'sinin demokratik olduğu görülmektedir. Sonuç olarak, doğu bölgesi şehirlerindeki antrenörlerin batı bölgesi şehirlerindeki antrenörlere göre otokratik liderlik özelliklerinin daha baskın olduğu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler : Kayak, Liderlik, Antrenör

KANGOO JUMP İLE YAPILAN ANTRENMANIN KIZ ATLETLERDE SPRINT VE DURARAK UZUN ATLAMA GELİŞİMİ ÜZERİNE OLAN ETKİSİNİN İNCELENMESİ

DERYA SELDA SINAR¹, MANOLYA AKIN¹

¹ MERSİN ÜNİVERSİTESİ

derya.sinar@hotmail.com

Amaç: Ülkemizde yeni duyulmaya başlanan kangoo jump'ı koşu antrenmanlarında kullanıp kullanılmadığının sporcuların sprint gelişimlerinde ne denli etkili olduğunu belirlemenin yanı sıra, Türkiye'de ilk olup, bundan sonra bu alanda yapılacak çalışmalara öncülük etmeyi de amaçlamıştır.

Yöntem: Çalışma; Mersin bölgesinde eşit antrenman yaşına sahip, deney grubu için ortalama değerleri 13,93±0,70yaş, 49,90±6,75kilo, 1,58±0,05cm.boy olan 15, kontrol grubu için 13,93±0,80yıl, 49,27±5,08kilo,1,57±0,02cm.boy'a sahip 15 toplamda 30 kız atletin gönüllü olarak katılımı ile gerçekleştirilmiştir. Sprint ölçümleri için 30metre ve 60metre dereceleri kronometre yardımı ile alınmış, durarak uzun atlama değerleri ise yere monte edilen bir mezura yardımı ile ölçülmüştür. Deney ve kontrol grubuna ön test ölçümleri uygulandıktan sonra sadece deney grubuna "KJXR3" model kangoo jump ayakkabıları ile sprint antrenmanı yaptırılmış, kontrol grubu kangoo jump ayakkabıları olmadan antrenmanlarına devam etmiştir. Haftada 3 gün olmak üzere toplamda 6 haftalık düzenli antrenmandan sonra deney ve kontrol grubuna son test ölçümleri uygulanmıştır.

Bulgular: Tüm verilerin tanımlayıcı istatistikleri aritmetik ortalama ve standart sapma değerleri alındıktan sonra kangoo jump ile yapılan antrenmanın etkisini anlamak için "paired samples t-Testi" , kontrol grubu ile deney grubu arasındaki fark için ise "independent samples t-Testi" uygulanmıştır. Gruplar arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur (p=0,001) (p<0,05).

Sonuç: 6 hafta içinde yapılan kangoo jump antrenmanının sprint ve durarak uzun atlama gelişimi üzerine daha olumlu bir etkisinin olduğu bulunmuştur ve bu antrenman şekli yeni başlayan sprinterlere önerilmektedir.

Anahtar kelimeler: Kangoo jump, sprint, atlet

KADIN FUTBOLCULARDA FARKLI ISINMA PROTOKOLLERİNİN VURUŞ SÜRATİNE AKUT ETKİSİ

NURPER ÖZBAR¹, BÜRKE KÖKSALAN²

¹ DÜZCE ÜNİVERSİTESİ BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU

² DÜZCE ÜNİVERSİTESİ, SAĞLIK BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ, BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ANABİLİMDALI, YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

nurperozbar@gmail.com

Amaç: Çalışmamız kadın futbolcularda ısınma esnasında kas boyunu uzatmaya yönelik olarak yapılan farklı germe hareketlerinin topa vuruş süratine akut etkisini incelemek amacı ile yapılmıştır.

Yöntem: Çalışmamıza toplam 18 kadın futbolcu gönüllü olarak katılmıştır. Katılımcılar tesadüfi yöntemle üç (A,B,C) gruba (n=6) ayrılmıştır. Her bir grup 3 farklı egzersize (5dk hafif tempolu koşu ve dinamik germe (DG), 5dk hafif tempolu koşu ve statik germe (SG) ve germe yapmadan (5dk hafif tempolu koşu) (NG)) 48 saatte bir çapraz çalışma dizaynına göre katılmıştır. Ölçümler aynı sahada, aynı saatte, aynı toplarla yapılmıştır. Gruplar 2'şerli ısınmaya ve ardından teste alınmış, vuruşlar arasında 30sn dinlenme verilmiştir. Uygulanan ısınma protokolünün ardından topa vuruş süratinin tespit edilebilmesi için Sports Radar Gun aleti kullanılmıştır.

Bulgular: Çalışmamızda grupların normal bir şekilde dağılıp dağılmadığını belirlemek için yapılan normallik testinde üç grubunda normal bir şekilde dağıldığı ve gruplar arasında istatistiksel açıdan fark olmadığı ($p>0.05$) belirlenmiştir. Gruplar arası tekrarlanan varyans analizi (repeated one-way ANOVA) Post-Hoc karşılaştırması Bonferroni düzeltmesi yapılarak 0.05 alpha düzeyinde hesaplanmıştır. Bu sonuçlara göre gruplar arasında dinamik, statik germe ve germe yapılmaksızın vurulan şut hızında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunamamıştır ($p>0.05$). Bu durum grupların 3 farklı uygulamadan sonra vurdukları şut hızlarının birbirinden farksız olduğunu göstermektedir.

Yapılan karşılaştırmalar sonrasında dinamik ve statik germe arasında $p<0.05$ düzeyinde, dinamik germe ve açma germe yapılmadan alınan ölçüm değerleri arasında $p<0.05$ düzeyinde anlamlı farklılık olduğu, statik germe ve açma germe yapılmadan alınan ölçüm değerleri arasında ise istatistiksel açıdan anlamlı bir farklılığın olmadığı ($p>0.05$) belirlenmiştir.

Sonuç: Sonuç olarak ısınma esnasında kas boyunu uzatmaya yönelik olarak yapılan dinamik germe egzersizlerinin statik germe egzersizlerinden daha etkili olduğu ve statik germe ile germe yapılmaması arasında bir fark olmadığı belirlenmiştir. Isınmada germe hareketlerinin yapılmaması sakatlık riski oluşturabilirken statik esneklik yapılmış olması performansta azalmaya sebep olabilmektedir. Dolayısıyla vücudu antrenman veya müsabakaya hazırlamada en uygun yöntem dinamik germe yöntemi olarak görülmektedir.

Anahtar Kelimeler : Kadın futbolu, farklı germe egzersizleri, topa vuruş hızı

OLİMPİZMİN SPOR YARGISINA ETKİSİ VE AD HOC (GEÇİCİ) TAHKİM YARGILAMASI

AYSU MELİS BAĞLAN ¹

¹ AVUKAT

aysumelis@gmail.com

Olimpik hareket, Uluslararası Olimpiyat Komitesi tarafından Olimpik Şart ile teşkilatlandırılmış olan belirli ve eylemsel hukuki durumdur. Sportif ihtilafların çözümünde benimsenen tahkim yargılaması ilkeleri çerçevesinde, olimpiyat oyunlarında gerçekleşen sportif ihtilafların çözümü için özgün kurallar ortaya çıkmıştır. Bu çalışma, olimpik hareketin yüksek ve mükemmel yaşam ideallerine dayanan "olimpizm" felsefesi prensiplerinin spor hukukuyla buluştuğu müessese olan "ad hoc" (geçici) tahkim yargılamasını birlikte değerlendirmeyi amaçlamaktadır. Bu doğrultuda, Olimpiyat Tüzüğü hükümleri ve ad hoc tahkim yargılaması prensipleri birlikte muhakeme edilecektir.

Ad hoc tahkim müessesesi, tarafların serbest iradelerinin bir sonucu olarak ortaya çıkan düzenlemelerine bağlı bulunan, kurumsal olarak bir yere tabi olmayan, taraflar arasında ortaya çıkacak -sadece somut, belli- uyuşmazlıkları sonuçlandırmak üzere geçici varlık kazanmış bir tahkim türüdür. Başka bir deyişle; Ad Hoc Tahkim Birimi, olimpik oyunlar ve milletlerarası spor organizasyonları süresince, sadece bu oyunlar ve organizasyonlarla ilgili uyuşmazlıkları çözümlenmek amacıyla ICAS tarafından kurulmuş özel, geçici bir spor tahkim mahkemesi, yargı organıdır. Nitekim, Olimpiyat Tüzüğü madde 61 hükmünde de, "olimpiyat oyunları sırasında gerçekleşen sportif ihtilafların çözümünde CAS'ın yetkili olduğu" açıkça hüküm altına alınmıştır.

Özellikle olimpiyat oyunlarının ruhu, sürekliliği ve sporcuların sonraki performansları da göz önünde bulundurularak; ad hoc tahkim birimi, olimpik oyunların düzenlendiği yerlerde uyuşmazlıkların yirmidört saat içinde çözülmesinde görevlidir. Sporcuların saatler sonraki performanslarını etkileyecek olduğundan, amaçlanan hızlı spor yargılaması ile olimpik hareketin özünü tüm sahalarda korumaktır. Bu nedenle, ad hoc tahkim yargılaması sonunda verilen kararlar kesin ve bağlayıcıdır. Bu bağlamda, kararlara karşı temyiz ve/veya itiraz yoluna başvurulamamakta ve kararlar nitelikleri gereği vakit kaybedilmeden icra edilmektedirler.

İlk kez 1996 Atina Olimpiyat Oyunları'nda uygulanan ad hoc tahkim yargılaması, her yaz ve kış olimpiyat oyunlarında yer almış ve bu usule ilişkin kurallar oluşmuştur. Olimpizm ve sporda tahkim yargılaması birlikte değerlendirildiğinde görülmüştür ki; ad hoc tahkim yargılamasının amacı, evrensel düzlemde sporun ve sporunun menfaatlerinin mutlak korunmasından ibarettir.

Anahtar Kelimeler : spor hukuku, ad hoc, tahkim, olimpizm, olimpik hareket, tahkim yargılaması

BİLEK GÜREŞİNDE ANTROPOMETRİNİN ÖNEMİ

RAİF ZİLELİ¹, GÜRKAN DİKER², HÜSEYİN ÖZKAMÇI³

¹ BİLECİK ŞEYH EDEBALI ÜNİVERSİTESİ

² CUMHURİYET ÜNİVERSİTESİ

³ DÜZCE ÜNİVERSİTESİ

raif.zileli@bilecik.edu.tr

Amaç: Bu çalışmanın amacı; Bilek Güreşinde, bazı antropometrik özelliklerin performans ile ilişkisini ortaya çıkartmaktır.

Yöntem: Çalışma tarama modelinde olup, çalışma deseni konuyla ilgili ulusal ve uluslararası literatür taraması yapılarak oluşturulmuştur.

Bulgular: Güncel literatür incelendiğinde; Profesyonel sporcularla yapılan bir çalışmada, başarılı olan sporcuların her iki kolda da başarılı olamayanlara göre, hem el ayası çevresi değerlerinin daha yüksek olduğu ($p<0.05$) hem de el bileği çevresi değerlerinin daha yüksek olduğu ($p>0.05$) bulunmuştur (Zileli ve ark, 2015). Profesyonel sporcularla yapılan bir başka çalışmada, başarılı olan sporcuların başarılı olamayanlara göre her iki kolda da daha yüksek el kavrama kuvvetine sahip oldukları, sol kolda daha yüksek ön kol çevresine sahip oldukları ($p<0.05$) ayrıca sağ kolda daha düşük işitsel reaksiyona sahip oldukları ($p<0.05$) bulunmuştur (Akpinar ve ark., 2013). Amatör sporcularda yapılan bir çalışmada ise, biceps kası çevresinin, ön kol çevresinin, humerus uzunluğunun, karış uzunluğunun ve el uzunluğunun, el kavrama kuvvetinden pozitif yönde anlamlı olarak ($p<0.001$) etkilendiği bulunmuştur (Zileli ve ark., 2012). Yine profesyonel sporcularla yapılan bir çalışmada ise, başarılı olan sporcuların başarılı olamayanlara göre daha yüksek el kavrama kuvveti ve ön kol uzunluğuna sahip oldukları ($p<0.05$); Ayrıca ilk üç derecedeki sporcuların diğerlerine göre daha yüksek ön kol çevresine ve daha düşük işitsel reaksiyon süresine ($p>0.05$) sahip olmalarının yanı sıra (Akpinar ve ark., 2012a), el tercihinin el kavrama kuvveti üzerine olan etkisinin de sağ kolda yarışan sporcularda sol kolda yarışanlardan daha yüksek olduğu ($p<0.05$) bulunmuştur (Akpinar ve ark., 2012b).

Sonuç: Yukarıdaki araştırmalardan da anlaşıldığı gibi başarılı sporcular başarılı olamayanlardan bazı faktörler (el uzunluğu, karış uzunluğu, parmak uzunluğu, ön kol uzunluğu, humerus uzunluğu, el çevresi, bilek çevresi, ön kol çevresi, biceps kası çevresi, el kavrama kuvveti, reaksiyon süresi gibi) açısından farklıdır. Yetenek seçiminde antropometrik özelliklere dikkat edilmesi, sporcuların bilek güreşi sporuna yönlendirilmelerinde ve başarıya ulaşmaları konusunda etkili olacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler : Bilek güreşi, antropometri

GENETİK FAKTÖRLERİN SPORTİF PERFORMANSA ETKİSİ

ONUR EROĞLU¹, RAİF ZİLELİ¹

¹ BİLECİK ŞEYH EDEBALI ÜNİVERSİTESİ

onur.eroglu@bilecik.edu.tr

Sportif performans; atletik görev sırasında başarı için ortaya konulan çabalardır. Performansı etkileyen en önemli faktörlerden birisi genetik farklılıklardır. Bunlar arasında mutasyonlar, polimorfizmler, epigenetik faktörler ve kimerizm başta gelir.

Mutasyonlar kalıtsal yapıda meydana gelen ve toplumun %1'inden daha az oranda görülen kalıcı değişimlerdir. Polimorfizmler ise toplumun %1'inden daha yüksek oranda görülen ve iki veya daha fazla farklı fenotipin aynı tür popülasyonunda bulunmasıdır. Epigenetik faktörler DNA dizisinde değişiklik meydana gelmeden, aynı zamanda kalıtsal olan ve gen aktivasyonunu değiştiren etmenlerdir. Kimerizm ise birden fazla DNA'ya sahip olan; yani ana rahminde iki döllenmiş yumurtanın, gebeliğin ilerleyen zamanlarında birleşmesiyle ikiz yerine tek canlı üremesidir.

Buna göre; Eero Mäntyranta bir kan kanseri türü olan polycythemia vera hastalığı olduğu için, kan üretim merkezi kemik iliğinden üretilen yüksek hematokrit ile normal insanlara nazaran Mäntyranta'nın kanında çok daha fazla alyuvar üretilmektedir. Böylece fazla oksijen taşıma kapasitesi ile 1960-1972 yılları arasında kış olimpiyatlarında ve dünya şampiyonalarında dereceler elde etmiştir (Evans ve ark., 2015).

α -actinin-3 gene (ACTN 3) geni kaslardaki Z-disklerinin kasılmasından ve aktin filamanların stabilizasyonundan sorumludur. Polonyalı atletlerde yapılan bir çalışmada (ACTN 3) genindeki R577X polimorfizminin aktin bağlayıcı proteinin daha fazla üretilmesiyle yüksek oranda glikolitik fiber içeriği ve bunun sayesinde de hızlı ve kuvvetli kasılmaların sağlandığı belirtilmektedir (Orysiak ve ark., 2014).

İskelet kası gelişiminde önemli role sahip olan myocyte enhancer factor 2 (Mef2) geninin epigenetik olarak class II histone deacetylase (HDAC)'ların baskılanmasıyla kaslar daha fazla ve hızlı kasılabilmektedir (Ehlert ve ark., 2013).

2004 Atina Yaz Olimpiyatları'nda ve İspanya bisiklet turunda altın madalya kazanan Tyler Hamilton'ın "homolog kan transfüzyon testi" pozitif. Ancak dondurulan kan örneğinden kan doping testi yapılamadığından altın madalyası elinden alınmayıp, sadece 22 Eylül 2006'ya kadar yarışlardan men edildi. Kendisi kimerik olduğunu, ikiz kardeşine ait DNA hücreleri taşıdığını iddia etse de kimerik olmadığı anlaşıldı (Atasoy, 2013).

Sonuç olarak genetik farklılıkların kişilerin fenotipik özelliklerini değiştirmesiyle sportif performansın değişebileceği ortaya çıkmıştır.

Anahtar Kelimeler : Sportif Performans, Genetik, Mutasyon

SPOR ORGANİZASYONLARI AÇISINDAN GÖNÜLLÜ KATILIMIN İNCELENMESİ: BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU ÖĞRENCİLERİ ÜZERİNE BİR UYGULAMA

ÇAĞDAŞ CAZ¹, SEMİH YILMAZ¹, ALİ GÜREL GÖKSEL¹, HAYRETTİN GÜMÜŞDAĞ²

¹ MARMARA ÜNİVERSİTESİ-BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU

² BOZOK ÜNİVERSİTESİ-BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU

cagdas.caz@marmara.edu.tr

Araştırmanın amacı; Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu öğrencilerinde gönüllü katılımı spor organizasyonları açısından incelenmektedir.

Araştırmanın çalışma grubunu; Marmara Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu'nda öğrenim gören 158'i erkek, 58'i kadın olmak üzere toplam 216 öğrenci oluşturmaktadır.

Araştırmada veri toplama aracı olarak; 'Gönüllü Katılım Ölçeği (Palas ve Boz, 2007)' ile araştırmacı tarafından geliştirilen 'kişisel bilgi formu' kullanılmıştır.

Veriler; betimsel istatistik, T-testi ve Anova kullanılarak analiz edilmiş, anlamlı farkın hangi gruplar arasında çıktığını bulmak için Tukey testi yapılmıştır.

Araştırma sonucunda; kadın öğrencilerin erkek öğrencilere oranla gönüllü olarak, spor organizasyonlarında daha fazla yer aldıkları ve daha önce herhangi bir spor organizasyonunda yer alan öğrencilerin gönüllü olma noktasında daha ılımlı oldukları tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler : Spor organizasyonları, gönüllü, öğrenci, beden eğitimi ve spor

BİREYSEL VE TAKIM SPORLARIYLA İLGİLENEN ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN KİTAP OKUMA ALIŞKANLIKLARININ BAZI DEĞİŞKENLER AÇISINDAN KARŞILAŞTIRILMASI

ALİ GÜREL GÖKSEL ¹, ÇAĞDAŞ CAZ ¹, ERCAN ZORBA ², HAYRETTİN GÜMÜŞDAĞ ³

¹ MARMARA ÜNİVERSİTESİ-BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU

² MUĞLA SITKI KOÇMAN ÜNİVERSİTESİ

³ BOZOK ÜNİVERSİTESİ-BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU

cagdas.caz@marmara.edu.tr

Araştırmanın amacı; üniversite öğrencilerinin kitap okumaya ilişkin görüşlerinin belirlenmesi ve okuma alışkanlıklarının aktif olarak bireysel sporlarla ve takım sporlarıyla ilgilenme değişkenine göre farklılık gösterip göstermediğinin araştırılmasıdır.

Araştırmanın çalışma grubunu; Marmara Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu'nda öğrenim gören 86'sı erkek, 52'si kadın olmak üzere toplam 138 öğrenci oluşturmaktadır.

Araştırmada veri toplama aracı olarak; Gömleksiz (2004) tarafından geliştirilen “kitap okuma alışkanlığına ilişkin tutum ölçeği” ile araştırmacılar tarafından geliştirilen “kişisel bilgi formu” kullanılmıştır.

Veriler; betimsel istatistik, T-testi ve Anova kullanılarak analiz edilmiş, ayrıca bulunan anlamlı farklılıkların hangi gruplar arasında çıktığını bulmak için Tukey testi yapılmıştır.

Araştırma sonucunda; kadın öğrencilerin erkek öğrencilere göre daha fazla kitap okudukları tespit edilmiştir. Ayrıca, bireysel spor ve takım sporu ile ilgilenen öğrenciler arasında herhangi bir farka rastlanılmamıştır.

Anahtar Kelimeler : Kitap okuma, beden eğitimi ve spor, okuma alışkanlığı, bireysel spor, takım sporu

MODERN ÇAĞIN PRANGASI: BİR SERBEST ZAMAN KISITLAYICISI OLARAK İNTERNET BAĞIMLILIĞININ İNCELENMESİ

BEHLÜL ÖZDEDEOĞLU¹, ARIF YÜCE², CENGİZ AKALAN³

¹ BAŞKENT ÜNİVERSİTESİ

² ANADOLU ÜNİVERSİTESİ

³ ANKARA ÜNİVERSİTESİ

behlulozdedeoglu@gmail.com

Amaç: Bu araştırma; internet kullanımının, bireylerin serbest zaman tercihlerini nasıl etkilediğini belirlemek amacıyla gerçekleştirilmiştir.

Yöntem: Araştırma kapsamında bireylere, internet bağımlılık düzeylerinin belirlenmesine yönelik, internet kullanımı ve serbest zaman katılım tercihlerine ilişkin sorular yöneltilmiştir. İnternet bağımlılık düzeylerinin belirlenmesi amacıyla Şahin (2011) tarafından Türkçe uyarlaması yapılmış olan “İnternet bağımlılık ölçeği” kullanılmıştır. Araştırmanın örneklemini, farklı yaş gruplarından, serbest zaman aktivitelerine katılan 429 internet kullanıcısı oluşturmaktadır. Ölçek 19 maddedir ve “kontrol kaybı”, “daha fazla online kalma isteği”, “sosyal ilişkilerde olumsuzluk” olmak üzere 3 faktörden oluşmaktadır. Ölçeğin örnekleme uygunluğunun tespit edilmesi amacıyla doğrulayıcı faktör analizi uygulanmış ve ölçek yapısal eşitlik modeli ile incelenmiştir. Doğrulayıcı faktör analizi sonucunda; uyum indeksleri değerleri, ölçeğin yeterli bir yapıya sahip olduğunu ortaya koymuştur. Ölçeğin ve faktörlerin güvenilirliğini belirlemek için ise Cronbach Alpha katsayıları incelenmiştir. Verilerin analizinde bağımsız örneklem t-testi ve tek yönlü varyans analizinden (ANOVA) yararlanılmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan bireylerin %41’i (176) kadın, %59’u (253) ise erkek bireylerden oluşmaktadır. Rekreatif etkinliklere katılan bireylerin internet bağımlılık düzeylerinin ölçek toplam puan aralığına göre düşük seviyede ($\bar{x}=38.94$) olduğu belirlenmiştir. Araştırmaya katılan bireylerin büyük çoğunluğu günlük rutin işleri dışında fırsat bulmaları halinde tercihlerinin öncelikle internette vakit geçirmek (%42,4) ve sportif amaçlı rekreatif faaliyetlere (%41,3) katılmak olduğunu belirtmişlerdir. Bireylerin serbest zamanlarının büyük çoğunluğunu internette geçirdikleri ve en fazla sosyal ağları ziyaret ettikleri belirlenmiştir (%65). İnternet bağımlılık düzeylerinin ise bireylerin yaş ($p=0,003 < 0,05$), medeni durum ($p=0,008 < 0,05$) ve mesleklerine ($p=0,00 < 0,05$) göre anlamlı farklılık gösterdiği saptanmıştır.

Sonuç: Araştırma sonuçlarına göre serbest zaman aktivitelerine katılan bireylerin internet bağımlılık düzeyleri değerlendirildiğinde; 18-25 yaş arasındaki bireylerin diğer yaş gruplarına, bekâr bireylerin evli bireylere ve öğrencilerin diğer meslek gruplarına göre internet bağımlılık düzeylerinin daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Ölçek faktör ortalamaları incelendiğinde ise “kontrol kaybı” ve “daha fazla online kalma isteği” boyutlarının “sosyal ilişkilerde olumsuzluk” boyutuna göre daha fazla ortalamaya sahip olduğu saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler : İnternet, internet bağımlılığı, serbest zaman, serbest zaman engeli / İnternet, internet addiction, leisure, leisure constraints

TRİATLON SPORCULARININ SPORDA DOPİNGİN KULLANIM NEDENLERİYLE İLGİLİ GÖRÜŞLERİNİN BELİRLENMESİ

CEMAL GÜNDOĞDU¹, EVİRİM ÇELEBİ², ŞAKİR TÜFEKÇİ³

¹ İNÖNÜ ÜNİVERSİTESİ BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU

² FIRAT ÜNİVERSİTESİ SAĞLIK YÜKSEKOKULU

³ MALATYA GENÇLİK HİZMETLERİ VE SPOR İL MÜDÜRLÜĞÜ

ecelebi_5@hotmail.com

AMAÇ: Bu araştırma triatlon sporcularının sporda doping kullanım nedenleriyle ilgili görüşlerinin belirlenmesi amacıyla yapılmıştır.

YÖNTEM: Tanımlayıcı türdeki araştırma, Türkiye Triatlon Federasyonu'nun faaliyet programında yer alan Taşucu Triatlonu ve İstanbul Salcano Triatlon Serisine katılan ve anket uygulamayı kabul eden 92 kişi ile yürütülmüştür. Veri toplama aracı olarak araştırmacılar tarafından oluşturulan kişisel bilgi formu ile sporda doping kullanımının tercih edilme nedenleriyle ilgili 8 ifadenin yer aldığı anket formu kullanılmıştır. Veriler sayı, yüzde ve ortalama olarak verilmiş, analizde ki kare testi kullanılmıştır.

BULGULAR: Sporcuların dopingin tercih edilme nedenleriyle ilgili görüşlerinin dağılımına bakıldığında; “sporcu daha yüksek performans elde etmek için doping kullanır” ifadesine sporcuların %57.6’sı, “sporcu kaybetme korkusunu yenmek için doping kullanır” ifadesine sporcuların %56.5’i, sporcu aşırı kazanma isteği nedeniyle doping kullanır” ifadesine %70.2’si, sporcu sosyal statü sağlamak ve bu statüyü korumak için doping kullanır” ifadesine %52.2’si katılıyorum cevabını vermiştir. Sporcu heyecanını yatıştırmak için doping kullanır” ifadesine %84.8’i, “Sporcu cazip olan maddi teşvikler nedeniyle doping kullanır” ifadesine %51.1’i, sporcu iyi bir yaşam standardına sahip olmak için doping kullanır” ifadesine %69.6’sı, sporcu kulüp desteğini alabilmek için doping kullanır ifadesine %59.8’i katılmıyorum cevabını vermiştir. Sporcuların verdikleri cevaplar cinsiyete göre incelendiğinde “sporcu cazip olan maddi teşvikler nedeniyle doping kullanır” ifadesine “katılıyorum” cevabını verenlerin çoğunluğu (%89.9) erkek sporcudur ve fark anlamlıdır (p<0.05). Eğitim düzeylerine göre ifadelerin dağılımı incelendiğinde “sporcu heyecanını yatıştırmak için doping kullanır” ifadesi dışındaki tüm ifadelerde anlamlı farklılık olduğu görülmüştür. Bu farklılık üniversite mezunu sporculardan kaynaklanmaktadır (p<0.05). Spor yaşına göre karşılaştırıldığında “sporcu heyecanını yatıştırmak için doping kullanır” ifadesi dışındaki tüm ifadelerde anlamlı farklılık bulunmuştur (p<0.05). Anlamlı farklılık gösteren tüm ifadelerde “katılmıyorum” cevabını verenlerin büyük çoğunluğu spor yaşı 5 yıl ve altında olan sporculardır.

SONUÇ: Sonuç olarak sporcuların dopingin tercih edilme nedenleriyle ilgili görüşlerinin cinsiyet, eğitim düzeyi ve spor yaşına göre anlamlı farklılık gösterdiği belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler : Triatlon, elit sporcu, doping

GENÇLİK MERKEZLERİNE ÜYE OLAN GENÇLERİN ATILGANLIK DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

CEMAL GÜNDOĞDU ¹, ŞAKİR TÜFEKÇİ ², EVİRİM ÇELEBİ ³

¹ İNÖNÜ ÜNİVERSİTESİ BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU

² MALATYA GENÇLİK HİZMETLERİ VE SPOR İL MÜDÜRLÜĞÜ

³ FIRAT ÜNİVERSİTESİ SAĞLIK YÜKSEKOKULU

ecelebi_5@hotmail.com

AMAÇ: Bu araştırma Gençlik Hizmetleri ve Spor İl Müdürlüğü'ne bağlı hizmet veren Gençlik Merkezlerine üye olan gençlerin atılğanlık düzeylerinin belirlenmesi amacıyla yapılmıştır.

YÖNTEM: Tanımlayıcı türdeki araştırmanın evrenini Elazığ ve Malatya Gençlik Merkezlerinin aktif üyesi olan 1877 kişi oluştururken, örnekleminizi ise araştırmaya katılmayı kabul eden 297 kişi oluşturmuştur. Veri toplama aracı olarak araştırmacılar tarafından oluşturulan anket formu ile A.S.Rathus (1977) tarafından geliştirilen Acar (1980) tarafından Türkçe uyarlaması yapılan Rathus Atılğanlık Envanteri kullanılmıştır. Anket formunda üyelere yaş, cinsiyet, eğitim durumu, kaç yıldır gençlik merkezlerine geldikleri gibi sorular yöneltilmiştir. Rathus Atılğanlık Envanteri 13 olumlu, 17 olumsuz olmak üzere toplam 30 maddeden oluşmaktadır. Anketler Nisan-Mayıs 2014 tarihleri arasında gençlik merkezlerine gidilerek yüz yüze görüşme yöntemiyle araştırmaya katılmayı kabul eden gençlere uygulanmıştır. Veriler istatistik paket programında değerlendirilmiş, sayı, yüzde ve ortalama olarak ifade edilmiştir. Analizde parametrik test varsayımlarını yerine getirdiği için bağımsız gruplarda t testi ve tek yönlü varyans analizi kullanılmıştır. $p < 0.05$ anlamlılık düzeyi olarak kabul edilmiştir.

BULGULAR: Araştırma kapsamına alınan gençlerin %37.4'ü 18-21 yaş arasında olup, %67.3'ü erkek, %50.2'si lise öğrencisidir. Araştırmada gençlik merkezlerine üye olan gençlerin atılğanlıklarının orta düzeyde (110.6 ± 12.39) olduğu belirlenmiştir (Min. 76-Maks. 141). Gençlerin demografik özelliklerine göre atılğanlık düzeyleri incelendiğinde; yaşa göre anlamlı farklılık olduğu belirlenmiş, 14-17 yaş grubunda yer alan gençlerin atılğanlık düzeyi diğer yaş gruplarındaki gençlerden daha düşük, eğitim düzeyine göre bakıldığında ise lisede okuyan gençlerin atılğanlık düzeyi üniversite okuyan gençlerden düşük olduğu görülmüştür ($p < 0.05$). Araştırmaya katılan gençlerin cinsiyetlerine, gençlik merkezlerine gelme süreleri ve sıklığına, spor yapma yapmama durumlarına göre atılğanlık düzeyleri benzer dağılım göstermiştir ($p > 0.05$).

SONUÇ: Sonuç olarak gençlik merkezine üye olan gençlerin atılğanlık düzeyleri orta düzeyde olup, yaş ve eğitim seviyesinin ise gençlerin atılğanlık düzeyi üzerinde etkili bir faktör olduğu belirlenmiştir.

Anahtar kelimeler: Atılğanlık, Gençlik merkezi, Gençlik, Eğitim düzeyi.

BEDEN EĞİTİMİ ETKİNLİKLERİNİN HAFİF DERECEDE ZİHİNSEL ENGELLİ ÇOCUKLAR ÜZERİNDEKİ ETKİLERİNİN FİZİKSEL PARAMETRELER AÇISINDAN DEĞERLENDİRMESİ

ZEKİYE ÖZKAN ¹, BURAK UYAR ²

¹ YÜZÜNCÜ YIL ÜNİVERSİTESİ

² YÜZÜNCÜ YIL ÜNİVERSİTESİ İKTİSADİ VE İDARİ BİLİMLER FAKÜLTESİ

brkuyar@gmail.com

Amaç: Bu çalışmada, rehberlik araştırma merkezinin hafif derecede zihinsel engelli tanısıyla tanılanmış, beden eğitimi etkinliklerine katılan ve katılmayan, 8-12 yaş arasındaki, yaş ortalaması 10.06 olan 16 kişilik kontrol grubu ile yaş ortalaması 10,33 olan 18 kişilik uygulama grubu öğrencilerinin seçilmiş bazı fiziksel parametrelerinin karşılaştırılması amaçlanmaktadır.

Yöntem: Çalışmada, 14 haftalık özel beden eğitimi etkinlik programı hazırlanmış ve bu program, uygulama grubu olarak tespit edilen öğrencilerle gerçekleştirilmiştir. Normal eğitimine devam eden kontrol grubu öğrencileriyle, okul programında aldıkları eğitimlerinin yanı sıra özel beden eğitimi programına devam eden uygulama grubu öğrencileri fiziksel parametreler açısından değerlendirilmesi hedeflenmiştir. Çalışma öncesi ve sonrası sağ pençe, sol pençe, kısa mesafe koşusu, uzun atlama, sıçrama, esneklik, kilo ve boy uzunlukları değerlendirilmiştir. Uygulama programı haftada 2 gün 60–70 dakika aralığında ve 14 hafta boyunca devam ettirilmiş, çalışmada Milli Eğitim Bakanlığı'nın fiziksel etkinlik programı temel alınarak hazırlanan program uygulanmıştır. Ön test ve son testte yarı deneysel olarak desenlenen çalışma, 16 kontrol grubu öğrencisi (8 kız 8 erkek), 18 uygulama grubu öğrencisi (11 erkek 7 kız) olmak üzere 34 öğrenci ile gerçekleştirilmiştir. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistiklerin yanında, eşleştirilmiş t testinin parametrik olmayan alternatifi, Wilcoxon eşleştirilmiş iki örnek sınıma tekniği kullanılarak, gruplar arasında, hazırlanan beden eğitimi programı uygulamasından önce ve beden eğitimi programı uygulamasından sonra fiziksel performansları arasında fark olup olmadığı SPSS hazır paket programıyla test edilmiştir.

Bulgular: 14 haftalık beden eğitimi etkinlik programı sonucunda; uygulama kız ve erkek grupları, kontrol gruplarına göre, ön test ve son testte; pençe sağ, pençe sol, kısa mesafe koşusu, uzun atlama, sıçrama, esneklik ve boy uzunluklarında istatistiksel olarak daha anlamlı farklılıklar elde edilmiştir ($p < 0.05$).

Sonuç: Bu sonuçlara göre; 14 haftalık beden eğitimi etkinlik programına katılan mental retarde çocukların fiziksel parametreler açısından olumlu etkilendikleri söylenebilir.

Anahtar Kelimeler : Mental Retarde, Beden Eğitimi

ULUSLARARASI OLİMPİK KONGRE ÇIKTILARINDA “BARİŞ” TEMASI

SEVDA KORKMAZ¹, VELİ OZAN ÇAKIR²

¹ MARMARA ÜNİVERSİTESİ İSTANBUL

² İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ

svdkrmz0@gmail.com

Amaç: Bu çalışmanın amacı; Türkçe literatürde kaynak eksikliği görülen Olimpik Kongreler konusunda, kongre çıktılarında, alınan kararlar ve uygulanış biçimleri itibariyle Barış Teması'nı analiz etmektir.

Yöntem: Olimpik Kongrelerde barış temasının işleniş biçimleri ve boyutları incelenerek yorumlanmış, literatür taraması modeli ile araştırma bulguları tarihsel sosyolojik perspektifle değerlendirilmiştir.

Bulgular: Küreselleşen dünya uzağı yakın kılarken etnik yapı, ideoloji veya düşünce farklılıklarına karşı hoşgörüsüzlükten kaynaklanan kutuplaşmaları beraberinde getirmiştir. Bu durumun yarattığı sonuçlar bazen ülkütücü boyutlara varırken, yaşananlar zihinlerde olumsuz kanı ve bakış açılarını sonraki nesillere miras bırakmaktadır.

Eşitlik, adalet, demokrasi, insan hakları, hoşgörü ve dayanışmaya dayanan bir barış kültürü oluşturmak, bunun için yapısal değişimler yaratmak amacıyla kullanılan araçlardan biri de spor'dur. Çünkü spor, insan eliyle oluşturulan kurallar çerçevesinde yürütülen bir olgu olarak “eşit” kurallar altında rakiplerin mücadelesini içermekte ve özü gereği katılımcılığı teşvik etmektedir.

Spor ve barış arasındaki ilişki, yapıldığı süre zarfında ateşkes ilanını zorunlu kılan antik olimpiyat oyunlarına dek uzanmaktadır. Halklar arasında dostluk ve dayanışma atmosferini teşvik etmede oyunların yeteneğinin, onun en önemli (ve belki de beklenmeyen) mirası olabileceği belirtilmektedir.

Antik Olimpiyatların yeniden canlandırılması ve küresel bir hareket yaratmak amacıyla Coubertin tarafından ilki 1894'te düzenlenen Paris Kongresi'yle başlayan olimpik kongreler, 2009'da yapılan son kongreye kadar 13 defa gerçekleştirilmiştir. Olimpik hareketin yeni filizlendiği 1894 - 1930 yılları arasında yapılan 8 kongre, pedagojik içerik ve teknik kuralların şekillendirilmesine katkı sağlamıştır.

Kongrelerden Varna (1973) “Dünya Barışı için Spor”, Baden Baden (1981) “Sporla, Spor için Birleşmek” Paris (1994) “100.yıldönümü Kongresi, Birlik Kongresi” başlığı altında gerçekleştirilirken ilk kongreden itibaren kadın katılımı, herkes için spor gibi barış olgusu içerisinde yer alan çeşitli konulara olimpik kongrelerin çıktılarında yer verildiği görülmektedir.

Sonuç: Olimpik hareketin temsilcilerini bir araya getirerek *istişari* niteliğinde harekete yön veren misyonuyla Olimpik Kongreler, ulusal ve uluslararası anlamda toplumsal hayatın “barış” çerçevesinde sürdürülebilmesi için karşılıklı saygı anlayışına dayanan değerler sisteminin gelişmesine bir platform sunarak katkı sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler : barış, olimpizm, olimpik hareket, sportarihi

GENÇ AMATÖR FUTBOLCULARDA AEROBİK PERFORMANS, KISA SPİRİT VE TEKRARLI SPİRİT YETENEĞİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

İBRAHİM CAN¹, SERDAR BAYRAKDAROĞLU¹, RECEP İMAMOĞLU¹, ERDAL ARI²

¹ GÜMÜŞHANE ÜNİVERSİTESİ

² ORDU ÜNİVERSİTESİ

ibrahimcan_61_@hotmail.com

Amaç: Bu çalışmanın amacı; genç futbolcularda aerobik performans, kısa sprint ve tekrarlı sprint yeteneğinin değerlendirilmesi ve test sonuçları arasında mevcut olan ilişkilerin belirlenmesidir. **Yöntem:** Bu amaç doğrultusunda, profesyonel bir futbol takımının gençler kategorisinde oynayan 18 futbolcu (yaş: 17.8 ± 0.70 yıl; boy: 175.8 ± 5.53 cm; kilo: 66.7 ± 5.51 kg) bu çalışmaya gönüllü olarak katıldı. Deneklere 10 ve 30 metre sprint testleri, tekrarlı sprint testi ve Yo-Yo aralıklı toparlanma seviye 1 testi (Yo-Yo AT1) uygulandı. Verilerin değerlendirilmesinde istatistik yöntemleri olarak tanımlayıcı istatistik ve Pearson korelasyon analizi kullanıldı. **Bulgular:** Analiz sonuçlarına göre; deneklerin 10 ve 30 m sprint zamanları ortalama olarak sıraya göre $1.71 (\pm 0.10$ sn) ve $4.11 (\pm 0.15$ sn) olarak elde edilirken; tekrarlı sprint testindeki toplam zaman $47,4 (\pm 1.67$ sn) olarak belirlenmiştir. Yo-Yo AT1 testindeki ortalama koşu mesafesi $1793,3 (\pm 292.7$ m), maksimal oksijen alımı (VO2maks) değerleri $51.4 (\pm 2.16$ ml.kg-1.dk-1) ve test sonundaki maksimal kalp atım hızları (KAHmaks) $190.1 (\pm 8.28$ atım.dk-1) olarak elde edilmiştir. Ayrıca Yo-Yo AT1 test performansı ile 10 m ($r = -.359$; $p > 0.05$), 30 m ($r = -.297$; $p > 0.05$) sprint zamanı ve tekrarlı sprint testindeki yorgunluk indeksi ($r = -.007$; $p > 0.05$) arasında; 10 m sprint zamanı ile tekrarlı sprint testindeki toplam zaman ($r = .355$; $p > 0.05$) ve yorgunluk indeksi ($r = -.047$; $p > 0.05$) arasında; 30 m sprint zamanı ile tekrarlı sprint testindeki yorgunluk indeksi ($r = -.089$; $p > 0.05$) arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki olmadığı bulunmuştur. Fakat, Yo-Yo AT1 test performansı ve 30 m sprint zamanı ile tekrarlı sprint testindeki toplam zaman (sıraya göre $r = -.650$, $p < 0.01$; $r = .560$, $p < 0.05$) arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmuştur. **Sonuç:** Sonuç olarak futbol branşında önemli bir yer tutan ve sportif başarı için ön koşul olarak kabul edilen performans özelliklerinin belirlenmesi; futbolcuların sportif performansları hakkında antrenörlere önemli bilgiler vermesi ve gelişimlerinin takip edilmesi için oldukça önemlidir.

Anahtar Kelimeler : Futbol, Sprint, Tekrarlı Sprint, Aerobik Performans

PROFESYONEL FUTBOL DİSİPLİN KURULUNCA SÜPER LİG TAKIMLARINA VERİLEN CEZALARIN ARDIŞIK DÖRT SEZON BOYUNCA İNCELENMESİ

ŞABAN ÜNVER¹, M. YALÇIN TAŞMEKTEPLİGİL², SONER ÇANKAYA³, GÜL ÇAVUŞOĞLU⁴

¹ ONDOKUZ MAYIS ÜNİVERSİTESİ, YAŞAR DOĞU SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ, ANTRENÖRLÜK EĞİTİMİ BÖLÜMÜ, SAMSUN

² OMÜ, YAŞAR DOĞU SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ, SAMSUN

³ ORDU ÜNİVERSİTESİ

⁴ ONDOKUZ MAYIS ÜNİVERSİTESİ

sabanunver44@hotmail.com

Amaç: Futbol günümüzde devasa bir endüstri haline gelmesi sebebiyle birçok olumsuzluğu da beraberinde getirmektedir. Müsabaka öncesi, sırası ve sonrasında saha içinde ve dışında birçok şiddet ve düzensizlik olaylarının oluşması, 5894 Sayılı “Türkiye Futbol Federasyonu Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun” uyarınca ilk derece yargı kurulu olan Profesyonel Futbol Disiplin Kurulu (PFDK)’nu bazı tedbirler almaya yöneltmektedir. Bu kurul profesyonel futbol faaliyetlerinde bulunan kulüp, futbolcu, teknik direktör, antrenör, yönetici, müsabaka görevlileri ve diğer görevli kişilerin fiillerinden doğan disiplin ihlallerini karara bağlar. Dolayısıyla bu çalışmanın amacı Süper Lig’de oynayan takımlara uygulanan PFDK müeyyideleri ile bu müeyyidelere etki ettiği düşünülen faktörler arasındaki ilişkiyi ortaya koymaktır.

Yöntem: Bu amaçla, Türkiye Futbol Federasyonu resmi internet sitesinde yer alan ve Süper Lig’de ardışık dört sezon (2011-2015) boyunca oynayan takımlara PFDK tarafından uygulanan cezai yaptırımlar incelenmiştir. İstatistiksel analizler SPSS 21 paket programı kullanılarak elde edilmiştir. Sezonlar ve takımlar arasındaki farklılık Kruskal Wallis ve One Way Anova, ilişki ise Spearman ve Kendall’s tau-b testi ile belirlenmiştir.

Bulgular: Araştırma bulgularına göre; sezonlar arasında Süper Lig’de yer alan takımlara ait “saha olayı”, “çirkin kötü tezahürat”, “talimatlara uymama” gibi fiiller ve “Türk futbolcuların yapmış oldukları ciddi faullere verilen cezalar” açısından anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir ($p < 0,05$). Ayrıca, bu sezonlarda yer alan takımların aldıkları “toplam cezalar” ile “saha olayları”, “talimatlara uymama” ve “çirkin kötü tezahürat” fiilleri arasında ilişki belirlenmiştir.

Sonuç: Takımların ceza toplamlarına bakıldığında yoğunluğun şampiyonluğa oynayan ve ligde kalma mücadelesi veren takımlar arasında olduğu anlaşılmaktadır. Bu durumun özellikle şampiyonluğa oynayan takımlarda belirginleşmesi dikkat çekicidir. Bu sonuçlar doğrultusunda lig sıralamasını değiştirecek müsabakalarda güvenlik önlemleri arttırılmalı ve müsabakalarda düzensizliğe yol açabilecek etkenler en aza indirilmelidir. Bu bağlamda kulüp ve federasyon yetkililerinin çeşitli imkan ve yollarla iletişim kanallarını açık tutarak kulüp paydaşlarını PFDK müeyyide ve sonuçları hakkında sürekli bilgilendirilmesi futbolun daha sağlıklı bir zemine yerleşmesi bakımından yararlı olabilir.

Anahtar Kelimeler : Süper Lig, Futbol, Disiplin Kurulu/Discipline committee, football, super league

PTT 1. LİG FUTBOL TAKIMLARININ 2011-2015 SEZONLARI İÇİNDE DİSİPLİN İHLALLERİNDEN DOĞAN FİİLLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

GÜL ÇAVUŞOĞLU ¹, SONER ÇANKAYA ², M. YALÇIN TAŞMEKTEPLİGİL ¹, ŞABAN ÜNVER ³

¹ ONDOKUZ MAYIS ÜNİVERSİTESİ

² ORDU ÜNİVERSİTESİ

³ ONDOKUZ MAYIS ÜNİVERSİTESİ, YAŞAR DOĞU SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ, ANTRENÖRLÜK EĞİTİMİ BÖLÜMÜ, SAMSUN

sabanunver44@hotmail.com

Amaç: Futbol hem oyuncu hem de izleyici potansiyeli açısından dünyada en geniş popülasyona sahip bir spor dalı olarak dikkat çekmektedir. Bu yoğunluğun doğal sonucu olarak futbol merkezli organizasyonlarda bütün dünyada olduğu gibi Türkiye’de de birçok eksiklik ve olumsuzluk ortaya çıkmaktadır. Kuşkusuz bu durum futbolu yöneten kurumları konuyla ilgili tedbirler almaya sevk etmektedir.

Yöntem: Bu kapsamda çalışmanın amacı Türkiye Futbol Federasyonu Profesyonel Futbol Disiplin Kurulu (PFDK) tarafından PTT 1. Lig’de oynayan takımlara verilen toplam cezalar ile bu cezaların verilmesini etkilediği düşünülen faktörler arasındaki ilişkiyi ortaya koymaktır. Bu amaçla, Türkiye Futbol Federasyonu resmi internet sitesinde yer alan ve 1. Lig’de 2011-2015 sezonları (4 sezon) arasında oynayan takımlara ihlalleri karşılığında PFDK tarafından verilmiş cezalar incelenmiştir. İstatistiksel analizler SPSS 21 paket programı kullanılarak elde edilmiştir. Sezonlar ve takımlar arasındaki farklılık Kruskal Wallis ve One Way Anova, ilişki ise Spearman ve Kendall’s tau-b testi ile belirlenmiştir.

Bulgular: Araştırma bulgularına göre sezonlar arasında 1. Lig’de yer alan takımlara ait “saha olayı”, “çirkin kötü tezahürat”, “talimatlara uymama” ve “Türk futbolcuların yapmış oldukları ciddi faullere verilen cezalar” açısından anlamlı farklılıklar belirlenmiştir ($p<0,05$). Ayrıca, bu sezonlarda yer alan takımların aldıkları “toplam ceza puanları” ile “saha olayları” ve “talimatlara uymama” arasında bir ilişki tespit edilmiştir.

Sonuç: Toplam ceza durumuna bakıldığında yoğunluğun üst lige çıkma ve alt lige düşmeme mücadelesi veren takımlar arasında olduğu gözlenmiştir. Buradan hareketle federasyon ve kulüp idarecileri saha olayları ile talimatlara uyma konusunda PFDK yaptırımlarının sonuçlarını kulüp paydaşlarına duyurmalı ve bu konuda eksiklikleri giderecek tarzda eğitim çalışma ve faaliyetleri planlamalıdır. Bu bağlamda saha olaylarının sonlandırılması yahut en aza indirilmesi adına PFDK kararlarının kulüpler üzerindeki etkisi ve caydırıcılığı bilimsel yaklaşımlar ile tekrar tekrar gözden geçirilmelidir.

Anahtar Kelimeler : Ceza, Futbol, Kulüp/Club, football, penalty

**SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ ÖZEL YETENEK SINAVINDA ERKEK VE KADIN ADAYLARDA
COĞRAFİ BÖLGE, YAŞ, LİSE TÜRÜ, MİLLİLİK VE FİZİKSEL ÖZELLİKLERİN BAŞARIYA
ETKİSİNİN ARAŞTIRILMASI**

MEHMET AKİF ZİYAGİL¹, TÜLİN ATAN¹, YILDIRIM KAYACAN¹, MEHMET ÇEBİ², YÜCEL
MAKARACI¹, İZZET İSLAMOĞLU¹, ŞABAN ÜNVER¹, ŞİRİN ÇETİN²

¹ OMÜ, YAŞAR DOĞU SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ, ANTRENÖRLÜK EĞİTİMİ BÖLÜMÜ, SAMSUN
² ONDOKUZ MAYIS ÜNİVERSİTESİ

mziyagil@gmail.com

Amaç: Spor bilimleri fakülteleri farklı yöntemlerle öğrenci seçimi yapmasına karşın Öğrenci Seçme ve Yerleştirme Merkezinin (OSYM) hazırladığı formüle göre yerleştirme puanını hesaplamaktadır. Bu çalışmanın amacı Yaşar Doğu Spor Bilimleri Fakültesi (YDSBF) özel yetenek sınavına katılan erkek ve kadın adaylarda coğrafi bölge, yaş, lise türü, millilik ve fiziksel özelliklerin başarıya etkisinin araştırılmasıdır.

Yöntem: YDSBF 2015 yılı Özel Yetenek Sınavına Türkiye'nin 81 ilinden 4738 erkek ve 1337 kadın olmak üzere toplam 6075 aday katılmış fiziksel özellikleri belirlenen 3758 erkek ve 1078 kadın olmak üzere toplam 4836 aday çalışmamızda değerlendirmeye alınmıştır. Özel Yetenek Sınavı Puanı (ÖYSP) belirlenmesi için sadece sekiz istasyondan oluşan koordinasyon testi uygulanmıştır. İkili grupların karşılaştırılmasında bağımsız t-testi, ikiden fazla çoklu grupların karşılaştırılmasında tek yönlü varyans analizi (ANOVA) kullanılmıştır.

Bulgular: Çalışmamızın bulguları, kazanan erkek ve kadın adayların yaş, boy uzunluğu, vücut ağırlığı, vücut kütle indeksi (VKİ) ortalamalarında daha düşük, AOBP ve lise diploması değişkenlerinde daha yüksek ortalamalara sahip olduğunu göstermektedir. YGS puanı sadece erkeklerde kazananlar lehine anlamlı düzeyde daha yüksektir. Erkeklerde başarı düzeyi sırasıyla koordinasyon testi, boy uzunluğu, vücut ağırlığı, YGS, AOBP lise diploma derecesi anlamlı düzeyde ($p < .01$) ilişkilidir. Kadınlarda ise başarı puanı sırasıyla koordinasyon, yaş, boy uzunluğu, vücut ağırlığı, VKİ, AOBP ve lise diploma derecesi ile anlamlı düzeyde ($p < .01$) ilişkilidir. Erkek milli sporcularda YGS, AOBP ve lise diploma derecesi ortalamaları daha düşükken vücut ağırlığı, VKİ ve koordinasyon ortalamaları diğer adaylardan daha yüksektir. Kadın milli sporcuların sadece YGS ortalamaları diğer adaylardan anlamlı düzeyde daha düşüktür. Erkeklerde spor lisesi mezunlarının yaş ve YGS ortalamaları daha düşükken AOBP ve lise diploma ortalamaları diğer adaylardan daha yüksektir. Kadınlarda ise yaş, YGS ve koordinasyon ortalamaları daha düşükken AOBP ve lise diploma ortalamaları daha yüksektir. Erkeklerde ve kadınlarda coğrafi bölgelere göre başarı oranı anlamlı düzeyde farklılaşmaktadır.

Sonuç: Yetenek sınavlarında milli sporcular ile spor lisesi mezunları lehine mevcut düzenlemelerin yeniden gözden geçirilmesi zorunlu görülmektedir.

Anahtar Kelimeler : Yetenek, VKİ, koordinasyon, cinsiyet, coğrafi bölge, milli sporcu / Talent, BMI, coordination, gender, geographic region, national athlete

SPOR GENEL MÜDÜRLÜĞÜ TAŞRA TEŞKİLATINDA ÇALIŞAN PERSONELİN ÖZNEL MUTLULUK DÜZEYLERİ

ÖMER FARUK YAZICI¹, ÇAĞDAŞ CAZ², MEHMET TUNÇKOL³

¹ KARADENİZ TEKNİK ÜNİVERSİTESİ-EĞİTİM BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

² MARMARA ÜNİVERSİTESİ-BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU

³ KARADENİZ TEKNİK ÜNİVERSİTESİ-BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU

o-farukyazici@ktu.edu.tr

Bu araştırmanın amacı, Gençlik ve Spor Bakanlığı taşra teşkilatında çalışan personelin öznel mutluluk düzeylerinin incelenmesidir. Araştırmanın çalışma grubunu; İstanbul, Trabzon, Malatya ve Tokat illerinde bulunan Spor Genel Müdürlüğü'ne bağlı Gençlik Hizmetleri ve Spor İl Müdürlüklerinde çalışan 400 (164 kadın, 236 erkek) personel oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak; Lyubomirsky ve Lepper (1999) tarafından geliştirilen ve Akın (2011) tarafından Türkçeye uyarlanan "Öznel Mutluluk Ölçeği" ile araştırmacılar tarafından oluşturulan "kişisel bilgi formu" kullanılmıştır. Veriler; betimsel istatistik, T-testi ve ANOVA kullanılarak analiz edilmiştir. Ayrıca, anlamlı farklılıkların hangi gruplar arasında çıktığını bulmak için Scheffe testi yapılmıştır. Araştırma sonucunda personelin medeni durumuna, gelir seviyesine, spor yapma durumuna ve buldukları şehirlere göre öznel mutluluklarının değiştiği tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler : Gençlik Hizmetleri ve Spor, personel, öznel mutluluk

**DÜZENLİ EGZERSİZ YAPAN BİREYLERİN CİNSİYET VE DENEYİM SÜRELERİNE GÖRE
ÖZYETERLİK, BENLİK SAYGISI VE ATILGANLIKLARI**

TURHAN TOROS¹, ERKUT KONTER², İHSAN SARI³

¹ MERSİN ÜNİVERSİTESİ BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU-ANTRENÖRLÜK EĞİTİMİ
BÖLÜMÜ / MERSİN

² 9 EYLÜL ÜNİVERSİTESİ/İZMİR

³ SAKARYA ÜNİVERSİTESİ

turhantoros@yahoo.com

Amaç: Bu araştırmada amaç, düzenli egzersiz yapan bireylerin cinsiyet ve deneyim sürelerine göre özyeterlik, benlik saygısı ve atılganlıklarını karşılaştırmaktır.

Yöntem: Araştırmaya, 340 düzenli egzersiz yapan bireyler katılmıştır. Düzenli egzersiz yapan bireylerin seçiminde basit rastgele örnekleme tekniği kullanılmıştır. Araştırmaya 160 kadın, 180 erkek olmak üzere toplam 340 egzersiz yapan bireyler gönüllü olarak katılmıştır. Katılımcıların yaş ortalaması $49,07 \pm 7,92$ 'dir.

Veriler; örnekleme grubuna, Özyeterlik Ölçeği, Stanley Coopersmith Benlik Saygısı Ölçeği (BSÖ) ve Rathus Atılganlık Envanteri (RAE) uygulanarak toplanmıştır. Verilerin analizinde bağımsız değişkenlerin benlik saygısı ve atılganlık düzeylerine etkisi ikiden fazla gruplarda One-Way Anova ve ikili gruplarda t testi, Varyans analizlerinin 0.05 seviyesinde anlamlı çıktığı ($p < 0.05$) durumlarda post-hoc test olarak LSD (Least Significant Difference) analizi yapılmıştır.

Bulgular: Araştırma verilerine göre, benlik saygısı ($p < 0.05$) ve özyeterlik ($p < 0.05$) ortalama puanları arasında anlamlı farklılıklar bulunmasına karşın, atılganlık ortalama puanları arasında anlamlı bir farklılık bulunmamıştır ($p > 0.05$).

Sonuç: Sonuç olarak, egzersiz yapan bireylerde özyeterlik, benlik saygısı ve atılganlık, cinsiyet ve deneyim süresi bakımından önemli gözükmemektedir.

Anahtar Kelimeler: Egzersiz, Özyeterlik, Atılganlık, Benlik Saygısı, Cinsiyet, Deneyim Süresi

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİN FİZİKSEL AKTİVİTE DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

OKTAY KIZAR ¹, MEHMET KARGÜN ², ADEM PALA ³, MUSTAFA BİNER ⁴

¹ BİNGÖL ÜNİVERSİTESİ

² GAZİOSMANPAŞA ÜNİVERSİTESİ, Besyo

³ MARMARA ÜNİVERSİTESİ İSTANBUL

⁴ MARMARA ÜNİVERSİTESİ

adempala48@gmail.com

Amaç: Bu çalışmada, Üniversite öğrencilerinin cinsiyet, aile gelir durumu ve sigara kullanım durumuna göre fiziksel aktivite ve yaşam kalitesi farklılıklarını ve bu parametreler arası ilişkileri incelenmesi amaçlanmaktadır.

Yöntem: Bu amaçla gönüllülük esasına göre Bingöl Üniversite'sinden toplam 719 (396 kadın, 323 erkek) öğrenciye fiziksel aktivite seviyelerini belirlemek için Uluslararası Fiziksel Aktivite (FA) Anketi (IPAQ) kısa formu uygulanmıştır. FA seviyeleri; inaktif, minimum aktif ve HEPA aktif grupları olarak belirlenmiş ve MET yöntemi uygulanmıştır.

Bulgular: Uluslararası fiziksel aktivite anketi ile haftalık şiddetli ve orta dereceli fiziksel aktivite ve yürüme süreleri belirlendi. Katılımcıların toplam fiziksel aktivite süresi hesaplanarak 'düşük, orta ve yüksek düzey' biçiminde sınıflandırıldı. Şiddetli aktivite, orta dereceli aktivite, toplam fiziksel aktivite değerleri erkeklerde kadınlardan yüksek bulundu. Erkek öğrencilerin kız öğrencilere göre fiziksel aktivite durumları düşük bulunmuştur. Orta ve yüksek fiziksel aktivite düzeylerindeki yüzde değerler arasında istatistiksel açıdan anlamlı fark bulunmadı. Gelir durumuna göre şiddetli aktivite, haftalık yürüme aktivitesi ve toplam fiziksel aktivite değerleri arasında anlamlı farklılık bulunurken, orta dereceli aktivite değerleri arasında anlamlı farklılık bulunmamıştır.

Sonuç: Çalışmanın sonucunda; Üniversite öğrencilerinin cinsiyete göre toplam fiziksel aktivite değerleri, gelir durumuna göre ve sigara kullanım durumuna göre şiddetli aktivite, haftalık yürüme aktivitesi ve toplam fiziksel aktivite değerleri arasında anlamlı farklılık bulunduğu tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler : Fiziksel Aktivite, Öğrenci, Yaşam Kalitesi

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN SPOR YAPMASINI ETKİLEYEN FAKTÖRLER

ÖMER SİVRİKAYA¹, MENSUR PEHLİVAN²

¹ DÜZCE ÜNİVERSİTESİ BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU

² DÜZCE ÜNİVERSİTESİ -

omersivrikaya81@gmail.com

AMAC: Bu araştırma Üniversite öğrencilerinin spor yapmasını etkileyen faktörlerin belirlenmesi amacıyla yapılmıştır.

YÖNTEM: Araştırmada nitel araştırma desenlerinden biri olan olgubilim (fenomenoloji) kullanılmıştır. Araştırmada amaçlı örnekleme yöntemlerinden “kolay ulaşılabilir durum örnekleme” yöntemi tercih edilmiştir. Araştırmanın evrenini Düzce Üniversitesi’nde 2013-2014 öğretim yılında öğrenim gören öğrenci topluluklarına üye olan öğrenciler oluşturmuştur. Bu kapsamda öğrenci topluluklarına üye olan 35 öğrenciye ulaşılmıştır. Verilerin toplanmasında yarı yapılandırılmış sorulardan oluşan görüşme formu yönteminden yararlanılmıştır. Görüşmeler yüz yüze gerçekleştirilmiştir. Betimsel analizde özetlenip, yorumlanan veriler içerik analizinde daha derin bir işleme tabi tutulmuşlardır. Kodlama işleminin ardından birbirine benzeyen veriler bir araya getirilerek temalaştırma yoluna gidilmiştir

BULGULAR: Düzce Üniversitesi’nde öğrenim gören öğrencilerin spor yapmalarını etkileyen faktörlerin belirlenmesi amacıyla yapılan bu çalışmada elde edilen verilere dayalı olarak ortaya çıkan bulgular sırasıyla; Üniversite öğrencilerinin spor yapmalarını etkileyen bireysel faktörler ile Üniversite öğrencilerinin spor yapmalarını etkileyen genel faktörler olarak iki tema altında sunulmuştur. Bireysel faktörler zaman, ücret, spor kültürü, genel faktörler ise tanıtım, ulaşım, spor ortamı ve personel eksikliği olarak ortaya çıkmıştır.

SONUÇ: Sonuç olarak araştırmamızda üniversite öğrencilerinin spor yapmalarını etkileyen faktörlerin; ücret, zaman, spor kültürü, tanıtım, ulaşım, personel eksikliği ve spor ortamı olduğu vurgulanmıştır. Katılımcılar ders saatlerinin uygun olmadığından, derslerin yoğun geçmesinden ve ders saati programlarının tesislerin açık olduğu saatlere göre planlanmamasından dolayı spor yapmaya zaman bulamadıklarını belirtmiştir. Bununla birlikte katılımcılar üniversitedeki spor aktivitelerinin tanıtım eksikliğini, üniversiteye ulaşım eksikliğini, üniversitedeki spor tesislerinin eksikliğini ve üniversitede uygun spor ortamının olmamasını ifade etmişlerdir. Dolayısıyla katılımcıların bu ifadeleri öğrencilerinin spor yapmalarını etkileyen faktörlere ait sonuçları ortaya çıkarmıştır.

Anahtar Kelimeler: Spor, Üniversite, Üniversite Öğrencileri

AVUKATLARIN ÇOCUKLUK VE ERGENLİK DÖNEMLERİNDEKİ FİZİKSEL AKTİVİTE DENEYİMLERİNİN VE YETİŞKİNLİKTE FİZİKSEL AKTİVİTELERE KATILAMAMA NEDENLERİNİN İNCELENMESİ

ADEM PALA ¹, MUSTAFA BİNER ², SERCAN ÖNCEN ³, ÇAĞDAŞ CAZ ⁴, ALİ GÜREL GÖKSEL ²

¹ MARMARA ÜNİVERSİTESİ İSTANBUL

² MARMARA ÜNİVERSİTESİ

³ NAMIK KEMAL ÜNİVERSİTESİ

⁴ MARMARA ÜNİVERSİTESİ-BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU

soncen@nku.edu.tr

Amaç: Avukatların çocukluk ve ergenlik dönemlerindeki fiziksel aktivite deneyimleri ile yetişkinlikte fiziksel aktivitelere katılamama nedenlerinin incelenmesidir.

Yöntem: Araştırmanın çalışma grubunu; Kocaeli barosuna bağlı 116'sı erkek, 64'ü kadın olmak üzere toplam 180 avukat oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak; Massie (2002) tarafından geliştirilen, Memiş (2007) tarafından geçerlik-güvenirliliği yapılan 'Fiziksel Aktivite Değerlendirme Ölçeği' ile araştırmacılar tarafından geliştirilen 'kişisel bilgi formu' kullanılmıştır. Veriler; betimsel istatistik, T-testi ve Anova kullanılarak analiz edilmiş, ayrıca anlamlı farklılıkların hangi gruplar arasında çıktığını tespit etmek için Tukey testi yapılmıştır.

Bulgular ve Sonuç: Avukatların cinsiyetleri ile ergenlik ve çocukluk dönemlerindeki fiziksel aktivitelerini incelemek için yapılan t-testi sonucunda, iki alt boyut (Katılım ve Hoşlanma) puanlarında katılım alt boyutunda ilkokuldaki fiziksel aktiviteler için anlamlı fark bulunurken ($p<0,05$), ortaokul, lise ve üniversitedeki fiziksel aktivite değerleri için anlamlı farklılık bulunamamıştır ($p>0,05$). Hoşlanma alt boyutu içinse ilkokul, ortaokul ve lisedeki fiziksel aktivite değerleri için anlamlı fark bulunurken ($p<0,05$), üniversitedeki fiziksel aktivite için anlamlı fark bulunamamıştır ($p>0,05$). Yaş gruplarındaki farklılık için yapılan Anova testi sonucunda ise her iki alt boyutta ilkokul, ortaokul, lise ve üniversitedeki fiziksel aktivite değerleri için anlamlı farklılık bulunamamıştır ($p>0,05$).

Anahtar Kelimeler : Fiziksel Aktivite, Avukat, Çocukluk Ve Ergenlik Dönemi

SERVQUAL YÖNTEMİYLE FITNESS MERKEZLERİNDEKİ HİZMET KALİTESİ BEKLENTİSİNİN İNCELENMESİ

ADEM PALA ¹, MEHMET KARGÜN ², HAKAN KOLAYIŞ ³, MUSTAFA BİNER ⁴

¹ MARMARA ÜNİVERSİTESİ İSTANBUL

² GAZİOSMANPAŞA ÜNİVERSİTESİ, Besyo

³ SAKARYA ÜNİVERSİTESİ

⁴ MARMARA ÜNİVERSİTESİ

adempala48@gmail.com

Amaç: Bu araştırmanın amacı; Dünyada ve Ülkemizde hızla gelişen hizmet sektörlerinden biri olan fitness merkezlerindeki hizmet kalitesinin servqual yöntemiyle ölçülmesidir.

Yöntem: Bu amaçla çalışmanın araştırma grubunu İstanbul ilindeki fitness merkezlerine müşteri olarak gelen 60'ı bayan, 40'ı erkek 100 kişi oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak; Parasuman, Zeithaml ve Berry (1991)'in geliştirdiği 5 alt boyuttan oluşan (Fiziksel Görünüm, Güvenirlilik, Heveslilik (İlgi), Duyarlılık ve Empati) Servqual ölçeği kullanılmıştır.

Bulgular ve sonuç: Katılımcıların cinsiyetleri ve beklenen kalite algılarını ölçmek için yapılan t testi sonucunda, güvenirlilik ve empati alt boyutları için anlamlı farklılıklar bulunurken ($p < 0,05$), fiziksel görünüm, heveslilik ve duyarlılık alt boyutları için anlamlı farklılıklar bulunamamıştır. Yine katılımcıların öğrenim durumları ve beklenen kalite algılarını test etmek için yapılan Anova testi sonucunda, beklenen kalite algıları ile her 5 alt boyut için anlamlı farklılık tespit edilememiştir. ($p > 0,05$).

Anahtar Kelimeler : Hizmet Kalitesi, Müşteri Memnuniyeti, Müşteri Sadakati, Fitness Merkezleri

ULUSLARARASI SPOR ORGANİZASYONLARININ EKONOMİK ETKİLERİ: 17. AKDENİZ OYUNLARI ÖRNEĞİ

CEM SAATÇIOĞLU¹, HACI ŞÜKRÜ TAŞTAN¹

¹ İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ

h.sukrutastan@hotmail.com

AMAÇ: Bu araştırmada uluslararası boyutta düzenlenen spor organizasyonlarının makro ve mikro ekonomik etkilerinin 17. Akdeniz oyunları örneğinde incelenerek, organizasyonun düzenlendiği bölgeye getirdiği ekonomik etkileri değerlendirmek amaçlanmıştır.

YÖNTEM: Araştırmada literatür taraması modeli kullanılmıştır. Bu kapsamda, yerli ve yabancı, spor ve spor bilimleri kitapları, dergileri, makaleleri ve konuya ilişkin internet sitelerinden yararlanılmış ve yabancı kaynak kullanımlarında çeviriler yapılmıştır.

BULGULAR: Uluslararası spor organizasyonları Dünya Olimpiyatları, Dünya Futbol Turnuvaları, gibi dünya çapında ve Avrupa Olimpiyatları, Akdeniz Oyunları gibi, kıtalar arasında yapılan geniş kapsamlı spor organizasyonlarıdır. Bu tür organizasyonları düzenleyen ülkeye ekonomik, sosyal, siyasal ve kültürel etkileri olduğu artık bilinen bir gerçektir.

Sporun ekonomik etkilerine baktığımızda, mikro anlamda piyasalarda oluşan fiyat-gelir, üretim-tüketim ve gelir dağılım etkileri, makro ölçekte baktığımızda sporun istihdama, milli gelire ve dış ticarete etkileri olabilmektedir (Saatçioğlu, 2013). Bu amaçla ülkeler bu tür organizasyonlarının kendi ülkelerinde düzenlenmesi için kıyasıya rekabet yapmaktadır.

2013 Akdeniz Oyunları, resmî adıyla XVII. Akdeniz Oyunları, Uluslararası Akdeniz Oyunları Komitesi (UAOK) tarafından yönetilen, bir çok spor dallı, büyük çapta Akdeniz'e kıyı ülkeler arasında toplumsal ve kültürel bağları sağlamak amacıyla dört senede bir düzenlenen, 15 gün süren, spor organizasyonudur.

Olimpiyat oyunlarının ev sahibi ülkeye ekonomik gelişimine etkisini ölçmek için yapılan bir araştırmada Olimpiyatların spor endüstrisi zincirinde Çin'in ekonomik gelişiminde önemli bir rolü olduğunu vurgulamıştır (Huang, 2011). Başka bir araştırmada uluslararası spor organizasyonlarının ekonomik etkilerinin büyük olduğu organizasyonlar olarak değerlendirilerek, olimpiyat oyunlarının düzenlendiği yerlerdeki organizasyon sektörlerini etkilediği değerlendirilmiştir (Devecioğlu, 2011).

SONUÇ: Uluslararası boyutta düzenlenen spor organizasyonlarının ekonomik etkilerinin 2013 Akdeniz olimpiyatları örneğinde araştırılan literatürde ülke tanıtımı ve ekonomisine katkıda bulunduğu, yeni iş sahaları oluşturduğu, bölgesel gelişimi sağladığı, mikro ve makro ekonomik hedeflere ulaşmak için spor organizasyonlarının etkisinin olduğu değerlendirilmiştir.

Bu çalışmanın sonuçları literatürde daha önce yapılan araştırma ve görüşlerle uyumlu görülmektedir.

Anahtar Kelimeler : Spor Organizasyonları, Ekonomik Etki, Akdeniz Oyunları

TÜRKİYE DEPLASMANLI BASKETBOL LİGLERİ YÖNETİM ESASLARI YÖNERGELERİNİN İNCELENMESİ (TÜRKİYE BASKETBOL İKİNCİ LİĞİ ÖRNEĞİ)

EMRE TÜREGÜN ¹

¹ DÜZCE ÜNİVERSİTESİ BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU

emreturegun@gmail.com

Amaç: Bu çalışmanın amacı Türkiye çapında kadınlar ve erkekler kategorilerinde değişik seviyelerde organize edilen deplasmanlı basketbol liglerinin sevk ve idaresi için belirlenmiş olan Türkiye Deplasmanlı Basketbol Ligleri Yönetim Esasları Yönergelerini incelemek, uygulamadaki işlevselliğini değerlendirmek ve yönergelerin geliştirilmesine yönelik öneriler sunmaktır.

Yöntem: Çalışma amacıyla 2014-2015 sezonunda erkekler kategorisinde organize edilen Türkiye Basketbol İkinci Ligi (TB2L) Yönetim Esasları Yönergesi örnek olarak seçilmiştir. Bu ligde adı geçen sezon içinde oynanan değişik maçlar gözlenmiş, ilgili lig yönergesi örnek olay analizi yöntemiyle incelenmiş, yönergenin amaca uygunluğu tartışılmış ve işlevselliği değerlendirilmiştir.

Bulgular: Çalışma sonucunda, TB2L Yönetim Esasları Yönergesinde geçen bazı maddelerin uygulama safhasında değişik nedenlerden ötürü tam olarak yerine getirilemediği tespit edilmiştir.

Sonuç: Sonuç olarak ilgili yönerge içinde yer alan fakat uygulamada gerçekleştirilemeyen maddelerin iyileştirilmesi için önerilerde bulunulmuştur.

Anahtar Kelimeler : Yönerge, Türkiye Basketbol Ligleri, Türkiye Basketbol İkinci Ligi

İSTANBUL'DAKİ ÖZEL SPOR İŞLETMELERİNDE ÇALIŞAN FİTNESS ANTRENÖRLERİNİN ÖRGÜTSEL SINIZM VE ÖRGÜTSEL ADALET İLİŞKİSİNİN İNCELENMESİ

HANİFE BANU ATAMAN YANCI ¹, SUZAN DAL ², EMRAH SERDAR ³

¹ İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ SPOR YÖNETİCİLİĞİ BÖLÜMÜ

² İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ

³ MARMARA ÜNİVERSİTESİ

suzann.dal@gmail.com

Amaç: Bu çalışma özel spor işletmelerinde çalışan fitness antrenörlerinin örgütsel sinizm ve örgütsel adalet ilişkisinin incelemek amacı ile yapılmıştır.

Yöntem: Araştırmada örgütsel sinizm (üç alt boyuttan oluşan) ve örgütsel adalet (üç alt boyuttan oluşan) anketi uygulanmıştır. Sonuçlar için SPSS 21 paket programı kullanılmış olup verilerin analizinde frekans, yüzde ve aritmetik ortalama, örgütsel sinizm ve örgütsel adalet ilişkisine bakmak için ise korelasyon, gruplar arasındaki farklılıklara bakmak için t-testi' inden ve ANOVA analizlerinden faydalanılmıştır.

Bulgular: Araştırma grubunu tesadüfi olarak seçilen İstanbul'daki özel spor işletmelerinde çalışan 59 erkek 22 bayan olmak üzere toplam 81 kişi oluşturmaktadır. Özel spor işletmelerinde çalışan fitness antrenörlerinin örgütsel sinizm ve örgütsel adalet ilişkisine bakıldığında çalışanların örgütsel adalet algıları ile örgütsel sinizm algıları arasında anlamlı şekilde ve pozitif yönde ilişki olduğu bulgularına varılmıştır. Ayrıca özel spor işletmelerinde çalışan fitness antrenörlerinin sinizm ve örgütsel adalet algılarında cinsiyete göre ve çalışma şekillerine bakıldığında anlamlı farklılıklara ulaşılmıştır.

Sonuç: Analizler sonucunda elde edilen verilere göre özel spor işletmelerinde çalışan fitness antrenörlerinin, örgütsel adalet alt boyutlarından davranışsal adaletin bilişsel, duygusal ve davranışsal sinizmi anlamlı olarak etkilediği bunun yanında etkileşimsel adaletin duygusal ve davranışsal sinizmi, işlemsel adaletin duygusal sinizmi etkilemediği sonuçlarına ulaşılmıştır. Ayrıca özel spor işletmelerinde çalışan fitness antrenörlerinin sinizm ve örgütsel adalet algılarında cinsiyete ve çalışma şekillerine göre farklılıklar gösterdiği sonucuna varılmıştır.

Anahtar kelime: örgütsel sinizm, örgütsel adalet, fitness antrenörleri.

**FUNCTIONAL BALANCE TRAINING EFFECTS ON STATIC AND DYNAMIC BALANCE
PERFORMANCE OF ADOLESCENT SOCCER PLAYERS**

ALİ ONUR CERRAH ¹, GÜNAY YILDIZER ¹, İSMAİL BAYRAM ¹, OLGUN UGURLU ¹, DENİZ ŞİMŞEK ¹

¹ ANADOLU ÜNİVERSİTESİ

i.bayram43@gmail.com

Purpose: The purpose of the study was to investigate the effects of functional balance training on static and dynamic balance performance of adolescent soccer players.

Methods: Sixteen players randomly divided into 2 groups (Control Group: age 14.23±0.44 training age 2.83±0.71, height 160±9.91, weight 48.49± 9.64; Training Group: age 14.31±0.48, training age 2.91±0.75, height 161.69±10.01, weight 49,27±9,64). While control group (n=8) followed the regular soccer training (3 days a week), the training group (n=8) performed a balance training program (6 weeks, 3 times per week, 35 minutes per session) before the regular training. The balance trainings were performed on stable ground and unstable surface (BOSU ball). Sport Kat 2000 testing system were used to evaluate static and dynamic balance performance of right, left and both leg stance before and after the training period.

Results: Two main results were obtained: (1) The balance performance between groups in pre and post test shows statistically significant differences (p<0,05) in some variables (pre: static non dominant leg, static both leg, dynamic non-dominant leg; post: static non-dominant leg, static both leg, dynamic non-dominant leg. (2) In control group, only two variables (static non-dominant leg, dynamic non-dominant leg) show statistically significant differences (p<0,05) between pre and post test in control group while in training group, four variables (static dominant leg, static non-dominant leg, static both leg dynamic dominant leg) show statistically significant differences (p<0,05) between pre and post tests.

Conclusion: As a conclusion, functional balance training, which is performed three times a week positively affect the static balance ability of adolescent soccer players.

Anahtar Kelimeler : Balance training, Static and dynamic balance, Adolescent soccer players

EFFECTS OF WHOLE BODY VIBRATION TRAINING ON ITN SCORES AND SERVE SPEED IN TENNIS PLAYERS

İSMAİL BAYRAM¹, HAYRİ ERTAN¹, ALİ ONUR CERRAH¹, DENİZ ŞİMŞEK¹

¹ ANADOLU ÜNİVERSİTESİ

i.bayram43@gmail.com

Purpose: It is known that Whole Body Vibration (WBV) can improve some motoric features such as strength, speed and flexibility by increasing intermuscular -intramuscular coordination, recruitment, synchronization and coding rate. The current study was designed to investigate the effects of 8-weeks whole body vibration training on International Tennis Number (ITN) scores and serve speed in tennis players.

Methods: Nineteen tennis players randomly divided into 2 groups (Training Group: age: 21,55±2,69 year, training age: 32,44±13,42 month, height: 171,44±8,06 cm, weight: 63,66±12,62 kg Control Group: age: 21,40±2,59 year, training age: 37,30±21,74 month, height: 172,10±9,82 cm weight: 64,90±11,22 kg). While control group (n=10) followed the regular tennis training (3 days a week), the training group (n=9) followed an increasing incrementally whole body vibration training program (8 weeks, 3 times per week, 15-20 minutes per session) with different frequencies and amplitudes before the regular training. ITN scores and serve speed were taken before and after the training period by using a radar gun (The JUGS Gun, Tualatin, OR, USA) and a ball throwing machine (Prince Deluxe Professional II, Atlanta, USA).

Results: ITN scores and serve speed in pre and post test show statistically significant differences ($p<0,05$) for both groups. ITN scores of training group was 162,55±40,52 in pre test and increased to 230,11±40,44 in post test. Besides, serve speed was 102,66±15,74 km/h in pre test and increased to 118,11±22,53 km/h in post test. ITN scores of control group was 197±67,28 in pre test and increased to 205,10±54,70 in post test, in addition to this, serve speed was 104,80±27,65 km/h in pre test and increased to 110,11±23,68 km/h in post test.

Conclusion: As a conclusion, WBV training, which is performed three times a week positively affect ITN scores and serve speed of tennis players.

Anahtar Kelimeler : Key Words: Whole body vibration, ITN scores, Serve speed

BASKETBOL OYNAYAN ERKEK ÇOCUKLARIN AKADEMİK BAŞARILARININ BAZI DEĞİŞKENLER İLE İLİŞKİSİ

UMUT CANLI¹, MEHMET GÜNAY²

¹ MİLLİ EĞİTİM BAKANLIĞI

² GAZİ ÜNİVERSİTESİ

umutcanli@hotmail.com

Amaç: Araştırmanın amacı basketbol oynayan erkek çocukların akademik başarılarının yaşları, basketbol oynama süreleri, haftalık ortalama antrenman sayıları ve motorik becerileri ile olan ilişkisinin araştırılmasıdır.

Yöntemler: Çalışmaya üç farklı basketbol kulübünden, basketbola başlama yaşları ve haftalık antrenman sayıları farklı olan, yaşları 10-13 yaş aralığında değişen 93 erkek sporcu denek olarak katılmıştır.

Deneklerin akademik başarılarının tespitinde yılsonu okul akademik başarı ortalaması dikkate alınırken, motorik becerilerin ölçümünde Uluslararası Fiziksel Performans Test Profili (IPPTP) (Kamar,2008) kullanılmıştır. Veriler istatistiksel olarak SPSS 21.0 paket programı kullanılarak değerlendirildi.

Bulgular: Çalışmaya katılan deneklerin akademik başarıları ile yaş değişkeni arasında anlamlı bir farklılık tespit edilirken, diğer tüm değişkenler ile akademik başarı arasında anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir.

Sonuç: Basketbola başlama süreleri ve haftalık antrenman sayıları farklı, temel basketbol eğitiminin yanı sıra motorik becerilerinin gelişimine de katkı sağlayan basketbol eğitimini alan sporcuların akademik başarılarının motorik beceri, antrenman sayısı, basketbola başlama süresi gibi değişkenlerle arasında anlamlı bir farklılık tespit edilemezken, yaş değişkeni ile akademik başarı arasında negatif yönde bir anlamlılık tespit edilmiştir.

Anahtar kelimeler: Basketbol, Akademik başarı, Motorik beceriler

TEKVANDOCULARIN PSİKOLOJİK SAĞLAMLIKLARI VE ÖZ-ANLAYIŞ DÜZEYLERİNİN TAKIM SPORCULARIYLA KARŞILAŞTIRILMASI

SERDAR BAYRAKDAROĞLU¹, ABDURRAHMAN KEPOĞLU², MUHAMMED KIZILTUNÇ¹

¹ GÜMÜŞHANE ÜNİVERSİTESİ

² MUĞLA SITKI KOÇMAN ÜNİVERSİTESİ

bayrakdaroglu85@gmail.com

Amaç: Bu çalışmanın amacı; tekvandocuların psikolojik sağlımlıkları ve öz-anlayış düzeylerinin cinsiyet, yaş ve spor türleri bakımından takım sporcularıyla karşılaştırılmasıdır. **Yöntem:** Bu amaç doğrultusunda Muğla, Çorum, Manisa ve Trabzon illerinden en az 5 yıldır bir spor dalıyla aktif olarak uğraşan 22,3 (± 3,3 yıl) yaş ortalamasına sahip toplam 343 sporcu (104 tekvandocu - 203 takım sporcusu) çalışmaya gönüllü olarak katıldı. Bu sporculardan 125'i kadın; 203'ü erkektir. Araştırmada; Öz-Anlayış Ölçeği (ÖAÖ), Yılmazlık Ölçeği (YÖ) ve katılımcıların bazı kişisel bilgilerine ulaşmak için araştırmacı tarafından hazırlanan Kişisel Bilgi Formu kullanıldı. Verilerin değerlendirilmesinde, bağımsız grup karşılaştırmaları Mann Whitney U testi ile yapılırken; ikiden fazla ve ilişkisiz grupların karşılaştırılmasında ise nonparametrik NPar Tests Kruskal-Wallis Testi (bağımsız örneklem medyan testi) kullanıldı. Anlam düzeyi $p < 0.05$, güven aralığı % 95 kabul edildi. **Bulgular:** Analiz sonuçlarına göre; örnek bireylerin öz anlayış ve psikolojik sağlımlık puan değeri ortalamaları arasında hem spor dalları hem de bireysel ve takım sporu yapma durumları bakımından istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık yoktur ($p > 0.05$). Benzer bir şekilde, cinsiyet ve yaş değişkenlerine göre yapılan karşılaştırmalarda da istatistiksel olarak anlamlı farklılık elde edilmemiştir ($p > 0.05$). **Sonuç:** Örnek bireylerin bireysel ve takım sporları yapma durumları ne olursa olsun, psikolojik sağlımlık düzeyleri arasında fark olmadığı; buna karşılık sporcu açısından ise psikolojik özellikler, sosyal zekâ ve mental mutluluğun kişinin yaptığı spor türü açısından önemli olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler : Psikolojik Sağlımlık, Öz-Anlayış, Tekvando

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ÖĞRETMENİ ADAYLARININ “İDEAL BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ÖĞRETMENİ” ALGILARI

MEHMET ULAŞ¹, SİNAN AYAN¹

¹ KIRIKKALE ÜNİVERSİTESİ

m.ulas@yahoo.com.tr

Amacı: Çalışmada Beden Eğitimi ve Spor öğretmeni adaylarının “İdeal Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenine” yönelik algılarının belirlenmesi amaçlanmaktadır.

Yöntem: Araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden durum çalışması deseni kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubu; Kırıkkale Üniversitesi, Eğitim Fakültesi Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği bölümünden 42 erkek ve 33 kız olmak üzere toplam 75 öğrenciden oluşmaktadır. Veriler öğrencilerin “Sizce İdeal Beden Eğitimi ve Spor Öğretmeni nasıl olmalıdır ve hangi özelliklere sahip olmalıdır?” sorusuna ilişkin düşüncelerini yazmaları istenerek elde edilmiştir. Elde edilen veriler daha sonra içerik analizi ve frekans analizi ile çözümlenerek kodlama, kategorilere ayırma ve bu kategorileri temalar altında toplama işlemine tabi tutulmuştur.

Bulgular: Kodlanan veriler literatür taraması ve önceki çalışmalar ışığında önce kategoriler altında toplanmış daha sonra bu kategoriler 3 tema altında birleştirilmiştir. Bunlar; öğretmenin kişilik özelliklerine ilişkin tema (%40,13), öğretmenin mesleki ve pedagojik formasyon özelliklerini belirten tema (%47,49) ve öğretmenlerin alan bilgisine ilişkin tema (%12,37) olarak adlandırılmıştır. Oluşturulan temalar şu kategorileri barındırmaktadır: Kişisel özellikler teması altında dışa dönüklük (%11,37), yumuşak başlılık(%6,35), öz denetim (%7,69), gelişime açıklık (%7,69) ve değerler (%7,02); mesleki ve pedagojik formasyon teması altında rehberlik (%17,39), öğretim planlama ve uygulama (%10,70), sınıf içi ve dışı ilişkiler (%19,39); alan bilgisi teması altında alan hakimiyeti (%7,69) ve branş bilgisi (%4,68)'dir.

Sonuç: Sonuç olarak öğrenciler ideal Beden Eğitimi ve Spor öğretmenini; kişisel olarak sosyal, hoşgörülü, idealist, dış görünüşüne önem veren, fit, kilosuna dikkat eden, görevini ihmal etmeyen; mesleki ve pedagojik formasyon özellikleri olarak öğrencileri derse teşvik eden, onları yönlendiren, uygun ders ortamını sağlayabilen, sınıf içinde ayırım yapmayan, disiplinli, otoriter ve demokratik; alan bilgisi ile ilgili olarak da alanına ve her spor branşına hakim, en az birinde uzman olmalı gibi kavramlarla tanımladıkları tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler : İdeal Öğretmen, Algı, Beden Eğitimi ve Spor,

10-12 YAŞ GRUBU ÇOCUKLARIN OYUN VE SPOR CESARETLERİ: OKUL VE BEDEN EĞİTİMİ DERSİ BAŞARISI, İÇE-DIŞA DÖNÜK OLMA ALGISI VE ANAOKULU EĞİTİMİ

ERKUT KONTER ¹

¹ 9 EYLÜL ÜNİVERSİTESİ/İZMİR

erkut.konter@gmail.com

Amaç: Erken yaşlarda hareket, oyun, beden eğitimi ve sporla ilişkili olarak cesarete ilişkin araştırmalar oldukça sınırlıdır. Bu bağlamda; araştırmanın amacı, 10-12 yaş grubu çocukların bazı kişisel değişkenlerine göre (akademik başarı, beden eğitimi ve spor dersi başarısı, içe ve dışa dönük olma algıları ve anaokulu eğitimi alıp almadıkları) cesaretlerinin araştırılmasıdır.

Yöntem: Bu amaç doğrultusunda 10-12 yaş grubu çocuklara Revize Edilmiş Spor Cesaret Ölçeği-Çocuk Versiyonu (RSCÖ-28, Konter, Ng ve Bayansalduz, 2013) ve kişisel bilgi formu uygulanmıştır. RSCÖ-Çocuk Versiyonu; 28 madde ve yetkinlik, kararlılık, atılganlık, tehlikeyi göze alma ve özverili olma alt ölçeklerinden oluşmaktadır. RSCÖ-28'in Doğrulayıcı Faktör Analizi sonuçları iyi düzeydedir ($\chi^2(340) = 511.55, p < .01$, CFI = .94, TLI = .94, RMSEA = .03, SRMR = .04) ve Coranbach güvenirlik katsayısı 0.68 ile 0.76 arasında değişmektedir (Konter, Ng ve Bayansalduz, 2013). Veriler 10-12 yaş grubunda olan 117 erkek ve 124 kız olmak üzere toplam 242 (M=10.76 \pm 0.79) öğrenciden toplanmıştır (bir kişi cinsiyet belirtmemiştir). Toplanan veriler; Normal Dağılım Testi, t-testi, Tek Yönlü ANOVA, Kruskal Wallis ve Mann Whitney U testiyle analiz edilmiştir.

Bulgular: Analizlerden elde edilen bulgular; a) 10 yaşındakilerin, 11 ve 12 yaşındakilere göre anlamlı bir şekilde daha yüksek Yetkinlik, Kararlılık, Atılganlık, Kendini Feda Etme ve Cesaret Toplam Puanına sahip olduklarını, b) Genel Ders Ortalamalarında ve ayrıca Beden Eğitimi ve Spor Derslerinde pekiyi geçme notuna sahip olanların, iyi ve orta geçme notuna sahip olanlara göre anlamlı bir şekilde daha yüksek Yetkinlik, Kararlılık, Atılganlık ve Toplam Cesaret Puanına sahip olduklarını, c) Kendini Dışa Dönük algılayanların İçe Dönük Algılayanlara göre anlamlı bir şekilde daha yüksek Yetkinlik, Kararlılık, Atılganlık ve Toplam Puana sahip olduklarını, d) Anaokulu Eğitimi görenlerin görmeyenlere göre anlamlı bir şekilde daha yüksek Yetkinlik, Kararlılık ve Toplam Cesaret Puanına sahip olduklarını ortaya koymuştur.

Sonuç: Elde edilen bulgular çocukların yukarıda belirtilen kişisel özelliklerinin cesaretleri bakımından önemli olduğunu ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler : Çocuk, Cesaret, Başarı, İçe-Dışa Dönük Olma Algısı, Anaokulu Eğitimi

SPORCU, SEYİRCİ VE TEKNİK SORUMLULARIN SEVİNÇ, KIZGINLIK GÖSTERİLERİ VE YAPMIŞ OLDUKLARI EL, KOL, BAŞ VE VÜCUT HAREKETLERİNİN MÜSABAKA SEYRİ ÜZERİNDEKİ ETKİSİ

RECEP İMAMOĞLU¹, OSMAN İMAMOĞLU², MURAT GÖKALP³, M. YALÇIN TAŞMEKTEPLİGİL²

¹ GÜMÜŞHANE ÜNİVERSİTESİ

² ONDOKUZ MAYIS ÜNİVERSİTESİ YAŞAR DOĞU SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ

³ ONDOKUZ MAYIS ÜNİVERSİTESİ EĞİTİM FAKÜLTESİ

recepimamoglu@hotmail.com

Amaç: Bu çalışmanın amacı; sporcu, seyirci ve teknik sorumluların sevinç ve kızgınlık gösterileri ve yapmış oldukları el, kol, baş ve vücut hareketlerinin müsabaka seyri üzerindeki etkisinin araştırılmasıdır.

Yöntem: Çalışma, profesyonel ve amatör sporlarda aktif görev alan 1022 sporcu, seyirci, teknik heyet, müsabaka görevlisi ve yönetici üzerinde araştırmacılar tarafından geliştirilen anket uygulaması ile yapılmıştır. İstatistiksel analizlerde frekans, yüzde ve Non-parametrik testlerden Kruskal Wallis testi uygulanmıştır.

Bulgular: Analiz sonuçlarına göre; ev sahibi sporcuların sevinç gösterilerinde ve kızgın iken yapmış oldukları el, kol, baş ve vücut hareketleri kendi seyircilerini, yöneticilerini ve teknik heyetini olumlu etkilerken, rakip takım seyircilerini, yöneticilerini, teknik heyetini ve sporcularını olumsuz etkilemiştir ($p<0,001$). Konuk takım sporcularının sevinç gösterilerinde ve kızgınlıkta yapmış oldukları el, kol, baş ve vücut hareketleri kendi seyircilerini, yöneticilerini, teknik heyetini olumlu etkilemekte iken ev sahibi takım seyircilerini, yöneticilerini, teknik heyetini ve sporcularını olumsuz etkilemektedir ($p<0,05$ ve $p<0,001$).

Sonuç: Sonuç olarak; sporcu, seyirci ve teknik sorumluların sevinç ve kızgınlıkla yapmış oldukları el, kol, baş ve vücut hareketlerinin müsabaka seyri üzerinde etkisinin olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler : Sporcu, Seyirci, Sevinç, Kızgınlık

4 HAFTALIK PLİOMETRİK ANTRENMANLARIN KADIN FUTSALCILARDA SURAT VE ALT EKSTREMİTE KUVVETİNE OLAN ETKİSİNİN İNCELENMESİ

RESAT KARTAL ¹, NURPER ÖZBAR ², ALPER KARTAL ¹

¹ ADNAN MENDERES ÜNİVERSİTESİ

² DÜZCE ÜNİVERSİTESİ BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU

alper.kartal@adu.edu.tr

Bu çalışmanın amacı 4 haftalık pliometrik antrenmanın kadın futsalcılarda sürat ve alt ekstremitte kuvvetine olan etkisinin incelenmesidir. Çalışmanın örneklemini Aydın Adnan Menderes Üniversitesi kadın futsal takımı oyuncularından (19-24 yaş) (n=12 kontrol grubu n=12 çalışma grubu) oluşmaktadır. Çalışmada sporcuların süratlerinin belirlenmesinde 20 metre sürat testi, alt ekstremitte kuvvetinin belirlenmesinde ise takei marka sırt bacak dinamometresi kullanılmıştır.

Pliometrik antrenman grubuna haftada 3 gün, günde 40 dakika olacak şekilde özel dizayn edilmiş pliometrik antrenman programı uygulanmıştır. Kontrol grubu ise rutin futsal antrenmanına devam etmiş teknik ve taktik antrenmanlar her iki gruba da aynı şekilde uygulanmıştır. Sporcular çalışma öncesinde uygulanacak antrenman programı ve yapılacak testler konusunda bilgilendirilmiş ve çalışmaya gönüllü katılmaları sağlanmıştır. Araştırmaya katılan sporcular 8 aylık geçmişlerinde herhangi bir sakatlık problemi yaşamamışlardır ve yapılan antrenmanlar boyunca da hiçbir sporcuda sakatlık durumu oluşmamıştır.

4 hafta boyunca yapılan pliometrik antrenmanlarının sonucunda yapılan ön ve son test değerleri incelendiğinde çalışma ve kontrol grubu arasında anlamlı bir farklılık bulunamamıştır ($p>0,05$). Ancak çalışma grubunun kendi içerisinde yapılan ölçümlerde ilk ve son değerleri arasında anlamlı bir farklılık olduğu belirlenmiştir ($p<0,05$). Sonuç olarak 4 haftalık pliometrik antrenmanlarda iki grup arasında anlamlı bir farklılığa rastlanmamış olmasına rağmen, deney grubunun ön test son test değerleri arasındaki fark pliometrik antrenmanların 4 haftadan fazla süreyle yapılması halinde anlamlı bir fark oluşacağını ve pliometrik antrenmanın yararlarının daha net ortaya konulabileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler : Futsal, pliometrik, kadın, sürat, kuvvet

ÖĞRENCİLERİN BAKIŞ AÇISIYLA TERAPATİK REKREASYON DERS DENEYİMİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

BENGÜ GÜVEN KARAHAN ¹

¹ BAŞKENT ÜNİVERSİTESİ

bguven@baskent.edu.tr

Terapatik rekreasyon özel gruplara sağlık amaçlı rekreasyonel aktiviteler yaptırmayı öğreten bir derstir. Hem teorik hem pratik işlenen bu ders içerisinde öğrenciler farklı engel gruplarından bireylerle birarada çalışma fırsatı bulurlar. Spor Bilimleri bölümü öğrencileri için engelli bireylerle çalışma deneyimi sağlayan bu dersin öğrenci açısından değerlendirilerek verimliliğinin ortaya konması önemli görülmüştür.

Amaç: Bu çalışmanın amacı, spor bilimleri öğrencilerinin bakış açısı ile terapatik rekreasyon dersinin değerlendirilmesidir.

Yöntem: Çalışma, ders içerisinde öğrencilerin paylaştıkları deneyimleri belirlemeye yönelik bir olay bilim çalışmasıdır. Çalışmaya Başkent Üniversitesi Spor Bilimleri bölümünde öğrenim gören 12 öğrenci katılmıştır. Veriler odak grup görüşmeleri ile toplanmıştır. 2 odak grup görüşmesi yapılmış ve her bir görüşmede 6 öğrenci bulunmuştur. Elde edilen veriler nitel analiz yöntemlerinden içerik analizi yöntemi ile analiz edilmiştir.

Bulgular: Bulgulara bakıldığında, öğrenciler, uygulama deneyimlerinin çok olumlu olduğunu ve onlara engelli bireylerle çalışma şansı verildiği için mutluluk duyduklarını belirtmişlerdir. Bunun yanında, kuramsal bölümün uygulama bölümünü daha çok destekleyebilmesi için geliştirilmesine ihtiyaç duyduklarını belirtmişlerdir. Dersin uygulama sürecinde pek çok fiziksel aktivite içerikli oyun hazırlama deneyimi yaşadıklarını ancak dersin kuramsal kısmının bu hazırlık süreci için biraz yetersiz olduğunu belirtmişlerdir. Öğrenciler ayrıca, engelli bireylerle çalışırken korku, önyargı, öz-güven, farkındalık gibi pek çok duygu durumu değişikliğini de yaşadıklarını dile getirmişlerdir.

Sonuç: Sonuç olarak, terapatik rekreasyon dersinin uygulama ve sosyal bir deneyim olarak öğrencileri olumlu yönde etkileyen özel bir ders olduğu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler : Terapatik Rekreasyon, Deneyim / Therapeutic Recreation, Experience

SAMSUN İL MERKEZİNDEKİ FARKLI YAŞLARDAKİ ERKEK VE KADINLARIN EGZERSİZ DAVRANIŞI DEĞİŞİM BASAMAKLARI - STAGES OF EXERCISE BEHAVİOR CHANGE İN FEMALE AND MALE FROM DİFFERENT AGE GROUPS İN SAMSUN CİTY CENTER

YENER AKSOY¹, MEHMET AKİF ZİYAGİL²

¹ GENÇLİK HİZMETLERİ VE SPOR İL MÜDÜRLÜĞÜ SAMSUN

² ONDOKUZ MAYIS ÜNİVERSİTESİ, YAŞAR DOĞU SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ, ANTRENÖRLÜK EĞİTİMİ BÖLÜMÜ, SAMSUN
yeneraksoygsim@gmail.com

Hareketsiz yaşam tarzı toplum sağlığını etkileyen önemli faktörlerden biridir. Sağlık ve fiziksel uygunluğun gelişimi için çok sayıda insanın düzenli fiziksel ve sportif etkinliklere katılımı sağlanmalıdır. Çalışmamızda Samsun il merkezinde farklı yaş gruplarında erkek ve kadınların düzenli fiziksel aktiviteye katılım ve egzersiz davranışının değişim aşamalarının oranlarının belirlenmesi amaçlanmıştır. Bu çalışmada, Samsun merkez ilçelerinden Canık, Atakum ve İlkadım ilçelerinde yaşayan 14-19, 20-29, 30-39, 40-49, 50-59, 60-95 yaşları arasındaki altı yaş grubunda 1350 kadın, 1350 erkek olmak üzere toplam 2700 katılımcı rasgele yöntemle seçilmiştir. Farklı yaş gruplarından kadın ve erkek katılımcıların egzersiz yapmaya yönelik davranış değişim basamaklarını belirlemek için fiziksel aktivite ve Egzersize Yönelik Davranış Değiştirme Aşaması Anketi'nin (EYDDAA) geçerlik ve güvenilirlik çalışması yapılan Türkçe versiyonu kullanılmıştır. Cinsiyet ve yaş grupları arasında katılım oranlarının karşılaştırılmasında X2 analizleri kullanılmıştır.

Çalışmamızın bulguları, katılımcıların egzersiz davranışı değişim basamaklarının oranlarının hem erkeklerde hem de kadınlarda tüm yaş grupları arasında anlamlı şekilde ($p<0.01$) farklılaştığını göstermektedir. Erkeklerde tüm yaş gruplarında egzersiz davranışı değişim devamlılık aşamasının oranları %19,11 ile %23,5 arasında değişmektedir. Kadınlarda devamlılık aşamasında olanların en düşük ve en yüksek oranları %21,78 ile %26,67 arasında değişmektedir. Genelde erkeklerde %20,59 olan devamlılık oranı kadınlarda %25,19'dur. Erkeklerde 40-49 yaşları arasındaki en düşük devamlılık aşaması oranı 50-59 yaşları arasında %23,56'ya çıkmakta ve diğer yaş gruplarında %20 civarında değişim göstermektedir. Kadınlarda ise, 30-39 yaş grubunda %27,11'e çıkmakta ve diğer yaş gruplarında %24,44 ile %26,67 arasında bir oranda değişmektedir. Genelde kadınların erkeklerden daha çok fiziksel aktivite ve egzersiz katıldığı söylenebilir.

Sonuç olarak Samsun il merkezinde düzenli egzersiz davranışının devamlılık aşaması oranı, Avrupa Birliği Ülkeleri arasındaki en düşük düzenli fiziksel aktiviteye katılım oranına yaklaştığı gözükmektedir. Cinsiyet ve yaş gruplarının ihtiyaçları dikkate alınarak egzersiz programları düzenlenmelidir. Türkiye'de düzenli fiziksel aktiviteye katılım oranlarının artışı başlıca sebeplerinin, Sağlık Bakanlığının "obezite ile mücadelede fiziksel aktivitenin rolü" konusunda yürüttüğü farkındalık projeleri ile Gençlik ve Spor Bakanlığının tesisleşme politikalarının olduğu düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler : Egzersiz, Yaş, Cinsiyet, Davranış değişim aşamaları

SAMSUN İL MERKEZİNDE YAŞ, CİNSİYET VE DÜZENLİ FİZİKSEL AKTİVİTE ALIŞKANLIĞI FAKTÖRLERİNE BAĞLI BEDEN KÜTLE İNDEKSİNDEKİ DEĞİŞİM

YENER AKSOY¹, MEHMET AKİF ZİYAGİL²

¹ GENÇLİK HİZMETLERİ VE SPOR İL MÜDÜRLÜĞÜ SAMSUN

² ONDOKUZ MAYIS ÜNİVERSİTESİ, YAŞAR DOĞU SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ, ANTRENÖRLÜK
EĞİTİMİ BÖLÜMÜ, SAMSUN

yeneraksoysim@gmail.com

Gelir dağılımındaki farklılıklara bağlı yaşam tarzı değişmektedir. Kadın ve erkeklerin beslenme, fiziksel aktivite ve diğer serbest zaman etkinlikleri, beden kitle indeksi gibi fiziksel özellikleri etkilemektedir. Çalışmamızda Samsun il merkezinde farklı yaş gruplarında erkek ve kadınların düzenli fiziksel aktivite alışkanlığına bağlı beden kitle indeksleri hesaplanarak obezite probleminin büyüklüğünün araştırılması amaçlanmıştır. Bu çalışmada, Samsun ili merkez ilçelerinden Canik, Atakum ve İlkadım ilçelerinde yaşayan 14-19, 20-29, 30-39, 40-49, 50-59 ve 60-95 yaşları arasındaki altı yaş grubunda 1350 kadın, 1350 erkek olmak üzere toplam 2700 katılımcı rasgele yöntemle seçilmiştir. Farklı yaş gruplarından kadın ve erkek katılımcıların egzersiz yapmaya yönelik davranış değişim basamaklarını belirlemek için fiziksel aktivite ve Egzersize Yönelik Davranış Değiştirme Aşaması Anketi'nin (EYDDAA) geçerlik ve güvenilirlik çalışması yapılan Türkçe versiyonu kullanılmıştır. Vücut kompozisyonunun ve şişmanlığın değerlendirilmesi için vücut ağırlığı ve boy uzunluğu ölçülerek beden kitle indeksinin (BKİ) hesaplanmıştır. İkili karşılaştırmalarda t-test, üç ve daha fazla gruplar için tek yönlü varyans analizleri kullanılmıştır.

Çalışmamızın bulguları, kadın ve erkekler arasında tüm yaş grupların boy uzunluğu ve vücut ağırlığının ve sadece 20-29 ile 30-39 yaş gruplarında BKİ'nin anlamlı şekilde farklılaştığını göstermektedir. Erkeklerde BKİ 49 yaşa kadar artma ve sonra azalma eğilimi göstermektedir. Kadınlarda ise, BKİ 49 yaşa kadar artma ve sonra 59 yaşa kadar azalmayı takiben 60 yaş sonrasında tekrar artış eğilimi göstermektedir. Hem kadınlarda hem de erkeklerde egzersiz davranışı aşamalarına göre BKİ farklılaşmamaktadır.

Sonuçta, vücut kompozisyonunun ve şişmanlığın değerlendirildiği BKİ değeri yaş ve cinsiyet faktörlerine bağlı değişirken düzenli fiziksel aktivite alışkanlığına bağlı farklılaşmamaktadır. Bunun sebebi olarak toplumda düzenli fiziksel aktivitenin süresi, yoğunluğu ve sıklığı değişkenlerinin optimal düzeyde kullanılmadığı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Egzersiz, Yaş, Cinsiyet, BKİ.

SPOR GENEL MÜDÜRLÜĞÜNDE KADIN PERSONELE YÖNELİK CAM TAVAN SENDROMU VE ÜST DÜZEY YÖNETİCİ POZİSYONUNA YÜKSELMELERİNDEKİ ENGELLER: İSTANBUL İLİ ÖRNEĞİ

ABDURRAHMAN KEPOĞLU¹, AHMET NUSRET BULGURCUOĞLU², M.ZAHİT SERARSLAN³,

SERKAN ÖÇALMAZ⁴, KORAY EMRE KARA⁵

¹ MUĞLA SITKI KOÇMAN ÜNİVERSİTESİ

² İSTANBUL ESENYURT ÜNİVERSİTESİ, BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU

³ İSTANBUL GELİŞİM ÜNİVERSİTESİ

⁴ BEYKOZ GENÇLİK HİZMETLERİ VE SPOR İLÇE MÜDÜRÜ

⁵ İSTANBUL GENÇLİK HİZMETLERİ VE İL MÜDÜRLÜĞÜ, ŞEF

abdurrahman.kepoglu@marmara.edu.tr

Gençlik Hizmetleri ve Spor Genel Müdürlüğünde kadın personelin erkek personele oranla üst düzey spor yöneticiliği ve stratejik öneme sahip pozisyonlarda temsil güçlerinin az olmasının nedenlerini araştırmak bu çalışmanın amacını oluşturmaktadır.

Kadınlar gerek dünyada gerekse ülkemizde nüfus açısından önemli bir ağırlığa sahip olmasına rağmen aynı ağırlık; çalışma yaşamı, siyaset ve yönetim açısından gözlenmediği bir gerçektir. Yine de kadınların iş hayatında artan bir oranda yer almaları onlarla ilgili araştırmaların yapılması zorunluluğunu beraberinde getirmektedir. Cam tavan tüm dünyada iş yaşamında kadınların kariyer gelişimini engelleyen organizasyon problemdir. Toplumumuzda kadın erkek arasındaki toplumsal roller bakımından oldukça net ayrımlar söz konusudur. Bu ayrımlar çocukluktan itibaren bireylerin hafızalarına kazınmakta ve gelecekte bu durum basma kalıp yargılar olarak karşımıza çıkmaktadır.

Bu çalışmada Cam tavan sendromunu belirleyebilmek için hazırlanan 12 maddelik anket 98 erkek ve 36. Kadın toplam 134 olan Gençlik Hizmetleri ve Spor İstanbul İl Müdürlüğü Personeline uygulanmıştır. Çalışmamızda ki değişkenlerin normal dağılım gösterip göstermedikleri normallik testi yapılarak belirlenmiştir. Analiz sonucunda değişkenlerimizin normal dağıldığı belirlenmiştir.Çalışmamız sözel vasıflı değişkenlere dayandığı için **Shapiro-Wilk normallik sınaması kullanılmıştır.** Aynı şekilde değişken ortalamaları arasındaki fark 0,05 önem düzeyinde Kruskal Wallis Testi ile analiz edilmiştir.

Çalışmamızda cam tavan sendromu ile ilgili erkek personel kadın personele göre daha fazla “ülkemizde kadın okur yazar oranının düşük olmasının” yükselmeleri önünde engel olduğu yargısını taşımaktadırlar. Kadın personel erkek personele göre “erkek egemen bir toplumda yaşamamızın” yükselmeleri önünde daha fazla engel olduğu yargısını taşımaktadırlar. Kadın personel yükselmelerin önünde erkek personelin engel olduğu yargısını daha fazla taşımaktadırlar. Erkek personel kadın personele göre kadınların yöneticilik ve liderlik özelliklerinin sınırlı olduğu yargısını daha fazla taşımaktadırlar. Personelin yaş grupları, kıdemleri ve eğitim seviyeleri ile cam tavan sendromuna bakışları arasında anlamlı bir farklılık yoktur.

Anahtar Kelimeler : spor örgütü, cam tavan sendromu, kadın yönetici

SPA WELNESS VE FİTNESS İŞLETMELERİNDE DEĞER ZİNCİRİ

M.ZAHİT SERARSLAN¹, ZÜLFİKAR ÇEMREK¹, AHMET NUSRET BULGURCUOĞLU²

¹ İSTANBUL GELİŞİM ÜNİVERSİTESİ

² İSTANBUL ESENYURT ÜNİVERSİTESİ, BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU

mzserarslan@gelisim.edu.tr

SPA, WELNESS VE FİTNESS işletmelerinin sayısı hızla artmaktadır. Bu durum beraberinde yoğun rekabeti de getirmektedir. Bu rekabet ve yarışta başarılı olanlar varlıklarını devam ettirebilmekle beraber bir kısmı yarışı kaybetmektedirler.

Bu yarışın etik değer ve kurallar içerisinde yapılabilmesi müşteri için değer yaratmaktan geçmektedir. Değer, müşterinin ödemeyi kabul ettiği fiyatı ifade eder. Müşteri bir ürün ya da hizmete bir fiyat öderken beklentisi ihtiyaç ve istek doygunluğuna ulaşmaktır. Müşteri için değer yaratacak ürün ya da hizmetlerin analizi ve değerlendirilmesinde yaygın olarak kullanılan ve M.Porter tarafından geliştirilmiş olan Değer Zinciri Analizinin(Value Chain Analysis) SPA, WELNESS VE FİTNESS işletmelerine uyarlanması çalışmamızın amacını oluşturmaktadır.

SPA, WELNESS VE FİTNESS işletmelerinde Değer Zinciri Analizinde öncelikle, temel ana ve alt grup faaliyetleri, sonra destek ana ve alt grup faaliyetleri belirlenecektir. Çünkü bu faaliyetler değer zincirindeki halkaları oluşturmaktadır. Daha sonra her bir faaliyet ya da temel ve destek faaliyetleri grubunun maliyetleri belirlenmelidir. Bu maliyetler faaliyet tabanlı maliyetleme(Activity Based Costing) metodu kullanılarak gerçekleştirilebilir. Böylece temel ve destek faaliyetlerinden her birinin müşteri için nasıl ve ne kadar değer yarattığı belirlenebilecektir. Bundan sonra yapılacak iş, faaliyetlerin müşteriye yarattığı değer ile faaliyet maliyetleri arasındaki farkı, yani karı arttırmaya yoğunlaşmak olmalıdır. Bunun yine Porter'e göre iki yolu vardır. Birincisi faaliyet maliyetlerini düşürmek ama hizmeti piyasa fiyatlarından satmak; ikincisi ise faaliyet maliyetleri aynı kalmakla birlikte, hizmeti farklılaştırıp fiyatı yükseltmek yolunu seçmektir. Bu seçeneklerden hangisi ya da hangilerinin tercih edileceği faaliyet tabanlı maliyetleme sonucunda belirlenen durumun rakiplerle veya esas rakip ile kıyaslanması(benchmarking) sonucunda kararlaştırılabilir. Maliyetleri düşürmek, dış kaynaklardan yararlanmak(outsourcing), değişim mühendisliği(re-engineering) gibi seçeneklerden yararlanmayı gerektirebilir. Farklılaştırma ise sadece hizmetin kendisinde olabileceği gibi, değer zincirinde yer alan halkaların herhangi birisinde olabilir. Örneğin, hizmetin sunulduğu ortamda, sunan kişilerin nitelik ve becerilerinde, temel hizmet dışında kalan kafeterya, restoran, vitamin bar, taşıma, otopark gibi destek hizmetlerinde de olabilir. Bu ana rekabet stratejilerinin belirli bir müşteri grubunu hedefleyerek uygulanması durumu odaklanma stratejileri olarak adlandırılır. Odaklanma stratejileri de SPA, WELNESS VE FİTNESS daha belirli ve sınırlı bir aralıkta faaliyetlerin yoğunlaşmasını gerektirir.

Çalışma literatür taraması yoluyla gerçekleştirilmiş analitik bir çalışmadır. SPA, WELNESS VE FİTNESS sektöründe stratejik ve sürdürülebilir rekabet avantajı elde etme çalışmalarında kullanılabileceği umulmaktadır. SPA, WELNESS VE FİTNESS dışında kalan spor alanlarında benzer çalışmalar yapılabileceği gibi, SPA, WELNESS VE FİTNESS işletmelerinde değer zinciri ile ilgili uygulamalı nitel ya da nicel araştırmalar yapılabilir.

Anahtar Kelimeler : Spa, Wellness, Fitness, Değer Zinciri

COURAGE AND FOOTBALL PERFORMANCE IN THE FACE OF NEGATIVE AND POSITIVE CIRCUMSTANCES

ERKUT KONTER ¹

¹ 9 EYLÜL ÜNİVERSİTESİ/İZMİR

erkut.konter@gmail.com

Objective/Purpose: The purpose of this study was to examine the courage and football performance in the face of negative and positive circumstances.

Method: Data were collected from 411 male soccer players aged 13 to 32 ($M=18.02 \pm 3.88$ yrs; 283 amateur, 121 professional) with an average playing experience of 8.30 ± 3.61 years. Football players administered the Sport Courage Scale-31 (SCS-31) and the information form. SCS-31 was built measuring five factors of sport courage consisting of Mastery-MT (Self-Confidence), Determination-DT, Assertiveness-AT, Venturesome-VS (Coping With Fear), and Self-Sacrifice Behavior-SB (Altruistic Behavior) and this scale was recently applied in football. Collected data was analyzed by Normality Tests, One-Way Anova, Kruskal-Wallis, Mann-Whitney U and t-tests.

Results: Results revealed that 19 and above years olds (professional footballers up to 32 years old) have significantly higher points of MT than lower age groups (amateurs, 13-14, 15-16 and 17-18 years olds) in football. In addition, 15-16 and 17-18 years old players have significantly greater points of VS than 13-14 and 19-Over years old players. Results related to away games and performance indicated that players with better performance perception and the same performance perception in away games have significantly higher points of MT than players with worse performance perception in away games. In addition, results related to home games and performance revealed no significant differences between groups. However, players with better performance perception and the same performance perception in home games have relatively higher points of MT than players with worse performance perception in home games. Results related to weak perception of opponent and performance indicated that players with better performance perception and the same performance perception against weak opponents have significantly higher point of MT than players with worse performance perception against weak opponents. Results related to strong perception of opponent and performance showed that players with better performance perception against strong opponents have significantly higher points of DT than players with the same performance perception and players with worse performance perception against strong opponents. In addition, results yielded that players with better performance perception against strong opponents have significantly higher points of VS than players with the same performance perception. Moreover, results yielded that players with better performance perception against strong opponents have higher means of VS than players with the worse performance perception. Results related to hostile spectators and performance indicated that players with better performance perception and the same performance perception against hostile spectators have significantly higher point of MT, AT and Total Courage than players with worse performance perception against hostile spectators. DT gave the same results with the close value to the significant difference ($p>0.13$). Results related to supportive spectators and performance indicated that players with the same performance perception under the conditions of supportive spectators have significantly higher scores of MT than players with better

performance perception and players with worse performance perception under the conditions of supportive spectators. In addition, players with worse performance perception have significantly higher point of SB than players with better performance perception under the conditions of supportive spectators. Moreover, players with the same performance perception have significantly higher point of SB than players with better performance perception under the conditions of supportive spectators. AT gave the same results of MT which was close to the significant difference ($p>0.10$). Results related to negative coach relationship and performance indicated that players with the same performance perception and the worse performance perception under conditions of negative relationship with the coach have significantly higher point of MT, DT and Total Courage than players with better performance perception under conditions of negative relationship with the coach. Results related to negative club manager relationship and performance indicated that players with the same performance perception (Mean Rank=231.15) have significantly higher points of MT and Total Courage than better performance perception players and the worse performance perception players under conditions of negative relationship with the club manager. In addition, players with the worse performance perception have significantly higher points of MT and Total Courage than better performance perception players under conditions of negative relationship with the club manager.

Conclusion: More research is needed to have more conclusive results.

Key Words : Courage, football, level of play, home and away games, weaker and stronger opponents, negative and positive spectators, negative relationship with head coaches and club managers.

12 HAFTALIK EGZERSİZ PROGRAMININ ATİPİK OTİZMLİ ÇOCUKLARIN KABA MOTOR BECERİ DÜZEYLERİNE ETKİSİ

ERSİN ARSLAN¹, GONCA İNCE²

¹ YÜZÜNCÜ YIL ÜNİVERSİTESİ

² ÇUKUROVA ÜNİVERSİTESİ, BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU

ersinarslan70@hotmail.com

Amaç: Bu çalışma; 12 haftalık egzersiz programının, atipik otizmlili çocukların kaba motor beceri düzeylerine etkisini tespit etmek amacıyla yapılmıştır.

Materyal Metot: Çalışmaya; Atipik otizm tanısı konulan 14 erkek çocuk (yaş ortalaması; 10,07±0.25 yıl, vücut ağırlıklarının ortalaması; 24.97±0.64kg, boy ortalaması; 126.79±1.33cm) katılmıştır. Katılımcılar, sıralı yöntem kullanılarak iki gruba ayrıldı. I. Grup: Otizm Egzersiz Grubu (OEG, n=7), II. Grup: Otizm Kontrol Grubu (OKG, n=7) olarak belirlendi. Çalışmada, Bruininks-Oseretsky Kaba Motor Yeterlilik Testi (BOT2) parametrelerinden; koşma hızı ve çeviklik, denge, bilateral koordinasyon ve kuvvetle ilgili testler uygulandı. Egzersiz grubundaki çocuklara, 12 hafta süreyle haftada 3 gün ısınma, ana devre, soğuma periyotları dahil günde 60dk. ipucunun giderek azaltılmasıyla öğretim tekniği kullanılarak egzersiz uygulandı. Verilerin istatistiksel değerlendirilmesinde, SPSS 15.0 istatistik paket programı kullanıldı. Kolmogorov-Smirnov normallik testi sonucunda normal dağılım göstermediğinden dolayı “non-parametrik” testler uygulandı. Grup içi değişimler için Wilcoxon, gruplar arasında değişimler için Mann-Whitney U testi yapıldı. Anlamlılık düzeyi olarak p<0.05 değeri seçildi.

Bulgular: Egzersiz grubunun kaba motor beceri (BOT2) testlerin, ön-son test verilerinin istatistiksel karşılaştırılması sonucunda; koşma hızı ve çeviklik (p=0.017), denge I (p=0.023), denge II (p=0.014), ayakta durarak uzun atlama (p=0.016) testlerin, son test lehine istatistiksel olarak anlamlı fark olduğu görüldü. Bilateral koordinasyonun ön ve son test verileri arasında ise anlamlı fark görülmedi (p>0.05). Ayrıca kontrol grubunun ön-son test verilerinin istatistiksel olarak karşılaştırılması sonucunda fark görülmedi (p>0.05).

Sonuç: Düzenli yapılan egzersizlerin Atipik otizmlili çocukların, kaba motor beceri parametrelerinin gelişimine önemli katkı sağlayabileceğini vurgulayabiliriz.

Anahtar Kelimeler : Otizm, BOT2, egzersiz.

AKTİF ADÖLESANLARDA SÜRAT KOŞULARI, ANAEROBİK GÜÇ, DİKEY SIÇRAMA VE FİZİKSEL ÖZELLİKLERDEN AEROBİK GÜCÜN TAHMİNİ

MEHMET AKİF ZİYAGİL ¹, ASİM CENGİZ ², YENER AKSOY ³

¹ ONDOKUZ MAYIS ÜNİVERSİTESİ, YAŞAR DOĞU SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ, ANTRENÖRLÜK EĞİTİMİ BÖLÜMÜ, SAMSUN

² ORTA DOĞU TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

³ GENÇLİK HİZMETLERİ VE SPOR İL MÜDÜRLÜĞÜ SAMSUN

yeneraksoygsim@gmail.com

Amaç: Yetenek seçimi ve antrenmanlarda aerobik gücün değerlendirilmesinde sporcular yüksek seviyede efora ve uzun toparlanma süresine ihtiyaç duymaktadır. Kısa süreli eforla aerobik gücün tahmini, yetenek seçiminde ve antrenmanların değerlendirilmesinde kullanışlı olabilir. Bu çalışma, düzenli sportif ve fiziksel aktivite yapan erkek ve kadın adölesanlarda 10 ve 100 metre sürat koşuları ile dikey sıçrama ve fiziksel özelliklerden aerobik gücün tahminini amaçlamaktadır.

Materyal ve yöntem: Çalışmanın katılımcıları 725 erkek ve 142 kadın olmak üzere toplam 877 adölesandan oluşmaktadır. Sırasıyla; aerobik güç için 12 dakika koşu testi, anaerobik güç için dikey sıçrama, 10 m ve 100 metre sürat koşuları, boy uzunluğu, vücut ağırlığı, skinfold ölçümleri ve beden kütle indeksi (BKİ) hesaplanması yapılmıştır. Tüm ölçümler beden eğitimi ve spor bölümü özel yetenek sınavı sırasında alınmıştır. Erkek ve kadınların tüm değişkenler açısından karşılaştırılması için bağımsız t-tesisi analizleri yapılmıştır. Değişkenler arasındaki ilişkilerin belirlenmesi için korelasyon katsayıları hesaplanmıştır.

Bulgular: Çalışmanın sonuçları erkek ve kadınlar arasında tüm değişkenler bakımından istatistiksel anlamlı farklılıkların olduğunu göstermiştir. Erkeklerde aerobik gücün tahmin edilmesinde, 100 metre sürat testi 10 metre sürat testinden, dikey sıçrama yüksekliği anaerobik güçten, yedi skinfold toplamı BKİ değişkeninden daha güçlü tahmin aracıdır. Kadınlarda, vücut ağırlığı, boy uzunluğu, BKİ, dikey sıçrama, anaerobik güç ve 10 metre sprint, aerobik güç ile anlamlı ilişki göstermemiştir.

Sonuç: Artan sürat mesafesi ile aerobik gücün tahmini artmaktadır. Erkeklerde 10 m ve 100 m sürat koşuları ile dikey sıçrama ve skinfold toplamı ölçümleri aerobik gücün prediktörü olarak kullanılabilir. Kadınlarda 100 m ve skinfold toplamı aerobik gücün prediktörü olarak kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Aerobik güç, sürat, dikey sıçrama, skinfold, BMİ.

GEÇMİŞTE, EN AZ 6 AYLIK DÖNEMDE DÜZENLİ FİZİKSEL AKTİVİTE YAPANLARIN VE SEDANTERLERİN SİGARA İÇME ORANLARININ KARŞILAŞTIRILMASI

YENER AKSOY¹, MEHMET AKİF ZİYAGİL²

¹ GENÇLİK HİZMETLERİ VE SPOR İL MÜDÜRLÜĞÜ SAMSUN

² ONDOKUZ MAYIS ÜNİVERSİTESİ, YAŞAR DOĞU SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ, ANTRENÖRLÜK EĞİTİMİ BÖLÜMÜ, SAMSUN

yeneraksoysim@gmail.com

Amaç: Düzenli fiziksel aktiviteye katılım, zararlı alışkanlıkların önlenmesinde bir araç olarak önerilmektedir. Bu çalışmanın amacı geçmişte en az altı ay orta düzeyde düzenli fiziksel aktivite yapan ve sedanter 14-95 yaş erkek ve kadınların sigara içme oranlarının karşılaştırılmasıdır.

Materyal ve Metot: Samsun İli merkez ilçelerinde yaşayan 14-95 yaşları arasındaki 1350 kadın ve 1350 erkek olmak üzere toplam 2700 katılımcı rasgele yöntemle seçilmiştir. Bu çalışmada sırasıyla; katılımcılar, geçmişte altı ay kalp atımını ve soluk sayısını fark edilir şekilde artıran insanı terletebilen tempoda en az 30 dk yapılan çalışma olarak orta düzeyde fiziksel aktivite yapıp yapmadıklarına göre aktif ve sedanter gruplara bölünmüştür. Sigara kullanım alışkanlığının belirlenmesinde; a) içmiyorum, b) günde bir paketten az içiyorum ve c) bir paketten çok içiyorum seçenekleri kullanılmıştır. Ayrıca içmiyorum seçeneğine “1 puan”, günde bir paketten az içiyorum seçeneğine “2 puan” ve günde bir paketten çok içiyorum seçeneğine “3 puan” verilerek gruplar arasında sigara içme puanları karşılaştırılmıştır. Gruplar arası dağılımların farklı olup olmadığının belirlenmesi için çapraz tablolar ile X2 analizleri, aktif ve sedanterler arasında karşılaştırılmalarda bağımsız t-testi analizleri kullanılmıştır.

Bulgular: Bu çalışmanın sonuçları geçmişte altı ay orta seviyede düzenli fiziksel aktiviteye kadınların % 42.96’sının, erkeklerin % 39.41’inin ve toplamda insanların % 41,2’sinin katıldığını göstermektedir. Çapraz tablo analizlerinde, erkeklerde günde bir paketten çok sigara içenler hariç, sigara içmeyen ve günde bir paketten az sigara içenlerde geçmişte altı ay düzenli fiziksel aktivite yapmış olanların sigara kullanım oranları sedanterlerden anlamlı düzeyde ($p<.05$) daha düşüktür. Kadınlarda ise sigara içmeyen, günde bir paketten az ve günde bir paketten çok sigara kullananlarda geçmişte altı ay düzenli fiziksel aktivite yapmış olanların sigara kullanım oranları sedanterlerden anlamlı düzeyde ($p<.05$) daha düşüktür. Bağımsız t-testi analizlerine göre, erkeklerde geçmişte düzenli fiziksel aktivite yapmaya bağlı değişim yokken kadınlarda düzenli fiziksel aktivite yapmış olanların daha az sigara kullandığı görülmektedir.

Sonuç: Sigara kullanım oranı geçmişte düzenli fiziksel aktiviteye katılımı azalmaktadır. Bu etki kadınlarda daha belirgindir. Sigara kullanımına karşı, düzenli fiziksel aktiviteye katılımın etkili bir araç olarak kullanılabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler : Cinsiyet, fiziksel aktivite, sigara.

ŞİDDET EĞİLİMLİ ERGENLERİN SOSYALLEŞME SÜREÇLERİNE FİZİKSEL AKTİVİTE VE SPORTİF OYUNLARIN ETKİSİ

HULUSİ ALP ¹, FETHİ ARSLAN ², OSMAN KÜRŞAT ERGÜL ³

¹ SÜLEYMAN DEMİREL ÜNİVERSİTESİ, EĞİRDİR SAĞLIK HİZMETLERİ MYO

² MERSİN ÜNİVERSİTESİ

³ İZMİR GENÇLİK HİZMETLERİ VE SPOR İL MÜDÜRLÜĞÜ

fethiarslan23@gmail.com

Bu araştırmada, ilköğretim çağındaki şiddet eğilimli ergenlerin sosyalleşme süreçlerine fiziksel aktivite ve sportif oyunların etkisini belirlemek amaçlanmıştır. Araştırma, tek denekli deneysel nitelik taşımaktadır. Araştırma modeli, ön test - son test, kontrol gruplu desenle yapılmıştır.

Araştırmanın örnekleme grubu iki aşamada oluşturulmuştur. Birinci aşamada; araştırma evreninin oluşturan Aydın ilinde Milli Eğitim Bakanlığına bağlı bir ilköğretim okulunda 12-13 yaş aralığındaki ergenlerin arasından, okul rehber öğretmeni tarafından, şiddet eğilimli davranışlar gösteren 15 ergen belirlenmiştir. İkinci aşamada ise; okul rehber öğretmeni tarafından belirlenen, şiddet eğilimli davranışlar gösteren ergenlerin arasından araştırmacı tarafından basit tesadüfi yöntemle belirlenen 8 ergen ile uygulamanın yapılacağı deney grubu, geriye kalan 7 ergen ile de kontrol grubu oluşturulmuştur.

Çalışma sonunda değerlendirme yapabilmek için deney ve kontrol grubundaki ergenlerin ailelerine “ Davranışları Değerlendirme Ölçeği” çalışmanın başında ön-test ve çalışmanın sonunda son-test olarak uygulanmıştır.

Bu testin sonuçları spss istatistik programı ile yapılmıştır. Gruplar arası sıra ortalaması farklarının karşılaştırmasına, sıralı olmayan bağımsız değişkenlere Mann-Whitney U Nan-Par testle, Grup içi ortalama farklarının karşılaştırmasına ise Wilcoxon Nan Par testle bakılmıştır. Tip 1 hata için $\alpha= 0.05$ ve 0.01 düzeyi alınmıştır.

Araştırma sonucunda; fiziksel aktivite ve sportif oyun etkinliklerine katılan, şiddet eğilimli davranışlar gösteren ergenlerin, şiddet içerikli davranışlarının azalmasında ve sosyalleşmelerinde uygulanan programın etkili olduğu görülmüştür. İstatistikî sonuçlar ($p < 0.05$) ve ($p < 0.01$) önem düzeyinde anlamlı bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler : Fiziksel Aktivite, İlköğretim, Spor, Şiddet

AKTİF VE SEDANter İNSANLARDA DÜZENLİ FİZİKSEL AKTİVİTEYE KATILIMI ENGELLEYEN VE GÜDÜLEYEN FAKTÖRLER

YENER AKSOY¹, MEHMET AKİF ZİYAGİL²

¹ GENÇLİK HİZMETLERİ VE SPOR İL MÜDÜRLÜĞÜ SAMSUN

² ONDOKUZ MAYIS ÜNİVERSİTESİ, YAŞAR DOĞU SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ, ANTRENÖRLÜK
EĞİTİMİ BÖLÜMÜ, SAMSUN

yeneraksoysim@gmail.com

Amaç: Düzenli fiziksel aktivite, birçok sağlık probleminin önlenmesinde önemli bir rol oynamaktadır. Bu çalışmanın amacı Samsun İl merkezinde son altı aydır düzenli fiziksel aktivite yapan ve yapmayan 14-95 yaş arasındaki erkek ve kadınların düzenli egzersize katılımlarını engelleyen ve güdüleyen faktörlerin incelenmesidir.

Materyal ve Metot: Samsun İli merkez ilçelerinde yaşayan 14-95 yaşları arasındaki 1350 kadın ve 1350 erkek olmak üzere toplam 2700 katılımcı rasgele yöntemle seçilmiştir. Bu çalışmada sırasıyla; katılımcılar, son altı ayda kalp atımını ve soluk sayısını fark edilir şekilde artıran insanı terletebilen tempoda en az 30 dk yapılan çalışma olarak orta düzeyde fiziksel aktivite yapıp yapmadıklarına göre aktif ve sedanter gruplara bölünmüştür. Sonra Boş Zaman Engelleri (BZE) Ölçeği-18 ve Egzersize Güdülenme Anketleri (EGA) kullanılmıştır. Gruplar arası dağılımların farklı olup olmadığının belirlenmesi için çapraz tablolar ile X2 analizleri, gruplar arası karşılaştırmalarda bağımsız t-testi analizleri kullanılmıştır.

Bulgular: Bu çalışmada düzenli fiziksel aktiviteye katılım kadınlarda % 25.19, erkeklerde % 20.59 ve toplamda % 22.89'dur. Fiziksel özellikler bakımından sadece kadınlarda düzenli fiziksel aktivite yapanların boy uzunluğu sedanterlerden anlamlı düzeyde ($p<.05$) farklıdır. Hem erkeklerde hem de kadınlarda, egzersiz motivasyonu ölçeğinin sağlık, rekabet, vücut ve dış görünüm, sosyal ve eğlence, beceri gelişimini kapsayan tüm alt boyutlarında aktif ve sedanter gruplar arasında istatistiksel anlamlı farklılıklar vardır. Hem erkeklerde hem de kadınlarda boş zaman engelleri ölçeğinin birey psikolojisi ve bilgi eksikliği alt boyutunda aktif ve sedanter gruplar arasında anlamlı fark yokken tesis, arkadaş eksikliği, zaman ve ilgi eksikliği alt boyutlarında istatistiksel anlamlı farklılıklar vardır.

Sonuç: Düzenli fiziksel aktiviteye katılımda, boş zaman engellerinden daha çok egzersiz güdüleyen faktörlerin etkili olduğu görülmüştür. Fiziksel aktiviteye katılımı güdüleyen ve engelleyen faktörler cinsiyete bağlı değişim göstermemektedir.

Anahtar Kelimeler: Cinsiyet, fiziksel aktivite, engeller, güdüler, yaş.

ÇANAKKALE İL MERKEZİNDE TAKIM SPORU YAPAN 15-18 YAŞ AMATÖR SPORCULARIN MÜSABAKA VE ANTRENMAN ANINDA MEYDANA GELEN SAKATLIKLARININ İNCELENMESİ

ZEYNEL DOHMAN¹, ÇAĞLAR ÖZTÜRK¹

¹ ÇOMÜ BESYO

zdohman@gmail.com

Bu çalışma, Çanakkale il Merkezinde takım sporu yapan 15-18 yaş amatör sporcuların müsabaka ve antrenman anında meydana gelen sakatlıkların incelenmesi, sporcuların sakatlıklarla ilgili bilgi düzeylerini ve branşlar arasındaki farklılıkları tespit etmek amacıyla yapılmıştır.

Araştırmada betimsel yöntem kullanılmıştır. Veri toplama aracı olarak, sporcuların sakatlanma sebeplerini sorgulayan ve sporcu sakatlanma nedenlerini belirleyen anket yöntemi kullanılmıştır. Veri toplama aracı Kirişçi (2011) tarafından geliştirilmiştir.

Bu anket toplamda 31 sorudan oluşmaktadır doğrudan araştırmacı tarafından katılımcı ile birebir yapılmıştır. Bu çalışmanın evreni; Çanakkale merkezinde takım sporlarında aktif olan kulüpler, örnekleme; Çanakkale il merkezinde takım sporu (basketbol, futbol, voleybol) yapan 160 erkek, 65 bayan sporcu olmak üzere 225 amatör sporculardan oluşmaktadır. Anket önce katılımcılara gerekli açıklama yapılmış ve gönüllü sporculara uygulanmıştır.

Elde edilen veriler SPSS 21.0 paket programında çözümlenmiştir. Verilerin frekans, %, ortalama, SS değerleri ve ki-kare testleri hesaplanarak değerlendirilmiştir. Yaş aralığı 15-18 yaş olduğundan dolayı sporcuların %100'ünün eğitim durumu lise olduğu saptanmıştır. Spor branşlarına göre, futbol branşının %35,6'sı, basketbol branşının %53,3'ü, voleybol branşının ise %11,1'i oluşturduğu görülmektedir. Branşlarındaki deneyimlerine göre, çoğunluğunun %50,7 4-6 yıl arasında bir deneyime sahip olduğu, %26,2'si 1-3 yıl arasında deneyime sahip olduğu belirlenmiştir. Sporcu kişilik tanımlamalarına göre, çoğunluğun %37,3'ü kendilerini "Cesur-Atak" statüsüne soktukları sonuçlarına varılmıştır. Sporcularda sakatlık görülme sıklığı branşlara göre anlam ifade etmektedir. Sporcularda sakatlığa neden olan faktörler %58,8 ile rakibin darbesinden kaynaklandığı görülmektedir.

Anahtar Kelimeler : Müsabaka, Antrenman, sakatlık

BEDEN EĞİTİMİ ÖĞRETMENLERİNİN DUYGUSAL ZEKÂ İLE MESLEKİ TÜKENMİŞLİK DÜZEYLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

GAMZE ELİF ADILOĞULLARI¹, SELÇUK GENÇAY²

¹ ÇANAĞKALE ONSEKİZ MART ÜNİVERSİTESİ

² KAHRAMANMARAŞ SÜTÇÜ İMAM ÜNİVERSİTESİ

gamzeelifadilogullari@gmail.com

Bu çalışma beden eğitimi öğretmenlerin duygusal zekâ düzeyleri ile mesleki tükenmişlik düzeyleri arasındaki ilişkiyi incelemeyi amaçlamaktadır. Çalışmanın evrenini Muğla ili merkezinde Milli Eğitim Bakanlığı kadrosunda görev yapan 269 beden eğitimi öğretmenleri oluştururken, örneklemini ise gönüllü 120 beden eğitimi öğretmen oluşturmaktadır. Çalışanların duygusal zekâ boyutlarının değerlendirilmesinde, Chan'ın(2004 ve 2006) tükenmişlikle duygusal zekâ arasındaki ilişkiyi incelemede kullandığı, ölçekten yararlanılmıştır. Ölçeğin orijinali, Schutte ve arkadaşlarının (2006) 33 maddelik çalışmasından geliştirilen 12 maddelik ölçektir. Cevaplar 5'li likert tarzında derecelendirilmiştir. Chan'ın araştırmasında bu ölçeğin güvenilirliği(Cronbach Alpha=0.82-0.86) yüksek bulunmuştur. Aynı ölçeği Aslan ve Özata(2008), sağlık çalışanları üzerinde yapmışlar Chan'ın (2004-2006) çalışmasında, toplam 4 boyut olarak yapılandırılan anket formunun, faktör analizi sonucunda orijinalinde olduğu gibi dört boyut ve 12 madde altında algılandığı görülmüştür. Katılanların tükenmişlik düzeyleri Maslach ve Jackson (1981) tarafından geliştirilen 22 maddeli Maslach Tükenmişlik Ölçeği (Maslach Burnout Inventory-MBI) kullanılacaktır. MTÖ'nin Türkçe uyarlaması Ergin (1992) tarafından yapılmış olup, ölçeğin öğretmen örnekleminde geçerlilik ve güvenilirlik çalışması ilk kez Girgin (1995) ile Sucuoğlu ve Kuloğlu (1996) tarafından ayrı ayrı yapılmıştır. Çalışmanın istatistiksel uygulamaları SPSS.15.00 programında yapılmış olup, yüzde frekans ile ikili gruplarda t-testi, 2 den fazla grupların karşılaştırılmasında ise One-Way Anova testi, korelasyon(r istatistiği) yapılmıştır. Analiz sonuçlarına göre, beden eğitimi öğretmenlerinin duygusal zekâ ve mesleki tükenmişlik düzeylerinin yaş, cinsiyet, medeni durum ve meslekte çalışma süresi değişkenlerine göre anlamlı değişmediği görülmektedir(p<0.05). Beden eğitimi öğretmenlerinin duygusal zekâ düzeyleri ile mesleki tükenmişlik düzeyleri arasında negatif yönlü bir ilişki bulunmuştur(p<0.01, r=-0.25). Beden eğitimi öğretmenlerinin duygusal zekâ düzeyleri arttıkça tükenmişlik düzeyleri azalmaktadır.

Anahtar Kelimeler : Beden eğitimi öğretmeni, Duygusal Zeka, Tükenmişlik

8-10 YAŞ ÇOCUKLARDA TENİS BECERİSİNİN GELİŞİMLERİNE ETKİ EDEN FAKTÖRLERİN DEĞERLENDİRİLMESİ

BURÇAK KESKİN ¹, BURCU GÜVENDİ ², BURAK KAYA ³, SEDA YAVUZ ⁴

¹ İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ

² İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ

³ TSK

⁴ TENİS ANTRENÖRÜ

burcuguvendi@gmail.com

Amaç: Çalışma tenisçilerin bazı fiziksel ve fizyolojik özellik ve farklılıklarını belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Bu çalışmaya Pamuk Spor Kulübü bünyesinde tenis oynayan 1-3 yıl arasında tecrübesi bulunan, yaş ortalaması 9,5 yıl, boy uzunlukları ortalaması $137,07 \pm 5,9$ cm, vücut ağırlıkları ortalaması $34,2 \pm 6,1$ kg ve beden kitle indeksi ortalaması $18,9 \pm 2,7$ olan 13 gönüllü çocuk olarak katılmışlardır. Bu testler vücut ağırlığı, boy, BMİ, esneklik, sürat, el pençe kuvveti, denge, kulaç uzunlukları ve tenis beceri testi şeklindedir. Ayrıca deneklere tenis öğretim süreleri boyunca koordinatif ve kondisyonel özelliklerini geliştirecek antrenmanlar yaptırılmıştır.

Bulgular: Sporcuların vücut yağ oranı ortalamalarında, sol bacak ilk ölçüm $32,28 \pm 5,53$, ikinci ölçüm $33,56 \pm 5,00$, sağ kol yağ ilk ölçüm $36,20 \pm 5,65$, ikinci ölçüm $37,35 \pm 5,34$, sol kol yağ ilk ölçüm $38,01 \pm 6,08$, ikinci ölçüm $40,45 \pm 7,27$ oranlarında artış, sağ bacakta ilk ölçüm $33,05 \pm 5,47$, ikinci ölçüm $32,92 \pm 5,51$ ise azalma, denge oranlarına bakıldığında genel ortalamalarında düşüş görülmüştür. Standart sapmaya baktığımızda sağ bacakta düşüş görülürken sol bacak standart sapmalarında artış, otur eriş testi oranlarına bakıldığında çift bacak, sağ bacak ve sol bacak esneklik oranlarında artış görülmüştür. Sporcuların pençe testi birinci sağ-sol el ve ikinci sağ-sol el ölçümü karşılaştırıldığında düşüş görülmektedir. Tenis beceri testinde birinci sağ-sol kol ve ikinci sağ-sol kol ölçümü karşılaştırıldığında artış görülmektedir. Sürat testi (20m. sprint) birinci ve ikinci ölçüm oranları karşılaştırıldığında 0,5 oranında artış görülmektedir.

Sonuç: 8-10 yaş tenis beceri edinimine etki eden faktörleri araştırmak amacıyla yapılan bu araştırma doğrultusunda verilen tenis eğitim süresinin daha uzun tutulması ile ölçülen parametrelerdeki gelişimin daha iyi ortaya konulabileceğine denek sayısının fazla olduğu gruplarla çalışılması önerilebilir.

Anahtar Kelimeler : Tenis, Beceri testi, Denge, Sürat, Esneklik.

VÜCUT GELİŞTİRME VE FITNESS SPORU YAPAN BİREYLERİN, İSTİRAHAT METABOLİZMA HIZI VE BAZI ANTROPOMETRİK ÖLÇÜMLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

ORKUN AKKOÇ¹, İLKER YÜCESİR¹

¹ *İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ*

orkunakkoc@hotmail.com

Amaç: Bu çalışma, hipertrofi antrenmanı yapan vücut geliştirme sporcuları ile yoğun olarak aerobik dayanıklılık antrenmanı ile birlikte düşük ve orta şiddette direnç egzersizleri yapan kişilerin istirahat metabolizma hızı ve bazı antropometrik özelliklerinin karşılaştırılması amacı ile yapılmıştır.

Yöntem: Çalışmaya 18-40 yaş arası; spor salonunda aktif spor yapan 36 kişi, 24 vücut geliştirme sporcusu, 21 sedanter olmak üzere toplam 81 erkek katılmıştır. Araştırma kapsamında deneklerden boy, vücut ağırlığı, istirahat metabolizma hızı ve biyoempedans ölçümleri alınmıştır. Verilerin analizinde Anova ve Pearson Korelasyon testi kullanılmış, anlamlılık seviyesi $p < 0,05$ olarak alınmıştır.

Bulgular: Gruplar arası istirahat metabolizma hızı ölçümlerine göre; vücut geliştirme sporcuları ile fitness grubunun metabolizma hızları birbirinden farksız bulunurken, iki grubun istirahat metabolizma hızları kontrol grubundan yüksek bulunmuştur ($p < 0,05$). Biyoempedans ölçüm sonuçlarına göre yağsız beden ağırlığı, yağ ağırlığı ve toplam vücut suyunda gruplar arasında fark bulunmuştur ($p < 0,05$). Katılımcıların istirahat metabolizma hızı, vücut yağ ağırlığı ve yağsız beden ağırlığı özelliklerine bakıldığında istirahat metabolizma hızı ile yağsız beden ağırlığı arasında pozitif korelasyon bulunurken, yağ ağırlığı ile ilişki gözlemlenmemiştir.

Sonuç: Çalışmamız sonucunda vücut geliştirme ile fitness grubunun istirahat metabolizma hızı, yağsız beden ağırlığı benzer ve kontrol grubundan yüksek olması, yağsız beden ağırlığı ile istirahat metabolizması arasında ilişkinin olması, istirahat metabolizma hızının antrenman şiddeti ve tipine bağlı olarak değişmediğinin göstergesidir. İstirahat metabolizma hızına etki eden başlıca faktör, yağsız vücut ağırlığıdır.

Anahtar Kelimeler : Vücut Geliştirme, Fitness, İstirahat Metabolizma Hızı, Bioempedans

**GÜNEYDOĞU ANADOLU BÖLGESİNDE GÖREV YAPAN BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR
ÖĞRETMENLERİNİN HALK OYUNLARI HAKKINDAKİ GÖRÜŞLERİNİN ARAŞTIRILMASI**

ENDER ALİ ULUÇ¹, FAHRİ AKÇAKOYUN¹, VEDAT MUTLU²

¹ MUĞLA SITKI KOÇMAN ÜNİVERSİTESİ

² SİİRT ÜNİVERSİTESİ

enderali@hotmail.com

Bu araştırma, Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde T.C. Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı okullarda görev yapan Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin halk oyunları hakkındaki görüşlerinin incelenmesini amaçlamıştır.

Araştırma 130 erkek 48 bayan olmak üzere toplam 178 gönüllü katılım gösteren Beden Eğitimi ve Spor Öğretmeni ile gerçekleştirilmiştir. Araştırma verileri Yoncalık (2007) tarafından geliştirilen Halk Danslarına Yönelik Tutum Ölçeği ile elde edilmiştir. Ölçek 12 madde ve iki alt boyuttan oluşmaktadır. Veri seti analizinde, frekans tabloları, güvenilirlik ve geçerlilik analizi, Kaiser-Meyer-Olkin örnekleme yeterliliği ölçütü, Bartlett sınaması, faktör analizi, korelasyon analizi, bağımsız örnekleme t testi, tek yönlü ANOVA ve Tukey testinden kullanılmıştır.

Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerimiz, halk oyunlarının sosyal ve fiziksel gelişim için yararlı, sporun ritimle bulunduğu keyifli bir etkinlik olduğu ayrıca ritmik hareket yeteneğinin sportif başarı için önemli olduğu konusunda ortak görüş belirtmişlerdir. Farklı yaş gruplarında olan öğretmenlerimiz arasında ve duyuşsal tutumları bakımından anlamlı bir farklılık olduğu belirlenmiştir. Yaş olarak daha büyük olan öğretmenlerimiz küçük yaşta olanlara göre halk oyunlarına karşı daha olumlu tutum sergilemektedirler. Uzmanlık alanı file sporları olan grubun halk oyunlarına yaklaşımları, uzmanlık alanı takım sporları, bireysel sporlar ve halk oyunları olan gruba göre daha olumsuzdur.

Anahtar Kelimeler : halk oyunları, öğretmen, tutum

10-12 YAŞ ÇOCUKLARDA ÖNCELLEME ZAMANI İLE STATİK VE DİNAMİK DENGE İLİŞKİSİNİN ARAŞTIRILMASI

ORKUN AKKOÇ¹, OYA ERKUT², SİNAN BOZKURT², ŞEVKİ GÜNERİ², YAHYA YILDIRIM²

¹ İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ

² MARMARA ÜNİVERSİTESİ

orkunakkoc@hotmail.com

Amaç: Bu çalışma, 11-12 yaş aralığındaki aktif olarak spor yapmayan çocukların, öncelleme zamanı, statik ve dinamik denge ilişkisinin araştırılması amacı ile yapılmıştır.

Yöntem: Çalışmaya 11,12 ± 0,50 yaş arası 23 öğrenci katılmıştır. Çalışma kapsamında deneklerden boy, vücut ağırlığı, 3mph (Mil/saat = 4,87kilometre(km) /saat (h)) 5pmh (8,045km/h) ve 8mph (12,872 km/h) öncelleme zamanı, statik (sert zemin) ve dinamik denge (Balance pad) ölçümleri alınmıştır. Verilerin analiz edilmesinde (Descriptives) ve Pearson Korelasyon testi kullanıldı. Anlamlılık seviyesi p<0,05 olarak alınmıştır.

Bulgular: Araştırma sonucunda öncelleme zamanı ile ve dinamik denge arasında anlamlı ilişki bulunamazken, Statik denge ile 5 mph ortalama öncelleme zamanı arasında ilişki bulunmuştur P<0.05.

Sonuç: Sonuç olarak öncelleme zamanı ile denge özelliklerinin birbirine etkisinin olmadığı bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler; Öncelleme zamanı, statik denge, dinamik denge

**ASSESSMENT OF EMOTIONAL INTELLIGENCE OF THE STUDENTS OF SCHOOL OF
PHYSICAL EDUCATION AND SPORTS IN TERMS OF DIFFERENT VARIABLES**

AHMET HAKTAN SİVRİKA YA ¹

¹ *BALIKESİR ÜNİVERSİTESİ*

haktan35@hotmail.com

OBJECTIVE: The aim of the current study was to assess emotional intelligence levels of the students of school of physical education and sports in terms of different variables.

METHODOLOGY: A total of 313 students who studied at the school of physical education and sports of Balıkesir University and Atatürk University participated in the study. The study was conducted with 204 male students and 109 female students between the 1st of March and 31st of May, 2013. No sampling was made because the whole population was aimed. In the collection of the data; a questionnaire form that questioned socio-demographic characteristics of the students and Bar-On emotional intelligence inventory adapted into Turkish by Acar (2002) were employed. The data were evaluated using SPSS 20 package program. For analyses of the data; numbers, percentages and means were given and t test, variance and Kruskal Wallis test were used as statistical analyses.

FINDINGS: As a result; it was found out that arithmetical means of the female students were higher than male students and the emotional intelligence scores increased as ages increased.

CONCLUSION: Also; it was seen that those attending 3rd grade and the handball players had the highest mean scores. Those students who studied at Atatürk University had higher emotional intelligence mean scores.

Key Words : Intelligence, Emotional Intelligence, Physical Education, Student of School of Physical Education and Sports

MASA TENİSİ SPORUNDA FARKLI ISINMA PROTOKOLLERİNİN İSABETLİLİK PERFORMANSIYLA İLİŞKİSİNİN İNCELENMESİ

BİLGESU ABDULHAYOĞLU¹, BURÇAK KESKİN², İRFAN GÜLMEZ¹

¹ MARMARA ÜNİVERSİTESİ

² İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ

bilgesu8785@gmail.com

Amaç: Bu araştırma, statik germe ve dinamik tipte ısınma egzersizinin masa tenisi sporunda isabetlilik performansı ile olan ilişkisinin incelenmesini ortaya koymak amacıyla yapılmıştır.

Gereç ve Yöntem: 39 erkek katılımcı (yaş ortalamaları $10,46 \pm ,505$ yıl, boy uzunluğu $139,82 \pm 6,23$ cm ve vücut ağırlığı $35,71 \pm 4,32$ kg) haftanın belirli günlerinde, belirlenen her grup 3 farklı ısınma rutinini gerçekleştirmişlerdir. Isınma protokolleri, 10 dakika ısınma koşusu, 5 dakika yürüme ve tekrar ve ısınma süreleri ısınmanın şekline göre değişen 16 statik germe (Statik Germe Grubu), 10 dakika ısınma koşusu, 5 dakika yürüme ve 13m. boyunca 2 tekrar yapılan 10 dinamik tipte egzersiz (Dinamik Koşu Grubu) ve son olarak sadece 10 dakika ısınma koşusu ve 5 dakika yürümeden (Kontrol Grubu) oluşmuştur. Araştırma grupları 8 hafta başında ve sonunda Hedef Servis Testi ve Değişimli Karşılıklı Teste tabi tutulmuşlardır. Bu çalışmada hiç ısınma yapmayan grup kontrol uygulaması olarak, diğer ısınma protokolleri de (statik germe ve dinamik koşu) deney uygulaması olarak dizayn edilmiştir. Egzersiz öncesi ve sonrası kilo değerlerinin bulunması için Wilcoxon işaretli sıralar testi ve Egzersiz tiplerine ve performans testi sonuçları One-Way Anova- testi ile bulunmuştur.

Bulgular: Sporcuların masa tenisi beceri testine katılmadan önce ve sonra kilo değerleri arasında bir fark olduğu görülmektedir ($Z= 3,75$ $p<,05$) ve Hedef Servis Testi (elarkası) uygulamasında dinamik koşu grubunda sınırlı bir anlamlılık göze çarpmaktadır ($p<,05$).

Sonuçlar: Bu çalışmanın bulgularına göre, kontrol grubu ve statik germe grubunun isabetlilik performansından söz edemezken, dinamik koşu grubuna ait olan dinamik ısınma koşularının masa tenisi oyununda elarkası servis isabetlilik performansını pozitif yönde etkilediği söylenebilir.

Anahtar Kelimeler : Isınma, Masa Tenisi, İisabetlilik, Performans, Servis

FARKLI KLASMANLARDAKİ FUTBOL HAKEMLERİNİN ODAKLANMIŞ DİKKAT BECERİLERİ İLE REAKSİYON SÜRELERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

MEHMET BURAK DEMİR¹, ERCAN GÜR²

¹ MİLLİ EĞİTİM BAKANLIĞI

² FIRAT ÜNİVERSİTESİ

demirr2346@hotmail.com

Bu çalışma Türkiye’de farklı klasmanlarda görev yapan futbol hakemlerinin odaklanmış dikkat becerileri ve reaksiyon sürelerinin, demografik değişkenler ile ilişkisini belirlemek amacıyla yapılmıştır. Araştırmanın evrenini, rastgele yöntem ile seçilen 2014–2015 futbol sezonunda PTT 1.Lig, Spor Toto 2.Lig, Spor Toto 3.Lig ve Bölgesel amatör lig futbol maçlarında aktif olarak görev yapan 121 futbol hakemi oluşturmaktadır.

Araştırmada geçerlik ve güvenilirliği önceden yapılmış odaklanmış dikkat seviyelerinin ölçümünde altın standart olarak kabul edilen ve Tübitak’ ın onayladığı “Stoop Testi TBAG Formu” kullanılmıştır. Reaksiyon sürelerinin ölçümünde ise New Test Reaction Timer kullanılmıştır. Stroop testi ölçeğinin güvenilirlik katsayısı 0.98 olarak bulunmuştur. Sonuçlar SPSS 22.0 paket programı aracılığıyla analiz edilip sonuçlar yorumlanmıştır.

Elde edilen verilerin analizinde frekans, yüzde analizi, ikili gruplarda t-testi, ikiden fazla grupların karşılaştırılmasında ise One Way Anova ve gruplar arası farklılıkların belirlenmesinde Post Hoc Tukey testi kullanılmıştır. Değişkenler arası ilişkilerin incelenmesinde Pearson’s korelasyon testi yapılmıştır. Araştırma sonunda hakemlerin, farklı renkte basılmış renk isimlerini okuma düzeltme sayısı ile ses sol el reaksiyon süresi ($r = -.197$ ve $p < 0,05$) ile, farklı renkli basılmış nötr kelimeleri söyleme hızları ile ışık sol el reaksiyon süresi arasında negatif yönde ve anlamlı bir ilişki olduğu bulunmuştur ($r = -.237$ ve $p < 0,01$). Ayrıca hakemlerin renkli basılmış nötr kelimeleri düzeltme sayısı ile ışık sağ el reaksiyon süreleri arasında ve hakemlerin farklı renkte basılmış renkleri söyleme hızları ile ses sağ el reaksiyon süreleri arasında pozitif yönde ve anlamlı bir ilişki olduğu bulunmuştur ($r = .184$ ve $p < 0,05$).

Anahtar Kelimeler : Futbol, Hakem, Stroop Testi, Odaklanmış Dikkat, Reaksiyon Süresi

BASKETBOL ÇALIŞAN 8-10 YAŞ GRUBU ÇOCUKLARDA EĞİTSEL OYUNLARIN BASKETBOL TEKNİK BECERİLERİ GELİŞİMİNE ETKİSİNİN İNCELENMESİ

SELİN BAİKOĞLU¹, EMRE BEŞER¹

¹ *İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ*

selinbaikoglu@gmail.com

Oyun, çocuğun hayatını kaplayan ve başlıca psikomotor yetenekler olan güç, hız, dikkat, eş güdüm (koordinasyon) ve esnekliğin gelişmesi için ideal bir ortamdır. Bu çalışmada basketbol eğitimi alan 8–10 yaş grubu çocuklarda (bay-bayan) eğitsel oyunların basketbol teknik becerilerinin gelişimine etkisi araştırılmıştır. Uygulama grubu n=15 ve kontrol grubu n=15 kişi sayısı ile tamamlanmıştır. Bu çalışma 8 hafta süresince çalışılmıştır. 8 haftalık çalışma sürelerimiz haftada 2 gün ve günde 1 saat olmak üzere yapılmıştır. Deney grubundaki çocuklara bir gün normal antrenmanları, bir gün de eğitsel oyunlar oynatılarak antrenmanları yaptırılmıştır. Kontrol grubundaki çocuklara haftada 2 gün normal antrenman programları uygulanmıştır. Çalışmaya başlarken uygulama ve kontrol grubunun; antropometrik ölçümleri alınmış ve uygulama çalışması ön test ve son test ölçümleri alınarak yapılmıştır. Çalışmaya katılan çocuklara ön test ve son test olarak çembere top atma test bataryası, top sürme testi ve duvardaki hedefe top atma test istasyonu olmak üzere 3 ölçüm testi uygulanmıştır. Toplanan bilgi formlarının ve ölçüm parametrelerinin düzenlenmesi ve gruplandırılmasından sonra tüm veriler PASW 18 paket programında analiz edilmiştir. Parametrelerin aritmetik ortalama ve standart sapma analizleri yapılmıştır. Araştırmamızda elde edilen verilerden uygulama grubu ön-test ve son-test karşılaştırması, kontrol grubu ön-test ve son-test karşılaştırması, uygulama ve kontrol grubu ön-test ve son test karşılaştırması Paired Sample T Testi analizi ile yapılmıştır. Sonuç olarak uygulama grubu, kontrol grubuna göre ön-son test parametrelerinin $p<0,05$ düzeyinde anlamlı farklılıklar bulunmuştur. Basketbol teknik becerilerinin gelişimine katkı sağlamak amacıyla oynatılan eğitsel oyunların basketbol teknik becerilerinin gelişimine katkı sağladığını söyleyebiliriz.

Anahtar Kelimeler : Eğitsel oyun, Basketbol

GENÇ ERKEK BASKETBOLCULARIN FİZİKSEL ÖZELLİKLERİ, BAZI PARAMETRELER VE AEROBİK GÜÇLERİNİN MEVKİLERE GÖRE İNCELENMESİ

SELİN BAİKOĞLU¹, EMRE BEŞER¹, CEVAT GÜLER¹

¹ *İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ*

selinbaikoglu@gmail.com

Yapılan bu çalışmanın amacı, farklı mevkilerde oynayan genç erkek basketbolcuların bazı fiziksel parametrelerinin ve aerobik güçlerinin mevkilere göre incelenmesidir. Araştırma yaş ortalaması 15.40 ± 5.03 (yıl), vücut ağırlığı ortalaması $72,75 \pm 10.48$ (kg) ve boy uzunluğu ortalaması $131,43 \pm 54,42$ (cm) olan 10 guard ve 10 forvet mevkisinde oynayan toplam 20 erkek sporcu ile yürütülmüştür. Sporculara 10 m. ve 20 m. sprint testi, toplu-topsuz ilinois testi, dikey ve yatay sıçrama testi ve aerobik güç ölçümleri için mekik testi uygulanmıştır. Yapılan testlerin hemen ardından elde edilen veriler kayıt altına alınmıştır. İstatistiksel analizler SPSS 20.0 paket programı ile yapılmış olup sporcuların oynadıkları mevkiler ile aerobik güçleri ve diğer parametreler arasında Korelasyon ve ANOVA analizleri uygulanmıştır. Çalışmada sporcuların oynadıkları mevkiler (forvet ve guard) ile uzun atlama, 10 m. ve 20 m. sprint ve toplu topsuz ilinois değerleri bakımından istatistiksel olarak 0,05 hata düzeyinde anlamlı bir farklılık ($P > 0,05$) tespit edilememiştir. Bunun yanında sporcuların oynadıkları mevkiler ile aerobik güç ve dikey sıçrama arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık tespit edilmiştir ($P < 0,05$). Sonuç olarak, genç erkek basketbol oyuncularının oynadıkları mevkiler ile aerobik güç ve dikey sıçramaları arasında anlamlı bir farklılık olmasının nedeni forvet oyuncularını maç esnasında hem sayı atmak hem de ribauntlara katkı sağlamak için daha aktif olarak görev almaktadırlar. Bu durumda forvet oyuncularının diğer mevkilerde oynayan oyunculara göre daha fazla sıçrama hareketi yapmaları ve saha içerisinde farklı yerlerde daha fazla bulunmalarından dolayı böyle bir sonucun çıktığı düşünülebilir.

Anahtar Kelimeler : Basketbol, aerobik güç, dikey–yatay sıçrama, sprint koşu, ilinois

KAMU PERSONELİ SEÇME SINAVI İÇİN DERSHANEYE GİDEN ÖĞRENCİLERİN BOŞ ZAMAN DEĞERLENDİRME BİÇİMLERİ

HÜSEYİN ÖZTÜRK ¹, TOLGA BEŞİKÇİ ²

¹ GAZİANTEP ÜNİVERSİTESİ

² CELAL BAYAR ÜNİVERSİTESİ

tolga.besyo@hotmail.com

Bu çalışmanın amacı Gaziantep ilinde KPSS sınavı için dershaneye giden öğrencilerinin boş zaman değerlendirme biçimlerini belirlemek amacı hazırlanmıştır. Araştırma grubu Gaziantep ilinde rastgele seçilen 161 kadın ve 281 erkek olmak üzere toplam 442 öğrenciden oluşmuştur.

KPSS sınavı için dershaneye gidenlerin boş zaman değerlendirme biçimlerini belirlemek amacı ile daha önce Kırkpınar (2004) tarafından kullanılan boş zaman değerlendirme anketi kullanılmıştır. Anket yoluyla elde edilen veriler SPSS for Windows 16.0 paket programından yararlanılarak çözümlenmiştir İstatistiksel işlem olarak frekans ve yüzdeleri alınmış ve bazı soruların aralarındaki anlamlılık sınaması için x² (khi kare) analiz yöntemi uygulanmıştır.

Araştırma sonucunda, kadınlar boş zamanlarında çoğunlukla T.V.seyrederken erkekler çoğunlukla kitap, gazete veya dergi okudukları, boş zaman etkinliklerinin bıraktığı etkilere bakıldığında kadınlar çoğunlukla dinlendirici, erkekler ise rahatlatıcı ve can sıkıntısından uzaklaştırıcı buldukları görülmektedir.

Yaşa göre bakıldığında 21-23 yaş aralığında olanlar boş zamanlarında çoğunlukla müzik aleti çaldıkları, müzik dinledikleri ve boş zaman etkinliklerine genellikle aileleri ile katıldıkları, 24-26 yaş aralığında olanlar çoğunlukla kitap, gazete veya dergi okudukları ve boş zaman etkinliklerine genellikle yalnız katıldıkları, 27 yaş ve üzeri olanlar ise çoğunlukla T.V. seyrettikleri ve boş zaman etkinliklerine genellikle arkadaşları ile katıldıkları görülmektedir.

Anahtar Kelimeler : Personel, Boş Zaman, Biçim

FUTBOL OYNAYAN VE OYNAMAYAN 17-21 YAŞ ARASI BİREYLERİN ÖZGÜVEN DÜZEYLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

YUNUS MAHKEN ¹, MERİÇ ÖDEMİŞ ², İLHAN ADİLOĞULLARI ¹

¹ ÇANAKKALE ONSEKİZ MART ÜNİVERSİTESİ

² GEDİK ÜNİVERSİTESİ

meric.odemis@gmail.com

Amaç: Bu çalışmanın amacı futbol oynayan ve oynamayan 17-21 yaş arası erkek bireylerin özgüven düzeylerinin karşılaştırılmasıdır.

Yöntem: Çalışma Çanakkale ilinde, yaş ortalaması 18,96±1.02 yıl olan profesyonelliğe aday 50 erkek futbolcu ve yaş ortalaması 17,78±1,37 olan spor yapmayan 50 erkek birey gönüllü ile gerçekleştirilmiştir. Bu çalışmada, Akın (2007) tarafından geliştirilen 33 maddeli ve 2 alt boyutu olan özgüven ölçeği kullanılmıştır. Çalışmanın verileri, SPSS.20.00 programında yüzde frekans dağılımlarının yanısıra, t-testi yapılmıştır.

Bulgular: Profesyonelliğe aday futbolcuların özgüven puanlarının, sedanter bireylere göre anlamlı derecede yüksek olduğu ortaya çıkmıştır.

Sonuç: Bu çalışma sonucunda profesyonelliğe aday futbolcuların özgüven düzeyleri spor yapmayan öğrencilere göre daha yüksek olduğu görülürken, futbol oynamanın özgüveni artırma da etkili faktörlerden biri olduğu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler : Özgüven, futbol, futbolcu, sedanter.

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU ÖĞRENCİLERİNİN İLETİŞİM BECERİLERİ İLE PROBLEM ÇÖZME BECERİLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

NAHİT ÖZDAYI¹, AHMET HAKTAN SİVRİKAYA¹, GAMZE ELİF ADILOĞULLARI²

¹ BALIKESİR ÜNİVERSİTESİ

² ÇANAĞKALE ONSEKİZ MART ÜNİVERSİTESİ

hakem23@gmail.com

AMAÇ: Bu çalışmanın amacı, beden eğitimi ve spor yüksekokulunda öğrenim gören öğrencilerin iletişim becerileri ile problem çözme becerileri arasındaki ilişkinin incelenmesidir.

YÖNTEM: Araştırma tanımlayıcı bir araştırma olup, 1 Mart-31 Mayıs 2015 tarihleri arasında yapılmıştır. Araştırmanın evrenini 2014-2015 eğitim ve öğretim döneminde öğrenim gören Balıkesir Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu öğrencileri oluşturmaktadır. Örneklemi ise çalışmaya gönüllü olarak katılmayı kabul eden 1., 2., 3. ve 4. sınıfta Öğretmenlik Bölümü ve Spor Yöneticiliği bölümünde öğrenim gören toplam 112 öğrenci oluşturmuştur. Araştırmanın verilerini toplamak için öğrencilerin sosyo-demografik özelliklerini belirleyen kişisel bilgi formu, Korkut (1996), tarafından geliştirilen, geçerlik ve güvenilirliği yapılmış “İletişim Becerilerini Değerlendirme Ölçeği” (İBDÖ) ile, Heppner ve Peterson tarafından geliştirilen (1982), Taylan (1997) tarafından Türkçe’ye uyarlanan Problem Çözme Becerileri Envanteri (PÇB) ölçeği kullanılmıştır. İBDÖ’nin Cronbach Alpha Katsayısı .89’dur. Bu çalışmada İBDÖ’nin Cronbach Alpha güvenilirlik katsayısı .90 olarak bulunmuştur. PÇÖ’nin Cronbach Alpha güvenilirlik katsayısı .88’dir. Bu çalışmada PÇÖ’nin Cronbach Alpha güvenilirlik katsayısı .84 olarak bulunmuştur. Araştırmadan elde edilen verilerin analizi SPSS 20.0 paket programında yapılmıştır. İstatistiksel verilerin değerlendirilmesi için analizler de yüzdeler, Pearson Korelasyon Metodu, t- testi, Oneway-Anova kullanılmıştır. İstatistiksel testlerde anlamlılık düzeyi 0.05 olarak alınmıştır.

BULGULAR: Çalışmaya katılan öğrencilerin %44.6’sı kadın, %55.4’ü erkek, %56.3’ü 21-23 yaşları arasında ve %38.4’ünün branşı futboldur. Öğrencilerin %40.2’sinin baba eğitimi ve %49.1’inin anne eğitimi ortaokul düzeyindedir. Öğrencilerin %34.8’inin baba mesleği serbest, %74.1’inin anne mesleği ev hanımıdır. Öğrencilerin %78.6’sının yaşamının en çok geçtiği yer şehirdir. İletişim becerileri ve problem çözme becerileri açısından öğretmenlik ve spor yöneticiliği bölümü arasındaki fark öğretmenlik bölümü lehine anlamlı bulunmuştur. Sınıf değişkenine göre iletişim becerileri arasında fark 2. Sınıflar lehine yakın anlamlı değer bulunurken, problem çözme becerileri arasında 4. sınıflar lehine anlamlı bulunmuştur (p<0.05).

SONUÇ: Öğrencilerin PÇÖ puan ortalaması yüksek fakat İBDÖ puan ortalaması ise düşük bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler : İletişim, Problem Çözme, Beden eğitimi

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU ÖĞRENCİLERİNİN ÖĞRENME STİLLERİNİN İNCELENMESİ(BALIKESİR İLİ ÖRNEĞİ)

NAHİT ÖZDAYI¹, ERDİL DURUKAN¹, İLYAS ÖZEN¹, SELÇUK AKIN¹,

¹ BALIKESİR ÜNİVERSİTESİ

hakem23@gmail.com

AMAÇ:Bu çalışmada Balıkesir Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu öğrencilerinin öğrenme stilleri incelenmiştir.

YÖNTEM: Araştırma tanımlayıcı bir araştırma olup, Araştırmanın evrenini 2014-2015 eğitim ve öğretim döneminde öğrenim gören Balıkesir Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu öğrencileri oluşturmaktadır. Örneklemini ise çalışmaya gönüllü olarak katılmayı kabul eden 1., 2., 3. ve 4. sınıfta Öğretmenlik Bölümü, Spor Yöneticiliği ve Antrenörlük Eğitimi bölümünde öğrenim gören toplam 200 öğrenci oluşturmuştur. Öğrenme stillerinin belirlenmesi amacıyla Kolb (1984) ölçeği derecelendirme ölçeğine göre uyarlanıp yararlanılmıştır. Anket formlarının değerlendirilmesinde SPSS 16.00 paket programından yararlanılmıştır. Anket formunda yer alan her soru için frekans dağılım ve tabloları hazırlanmıştır.

BULGULAR: Araştırmaya katılan öğrencilerin %43,7'si (94) kişi 21-25 yaş arası, 42,8'i (92) kişi 18-20 yaş arası, 6,5'i (14) kişi 26-30 yaşları arasındadır. Ayrıca araştırmaya katılan öğrencilerin %56'sı (112) kişi erkek, %44'ü (88) kişi bayandır. Araştırmaya katılan öğrencilerin %32,5'i (65) kişi antrenörlük eğitimi-örgün, %20'si (40) kişi öğretmenlik, %20'si (40) kişi spor yöneticiliği-örgün, %15'i (30) kişi antrenörlük eğitimi 2. öğretim, %12,5'i (25) kişi ise spor yöneticiliği 2. öğretim bölümlerinde öğrenim görmektedir.

Deneklerin “öğrenirken izlemekten ve dinlemekten hoşlanırım” sorusunu, katılıyorum %45'i 90 (kişi), kesinlikle katılıyorum %35,5'i (71) kişi, kararsızım %13,5'i (27) kişi, katılmıyorum %6'sı 12 kişi şeklinde cevapladı. Denekler “öğrenirken konunun her yönüne bakarım” sorusunu Katılıyorum %63,5'i (123) kişi, kesinlikle katılıyorum %36,5'i (73) kişi, Katılmıyorum ve kararsızım seçenekleri ise seçilmemiştir.

SONUÇ: Araştırmamızda ‘en iyi pratik yaparken öğrenirim’ sorusunu %94'ü olumlu %6'sı ise olumsuz olarak tercih etmiştir. Bu sonuca göre Balıkesir Üniversitesi Beden Eğitimi Spor Yüksekokulu öğrencilerinin büyük bir bölümü pratik yaparak öğrenmeyi tercih ettikleri görülmektedir. Bunların yanında cinsiyete göre baktığımızda, öğrencilerin cinsiyetleri ile kısa süreli bellekte depolama ve anlamlandırmada bir fark olmadığı bulgusunu desteklemektedir. Ayrıca spor branşı, millilik, yaş, sınıf, anne-baba eğitim durumunun da cinsiyete benzer olarak anlamlı bir öğrenme stili farklılığı göstermediği saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler : Öğrenme, Öğrenme Stilleri

13-15 YAŞ KIZ VE ERKEK BASKETBOLCULARIN BAZI FİZİKSEL UYGUNLUK ÖZELLİKLERİNİN ARAŞTIRILMASI

KEMAL GÖRAL¹, ÖZCAN SAYGIN¹, ONUR METİN¹

¹ MUĞLA SITKI KOÇMAN ÜNİVERSİTESİ

kgoral1980@yahoo.com

Bu çalışma, 13-15 yaş kız ve erkek basketbolcuların bazı fiziksel uygunluk özellikleri arasındaki ilişkilerin incelenmesi amacı ile yapılmıştır. Çalışmaya, 12 kız, 26 erkek olmak üzere toplam 38 basketbolcu gönüllü olarak katılmıştır. Araştırmada yaş, boy, vücut ağırlığı, sprint sürati, dikey sıçrama, anaerobik güç ve durarak uzun atlama, ölçüm aletleri ile tespit edilmiştir. Elde edilen veriler SPSS programında kaydedilmiş, gruplar arasındaki farklılıkların belirlenmesi için Independent t testi, parametreler arasındaki ilişkileri incelemek için ise Pearson Korelasyon testi uygulanmış ve anlamlılık düzeyi $p < 0.05$ olarak kabul edilmiştir. 14.08 ± 0.67 yıl yaş ortalamasına sahip kız basketbolcuların ortalama sprint sürati değerleri 5.84 ± 0.77 sn, dikey sıçrama değerleri 31.4 ± 7.82 cm, durarak uzun atlama değerleri 1.49 ± 0.21 m, anaerobik güç değerleri 73.04 ± 14.09 kg.m/s; 13.96 ± 0.87 yıl yaş ortalamasına sahip erkek basketbolcuların ortalama sprint sürati değerleri 5.22 ± 0.43 sn, dikey sıçrama değerleri 38.57 ± 8.46 cm, durarak uzun atlama değerleri 1.71 ± 0.24 m ve anaerobik güç değerleri de 82.54 ± 19.41 kg.m/s olarak tespit edilmiştir. 13-15 yaş arası kız ve erkek basketbolcuların sprint sürati, durarak uzun atlama ve dikey sıçrama değerleri arasında $p < 0.05$ düzeyinde anlamlı farklılıklar bulunurken, diğer değişkenler arasında herhangi bir farklılığa rastlanmamıştır ($p > 0.05$). Hem kız ve hem de erkek basketbolcularda dikey sıçrama ve durarak uzun atlama değerleri arasında $p < 0.01$ düzeyinde, anaerobik güç ve beden kitle indeksi değerleri arasında kızlarda $p < 0.05$, erkeklerde ise $p < 0.01$ düzeyinde anlamlı ilişkiler saptanmıştır. Sonuç olarak, adölesan dönem kız ve erkek basketbolcuların fiziksel uygunluk özellikleri arasındaki farklılığa erkeklerdeki kas kitle yoğunluğunun kızlardan daha fazla olmasının yol açtığı; benzer karakterlere sahip olan ve patlayıcı kuvvet gerektiren dikey sıçrama ve durarak uzun atlama parametrelerinin hem kız hem de erkek basketbolcularda birbirinden etkilendiği söylenebilir.

Anahtar Kelimeler : Basketbol, Fiziksel Uygunluk, Çocuk, Adölesan.

**U 19 YAŞ ALTI FUTBOLCULARIN ANTRENÖRLERİNDE ALGILADIKLARI LİDERLİK ALGISI
VE TERCİH ETTİKLERİ LİDERLİK DAVRANIŞININ İNCELENMESİ**

ARDA ÖZTÜRK¹, BETÜL BAYAZIT¹, MURAT SON¹

¹ *KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ*

ardaozturk82@hotmail.com

Bu araştırmanın amacı, Kocaeli ilindeki U 19 yaş altı futbolcuların antrenörlerinde algıladıkları liderlik algısı ve tercih ettikleri liderlik davranışının incelenmesidir. Araştırma grubunu, Kocaeli ilindeki 5 amatör futbol kulübünde aktif olan 75 futbolcu oluşturmaktadır. Veri toplama aracı olarak Chelladurai'nin (1998) 40 sorudan oluşan ve beş alt boyutu olan “Sporda Liderlik Ölçeği Anketi” kullanılmıştır. Elde edilen verilere, SPSS 21 paket programında, tanımlayıcı istatistik işlemler yapıldıktan sonra, ilişkisiz ölçümler için Kruskal Wallis H-Testi uygulanmıştır.

Araştırma sonucunda; futbolcuların aynı antrenörle çalışma süresine bakıldığında, liderlik ölçeği alt boyutlarından olan otokratik davranış düzeyinde ve futbolcuların oynadıkları kulüp takımlarına göre antrenörlerinde algıladıkları liderlik davranışları alt boyutlarının tümünde anlamlı bir farklılık bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler : futbolcu, liderlik, liderlik algısı, liderlik davranışı

SÜPER AMATÖR LİGDE OYNAYAN FUTBOLCULARIN FUTBOL OYUN KURALLARI BİLGİ DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

KURTULUŞ ASLAN ¹, KEMAL GÖRAL ¹, ÖZCAN SAYGIN ¹

¹ MUĞLA SITKI KOÇMAN ÜNİVERSİTESİ

kgoral1980@yahoo.com

Bu çalışma, süper amatör ligde oynayan futbolcuların futbol oyun kuralları bilgi düzeylerinin incelenmesi amacıyla yapılmıştır. Çalışmaya, 2014-2015 futbol sezonunda Türkiye Futbol Federasyonu (TFF) Muğla süper amatör liginde mücadele eden futbol kulüplerinden toplam 75 erkek futbolcu katılmıştır. Futbol oyun kuralları bilgi düzeylerini belirlemek için araştırmacı tarafından düzenlenen anket formu kullanılmıştır. Araştırmada elde edilen tüm veriler SPSS programında kaydedilmiş, frekans ve yüzde değerleri hesaplanarak yorumlanmıştır. Futbol oyun kuralları ile ilgili sorular genel olarak ele alındığında, araştırmaya katılan süper amatör lig futbolcularının %63.4 gibi büyük bir kısmı yanlış cevap verirken, sadece %36.6'lık kısmı doğru cevap vermişlerdir. Sonuç olarak, araştırma bulgularından hareketle, süper amatör lig futbolcularının kural bilgisi düzeylerinin çok düşük seviyede olduğu, sporculara uygulanan antrenmanların yanında kural bilgilerini gelişmeye yönelik çalışmaların da yapılması gerektiği söylenebilir.

Anahtar Kelimeler : Amatör, Futbol, Oyun Kuralı, Bilgi Düzeyi

ÜNİVERSİTELERDE GÖREV YAPAN AKADEMİK VE İDARİ PERSONELİN SAĞLIKLI YAŞAM BİÇİMİ DAVRANIŞLARININ İNCELENMESİ (ADIYAMAN ÜNİVERSİTESİ ÖRNEĞİ)

FATİH MURATHAN¹, AYKUT DÜNDAR¹, ZAİT BURAK AKTUĞ², MUSTAFA KOÇ¹

¹ ADIYAMAN ÜNİVERSİTESİ BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU

² NİĞDE ÜNİVERSİTESİ BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU

fmurathan@gmail.com

Geçmiş dönemlerde ve geleneksel anlayışta sağlık kavramı, yalnızca hastalık ve sakatlığın olmayışı şeklinde algılanmış ve tanımlanmıştır. Dünya Sağlık Örgütü verilerine göre, gelişmiş ülkelerde ölümlerin %70-80'inin, az gelişmiş ülkelerde ölümlerin %40-50'sinin nedenini, yaşam biçimine bağlı olarak ortaya çıkan hastalıklar oluşturmaktadır (Dickey ve Janick, 2001). Bu bağlamda araştırmanın amacı, üniversitelerde görev yapan akademik ve idari personelin sağlıklı yaşam biçimi davranışlarının çeşitli değişkenler açısından incelenmesidir. Araştırma evrenini Adıyaman Üniversitesi akademik ve idari personeli oluşturmaktadır. Örneklem grubunu ise 2014-2015 eğitim öğretim yılında Adıyaman Üniversitesi Merkez Kampüsünden görev yapan 105 Bayan, 134 Erkek idari personel ile 83 Bayan, 118 erkek akademik personel oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak Esin (1997) tarafından Türkçeye uyarlanan ve geçerlilik, güvenilirlik çalışması yapılan "Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranış Ölçeği-II" kullanılmıştır. Elde edilen veriler SPSS 21.0 Paket programına kaydedilerek hata kontrolleri, tabloları, istatistiksel analizleri bu program aracılığı ile yapılmıştır. Araştırma sonucunda veriler incelendiğinde üniversitede görev yapan akademik ve idari personelin cinsiyet durumlarına göre sağlıklı yaşam biçimi davranışları ölçeği ve alt boyutları açısından bayan personelin sağlıklı yaşam biçimi davranışları puan ortalamaları 122,71, erkek personelin ortalamaları ise 126,12 olarak tespit edilmiştir. Üniversitede görev yapan akademik ve idari personelin cinsiyet durumlarına göre sağlıklı yaşam biçimi davranışları arasında anlamlı bir fark bulunmuştur. (p<0.05)

Anahtar Kelimeler : Sağlıklı Yaşam Biçimi, Akademik Personel, İdari Personel, Üniversite

TAKIM SPORU İLE UĞRAŞAN SPORCULARIN BEDEN KİTLE İNDEKSİ, REAKSİYON ZAMANI, ANAEROBİK GÜÇ VE ESNEKLİK ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

AHMET RAHMİ GÜNAY ¹, HALİL İBRAHİM CEYLAN ¹

¹ MUĞLA SITKI KOÇMAN ÜNİVERSİTESİ

halil.ibrahimceylan60@gmail.com

Bu çalışmanın amacı takım sporu ile uğraşan sporcuların beden kitle indeksi, reaksiyon zamanı, anaerobik güç ve esneklik performansları arasındaki ilişkinin incelenmesidir. Çalışmaya, 7 basketbol ve 8 voleybol oyuncusu (yaş: 19,80±1,01 yıl, beden ağırlığı: 84,17±11,23 kg, boy: 184,4±8,37 cm) olmak üzere toplam 15 erkek gönüllü olarak katılmıştır. Deneklerin, beden ağırlığı 0,1 kg hassaslıkta bir elektronik terazi ile ölçülürken, boy 0,01 cm hassaslıkta dijital boy ölçer aleti ile ölçülmüştür. Beden kompozisyonunu belirlemek için; beden kitle indeksi (BKİ) ağırlık/boy² (kg/m²) formülü kullanılmıştır. Deneklerin reaksiyon zamanı ölçümü için Newtest 1000 aleti, anaerobik güç performanslarını hesaplamak için dikey sıçrama performanslarından yararlanarak, Johnson Bahamonde formülü kullanılmıştır. Esneklik performanslarının belirlenmesinde ise otur-uzan testi kullanılmıştır. Elde edilen veriler SPSS programında (version 16.0) kaydedilmiş, parametreler arasındaki ilişkileri incelemek için ise Spearman testi uygulanmış ve anlamlılık düzeyi p<0.05 olarak kabul edilmiştir. İstatistiksel analiz sonucunda; deneklerin beden kitle indeksi 24,68±2,18 kg/m², görsel reaksiyon zamanı 336,7±50,2 ms, işitsel reaksiyon zamanı 266±58,1 ms, karışık reaksiyon zamanı 358,2±56,9 ms, en yüksek güç 5075,45±731,90 W, ortalama güç 2668,92 ±349,60 W, esneklik değerleri 35,27±6,97 cm olarak bulunmuştur. Beden kitle indeksi ile işitsel reaksiyon zamanı arasında negatif, beden kitle indeksi ile en yüksek güç ve ortalama güç arasında ise pozitif anlamlı ilişkiler bulunmuştur (p<0,05). İşitsel reaksiyon zamanı ile en yüksek ve ortalama güç arasında negatif anlamlı ilişkiler bulunmuştur (p<0,05). Görsel reaksiyon zamanı ile işitsel reaksiyon zamanı arasında pozitif anlamlı ilişki bulunmuştur (p<0,05). Diğer değişkenlerin birbirleri ile arasında herhangi ilişkiye rastlanılmamıştır (p>0,05). Sonuç olarak; reaksiyon zamanının hem anaerobik güç hem de beden kitle indeksinden etkilendiği söylenebilir.

Anahtar Kelimeler : Sportsmen, Body-mass index, Reaction time, Flexibility, Anaerobic Power

TENİS SPORU İLE UĞRAŞAN 4-5 YAŞ ÇOCUKLARDA BAZI FİZİKSEL UYGUNLUK ÖZELLİKLERİNİN ARAŞTIRILMASI

TONGUÇ OSMAN MUTLU ¹, KEMAL GÖRAL ¹, FERHAT KÜÇÜKEFE ², ERCAN ZORBA ¹

¹ MUĞLA SITKI KOÇMAN ÜNİVERSİTESİ

² MUĞLAN SITKI KOÇMAN ÜNİVERSİTESİ

kgoral1980@yahoo.com

Bu çalışma, tenis sporu ile uğraşan 4-5 yaş çocuklarda bazı fiziksel uygunluk özelliklerinin araştırılması amacı ile yapılmıştır. Çalışmaya, 4.80±0.25 yıl yaş ortalamasına sahip 10 kız ile 4.60±0.21 yıl yaş ortalamasına sahip 10 erkek olmak üzere toplam 20 çocuk, ebeveynlerinin onayı alındıktan sonra gönüllü olarak katılmıştır. Araştırmada yaş, boy uzunluğu, vücut ağırlığı, beden kitle indeksi, 10 metre ivmelenme sürati, durarak uzun atlama ve yıldız testi değerleri ölçüm aletleri ile tespit edilmiştir. Elde edilen veriler SPSS programında kaydedilmiş, gruplar arasında herhangi bir farklılık bulunup bulunmadığının belirlenmesi için Independent t testi, parametreler arasındaki ilişkileri incelemek için ise Pearson Korelasyon testi uygulanmıştır. Anlamlılık düzeyi p<0.05 olarak kabul edilmiştir. Araştırmada elde edilen verilerden hareketle, Tenis sporuyla uğraşan 4-5 yaş arası kız ve erkek çocukların yaş, boy uzunluğu, vücut ağırlığı, beden kitle indeksi, 10 metre ivmelenme sürati, durarak uzun atlama ve yıldız testi değerleri arasında herhangi bir farklılığa rastlanmamıştır (p>0.05). Hem kız ve hem de erkek çocuklarda 10 metre ivmelenme sürati, durarak uzun atlama ve yıldız testi değerleri arasında p<0.05 düzeyinde anlamlı ilişkiler saptanmıştır. Sonuç olarak, 4-5 yaş grubu kız ve erkek çocukların fiziksel uygunluk özelliklerinde cinsiyet açısından herhangi bir farklılık görülmezken, hem kız hem de erkek çocuklarda 10 metre ivmelenme sürati, durarak uzun atlama ve yıldız testi değerlerinin birbirlerini etkileyen unsurlar olduğu ve antrenman içerikleri hazırlanırken bu durumun göz önünde bulundurulması gerektiği söylenebilir.

Anahtar Kelimeler : Tenis, Fiziksel Uygunluk, Çocuk

**BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU ÖĞRENCİLERİ İLE SAĞLIK YÜKSEKOKULU
ÖĞRENCİLERİNİN SAĞLIKLI YAŞAM BİÇİMİ DAVRANIŞLARININ KARŞILAŞTIRILMASI
(ADİYAMAN ÜNİVERSİTESİ ÖRNEĞİ)**

FATİH MURATHAN ¹, FATİH MEHMET UĞURLU ², TALHA MURATHAN ³, MUSTAFA KOÇ ¹

¹ ADİYAMAN ÜNİVERSİTESİ BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU

² ADİYAMAN ÜNİVERSİTESİ

³ ARDAHAN ÜNİVERSİTESİ

ugurlu76tr@hotmail.com

Sağlıklı yaşam biçimi, “Bireyin sağlığını etkileyebilen tüm davranışlarını kontrol etmesi, günlük aktivitelerini düzenlemede kendi sağlık statüsüne uygun davranışları seçerek, düzenlemesi” olarak tanımlanmıştır (Ocakçı, 2007). Bu bilgileri davranış haline dönüştüren birey, sağlıklı olma halini sürdürebildiği gibi, sağlık durumunu daha iyi bir düzeye getirebilmektedir. Bu bağlamda araştırmanın amacı, üniversite öğrencisi olan Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu ile Sağlık Yüksek okulu bölümlerinde okuyan üniversite öğrencilerinin sağlıklı yaşam biçimi davranışlarının çeşitli değişkenler açısından (Okuduğu bölüm, öğrenim gördüğü sınıf, yaş, cinsiyet v.b)karşılaştırılmasıdır. Araştırma evreninin Adıyaman Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu öğrencileri ile Sağlık Yüksekokulu öğrencileri oluşturmaktadır. Örneklem grubunu ise 2014-2015 eğitim öğretim yılında Adıyaman Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu ve Sağlık Yüksekokulunda öğrenim gören 234 bayan öğrenci, 308 erkek öğrenci oluşturmuştur. Araştırmada veri toplama aracı olarak Esin (1997) tarafından Türkçeye uyarlanan ve geçerlilik, güvenirlik çalışması yapılan “Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranış Ölçeği-II” kullanılmıştır. Elde edilen veriler SPSS 21.0 Paket programına kaydedilerek hata kontrolleri, tabloları, istatistiksel analizleri bu program aracılığı ile yapılmıştır. Araştırma sonucunda veriler incelendiğinde sağlıklı yaşam biçimi davranışları açısından Sağlık Yüksekokulu Öğrencileri ile Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Öğrencileri arasında ortanın üstünde, pozitif yönde ve anlamlı bir ilişkinin olduğu tespit edilmiştir ($r = +.594$).

Anahtar Kelimeler : Sağlıklı Yaşam Biçimi, Akademik Personel, İdari Personel, Üniversite

**MEHMET AKİF ERSOY ÜNİVERSİTESİ BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULUNDA
ÖĞRENİM GÖREN ÖĞRENCİLERİN LİDERLİK DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ**

MEHMET HAŞİM AKGÜL ¹, AHMET YAVUZ KARAFİL ¹, YAVUZ ÖNTÜRK ², TONGUÇ OSMAN
MUTLU ²

¹ MEHMET AKİF ERSOY ÜNİVERSİTESİ

² MUĞLA SITKI KOÇMAN ÜNİVERSİTESİ

aykarafil@mehmetakif.edu.tr

ÖZET

Bu çalışma Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi beden eğitimi ve spor yüksekokullarında öğrenim gören öğrencilerin liderlik düzeylerinin incelenmesi amacıyla yapılmıştır. Araştırma verilerinin toplanmasında anket yöntemi kullanılmıştır. Anket formları yüz yüze görüşülerek uygulanmıştır.

Araştırmada verileri toplamak amacıyla Chelladuria ve Saleh'in geliştirdiği(1980), Tiryaki (2000) in Türkçeye uyarlamasını yaptığı Spor İçin Liderlik Ölçeği; (SLÖ) Tercih edilen lider davranışı formu kullanılmıştır. Ölçek 40 sorudan oluşan sorular bulunmaktadır.

Verilerin analizinde ve bulguların oluşturulup tablo halinde sunulmasında uygun İstatistik paket programı kullanılmıştır. Elde edilen verilerin frekans ve yüzdelik değerleri hesaplanmış, verilerin analizinde ise tek yönlü varyans analizi (Anova) ve bağımsız gruplar t testi uygulanmıştır.

Bu çalışmanın evrenini Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Beden eğitimi ve spor yüksek Yüksekokulu oluşturmaktadır. Örnekleme ise Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Beden Eğitimi ve spor yüksekokulunda öğrenim gören spor yöneticiliği öğrencileri oluşturmaktadır.

Sonuç olarak araştırmada elde edilen bulgular doğrultusunda spor öğrencilerin liderlik düzeylerini ölçmek amacıyla kullanılan değişkenler; yaş, sınıf ve bölümler arasında anlamlı farklılıklar bulunmamıştır ($p>0,05$). cinsiyet değişkeninde ise anlamlı farklılığa rastlanmıştır ($P<0,05$).

Anahtar Kelimeler : LİDERLİK,SPOR,BEDEN EĞİTİMİ

ATLETİZM VE FUTBOL SPORLARIYLA UĞRAŞAN ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN BAZI BATIL İNANÇLARININ İNCELENMESİ

SEZGİN KORKMAZ ¹, MEHMET HAŞİM AKGÜL ¹, AHMET YAVUZ KARAFİL ¹, TONGUÇ OSMAN
MUTLU ²

¹ MEHMET AKİF ERSOY ÜNİVERSİTESİ

² MUĞLA SITKI KOÇMAN ÜNİVERSİTESİ

aykarafil@mehmetakif.edu.tr

Bu çalışmanın amacı Atletizm ve Futbol Sporlarıyla Uğraşan Üniversite Öğrencilerinin Bazı Batıl İnançlarının İncelenmesidir. Araştırma verilerinin toplanmasında anket yöntemi kullanılmıştır. Anket formları yüz yüze görüşülerek uygulanmıştır.

Bu çalışmada üniversite öğrencilerinin batıl İnanç ve davranışların belirlenmesi için ise H.G. Buhrmann ve M.K. Zaugg (1981) tarafından geliştirilen ve Türkçe uyarlaması Barut(2008) tarafından yapılan “ Batıl İnanç ve Davranış Envanteri” kullanılmıştır.

Verilerin analizinde ve bulguların oluşturulup tablo halinde sunulmasında uygun İstatistik paket programı kullanılmıştır. Elde edilen verilerin frekans ve yüzde değerleri hesaplanmış, Elde edilen verilerin frekans ve yüzde değerleri hesaplanmış, verilerin analizinde tek yönlü varyans analizi(Anova) Post Hoc Tukey testi ve bağımsız gruplar t testi kullanılmıştır.

Bu çalışmanın evrenini Atletizm ve Futbol Sporlarıyla Uğraşan Üniversite Öğrencileri oluşturmaktadır. Örnekleme ise Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesinde Öğrenim Gören Atletizm ve Futbol Sporlarıyla Uğraşan Öğrenciler oluşturmaktadır.

Sonuç olarak araştırmada elde edilen bulgular doğrultusunda çeşitli değişkenler açısından karşılaştırılan batıl inanç durumları ve değişkenler arasındaki anlamlı farklılıklar incelenmiş sadece cinsiyet değişkeni ile batıl inanç durumları arasında anlamlı farklılıklara rastlanmıştır.

Anahtar Kelimeler : atletizm, Futbol, İnanç, batıl inanç

OKUL SPORLARINA KATILAN ÖĞRENCİ SPORCULARIN SPORTMENLİK DAVRANIŞLARININ İNCELENMESİ

AHMET YAVUZ KARAFİL¹, YAVUZ ÖNTÜRK², MEHMET HAŞİM AKGÜL¹, ALİ AĞILÖNÜ²

¹ MEHMET AKİF ERSOY ÜNİVERSİTESİ

² MUĞLA SITKI KOÇMAN ÜNİVERSİTESİ

aykarafil@mehmetakif.edu.tr

Bu çalışmanın amacı Okul Sporlarına Katılan Öğrenci Sporcuların Sportmenlik Davranışlarının İncelenmesidir.

Araştırmada öğrencilerin sportmenlik davranışlarını belirlemek amacıyla kullanılan ölçüm aracı Koç, (2013) tarafından geliştirilen, geçerlilik güvenilirlik çalışması yapılmış sportmenlik davranış ölçeği kullanılmıştır.

Verilerin analizinde ve bulguların oluşturulup tablo halinde sunulmasında uygun İstatistik paket programı kullanılmış, verilerin analizinde ise tek yönlü varyans analizi (Anova) ve bağımsız gruplar t testi uygulanmıştır. Elde edilen verilerin frekans ve yüzde değerleri hesaplanmıştır.

Bu çalışmanın evrenini Okul sporlarına katılan öğrenci sporcular oluştururken, örnekleme ise Burdur ilinde okul sporlarına katılan öğrenci sporcular oluşturmaktadır.

Sonuç olarak araştırmada elde edilen bulgular doğrultusunda Sportmenlik Davranışına yönelik öğrencilerin tutumları ve değişkenler arasında herhangi bir anlamlı farklılık bulunamamıştır. ($P>0,05$)

Anahtar Kelimeler : spor, sporcu, sportmenlik

BURDUR İLİNDEKİ 11-16 YAŞ ARASI BAYAN VOLEYBOLCULARDA CORE VE PLİOMETRİK ANTRENMAN PROGRAMLARININ BAZI FİZİKSEL VE MOTORİK ÖZELLİKLERE ETKİSİNİN İNCELENMESİ

SEZGİN KORKMAZ¹, MUSTAFA ŞAKİR AKGÜL²

¹ *MEHMET AKİF ERSOY ÜNİVERSİTESİ*

² *ANKARA ÜNİVERSİTESİ*

skorkmaz@mehmetakif.edu.tr

Bu çalışmanın amacı Burdur ilindeki 11-16 Yaş Arası Bayan Voleybolcularda Core ve Pliometrik Antrenman Programlarının Bazı Fiziksel ve Motorik Özelliklere Etkisi incelenmesidir.

Bu çalışmada araştırmaya katılan olan deneklerin boyları stadiometre ile vücut ağırlıkları Tanita marka baskül ile ölçülmüştür. Sporcuların Kah'ları 5 saniye ortalama ile ölçüm yapan polar marka saatlerle yapılmıştır. Saha ölçümü ve alanların belirlenmesi için şerit metre ve huniler kullanılmıştır. Oyunun oynanması için top, polar saat ve düdük gibi malzemeler kullanılmıştır.

Verilerin analizinde ve bulguların oluşturulup tablo halinde sunulmasında SPSS (17.0 versiyon) İstatistik paket programı kullanılmıştır. Elde edilen verilerin frekans ve yüzde ön test ve son test değerleri hesaplanmıştır. Bu çalışmanın evrenini 11-16 yaş bayan voleybolcular oluştururken, Örnekleme ise burdur ilindeki 11-16 yaş bayan voleybolcular oluşturmaktadır.

Sonuç olarak Sonuç olarak yapılan pliometrik ve core antrenmanların sporcuların fiziksel parametreleri üzerinde doğrudan bir etkisinin olduğu ve bu parametrelerin ön test ve son test deney yöntemi ile doğrulanmıştır. Yapılan t test analizi sonuçlarında anlamlı farklılıklar elde edilmiştir.

Anahtar Kelimeler : motorik özellikler, antrenman, fiziksel parametre

FİTNESS VE BODY BÜİLDİNG YARIŞMASINA HAZIRLANAN SPORCULARIN ANTRENMAN PROGRAMLARI SONUCUNDA BAZI FİZİKSEL ÖZELLİKLERİNE ETKİSİNİN İNCELENMESİ

MUSTAFA ŞAKİR AKGÜL ¹, SEZGİN KORKMAZ ²

¹ ANKARA ÜNİVERSİTESİ

² MEHMET AKİF ERSOY ÜNİVERSİTESİ

skorkmaz@mehmetakif.edu.tr

Bu çalışmanın amacı fitness ve body building yarışmasına hazırlanan sporcuların antrenman programları sonucunda bazı fiziksel özelliklerine etkisinin incelenmesidir.

Araştırmaya katılan sporcuların fitness antrenman programları önceden belirlenmiş ve belirlenen program kapsamında çalışmalar 3 sporcu üzerinde uygulanmıştır. Sporcuların fiziksel değişim ve gelişimlerini tespit etmek için ön test ve son test yöntemi kullanılmıştır. Araştırmada sporculara 2 ay boyunca düzenli antrenman programı uygulanmıştır. Sporcuların fiziksel gelişimini belirlemek amacıyla omuz, göğüs, kol, bel, kg ve yağ oranları antrenman programı öncesi ve sonrası tespit edilmiştir. Araştırmada elde edilen veriler bilgisayar ortamında uygun istatistik programında incelenmiş, sporcuların fiziksel parametreleri üzerindeki değişimi test etmek amacıyla paired samples t test kullanılmış, bulgular kısmında tablolar halinde sunulmuştur. Bu çalışmanın evrenini fitness ve body building yarışmasına hazırlanan sporcular oluştururken örneklemini Burdur ilinde fitness ve body building yarışmasına hazırlanan ve çalışmaya gönüllü olarak katılan 3 sporcu oluşturmaktadır.

Sonuç olarak araştırmada elde edilen bulgular doğrultusunda; araştırmaya katılan sporcuların yaptıkları antrenman türlerinin sporcuların vücut parametreleri üzerinde doğrudan bir etkisi bulunmuştur ve ön test ve son test sonuçları sonunda parametreler üzerinde anlamlı farklılıklara rastlanmıştır ($p < 0,05$).

Anahtar Kelimeler : fiziksel parametre, antrenman, fitness

8-10 YAŞ ERKEK ÇOCUKLARINDA BELİRLENEN YAŞLARA GÖRE EUROFİT TEST BATARYALARININ İNCELENMESİ

BURÇAK KESKİN¹, EVREN EBRU ALTINCI², BURAK KAYA³, BÜŞRA NUR AKYIL⁴

¹ *İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ*

² *İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ, SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ, ANTRENÖRLÜK EĞİTİMİ BÖLÜMÜ,
HAREKET VE ANTRENMAN ANABİLİM DALI*

³ *TSK*

⁴ *YÜZME ANTRENÖRÜ*

burcacka@hotmail.com

Amaç: Çalışmamızda 8-10 yaş grubu erkek ilköğretim öğrencilerinin fiziksel ve motorik özelliklerinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Çalışmaya yaş ortalamaları; 9,08 ±,712 yıl, kilo; 32,51 ±6,86 kg, boy; 135,07 ± 6,809 cm olan 108 erkek öğrenci katılmıştır. Gönüllülerin boy uzunluğu, vücut ağırlığı, vücut yağ oranı ölçüldü ve beden kütle indeksi (BMI) hesaplandı. Motorik özelliklerin tespitinde, otur uzan testi ile esneklik, flamingo ile denge, patlayıcı kuvvet için durarak uzun atlama ve çabuk kuvvet için disklere dokunma testleri uygulandı.

Bulgular: Araştırmada verilerin istatistik analizleri yapılmıştır. İstatistiksel yöntem olarak aritmetik ortalama, frekans değerleri ile One –Way Anova testi ve LSD düzeltmesi analizleri yapılarak anlamlılıkları tespit edilmiştir. Yaş grupları arasında kilo ve boy arasında, sağ ve sol bacak ölçümlerinde FFM ve kas testinde, durarak uzun atlama parametrelerinde anlamlı farklılık tespit edilmiştir (p<0,05).

Sonuç: Çocuklara uygulanan fiziksel ve fizyolojik testler, düzenli fiziksel aktivitenin büyüme, gelişme ve sağlık üzerindeki etkilerini değerlendirmek, çocukların antrene edilebilirliklerini incelemek amacıyla kullanılabilir. Çocukların fiziksel uygunluk modellerinde uzun süreli eğitimleri ve onların çeşitli şiddetlerdeki egzersizlere akut yanıtları testler aracılığıyla belirlenebilir.

Anahtar Kelimeler : Eurofit Test Bataryası, Temel Motorik Özellikler, Fiziksel özellik, Beden Kütle İndeksi, Çocuklar.

ZİHİNSEL ANTRENMAN YÖNTEMİNİN 10-12 YAŞ FUTBOLCULARDA DENGE VE DİKKAT ÜZERİNE ETKİSİNİN İNCELENMESİ

GÜLSÜM BAŞTUĞ¹, HACALET MOLLAOĞULLARI¹, KEMAL GÖRAL¹, SEYİTAHMET KOCACAN¹

¹ MUĞLA SITKI KOÇMAN ÜNİVERSİTESİ

kgoral1980@yahoo.com

Bu çalışmanın amacı, gevşeme, zihinde canlandırma ve düzenli nefes egzersizlerinden oluşan zihinsel antrenman programının 10-12 yaş futbolcularda denge ve dikkat üzerine etkisinin incelenmesidir. Çalışmaya yaş ortalaması 11.75±0,93 yıl olan Muğla Atletik Spor Kulübüne kayıtlı 56 futbolcu (deney grubu) ile düzenli spor yapmayan 56 çocuk (kontrol grubu) olmak üzere toplam 112 çocuk katılmıştır. Katılımcılardan statik denge, dinamik denge ve dikkat ön test ve 14 hafta sonra son test olarak alınmıştır. Deney grubu 14 hafta süreyle fiziksel antrenmanlarla birlikte haftada 3 kez gevşeme, zihinde canlandırma ve düzenli nefes egzersizi yöntemlerini içeren zihinsel antrenman programına katılmıştır. Araştırmada 14 hafta zihinsel antrenman eğitimi verilmiş, eğitim öncesinde ve sonrasında dikkat düzeylerini belirlemeye yönelik Bourdon dikkat testi uygulanmıştır. Deney grubu statik denge ve dinamik denge ön test ve son test değerleri arasında anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir (p<0.05). Zihinsel antrenman uygulanan deney grubu çocukların dikkat dikkat ön test ve son test değerleri arasında da anlamlı farklılık bulunmuştur (p<0.05). Sonuç olarak, fiziksel antrenmanlarla birlikte düzenli olarak uygulanan zihinsel antrenmanların çocuk futbolcularda denge ve dikkat özelliklerini geliştirmede etkili olduğu düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler : Zihinsel Antrenman, Futbol, Denge, Dikkat.

PARK REKREASYONUNA KATILAN KADINLARDA SERBEST ZAMAN ENGELLERİYLE BAŞ ETME STRATEJİLERİ VE YAŞAM TATMİNİNİN İNCELENMESİ (KEPEZ BELEDİYESİ ÖRNEĞİ)

EZGİ ÇEVİK¹, EVREN TERCAN KAAS¹

¹ AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ

ezgcvk@outlook.com

Bu çalışmanın amacı belediyelere ait parklarda rekreasyon aktivitelerine katılan kadınların serbest zaman engelleriyle baş etme stratejilerinin ve yaşam tatminlerinin incelenmesidir. Çalışmanın evrenini Kepez Belediye sınırları içerisinde bulunan ve serbest zamanlarında park rekreasyonu yapan kadınlar oluşturmuştur. Evren sayısı tam olarak bilinmediğinden $n = t^2pq/d^2$ formülünde $t=1,96$ ($\alpha=0,05$ düzeyinde $n>30$ iken) p ve q değerleri ise 0,5 olarak alınmıştır. Buna göre elde edilen örneklem değeri $n=385$ olarak elde edilmiştir. Veri kayıplarına karşılık ise $n=500$ olarak alınmıştır. Veri toplama aracı ise 3 bölümden oluşan bir anket formudur. Birinci bölümde demografik değişkenler ve rekreasyon aktivitelerine katılım ile ilgili bulgular, ikinci bölümde Hubbard ve Mannell (2001) tarafından geliştirildikten sonra rekreasyonel sporlara Elkins (2004) tarafından uyarlanan ve Beggs, Elkins&Powers (2005) tarafından geçerliği yapıldıktan sonra Yerlisu Lapa (2012) tarafından Türk kültürüne uyarlanan “Serbest Zaman Engelleriyle Baş Etme Stratejileri” ölçeği kullanılmıştır. Üçüncü bölümde ise Diener ve diğerleri (1985) tarafından geliştirilen ve Köker (1991) ve Yetim (1991) tarafından Türk kültürüne uyarlanan “Yaşam Tatmini” ölçeği kullanılmıştır. Bu çalışmada Serbest Zaman engelleriyle baş etme stratejileri ölçeğinin güvenirlik katsayısı $\alpha=0,931$ ve yaşam tatmini ölçeğinki ise $\alpha=0,891$ şeklindedir. İstatistiksel analizde korelasyon analizi ve student t-testi kullanılmıştır. Bulgular incelendiğinde yaşam tatminiyle başta beceri kazanma stratejisi olmak üzere, fiziksel uygunluk ve finansal yönetim stratejileri arasında pozitif anlamlı korelasyon elde edildiği görülmüştür. Spor aktivitelerine aktif katılan kadınların yaşam tatmininden daha yüksek puana sahip oldukları ve serbest zaman engelleriyle baş etme stratejilerinden beceri kazanma, fiziksel uygunluk ve zaman yönetimini daha çok kullandıkları görülmektedir. ($p<0,05$)

Anahtar Kelimeler : Rekreasyon , Serbest Zaman , Serbest Zaman Engelleri

FARKLI KUVVET ANTRENMANLARININ İKİ VÜCUT GELİŞTİRME SPORCUSUNUN İZOKİNETİK KAS KUVVETLERİ VE ANTROPOMETRİK VÜCUT ÖLÇÜMLERİ ÜZERİNE ETKİSİ

TEVFİK KERKESER ¹, ENİS ÇOLAK ¹, MEHMET DENİZ YENER ¹, TUNCAY ÇOLAK ¹, BELGİN

BAMAÇ ¹, RABİA TAŞDEMİR ¹

¹ KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ

m.denizyener@hotmail.com

Amaç: Dünyada ve ülkemizde, vücut geliştirme spor salonu hemen hemen her mahallede açılmıştır. Bu salonlara amatör bir ruh ile giden, vücut geliştirme sporu ile uğraşan insanlara uygulanan antrenman yöntemlerinin etkisi ve uygunluğu tartışılmaktadır. Bu kişilerin sağlıkları tehlike altına düşmekle beraber, büyük maddi harcamalara rağmen istedikleri sonucu elde edememektedirler. Bunun nedeni temel olarak, yanlış antrenman, uygulamayı yaptıran hocanın yetkin olmaması ve bu salonlarda yapılan uygulamaların kulaktan dolma yanlış uygulamalar olması olarak sıralanabilir. Biz de çalışmamızda bu salonlara devam eden iki vaka üzerinde vücut geliştirme için hangi antrenman programının daha uygun olabileceğini araştırmayı amaçladık.

Yöntem: Çalışmamıza vücut geliştirme sporuyla uğraşan (TVGFF tarafından lisanslı) iki amatör sporcu katılmıştır. Bu sporcuların herbirine ayrı ayrı submaksimal kuvvet geliştirme programı (SKGP) ve kuvvette devamlılık geliştirme programı (KDGP) uygulanmıştır. İki sporcuya altı hafta süresince aynı beslenme programı uygulanmıştır. Her bir programın; herbir sporcu üzerine etkisini kişiye özel olarak araştırmak istedik. Antrenman programları öncesi ve sonrası bu sporculara antropometrik (Boy, kilo, uyluk çevresi, diz çapı, ayak bileği çapı, el kavrama kuvveti) ölçümler yapılmıştır. Kuvvet ölçümü olarak biodex test cihazı ile diz fleksiyon/ekstansiyon kas kuvvetleri ölçülmüştür. El dinamometresi ile el kavrama kuvveti ve eğimli bacak makinası (hack squat machine) ile 1 tekrar ve 10 tekrar olarak kaldırabildikleri ağırlıklar ölçülmüş ve değerlendirilmiştir.

Sonuç: Biodex Dinamometre kullanılarak ölçülen, izokinetik kas kuvvet (Peak torque/BW) artışlarına bakıldığında; 60 %/sn hızda yapılan ölçümler sonucunda; SKGP uygulayan sporcu, KDGP uygulayan sporcuya göre sağ diz ekstansiyon kuvvetini %12 arttırmıştır. Aynı ölçümler 300 %/sn hızda yapıldığında ise KDGP uygulayan sporcu, SGP uygulayan sporcuya göre sağ diz ekstansiyon kuvvetini %27 arttırmıştır.

Anahtar Kelimeler : izokinetik kas kuvvetleri, antropometrik vücut ölçümleri

ADANA İLİNDE FITNESS SALONLARINA ÜYE KADIN VE ERKEKLERİN KİLOFOBİ DÜZEYLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

CEM YOKSULER YILMAZ¹, EREN ULUÖZ¹, İLKNUR ALAGAŞ¹, NAZLI AK¹

¹ ÇUKUROVA ÜNİVERSİTESİ

kavasogluirem@gmail.com

Amaç: Aşırı kilo veya obezite ciddi bir sağlık sorunudur ve son yirmi yılda yaygınlığı ciddi şekilde artışa sahiptir. Literatürde farklı sosyal ortamlarda obeziteye karşı olumsuz tutumların olduğu bildirilmiştir. Kilolu bireylerin çeşitli fiziksel rahatsızlıkların yanı sıra, özellikle toplumun sergilediği olumsuz tutumlardan kaynaklı psikolojik ve sosyolojik sorunlarla da mücadele etmeleri gerekmektedir. Kilofobi kilolu veya obez bireylere karşı olumsuz tutumlar ile önyargılar olarak tanımlanabilir. Bu çalışmanın amacı Adana ilindeki fitness salonuna giden bireylerin kilofobi durumlarının cinsiyet ve kendi kilo durumlarına göre karşılaştırılmasıdır.

Yöntem: Araştırmada nedensel karşılaştırma yöntemi kullanılmıştır. Araştırmanın örneklemini gönüllülük ilkesine göre Adana ilinde fitness salonuna giden 50 kadın 50 erkek olmak üzere toplam 100 (ort.yaş=28.34±9.79) üye oluşturmuştur. Veri toplama aracı olarak “Kilofobi Ölçeği” kullanılmıştır. Cinsiyet ve kilo durumu değişkenlerinin KFÖP(kilofobi ölçek puanı) üzerindeki bağımsız ve ortak etkilerini test etmek amacıyla 2X3 faktöriyel Anova testi kullanılmıştır. Anlamlılık düzeyi $p<0.05$ olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: Kilofobi düzeyi ve yaş arasında da negatif yönde çok düşük bir ilişki ($r = -.130$, $r^2 = 0.01$) olduğu saptanmıştır. Kadın katılımcıların KFÖP ortalamaları 49.48 ± 10.45 , erkek katılımcıların KFÖP ise 51.30 ± 9.92 olarak bulunmuştur. Bu iki grubun KFÖP ortalamaları arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir farklılık bulunamamıştır, $F(1, 94) = 0.05$, $p > 0.05$. Kendisini Düşük Kilolu olarak tanımlayan katılımcıların KFÖP ortalamaları 53.50 ± 9.56 , normal kilolu olarak tanımlayanların KFÖP 50.12 ± 9.54 ve yüksek kilolu olarak tanımlayanların KFÖP 50.11 ± 11.41 olarak bulunmuş ve kilo durumuna göre de KFÖP ortalamalarında istatistiksel açıdan anlamlı bir farklılık olmadığı görülmüştür, $F(2, 94) = 0.41$, $p > 0.05$. Kilo durumu ve cinsiyet değişkeninin KFÖP puanlarına ortak etkisinin de istatistiksel açıdan anlamlı olmadığı görülmüştür, $F(2, 94) = 0.44$, $p < 0.05$, $\eta^2 = 0.009$ (Kısmi eta kare).

Sonuç: Araştırma sonucunda kadın ve erkek üyelerin ölçekten aldıkları puan ortalamaları kilofobik tutuma sahip olduklarını göstermektedir. Cinsiyet ve kilo durumu değişkenine göre ayrı ayrı değerlendirildiğinde kilofobi düzeylerinde bir farklılık görülmemiştir. Bunun yanında kendisini fazla kilolu olarak tanımlayan kadın ve erkek katılımcıların KFÖP'nın diğer katılımcılardan düşük olduğu görülmektedir.

Anahtar Kelimeler : Kilofobi, Obezite, Şişmanlık, Sağlık, Kilo

KADIN SAĞLIK ÇALIŞANLARININ SPORTİF REKREASYON'A YÖNELİK ENGELLERİNİN VE YAŞAM DOYUMLARININ İNCELENMESİ (ANTALYA EĞİTİM VE ARAŞTIRMA HASTANESİ ÖRNEĞİ)

YALÇIN İŞLEK¹, EVREN TERCAN KAAS¹

¹ AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ

ylcn@hotmail.it

Çalışmanın amacı, Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde çalışan kadın sağlık çalışanlarının serbest zaman engellerinin ve yaşam tatminlerinin incelenmesidir.

Çalışmanın evreni, Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde çalışan 390 kadın sağlık çalışanı oluşturmuş, çalışma tam sayımla uygulanmış, eksik doldurulmuş anketler de çalışmadan çıkarıldığında toplam geri dönüş oranı 284 kişiyle %72.82 olarak elde edilmiştir. ($X_{yaş} = 32,38 \pm 6,85$).

Veri toplama aracı ise 3 bölümden oluşan bir anket formudur. Birinci bölümde demografik değişkenler ve rekreasyon aktivitelerine katılım ile ilgili bulgular, ikinci bölümde ise Alexandris ve Carroll (1997) tarafından geliştirilmiş olan ve Karaküçük ve Gürbüz (2006) tarafından Türk kültürüne uyarlanmış olan "Serbest Zaman Engelleri Ölçeği" kullanılmıştır. Bu çalışmada ölçeğin güvenilirlik katsayısı $\alpha = 0,844$ olarak hesaplanmıştır. Üçüncü bölümde ise Diener ve diğerleri (1985) tarafından geliştirilen ve Köker (1991) ve Yetim (1991) tarafından Türk kültürüne uyarlanan "Yaşam Tatmini" ölçeği kullanılmıştır. Bu çalışmada elde edilen Cronbach alpha katsayısı ise .801 şeklindedir. İstatistiksel analizde tanımlayıcı istatistikler, korelasyon analizi ve student t-testi kullanılmıştır.

Bulgular incelendiğinde yaşam tatminiyle boş zaman engelleri alt boyutları arasında elde edilen ve çoğu negatif olan korelasyonların anlamlı olmadığı görülmüştür. Rekreasyon aktivitelerine daha uzun süre ve de daha sıklıkla katılan bireylerde yaşam tatmininin anlamlı olarak yüksek olduğu saptanmıştır ($p < 0,05$).

Anahtar Kelimeler : Serbest Zaman, Serbest Zaman Engelleri, Rekreasyon, Yaşam Doymu

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN TOPLUMSAL CİNSİYET ROLLERİNE YÖNELİK TUTUMLARI

İREM KAVASOĞLU¹, EREN ULUÖZ¹, ELİF ÖKTEN¹, EMİNE ÖZ¹, EZGİ ÖZBEK¹

¹ ÇUKUROVA ÜNİVERSİTESİ

i.kavasoglu35@hotmail.com

Amaç: İnsanların biyolojik cinsiyetleri kadın ve erkek olarak iki şekilde meydana gelirken toplumsal cinsiyetleri topluma, kültüre, dominant ideoloji ve ataerkil değer yargılarına göre farklı şekillerde ortaya çıkabilmektedir. Toplumsal cinsiyet kavramı, genel anlamıyla kadın ve erkeğin toplum tarafından belirlenen görev, rol ve sorumluluklarına, “cinsiyetlerine uygun” davranış biçimlerine vurgu yapmaktadır. Üniversite öğrencilerinin toplumdaki egemen düşünceler hakkında önemli ipuçları verdiği düşünülmektedir. Ayrıca bir sorunun varlığına dikkat çekmek ve farkındalık oluşturma noktasında da üniversite gençliği toplumun dinamik kısmını temsil etmektedir. Bu nedenle bu çalışmanın amacı; Çukurova Üniversitesi Eğitim Fakültesi ve Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu (BESYO) öğrencilerinin toplumsal cinsiyet rollerine yönelik tutumlarının cinsiyet değişkenine göre karşılaştırılmasıdır.

Yöntem: Araştırmada nedensel karşılaştırma yöntemi kullanılmıştır. Araştırmaya Eğitim Fakültesi’nden 119(%49.60), Besyo’dan 117(%50.40) olmak üzere, 114’ü(%48.30) kadın, 122’si(%51.70) erkek toplam 236 öğrenci gönüllülük ilkesine göre katılmıştır. Veri toplama aracı olarak “Toplumsal Cinsiyet Rollerini Tutum Ölçeği” kullanılmıştır. Cinsiyet ve bölüm değişkenlerinin TCÖP (toplumsal cinsiyet ölçek puanları) üzerindeki etkilerini test etmek amacıyla 2X2 faktöriyel Anova testi kullanılmıştır, (p<0.05)

Bulgular: Besyo öğrencilerinin TCÖP 142.02±22.74, Eğitim Fakültesi Öğrencilerinin TCÖP ise 145.77±24.00 olarak bulunmuştur. Bu iki grubun TCÖP arasında anlamlı bir farklılık bulunamamıştır, F(1, 232)=0.96, p>0.05. Kadın öğrencilerin TCÖP 146.39±23.33, erkek öğrencilerin TCÖP ise 141.60±23.34 olarak bulunmuş ve cinsiyet değişkenine göre de TCÖP ortalamalarında anlamlı bir farklılık olmadığı görülmüştür, F(1, 232)=1.64, p>0.05. Buna karşılık bölüm ve cinsiyet değişkeninin TCÖP’na ortak etkisinin ise istatistiksel açıdan anlamlı olduğu görülmüştür, F(1, 292)= 3.95, p<0.05, $\eta^2=0.017$. Bu bağlamda Besyo ve Eğitim Fakültesi öğrencilerinin TCÖP’nın cinsiyete, kadın ve erkek öğrencilerin TCÖP’nın ise bölümlere göre farklılık gösterdiği anlaşılmaktadır (Kadın Eğt. TCÖP=149.87±22.68, Kadın Besyo TCÖP:140.65±23.52)

Sonuç: Araştırma sonuçlarına göre katılımcıların cinsiyet ve bölüm değişkenine göre ayrı ayrı değerlendirildiğinde toplumsal cinsiyet rollerine yönelik eşitlikçi tutuma sahip oldukları görülmüştür. Cinsiyet ve bölüm değişkeninin TCÖP üzerine ortak etkisinin anlamlı olduğu ve Eğitim Fakültesindeki kadın öğrencilerin TCÖP puanlarının diğer katılımcılardan yüksek olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler : Toplumsal Cinsiyet, Toplumsal Cinsiyet Rollerini, Tutum

ANKARA SÜPER AMATÖR LİG FUTBOLCULARIN ÖZ YETERLİK İNANCI VE YARIŞMA DURUMLUK KAYGILARININ KARŞILAŞTIRILMASI

ÖZGÜN DENİZ TAŞKIN¹, PERİCAN BAYAR¹

¹ ANKARA ÜNİVERSİTESİ

odeniztaskin@gmail.com

Araştırmanın amacı, süper amatör ligde oynayan ve ilk üç, ortada yer alan üç ve son üç sırada yer alan takımların futbolcularının yarışma durumluk kaygıları ve öz yeterliklerinin karşılaştırılmasıdır. Ankara ilinde 2015 sezonunda oynayan takımlardan ilk üçte yer alan takımlardan 61 (25.79±5.30), orta sırada yer alan üç takımdan 61 (24.89±4.75) ve son üç sırada yer alan üç takımdan 59 (25.12±5.14) olmak üzere 18-36 yaş aralığındaki 181 futbolcu çalışmaya katılmıştır. Takımlara yarışma durumluk kaygı ölçeği (CSAI-2) ve Öz yeterlik ölçeği (SES) uygulanmıştır. Elde edilen veriler betimsel istatistikler, ANOVA (3X3) ve farkı belirlemek için Tukey HSD uygulanmıştır. Elde edilen bulgular yarışma durumluk kaygısı alt ölçekleri arasında üç farklı sıralamadaki sporcuların karşılaştırılmasında {F(2, 178)=11.210;p=.00} fark olduğu gözlenmiştir. Fark bedensel kaygıda her üç durum için, bilişsel kaygı ve kendine güven alt ölçeklerinde orta gruptan kaynaklandığı gözlenmektedir. Orta sıralarda yer alan takımların bilişsel ve bedensel kaygılarının daha düşük olduğu buna karşın ilk üçte yer alan takımların kendine güven puanlarında anlamlı fark olduğu gözlenmektedir. Özyeterlik puanları açısından karşılaştırma yapıldığında {F(2, 178)=8.966;p=.00} fark olduğu gözlenmektedir. Farkın orta gruptan kaynaklandığı gözlenmektedir. Orta sırada yer alan grubun öz yeterlik puanının diğer iki gruptan daha yüksek olduğu gözlenmiştir. Araştırma sonuçları, orta sırada yer alan takımların kaygılarının daha düşük ve öz yeterliklerinin daha yüksek olduğu göstermektedir. Bu sonuçlar orta sırada yer alan süper amatör futbol takımlarında yer alan futbolcuların ilk üç ya da son üçte yer alanlara göre daha az kaygı yaşadığını göstermektedir. Futbolcular sıralamadaki yerlerini korumak ve bunun için daha fazla mücadele etmek için daha fazla kaygı yaşıyor olabilirler. Aynı şekilde ortada yer alan takımların futbolcuları kendilerini daha yeterli hissediyor olabilirler. Özyeterlik ve kaygı arasındaki ilişki kapsamında bunun yaşanmasının doğal olduğu düşünülebilir. Durumluk yarışma kaygısının kendine güven alt ölçeği puanlarına bakıldığında ise en iyi kendine güven puanının ilk üçte yer alan takım oyuncularında gözlenirken, en düşük öz güven puanı orta sırada yer alan takımlarda çıkmıştır. Benzer şekilde ilk üç mücadelesi veren ve bunda başarılı olan takımların futbolcuları daha fazla kendine güvenli çıkarırken, orta sırada yer alan takımların oyuncuları ortamı daha az güvenli hissediyor olabilirler.

Anahtar Kelimeler : futbol, özyeterlik, kaygı

SAĞLIK HİZMETLERİ MESLEK YÜKSEKOKULU ÖĞRENCİLERİNİN EGZERSİZ ALIŞKANLIKLARI VE SİĞARA KULLANMA DURUMLARININ İNCELENMESİ

ŞEYDA FERAH ARSLAN ¹

¹ Balıkesir Üniversitesi Tıp Fakültesi

ferahtuygar@mynet.com

Amaç: Bu araştırma bir üniversitenin Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulunda öğrenim gören öğrencilerin egzersiz alışkanlıkları ve sigara kullanma durumlarını belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Araştırmanın evrenini Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulunda öğrenim gören 140 öğrenci oluşturmuştur. Araştırma kapsamına alınan öğrencilerin 128'ine ulaşılmıştır. Öğrencilerin egzersiz alışkanlıklarını belirlemede, Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları Ölçeği'nin 'egzersiz' alt boyutu kullanılmıştır. Cinsiyet, program, sınıf düzeyi ve sigara kullanma durumu ile ilgili soruların yer aldığı bir anket uygulanmıştır. Verilerin analizinde bağımsız örneklem t testi kullanılmıştır.

Bulgular: Çalışmaya katılan öğrencilerin %34,4' ünün sigara kullandığı belirlenmiştir. Cinsiyet ile sigara içme davranışı arasındaki ilişki istatistiksel olarak anlamlıdır. Fiziksel aktivite ölçeği 10,72±3,33 puan olarak bulunmuştur. Ölçek puanlarının programa göre değiştiği görülmüştür. Egzersiz alışkanlığı ile sigara kullanma durumu arasında ise istatistiksel olarak anlamlı ilişki yoktur.

Sonuç: Bu çalışmada öğrencilerin egzersiz puanlarının düşük düzeyde, sigara kullanma oranının yüksek düzeyde olduğu tespit edilmiştir. Düzenli egzersizin faydaları ve sigaranın zararları ile ilgili konulara eğitim müfredatı içinde daha fazla yer verilmelidir. Sağlıklı yaşam biçimi davranışlarını etkileyen faktörlerin dikkate alınarak eğitim programlarının oluşturulması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler : egzersiz alışkanlığı, sigara kullanımı, sağlık hizmetleri meslek yüksekokulu öğrencileri

Key Words: exercise habit, smoking, students of vocational school of health services.

OKUL YÖNETİCİLERİNİN BEDEN EĞİTİMİ ÖĞRETMENİNE KARŞI TUTUMLARININ İNCELENMESİ

VAROL TUTAL¹, MEHMET EFE¹

¹ *SIİRT ÜNİVERSİTESİ*

v.tatal@hotmail.com

Amaç: Bu çalışmanın amacı okul yöneticilerin beden eğitimi öğretmenine karşı yönelik tutumlarını incelemektir.

Yöntem: Araştırma yöntemi olarak nitel araştırma yöntemlerinden durum çalışması deseni benimsenmiştir. Bu çalışmada Malatya ili merkezde bulunan okul yöneticilerinden maksimum çeşitlilik yöntemine göre 6 ortaokul ve 5 lise olmak üzere toplam 11 okuldan 25 okul yöneticisine araştırmacı tarafından geliştirilen ve 10 sorudan oluşan yarı yapılandırılmış görüşme formu ile görüşme yapılmıştır. Görüşmelerde 3 okul yöneticisi, ses kayıt cihazı ile kayıt yapılmasına izin vermiş diğer 22 okul yöneticisi ise izin vermemiştir. İzin vermeyen okul yöneticilerinin röportajları yazılı kayıt altına alınmıştır. Ses kayıt cihazı ile alınan kayıtlar daha sonra yazılı hale getirilmiş ve Nvivo 9.00 paket programına yüklenmiştir. Veri analizi için betimsel ve içerik analizi yapılmıştır.

Bulgular: Paket programda yöneticilerin kişisel bilgilerini saklı tutmak için her bir yöneticiye “OY1”, “OY2” şeklinde kodlar verilmiştir. İçerik analizi sonucunda okul yöneticilerinin beden eğitimi öğretmenine karşı tutumları ile ilgili görüşleri 3 ana tema altında toplanmıştır. Bunlar;

- Beden Eğitimi Öğretmeninin Okuldaki Yeri ve Görevi
- Beden Eğitimi Öğretmeninin Okul Dışı Etkinliklerdeki Yeri
- Beden Eğitimi Öğretmeninden Beklentiler

Sonuç: Sonuç olarak okul yöneticilerinin beden eğitimi öğretmenine karşı tutumlarının olumlu olduğu gözlemlenmiş ancak 25 okul yöneticisinden okul müdürü olarak görev yapan okul yöneticilerinin % 51’i beden eğitimi öğretmenine karşı tutumlarının olumsuz olduğu görülmüştür ve bu sonuç düşündürücüdür. Bu da beden eğitimi öğretmenlerinin okulda okul müdürlerinin dışındaki müdür baş yardımcısı ve müdür yardımcıları üzerinde daha olumlu etki bırakması ve iletişimlerinin daha iyi olduğu anlamına gelebilir. Olumsuz tutumları olan okul yöneticilerinin ise beden eğitimi öğretmenlerinin, eğitim anlamında kişisel olarak beklentilerini tam olarak karşılayamadığı ve bu sonucunda beden eğitimi öğretmenlerinin üniversite eğitiminde yeterli pedagojik formasyon alamadıkları, yine beden eğitimi öğretmenlerinin üniversitede verilen mesleki yeterlilik ve mesleki ahlak eğitimlerinin yetersiz olduğu ve bunun yanında kişilik özelliklerinden kaynaklı bir takım olumsuzlukların olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler : Yönetici, beden eğitimi öğretmeni

SINIF ÖĞRETMENLERİNİN OYUN VE FİZİKİ ETKİNLİKLER DERSİNE İLİŞKİN GÖRÜŞLERİNİN İNCELENMESİ

VAROL TUTAL¹, MEHMET EFE¹

¹ *SIİRT ÜNİVERSİTESİ*

v.tatal@hotmail.com

Amaç: Bu çalışmanın amacı Milli Eğitim Bakanlığına bağlı resmi ilkokullarda görev yapan sınıf öğretmenlerinin oyun ve fiziki etkinlikler dersine ilişkin görüşlerini incelemek ve sınıf öğretmenlerinin tutumlarını tespit etmek, ortaya çıkan sonuçlar ışığında olası çözüm önerileri getirmektir.

Yöntem: Araştırma yöntemi olarak nitel araştırma yöntemlerinden durum çalışması deseni benimsenmiştir. Bu çalışmada Malatya ili merkezde bulunan sınıf öğretmenlerinden maksimum çeşitlilik yöntemine göre 3 ilkokuldan toplam 34 sınıf öğretmenine araştırmacı tarafından geliştirilen ve 10 sorudan oluşan yarı yapılandırılmış görüşme formu ile görüşme yapılmıştır. Görüşmelerde 14 sınıf öğretmeni ses kayıt cihazı ile kayıt yapılmasına izin vermiş diğer 20 sınıf öğretmeni ise izin vermemiştir. İzin vermeyen sınıf öğretmenlerinin röportajları yazılı kayıt altına alınmıştır. Ses kayıt cihazı ile alınan kayıtlar daha sonra yazılı hale getirilmiş ve Nvivo 9.00 paket programa yüklenmiştir. Veri analizi için betimsel ve içerik analizi yapılmıştır.

Bulgular: Paket programda sınıf öğretmenlerinin kişisel bilgilerini saklı tutmak için her bir sınıf öğretmeninin “SÖ1”, “SÖ2” şeklinde kodlar verilmiştir. İçerik analizi sonucunda sınıf öğretmenlerinin Oyun ve Fiziki Etkinlikler dersi ilgili görüşleri incelenmiştir.

Sonuç: Sınıf öğretmenlerinin oyun ve fiziki etkinlikler dersinin çocukların özellikle temel motor beceri düzeylerini geliştirmesi ve fiziksel hareketlilik kazandırılması, ayrıca çocuğun kendine öz güvenini geliştirmesinde, kendini daha rahat ifade etmesinde, öğretmenle iletişimin daha iyi olmasında çok büyük etkisi olduğunu belirtmişlerdir. Ancak oyun ve fiziki etkinlikler dersinin işlenmesinde bir takım sıkıntılar olduğu, bu sıkıntıların en başında müfredat programını tam anlamıyla yerine getirmek için okullarda spor tesislerinin ve spor malzemelerinin yetersiz olduğu veya olmadığı ve oyun ve fiziki etkinlikler dersine kendilerinin girmesinin doğru olmadığı, aslında bu derse eğitimini almış ve gerçek anlamı ile bu dersin kazanımlarının çocuklara verecek beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin vermesi gerekliliği ortaya çıkmıştır.

Anahtar Kelimeler : Sınıf Öğretmeni, oyun, fiziki etkinlikler,

**MASA TENİSİ SÜPER LİGİNDEKİ SPORCULARIN UYRUK DEĞİŞKENİ EKSENİNDE
İNCELENMESİ / AN ANALYSIS OF THE ATHLETES IN TABLE TENNIS SUPER LEAGUE IN LINE
WITH THE VARIABLE OF NATIONALITY**

YILDIRIM KAYACAN ¹, VEDAT ERİM ², OLCAY SALICI ³, YÜCEL MAKARACI ¹, SEYDİ AHMET
AĞAOĞLU ¹, ŞABAN ÜNVER ¹

¹ *OMU, YAŞAR DOĞU SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ, ANTRENÖRLÜK EĞİTİMİ BÖLÜMÜ*

² *OMU, YAŞAR DOĞU SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ, BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ÖĞRETMENLİĞİ,*

³ *SÜLEYMAN DEMİREL ÜNİVERSİTESİ*

yucelmkr@gmail.com

Amaç: Dünya endüstrisinde önemi hızla artan bir sektör olarak kendini gösteren sporda yabancı uyruklu sporcuların, vatandaşlık değiştirerek ya da değiştirmeden transfer yöntemiyle sporun içinde barındırdığı performans, rekabet, rekor gibi kavramlara etkide bulunarak ülkelerin spor kalitesini etkilediği görülmektedir. Bu durum, Türkiye'deki masa tenisi liglerinde ekonomik, sportif kariyer devamlılığı ve prestiji gibi faktörler nedeniyle özellikle süper ligde yoğunlaşmıştır. Sunulan çalışmanın amacı; Türkiye'de masa tenisi süper liginde aktif olarak yarışan yabancı uyruklu sporcularla yerel sporcuların el tercihi, farklı bir iş&meslek ilişkisi, VKI, sportif tecrübe, alınan ücret ve baskın oyun stili özelliklerinin incelenerek gruplar arasındaki farklılıkların ya da benzerliklerin incelenmesidir.

Yöntem: Çalışmaya 2014-2015 Türkiye masa tenisi süper liginde yarışan 51 kadın (TR:39, Diğer:12), 51 erkek (TR:35, Diğer 16) sporcu katılmıştır. Veriler sporculardan, el tercihi, farklı bir iş&meslek ilişkisi, VKI, sportif tecrübe, alınan ücret, kullanılan lastik/tahta türü ve baskın oyun stili parametrelerini içeren soru formu kullanılarak toplanmıştır. Kolmogorov-Smirnov testi ile verilerin normal dağılım düzeyleri incelenmiş; normal dağılıma sahip olmayan veriler logaritmik dönüşüm ile normalleştirildikten sonra gruplar arasındaki farklılığı belirlemek için bağımsız örneklem t testi kullanılmıştır.

Bulgular: Kadınlar süper liginde (TR:39, Diğer:12), ranking, VKI, sportif tecrübe, alınan ücret ve oyun tarzı parametrelerinin istatistiksel olarak farklı olduğu tespit edilmiştir (P<0.05). Yaş, boy, el tercihi, kullandıkları lastik ve tahta türleri parametrelerinde anlamlılık bulunmamıştır (P>0.05). Erkek süper liginde (TR:35, Diğer 16), el tercihi, farklı bir iş&meslek ilişkisi, backhand lastik uzunluğu ve türünde anlamlı farklılık tespit edilmiştir (P<0.05).

Sonuç: Kadınlar liginde ölçülen parametrelerin ranking skorlarını etkileyebileceği, erkek sporcularda ise ölçülen parametrelerde anlamlı farklılıklar tespit edilmesine rağmen bulguların sıralama puanlarında etkisinin olmadığı, erkekler süper ligine transfer edilen yabancı sporcuların yerel sporcularla benzer sportif ve fiziksel özelliklere sahip olduğu görülmüştür. Bu durum kadınlar süper ligindeki yerel sporculara verilen ücretin, sporcu seçiminin, performans kapasitesinin, beslenme durumunun ve teknik-taktik çalışmalarının tekrar değerlendirilmesinin gerekliliğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler : Masa tenisi, uyruk, süper lig / Table tennis, nationality, super league

**ÜNİVERSİTE TAKIMLARINDA MÜCADELE EDEN SPORCULARIN, SPORA KATILIM
MOTİVASYONLARINA ETKİ EDEN FAKTÖRLERİN BELİRLENMESİ (ESKİŞEHİR OSMANGAZİ
ÜNİVERSİTESİ ÖRNEĞİ)**

ESRA ALDANMAZ SAMUK ¹, ÇAĞDAŞ ÇINAR ¹

¹ ESKİŞEHİR OSMANGAZİ ÜNİVERSİTESİ

cagdascinar@ogu.edu.tr

Bu çalışmada, Eskişehir Osmangazi Üniversitesi öğrencilerinden, üniversite takımlarında mücadele eden sporcuların, spora katılım motivasyonlarına etki eden faktörlerin belirlenmesi amaçlanmıştır. Çalışmaya, üniversite takımlarında aktif olarak yer alan 84 erkek, 76 bayan sporcu olmak üzere toplam 160 kişi gönüllü olarak katılmıştır. Araştırmada veri toplama aracı olarak, Gill, ve ark. (1983)'ün geliştirdiği ve Oyar ve ark. (2001) tarafından Türkçe uyarlaması yapılan Spora Katılım Güdüsü ölçeği (Participation Motivation Questionnaire) (PMQ) kullanılmıştır. Spora Katılım Güdüsü Ölçeği (PMQ), bireyin spora katılım nedenlerini içeren 30 madde ve Beceri Geliştirme, Takım Üyeliği/Ruhu, Eğlence, Arkadaşlık, Başarı/Statü, Enerji Harcama, Fiziksel Uygunluk ve Diğer Sebepler olmak üzere 8 alt boyuttan oluşan bir envanterdir. İstatistik testlerin yapılmasında Windows SPSS 21.0 İstatistik programı kullanılmış, değişkenlere ait önce betimsel istatistiklerine bakılmış, elde edilen veriler frekans ve yüzdelerle açıklanmıştır. Spora katılım güdülenmesinde ikili küme karşılaştırmaları için t testi; üç veya daha fazla küme karşılaştırmaları ve yaş farklılığını test etmek Varyans Analizi (one-way anova) kullanılmış, anlamlılık düzeyi 0.05 olarak alınmıştır. Değişkenler arasındaki farklılıklar için ise ikinci seviye testi olarak Tukey's HSD testi uygulanmıştır. Spora katılımında en önemli nedenler "Fiziksel Uygunluk/Enerji Harcama ", olarak tespit edilmiştir. Egzersiz ve spora katılım bir çok fiziksel, psikolojik ve sosyal probleme ilişkin risk düzeyini düşüren önemli bir faktör olduğundan, spora katılım da en önemli nedenler belirlenmeli ve egzersiz ve spor programları buna göre düzenlenmelidir.

Anahtar Kelimeler : Spor, Spora Katılım Motivasyonu, Cinsiyet, Yaş

TENİS SPORU İLE UĞRAŞAN ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN BAZI BATIL İNANÇ VE DAVRANIŞLARININ İNCELENMESİ

TONGUÇ OSMAN MUTLU ¹, YAVUZ ÖNTÜRK ¹, ERCAN ZORBA ¹, MUSTAFA YILDIZ ²

¹ MUĞLA SITKI KOÇMAN ÜNİVERSİTESİ

² AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ

yavuzonturk@hotmail.com

Bu çalışmada öğrenci sporcuların algılanan bazı batıl inanç ve davranışlarının incelenmesi amaçlanmıştır.

Araştırmaya tenis branşı ile uğraşan 43 bayan, 42 erkek olmak üzere toplam 85 sporcu gönüllü olarak katılmıştır. Katılımcıların yaş ortalaması 21,3765 olup Standart sapması 1,60339'dur. Sporcuların algılanan batıl inanç ve davranışların belirlenmesi için H.G. Buhrmann ve M.K. Zaugg (1981) tarafından geliştirilen ve Türkçe uyarlaması Barut (2008) tarafından yapılan “ Batıl İnanç ve Davranış Envanteri” kullanılmıştır.

Verilerin analizinde SPSS 18.0 paket programından yararlanılmıştır. Betimleyici bilgiler için yüzde, frekans, ortalama, standart sapma değerleri, farklı grupların karşılaştırılmasında bağımsız t testi, çoklu grupların karşılaştırılmasında ise tek yönlü varyans analizi (ANOVA) ve fark olduğu durumlarda Tukey HSD post-hoc testi uygulanmıştır. Ayrıca değişkenler arasındaki ilişkinin belirlenmesi için korelasyon analizi uygulanmıştır. Anlam düzeyi $p < 0.05$ ve güven aralığı 0.95 kabul edilmiştir parametrik olmayan yani homojen dağılmayan gruplar için ise Kruskal Wallis testi uygulanmıştır

Sonuç olarak; elde edilen bulgular doğrultusunda sporcuların spor yapma süreleri ve özgüven değişkeni arasında ve cinsiyet ve özgüven değişkenleri arasında anlamlı farklılıklara rastlanmıştır ($p < 0,05$). Diğer değişkenler arasında ise anlamlı farklılıklar bulunmamıştır ($P > 0,05$).

Anahtar Kelimeler : Spor, Tenis, Batıl İnanç ve Davranış, Öz güven

SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİNDE ÖĞRENİM GÖREN ÖĞRENCİLERİN İLETİŞİM BECERİSİ ALGILARININ İNCELENMESİ

EMRAH BARKIN¹, ERKAN BİNGÖL², BAHADIR ALTAY¹

¹ MUĞLAN SITKI KOÇMAN ÜNİVERSİTESİ

² MUĞLA SITKI KOÇMAN ÜNİVERSİTESİ

emrahbrkn@hotmail.com

Bu araştırmanın amacı spor bilimleri fakültesinde öğrenim gören öğrencilerin iletişim becerisi algılarının incelenmesidir.

Araştırmada öğrencilerin iletişim becerisi algılarının belirlenmesi için anket yöntemi kullanılmıştır. Anket formu araştırmacı tarafından yüz yüze görüşülerek uygulanmıştır. Öğrencilerin iletişim becerisi algılarının belirlemek amacıyla kullanılan anket formu Korkut (1997) tarafından geliştirilen “İletişim Becerilerini Değerlendirme Ölçeği”dir.(İBDÖ) Kullanılan anket 25 sorudan oluşan 5’li likert tipi ölçektir. Verilerin analizinde ve bulguların oluşturulup tablo halinde sunulmasında SPSS (18.0 versiyon) İstatistik paket programı kullanılmıştır. Elde edilen verilerin frekans ve yüzde değerleri hesaplanmıştır.

Bu çalışmanın evrenini Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi öğrencileri oluştururken, örneklemini ise; Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesinde öğrenim gören araştırmaya gönüllü olarak katılan öğrenciler oluşturmaktadır.

Sonuç olarak araştırmada elde edilen bulgular doğrultusunda araştırmaya katılan öğrencilerin çeşitli değişkenler açısından iletişim beceri algıları incelenmiş ve anlamlı farklılıklara rastlanmamıştır($p<0,05$). Ancak yaşadıkları yer değişkeninde $p<0,05$ düzeyinde anlamlı farklılığa rastlanmıştır.

Anahtar Kelimeler : spor,iletişim,beceri

15 YAŞ ALTI FUTBOLCULARIN ZİHİNSEL DAYANIKLILIK DÜZEYLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

VEYSEL KÜÇÜK ¹, SİNAN BOZKURT ², ADEM PALA ³

¹ MARMARA ÜNİVERSİTESİ-BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU

² MARMARA ÜNİVERSİTESİ

³ MARMARA ÜNİVERSİTESİ İSTANBUL

sbozkurt@marmara.edu.tr

Zihinsel dayanıklılık, uygulamalı spor psikolojisinde en sık kullanılan fakat en az anlaşılan kavramlardan biri olarak nitelendirilmiştir. Sporda başarılı sporcu performansını inceleyen birçok çalışma zihinsel dayanıklılıktan önemli bir unsur olarak bahsetmektedir. Aynı zamanda spor psikologları, antrenörler, sporcular ve taraftarlar da zihinsel dayanıklılığın spor performansı üzerindeki etkisini vurgularlar.

Bu çalışmanın amacı; 15 yaş altı futbolcuların futbol oynadığı süre, kardeş sayısı, oynadığı mevki ve lig düzeyi (profesyonel, amatör) açısından zihinsel dayanıklılık düzeylerini belirlemektir. Çalışmada toplam 92 futbolcu yer almaktadır. Futbolcuların psikolojik dayanıklılık düzeyini belirlemek için 14 faktörlü Zihinsel Dayanıklılık Ölçeği (SMTQ, Sheard at all, 2009) kullanılmıştır. Ölçek "özgüven", "bağlılık" ve "kontrol" olmak üzere üç alt boyuttan oluşmaktadır.

Yapılan istatistiki değerlendirme sonucunda; futbol oynadığı süre, kardeş sayısı ve oynadığı mevki değişkenleri ile zihinsel dayanıklılık alt boyutları arasında anlamlı fark bulunmamıştır ($p>0.05$). Oynanılan lig düzeyi (profesyonel ve amatör) ile zihinsel dayanıklılık alt boyutlarından "kontrol" değerlerinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur ($p<0.05$).

Anahtar Kelimeler : Futbol, Zihinsel Dayanıklılık, Psikoloji, Genç Futbolcu

THE RELATIONSHIP BETWEEN MUSCLE STRENGTH, ANAEROBIC PERFORMANCE, BODY COMPOSITION AND FLEXIBILITY IN COLLEGIATE SOCCER PLAYERS

ASIM CENGİZ¹, MEHMET SETTAR KOCAK²

¹ ORTA DOĞU TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

² METU

awesome77@gmail.com

Aim: The purpose of this study to investigate all together the associations of combination of several fitness parameters (strength, anaerobic power, flexibility, body composition, and influence of such factors on the muscular strength in collegiate soccer players.

Methods: A total of 16 male collegiate athletes were recruited from the intercollegiate soccer teams. The relationships between upper body strength, lower body strength, flexibility, body composition, and anaerobic performance were evaluated by the Pearson Product Moment Correlation analysis.

Results: Isokinetic concentric knee extension strength values were significantly and positively correlated with peak power, absolute and relative upper body strength, and isokinetic knee flexion strength. Flexibility of the subjects was significantly and negatively correlated with peak power, relative upper body strength, and isokinetic knee flexion and extension strength. BMI was not significantly correlated with any of the variables. Peak power and isokinetic knee flexion values were significantly correlated with all the variables except BMI. Relative upper body strength of the subjects was significantly and positively correlated with all the variables except BMI and flexibility. Absolute upper body strength values were significantly correlated with all the variables except BMI and flexibility.

Conclusion, a higher level of both strength and power variables would be preferable in soccer and would reduce the risk for injuries and allow for more powerful jumps kicks, tackles, and sprints among other factors. Greater stress on these aspects could help the coach to efficiently develop training programs and thus broaden progress the level of play in soccer.

Key Words : soccer, power, strength, BMI, and flexibility

**SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ SPOR YÖNETİCİLİĞİ BÖLÜMÜNDE ÖĞRENİM GÖREN
ÖĞRENCİLERİN MESLEKTEN BEKLENTİLERİNİN İNCELENMESİ**

YAVUZ ÖNTÜRK¹, AHMET YAVUZ KARAFİL²

¹ MUĞLA SITKI KOÇMAN ÜNİVERSİTESİ

² MEHMET AKİF ERSOY ÜNİVERSİTESİ

yavuzonturk@hotmail.com

Bu çalışmanın amacı Spor Bilimleri Fakültesi Spor Yöneticiliği Bölümünde Öğrenim Gören Öğrencilerin Meslekten Beklentilerinin İncelenmesidir. Araştırma verilerinin toplanmasında anket yöntemi kullanılmıştır. Anket formları yüz yüze görüşülerek uygulanmıştır.

Bu çalışmada Spor Bilimleri Fakültesi Spor Yöneticiliği Bölümünde Öğrenim Gören Öğrencilerin Meslekten Beklentilerinin belirlenmesi için anket yöntemi kullanılmıştır. Kullanılan anket Tuncer (2011) tarafından geliştirilmiş ve geçerlilik güvenilirlik çalışmaları Tuncer (2011) taraflarından yapılmış ve ölçeğin Cronbach alpha katsayısı 0,84 olarak tespit edilmiştir. Ölçek likert beşli olarak puanlanmaktadır. Ölçeğin puanlaması; Hiç Katılmıyorum, Katılmıyorum, Kararsızım, Katılıyorum, Tamamen Katılıyorum şeklindedir. Verilerin analizinde ve bulguların oluşturulup tablo halinde sunulmasında SPSS (17.0 versiyon) İstatistik paket programı kullanılmıştır. Elde edilen verilerin frekans ve yüzde değerleri hesaplanmıştır.

Bu çalışmanın evrenini Spor Bilimleri Fakültesi Spor Yöneticiliği Bölümünde Öğrenim Gören Öğrenciler oluşturmaktadır. Örneklemi ise Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi Spor Yöneticiliği Bölümünde Öğrenim Gören ve bu çalışmaya gönüllü olarak katılan öğrenciler oluşturmaktadır.

Sonuç olarak araştırmada elde edilen bulgular doğrultusunda spor yöneticiliği bölümünde öğrenim gören öğrencilerin meslekten beklentileri çeşitli değişkenler açısından incelenmiş ve $p>0,05$ düzeyinde anlamlı bir farklılığa rastlanmamıştır.

Anahtar Kelimeler : Spor, Beklenti, Meslek

SPOR EĞİTİMİ ALAN YÜKSEKÖĞRENİM ÖĞRENCİLERİNİN ATILGANLIK DÜZEYLERİNİN BAZI DEĞİŞKENLER AÇISINDAN İNCELENMESİ

SERKAN KURTIPEK¹, UĞUR ÖZER², ABDURRAHMAN KIRTEPE³, FATİH YENEL¹

¹ GAZİ ÜNİVERSİTESİ

² HİTİT ÜNİVERSİTESİ

³ FIRAT ÜNİVERSİTESİ SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ

serkankurtipek@gmail.com

Amaç: Bu çalışmanın amacı; spor eğitimi alan yükseköğrenim öğrencilerinin atılganlık düzeylerinin bazı değişkenlere göre incelenmesidir.

Yöntem: Araştırmanın çalışma grubunu Gazi Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu farklı bölümlerinde öğrenim gören ve random yöntemiyle belirlenen 223 öğrenci oluşturmuştur. Araştırmada veri toplama aracı olarak Rathus Atılganlık Envanteri kullanılmıştır. Uygulanan Atılganlık Envanteri, kişilerin atılganlık düzeylerini ölçmeye yönelik 30 ifade içermektedir. Bu Envanter 1 ile 6 arasında puanlanan bir ölçektir ve seçenekler -3 ile +3 arasında değişmektedir. -3 bana hiç uymuyor, -2 bana fazla uymuyor, -1 bana pek uymuyor, +1 bana biraz uyuyor, +2 bana oldukça uyuyor, +3 bana çok iyi uyuyor anlamına gelmektedir. Envanterin puanlanmasında; 1,2,4,5,9,11,12,13,14,15,16,17,19,23,24,26 ve 30 numaralı maddeler ters yönde; bu maddelerin dışında kalan maddeler ise (3,6,7,8,10,18,20,21,22,25,27,28 ve 29) olduğu gibi puanlanmaktadır. Envanterden alınabilecek puanlar -90 ile +90 arasında değişmekte ve -90 en çok çekingenlik, +90 ise en çok atılganlık seviyesini göstermektedir. Ortalamada +10 ve üzeri puanlar atılgan düzey olarak nitelendirilmektedir. Çalışmada demografik verilerin değerlendirilmesinde frekans ve yüzde dağılımları kullanılmış, araştırmanın asıl konusu olan Atılganlık Düzeyinin belirlenmesi ise ortalama puanlar hesaplanarak elde edilmiş ve bu puanlar çeşitli değişkenlere göre karşılaştırılmıştır.

Bulgular: Çalışma grubunu oluşturan; 223 katılımcıdan %66,8'i (149 kişi) erkek, %33,2'si (74 kişi) kadın yükseköğrenim öğrencisinin, %46,2'si (103 kişi) 20-22 yaş grubundadır. Katılımcıların Atılganlık düzeyi genel ortalama puanı (18,6) olarak tespit edilmiştir. 23-26 yaş grubundakilerin (19,7) atılganlık puan ortalamaları, 17-22 yaş grubundakilerin (13,3) atılganlık puan ortalamalarından yüksek çıkmıştır. Beden eğitimi öğretmenliği öğrencilerinin diğer bölümlere oranla daha yüksek Atılganlık Puanlarının olduğu belirlenmiş, yüksek (21,8) gelir düzeyindeki katılımcıların düşük (17,2) ve orta (17,8) gelir düzeyindeki katılımcılara oranla daha yüksek puan aldığı tespit edilmiştir.

Sonuç: Elde edilen sonuçlara bakıldığında yaş, gelir düzeyi ve bölüm değişkenlerine göre atılganlık puanlarının farklılık gösterdiği belirlenmişken; cinsiyet ve spor dalı değişkenlerine göre birbirine yakın puanlar elde edilmiştir. Sonuç olarak, spor eğitimi alan yükseköğrenim öğrencilerinin atılgan kişilik özelliği gösterdiği söylenebilir.

Anahtar Kelimeler : Spor eğitimi, Yükseköğrenim öğrencileri, Atılganlık düzeyi

ADÖLESAN FUTBOLCULARIN YAŞ VE FİZİKSEL ÖZELLİKLERİ İLE KONDİSYONEL ÖZELLİKLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

ERKUT TUTKUN¹, MEHMET AKİF ZİYAGİL²

¹ OMÜ, YAŞAR DOĞU SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ, SAMSUN

² ONDOKUZ MAYIS ÜNİVERSİTESİ, YAŞAR DOĞU SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ, ANTRENÖRLÜK EĞİTİMİ BÖLÜMÜ, SAMSUN

erkuttutkun@gmail.com

Amaç: Geleceğin başarılı sporcularının yeteneğinin erken yaşta keşfedilmesi ve uzun vadeli çalışmalar ile geliştirilmesi birçok spor branşında uygulanmaktadır. Aynı yılın içerisinde doğan çocuklar arasında bile yüksek vücut ağırlığı ve boy uzunluğundan kaynaklanan performans farklılıkları gözlenmektedir. Bu çalışmanın amacı 12, 13 ve 14 yaşlarında Barcelona futbol okuluna seçilen adölesan futbolcuların yaş ve fiziksel özellikleri ile kondisyonel özellikleri arasındaki ilişkiyi araştırmaktır.

Yöntem: Barcelona futbol okulunun Türkiye genelinde seçtiği adölesan erkeklerin temel futbol eğitiminden önce boy uzunluğu, vücut ağırlığı belirlenerek Vücut Kütle İndeksi (VKİ) hesaplanmıştır. Ayrıca, dikey sıçrama, otuz metre sürat ve shuttle testleri uygulanmıştır. Yaş grupların karşılaştırılmasında tek yönlü varyans analizi (ANOVA) ve çoklu karşılaştırma testleri kullanılmıştır.

Bulgular: Adölesan erkeklerde antrenman yaşı hariç tüm değişkenlerde yaşa bağlı anlamlı farklılıklar olduğunu göstermiştir. Boy uzunluğu, vücut ağırlığı, VKİ, anaerobik güç, shuttle koşu ve 30 m sürat koşularında 12 yaştan 13 ve 14 yaşa doğru istatistiksel anlamlı artma eğilimi gözlenmektedir. Vücut ağırlığı dikkate alınarak dikey sıçrama anaerobik güce dönüştürüldüğünde artış eğilimi belirgin olmaktadır. Yaşa değişkeni çalışmamızdaki tüm yapısal ve kondisyonel değişkenler ile anlamlı düzeyde ilişkili gözükmemektedir.

Sonuç: Bir yıl bile olsa farklı yaştaki çocukları birlikte değerlendirmek doğru gözükmemektedir. Yaşın fiziksel ve kondisyonel özellikler üzerine etkisini azaltmak için aynı yaştaki çocukların yılın birinci, ikinci ve üçüncü dört aylık dönemlerine göre değerlendirilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler : Adölesan, yaş, fiziksel ve kondisyonel özellikler

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ALANINDA ÖĞRENİM GÖREN ÖĞRENCİLERDE BAZI AKADEMİK FAKTÖRLER ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

MEVLÜT YILDIZ¹, ENDER ŞENEL², DENİZ ÜNVER³

¹ MUĞLA SITKI KOÇMAN ÜNİVERSİTESİ SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ

² MUĞLA SITKI KOÇMAN ÜNİVERSİTESİ

³ ÇANAKKALE ONSEKİZ MART ÜNİVERSİTESİ

endersenel@gmail.com

Amaç: Bu çalışmanın amacı beden eğitimi ve Beden eğitimi ve spor alanında öğrenim gören öğrencilerde bazı akademik faktörler arasındaki ilişkinin incelenmesidir.

Yöntem: Araştırmaya, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesinde öğrenim gören 114 öğrenci katılmıştır. Katılımcıların %37.7'si kadın (n=43), %62.3'ü erkektir (n=71). Akademik kontrol odağı, akademik beklenti kaygısı ve akademik destek algısı araştırmada incelenmek üzere seçilen akademik faktörlerdir. Katılımcıların akademik kontrol odaklarının belirlenmesi için Akın (2007) tarafından Akademik Kontrol Odağı ölçeği, akademik beklentilere yönelik kaygı düzeylerinin belirlenmesi için Ang ve Huan (2006) tarafından geliştirilen, Akın, Abacı ve Çetin (2009) Türkçeye uyarlanan Akademik Beklenti Kaygısı ölçeği, akademik destek algıları için Mazer ve Thompson (2009) tarafından geliştirilen, Arslan ve Akın (2014) tarafından geliştirilen Öğrenci Akademik Destek ölçeği kullanılmıştır. Araştırmada elde edilen veriler bağımsız t testi, tek yönlü varyans analizi, korelasyon testi ve regresyon analizi kullanılarak çözümlenmiştir.

Bulgular: Araştırmada elde edilen bulgulara göre, cinsiyetler arasında içsel ve dışsal kontrol odağı, bireysel beklentiler, bilgisel destek, saygı desteği, motivasyon desteği ve rahatlama desteği açısından anlamlı farklılık bulunmazken ($p>0.05$), ebeveyn/öğretmen beklentileri açısından anlamlı farklılık bulunmuştur ($p<0.05$). Lisanslı sporcu olanlar ile olmayanlar arasında yapılan analizlerde dışsal kontrol odağı boyutunda anlamlı farklılık bulunmuştur ($p<0.05$). Dışsal kontrol odağı ile bilgisel destek arasında negatif yönlü düşük ilişki tespit edilirken, içsel kontrol odağı ile ebeveyn/öğretmen beklentileri, bireysel beklentiler arasında pozitif yönlü ilişki tespit edilmiştir ($p<0.05$). Ebeveyn/öğretmen beklentileri ile akademik destek boyutları arasında pozitif yönlü ilişki tespit edilirken, bireysel beklentiler ile motivasyon desteği arasında pozitif yönlü düşük ilişki tespit edilmiştir. Araştırmada öner sürülen model regresyon analizi ile çözümlenmiş, Akademik beklentilere yönelik stresin içsel kontrol odağını yaklaşık olarak %13 yordadığı tespit edilmiştir. Hipotez edilen model istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($F=17.293$, $p=0.000$). Akademik beklentilere yönelik stres ile içsel kontrol odağı arasında pozitif yönlü ilişki tespit edilmiş (0.366), bu sonuç istatistiksel olarak anlamlıdır ($t=4.159$, $p=0.000$). Dışsal kontrol odağının bağımlı değişken, Akademik beklentilere yönelik stresin yordayan olarak seçildiği bir başka model ise istatistiksel olarak anlamlı çıkmamıştır ve kabul edilmemiştir.

Sonuç: Sonuç olarak, ebeveyn/öğretmen beklentilerinde erkek öğrencilerin kadın öğrencilere göre daha yüksek kaygı yaşadığı söylenebilir. Araştırmada uygulanan regresyon analiz sonuçlarına göre, akademik beklentilere yönelik kaygı düzeyinin kişinin içsel kontrol odağı özelliklerini benimsemesini sağladığı söylenebilir.

Anahtar Kelimeler : Akademik kaygı, beklenti, kontrol odağı, akademik destek, beden eğitimi ve spor

PARAMEDİK EĞİTİMİNDE BEDEN EĞİTİMİ VE VÜCUT GELİŞTİRME DERSİNİN YERİ

ŞEYDA FERAH ARSLAN ¹

¹ *Balıkesir Üniversitesi Tıp Fakültesi*

ferah@my.net.com

Amaç: Paramedik, hastane ortamı dışında, acil sağlık hizmetinin profesyonel seviyede verilmesini sağlayan kişidir. Bu çalışmada alt yapı, eğitim öğretim kadrosu, kuruluş yılı bakımından birbirinden farklı özellikler gösteren on farklı üniversitenin paramedik programları beden eğitimi ve vücut geliştirme dersi yönünden incelenmiştir.

Yöntem: Program içerisinde beden eğitimi ve vücut geliştirme dersinin yer alıp almadığı, varsa- hangi ders dönemlerinde ve haftada kaç saat olduğu, ders içeriklerinin neler olduğu tespit edilmiştir.

Bulgular: Acil tıbbi müdahaleye karar verip uygulamanın yanı sıra, hastanın naklini sağlamak da paramediğin görevleri arasındadır. Bu nakli hastaya ve kendine zarar vermeden gerçekleştirebilmek için, gerekli ekipmanı ve uygun taşıma tekniklerini en iyi şekilde kullanabilmelidir. Hasta kurtarma ve taşıma işlerinde paramediklerin tıbbi bilgileri kadar, kas kuvvetleri ve fiziksel dayanıklılıkları da önemlidir.

Sonuç: Beden eğitimi ve vücut geliştirme dersinin program içerisinde yer almasına ilişkin önerilerde bulunulmuştur.

Anahtar Kelimeler : Anahtar kelimeler: paramedik eğitimi, beden eğitimi ve vücut geliştirme dersi, müfredat

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU ÖĞRENCİLERİNİN KİTLE İLETİŞİM ARAÇLARINA GÜVEN DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

SELÇUK BORA ÇAVUŞOĞLU ¹, ATAMANTÜKENMEZ ¹, EMRAH SERDAR ², EBRU İŞGÖREN ¹

¹ *İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ*

² *MARMARA ÜNİVERSİTESİ*

atamantukenmez@gmail.com

Amaç: Bu çalışma beden eğitimi ve spor yüksekokulunda öğrenim gören 1. ve 4.sınıf öğrencilerinin Kitle İletişim Araçlarına Güven Düzeylerini incelemek amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Araştırmada katılımcıların kitle iletişim araçlarına olan güven düzeylerini belirlemek için (Çetinbaş A.) tarafından geliştirilen anket uygulanmış ve verilerin yorumlanabilmesi için ise SPSS (ver: 21.0) paket program kullanılmış olup verilerin analizinde frekans, yüzde ve aritmetik ortalama, güven düzeylerini belirlemek için ise factor analizi, T Testi ve Kruskal-Wallis analizinden faydalanılmıştır.

Bulgular: Çalışmaya katılan kişilerin yaş ortalamaları $21,64 \pm 1,46$ olan 111 erkek 88 kadın olmak üzere toplam 199 kişi oluşturmaktadır. Üniversite öğrencilerinin kitle iletişim araçlarına duydukları güven, cinsiyet ve yaş değişkeni açısından bakıldığında aralarında farklılık olduğu tespit edilmiştir. Üniversiteler arasında istatistiksel olarak bir farklılığın olmadığı tespit edilmiştir.

Sonuç: Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu'nda öğrenim gören öğrencilerin yaşları ilerledikçe kitle iletişim araçlarına olan güven duygularının azaldığı belirlenmiştir. Aynı zamanda Devlet Üniversitelerinde öğrenim gören Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu öğrencileri ile Vakıf Üniversitelerinde okuyan öğrencilerin kitle iletişim araçlarına olan güven duygusu arasında anlamlı bir fark çıkmamıştır. Cinsiyet açısından bakıldığında ise kadın öğrencilerin kitle iletişim araçlarına duydukları güven açısından anlamlı farklılık tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler : Spor, Kitle İletişim, Güven Düzeyi

GENÇ FUTBOLCULARDA BAZI AEROBİK DAYANIKLILIK TESTLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

HÜSEYİN ÖZKAMÇI¹, GÜRKAN DİKER², RAİF ZİLELİ³, BURAK GÜNDOĞAN⁴, EMRE TÜREGÜN¹

¹ DÜZCE ÜNİVERSİTESİ BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU

² CUMHURİYET ÜNİVERSİTESİ

³ BİLECİK ŞEYH EDEBALI ÜNİVERSİTESİ SAĞLIK YÜKSEKOKULU

⁴ HİTİT ÜNİVERSİTESİ BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU

huseyin_sbe@hotmail.com

Amaç: Bu çalışmanın amacı futbolda aerobik dayanıklılığın ölçülmesinde kullanılan testlerin, futbolda etkin olarak takip edilen bazı parametreler ile karşılaştırılarak yorumlanmasıdır.

Yöntem: Çalışmaya Türkiye Süper Ligi'nde yer alan bir kulübün, A2 Takımından 18(yaş: 20,48±2,18yıl; boy:182,0±60,07 cm; vücut ağırlığı: 72,40±2,01 kg) futbolcu gönüllü olarak katılmıştır. Deneklere birinci hafta, üçer gün ara ile Yo-Yo Aralıklı Dayanıklılık Testi Level 1(YYAD1)ve Conconi Dayanıklılık Testi(CDT) ikinci hafta ise 30 metre sürat Testi(30mST) ve Countermoment Jump Testi(CMJ) uygulanmıştır. Ölçümler çim sahada ve futbol oyun kurallarına uygun teçhizatla(forma,şort,tozluk ve futbol ayakkabısı) yapılmıştır. Elde edilen verilerin normal dağılım sorgulaması Kolmogorov-Simirinov Testi ile varyans homojenitesi sorgulaması ise Leven Varyans Homojenitesi Testi ile yapılmıştır. Yapılan analizde verilerin nonparametrik karakter sergilediği tespit edilen verilerin ilişki karşılaştırması sperman korelasyonu testi ile parametrik karakter sergileyen verilerin ilişki karşılaştırması ise Pearson Korelasyon Testi ile yapılmıştır. Tüm istatistiksel işlemler SPSS 22.0 paket programı kullanılarak uygulanmıştır.

Bulgular: Yapılan incelemede YYAD1 performansı ile CDT performansı arasında istatistiksel olarak yüksek pozitif ilişki tespit edilmiştir($r=0,63$ - $p<0,05$). YYAD1 - 30mST performansları ve YYAD1 - CMJ performansları arasında anlamlı ilişki tespit edilmemiştir($p>0,05$). Bununla birlikte CDT - 30mST performansları ve CDT - CMJ performansları arasında da anlamlı ilişki tespit edilmemiştir($p>0,05$).

Sonuç: elde edilen verilere bakıldığında futbolda genç futbolcularda aerobik dayanıklılığı tespit etmek için yaygın olarak kullanılan ve literatürde futbola daha uygun olduğu savunulan YYDA testinin yanı sıra CDT testinin de dayanıklılığı belirlemek açısından uygun bir test olduğu düşünülmektedir. Bununla birlikte her iki testin futbol oyun yapısının içinde önemli yer tuttuğu savunulan diğer parametrelerle olan ilişkisi yaygın olarak ele alınması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler : Genç Futbolcular, Yo-Yo Aralıklı Dayanıklılık Testi , Conconi Testi, Aerobik Dayanıklılık

İSTANBUL'DAKİ ÖZEL SPOR İŞLETMELERİNİN ÜCRETLENDİRME POLİTİKALARI VE ÇALIŞANLARIN ÜCRET ADALET ALGILARININ İNCELENMESİ

SUZAN DAL¹, BİLGE DONUK²

¹ İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ

² İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ

suzann.dal@gmail.com

Amaç: Bu çalışma özel spor işletmelerinin ücretlendirme politikalarının ve uygulanan ücret sistemlerinin nasıl olduğunu, çalışanların ücretlerinden memnuniyet durumlarını, adil bir ücret sistemiyle ücretlendirilip ücretlendirilmediklerini sorgulamak ve objektif veriler ortaya koymak amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Araştırmada ücret adalet algı ölçeği uygulanmıştır. Sonuçlar için SPSS 16 paket programı kullanılmış olup verilerin analizinde frekans, yüzde ve aritmetik ortalamaların yanında çalışanların ücret adalet algılarını ölçmek için anketi oluşturan beş alt boyutun ki kare analizlerine bakılmıştır. Ayrıca gruplar arası farklılıkları değerlendirmek için ise anova analizleri yapılmıştır.

Bulgular: Araştırma grubunu, İstanbul'da ruhsatlı 815 özel spor işletmesinde çalışan ve tesadüfi olarak seçilen yaş ortalamaları 23.95 ± 2.8 , 18-31 yaş arası % 17,1'i (n=31) kadın, % 82,9'u (n=150) erkek olmak üzere toplam 181 kişi oluşturmaktadır. Çalışmaya katılanların çalıştıkları bölümlerin yüzdelik değerlerine bakıldığında büyük bir kısmını % 37,6'nı eğitmenler oluşturmaktadır. Ayrıca çalışmaya katılanların % 34,8'i sabit ücretlendirme, % 32'si değişken ücretlendirme ve %33,1'i ise ücret artı prim ücret sistemleri ile ücretlendirildikleri ulaşılan bulgular arasındadır.

Sonuç: Özel spor işletmelerinde çalışanların adil bir ücret sistemi ile ücretlendirilmedikleri, çalışanların ücretlendirilirken performans analizlerinin yapılmasını ve buna göre ücretlendirme sistemlerinin uygulanmasını istedikleri çıkan sonuçlar arasındadır. Ayrıca çalışanların ücret dışı unsurları ve piyasa ücret araştırmalarını önemsedikleri sonucu çıkmıştır.

Anahtar kelime: özel spor işletmesi, ücret politikaları, ücret adalet algısı.

GENÇ ELİT FUTBOL OYUNCULARINDA AEROBİK VE ANAEROBİK PERFORMANSIN SEZONSAL DEĞİŞİMİ

GÜRKAN DİKER¹, HÜSEYİN ÖZKAMÇI², RAİF ZİLELİ³, SADİ ÖN⁴, DÜNYACAN ÇİÇEKVERDİ⁵

¹ CUMHURİYET ÜNİVERSİTESİ

² DÜZCE ÜNİVERSİTESİ

³ BİLECİK ŞEYH EDEBALI ÜNİVERSİTESİ

⁴ AHİ EVRAN ÜNİVERSİTESİ, BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU (KIRŞEHİR, TÜRKİYE)

⁵ GENÇLERBİRLİĞİ SPOR KULÜBÜ

gurkandiker60@hotmail.com

Amaç: Bu çalışmanın amacı genç sporcularda sezonsal olarak aerobik ve anaerobik performans değişikliklerini değerlendirmektir.

Yöntem: Elit düzeyde 17 genç sporcu (n=17; yaş 16,7±0.6 yıl; boy 173±6.09 cm; vücut ağırlıkları 66.05 ± 6,56 kg) hazırlık dönemi sonunda ve müsabaka dönemi ortasında olmak üzere iki farklı zamanda testler uygulanmıştır. Futbolcuların aerobik ve anaerobik performanslarını belirlemek için YO-YO Level 1 testi, 10 metre 30 metre sprint testleri ve aktif pasif sıçrama testleri uygulanmıştır. Yapılan analizlerde verilerin normal dağılım değerlendirmeleri Shapiro-Wilk testi ile varyans homojenitesi sorgulamaları ise Levene testi ile yapılmıştır. Parametrik nitelik taşıyan YO-YO Düzey 1 testi, 10 metre ve 30 metre sprint testleri, aktif pasif sıçrama testleri değerleri Paired Sample T Test ile değerlendirilmiştir. Tüm istatistiksel değerlendirmeler SPSS 21 paket programı yardımıyla yapılmıştır.

Bulgular: Yapılan istatistiksel değerlendirmeler sonucu YO-YO Düzey 1, sprint 10 metre ve 30 metre ve aktif-pasif sıçrama testlerinde müsabaka dönemi öncesi yapılan ölçümlerde sporcuların müsabaka dönemi ortasında yapılan testlere göre daha iyi performans gösterdikleri görülmektedir.

Sonuç: Bu sonuçlar müsabaka döneminde yapılan antrenmanların biomotor özelliklerin gelişimine yönelik olmadığı görüşünü desteklemektedir.

Anahtar Kelimeler : Futbol, Sezonsal Değişim, Sprint, YO-YO Düzey 1, Aktif Sıçrama

**BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU ÖĞRENCİLERİNİN SPORDA ŞİDDETE
SALDIRGANLIK DAVRANIŞLARININ İNCELENMESİ**

EMRAH ÖZDEMİR¹, YUNUS EMRE ÜSTGÖRÜL², YUNUS EMRE YURTSEVEN³, EMRAH BARKIN⁴

¹ MUĞLA SITKI KOÇMAN ÜNİVERSİTESİ

² MUĞLA SITKI KOÇMAN ÜNİVERSİTESİ MARMARİS İÇMELER TURİZM MESLEK YÜKSEKOKULU

³ MUĞLA SITKI KOÇMAN ÜNİVERSİTESİ SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ REKREASYON BÖLÜMÜ

⁴ MUĞLAN SITKI KOÇMAN ÜNİVERSİTESİ

emrahozdemir87@hotmail.com

Bu çalışmanın amacı Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Öğrencilerinin Sporda Şiddet e Saldırganlık Davranışlarının İncelenmesidir. Araştırma verilerinin toplanmasında anket yöntemi kullanılmıştır. Anket formları yüz yüze görüşülerek uygulanmıştır.

Bu çalışmada üniversite öğrencilerinin sporda saldırganlık ve şiddet davranışlarını belirlemek amacıyla Şahin (2005) tarafından saldırganlık düzeyini ölçmek amaçla geliştirilen ve Cronbach alpha güvenirlik katsayısı 0,77 olan “Saldırganlık Ölçeği” kullanılmıştır. Ölçek 18 maddeden oluşmaktadır. İstatistiksel hesaplamalar bilgisayar ortamında yapılmıştır. Elde edilen verilerin frekans ve yüzde değerleri hesaplanmıştır. Verilerin analizinde T testi ve Tek Yönlü Varyans Analizi (Anova) kullanılmıştır.

Verilerin analizinde ve bulguların oluşturulup tablo halinde sunulmasında SPSS (18.0 versiyon) İstatistik paket programı kullanılmıştır. Elde edilen verilerin frekans ve yüzde değerleri hesaplanmıştır. Bu çalışmanın evrenini Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokullarında Öğrenim Gören Öğrenciler Oluştururken, Örneklemi İse; Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulunda öğrenim gören öğrenciler oluşturmaktadır.

Sonuç olarak araştırmada elde edilen bulgular doğrultusunda öğrencilerin saldırganlık davranışları çeşitli değişken açısından incelenmiş ve değişkenler arasında anlamlı bir farklılığa rastlanmamıştır.(p<0,05)

Anahtar Kelimeler : Anahtar Kelimeler; Spor, Şiddet, Saldırganlık

**2014-2015 SEZONU TÜRKİYE BASKETBOL LİĞİ (TBL), TÜRKİYE BASKETBOL 2. LİĞİ (TB2L),
TÜRKİYE KADIN BASKETBOL LİĞİ (TKBL) VE TÜRKİYE KADIN BASKETBOL 2. LİĞİ (TKB2L)
TAKIMLARININ VERİMLİLİK ORANLARININ KARŞILAŞTIRILMASI**

RAMAZAN TAŞCIOĞLU¹, BARIŞ GÜROL¹

¹ ANADOLU ÜNİVERSİTESİ

ramazantascioglu@anadolu.edu.tr

Amaç: Bu çalışmanın amacı, 2014-2015 sezonu TBL, TB2L, TKBL ve TKB2L takımlarının performanslarını verimlilik oranı kullanarak değerlendirmek ve farklılıklarını karşılaştırmaktır.

Yöntem: Çalışmaya 2014-2015 sezonunda TBL' den 16, TB2L' den 18, TKBL' den 14 ve TKB2L' den 34 takım (toplam 82 takım) katılmıştır. Kullanılan veriler Türkiye Basketbol Federasyonu(TBF) resmi web sitesindeki istatistiklerden alınmıştır (www.tbf.org.tr). Alınan veriler tanımlayıcı istatistik ve ANOVA ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: 2014-2015 sezonu TBL, TB2L, TKBL ve TKB2L takımlarının istatistiklerinin sezon ortalamaları karşılaştırmasında, sayı, toplam atış sayısı, asist ve top kaybı ortalamalarına göre TBL; serbest atış, başarılı serbest atış ve blok ortalamalarına göre TB2L; toplam başarılı atış ve hücum ribaundu ortalamalarına göre TKBL; savunma ribaundu, top çalma ve faul ortalamalarına göre TKB2L diğer liglere göre daha iyi bir performans göstermektedir. 2014-2015 sezonu TBL, TB2L, TKBL ve TKB2L takımlarının verimlilik oranı açısından anlamlı farklılık görülmüştür. Farklılığın hangi ligler arasında olduğunu ortaya koymak için yapılan çoklu karşılaştırma analizinde TBL, TB2L ve TKB2L arasında anlamlı bir farklılık bulunmuşken($p<.05$), TKBL ile diğer ligler arasında anlamlı bir farklılık bulunmamıştır($p>.05$).

Sonuç: Verimlilik oranları açısından ligler arasında anlamlı bir farklılık vardır. Sayı, toplam atış, asist ve top kaybı istatistiklerine göre TBL; serbest atış, başarılı serbest atış ve blok istatistiklerine göre TB2L; toplam başarılı atış ve hücum ribaundu istatistiklerine göre TKBL, savunma ribaundu, top çalma ve faul istatistiklerine göre TKB2L diğer liglere göre daha iyi bir sezon performansı ortaya koymuştur.

Anahtar kelimeler: Basketbol, Erkek, Bayan, Lig, Verimlilik Oranı

COMPARISON OF THE EFFICIENCY RATINGS OF 2014-2015 SEASON TEAMS IN TURKISH BASKETBALL LEAGUE (TBL), TURKISH BASKETBALL LEAGUE 2 (TBL2), TURKISH WOMAN BASKETBALL LEAGUE (TWBL), TURKISH WOMAN BASKETBALL LEAGUE 2 (TWBL2)

Ramazan Taşcıoğlu1, Barış Güroll

1Anadolu University Faculty of Sport Sciences Department of Physical Education and Sport, Eskişehir

Objective: The purpose of this study is to compare and to evaluate the performance of the 2014-2015 season teams in TBL, TBL2, TWBL, TWBL2 in terms of efficiency rating.

Method: 16 teams of TBL, 18 teams of TBL2, 14 teams of TWBL ve 34 teams of TWBL2 (total 82 teams) participated in this study. The data used was taken from the official website statistics of Turkish Basketball Federation (TBF) (www.tbf.org.tr). The data collection was analyzed with descriptive statistics and ANOVA.

Results: In comparison of the 2014-2015 season statistics averages of the teams in TBL, TBL2, TWBL and TWBL2; according to the point, the total number of shoots, assist and turnover averages, TBL has better performance than the other leagues. According to the free throw, free throw point and block averages, TBL2 has better performance than the other leagues. According to the total point and offensive rebound averages, TWBL has better performance than the other leagues. According to the defensive rebound, steal and foul averages, TWBL2 has better performance than the other leagues. Significant difference has been found out between the 2014-2015 season teams in TBL, TBL2, TWBL, TWBL2 in term of the efficiency rating ($p < .05$). In multiple comparison for determining the difference in which leagues; significant difference has been found out between TBL, TBL2 and TWBL2 ($p < .05$), but no significant differences could be found out between TBL, TBL2, TWBL2 and TWBL ($p > .05$).

Conclusion: There is a significant difference between leagues in terms of efficiency ratings. According to the point, the total number of shoots, assist and turnover statistics, TBL has better season performance than the other leagues. According to the free throw, free throw point and block statistics, TBL2 has better season performance than the other leagues. According to the total point and offensive rebound statistics, TWBL has better performance than the other leagues. According to the defensive rebound, steal and foul statistics, TWBL2 has better performance than the other leagues.

Keywords: Basketball, Men, Women, League, Efficiency Rating

**SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN BÖLÜM SEÇME NEDENLERİNİN
İNCELENMESİ: ONDOKUZ MAYIS ÜNİVERSİTESİ ÖRNEĞİ**

ŞABAN ÜNVER ¹, İZZET İSLAMOĞLU ¹, SEYDİ AHMET AĞAOĞLU ¹, TULİN ATAN ¹, GÜL
ÇAVUŞOĞLU ²

¹ ONDOKUZ MAYIS ÜNİVERSİTESİ, YAŞAR DOĞU SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ, ANTRENÖRLÜK
EĞİTİMİ BÖLÜMÜ, SAMSUN

² ONDOKUZ MAYIS ÜNİVERSİTESİ

izzetislamoglu@gmail.com

Amaç: Bu çalışma, Ondokuz Mayıs Üniversitesi Yaşar Doğu Spor Bilimleri Fakültesi'nde okuyan öğrencilerinin bölümü seçme nedenlerinin belirlenmesi amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Çalışmaya 2014-2015 eğitim öğretim yılında Yaşar Doğu Spor Bilimleri Fakültesi'nde öğrenim gören yaşları 17-27 arası olan toplam 199 (kadın:88, erkek:111) gönüllü öğrenci katılmıştır. Veri toplama aracı olarak anket formu kullanılmıştır. Anket soruları hazırlanırken Bavlı (2009) ve Korukoğlu'nun (2003) çalışmalarında kullandıkları anket formlarından yararlanılmış, araştırmanın amacı ve alanına göre araştırmacılar tarafından yeniden düzenlenmiştir. Veriler, SPSS 21 paket programı ile değerlendirilmiştir. Verilerin istatistiksel analizinde ki kare testi kullanılmıştır.

Bulgular: “Öğrenim gördüğünüz bölümü seçme nedeni” ile diğer değişkenler arasında bir bağlantının olup olmadığı yapılan ki kare testi sonucunda tespit edilmiştir. Öğrenim görülen bölümü seçme nedeni ile “bölüm sınavlarına girmeden önce öğrenim gördüğünüz bölüm hakkında bir bilgiye sahip miydiniz?”, “şu anda okuduğunuz bölüm hakkında yeterli bilgiye sahip misiniz?”, “yapacağınız meslek hakkında yeterli bilgiye sahip misiniz?” sorularına verilen cevaplar arasında bir bağlantı olduğu söylenebilir. Ancak öğrenim gördüğünüz bölümü seçme nedeni ile “okuduğunuz bölümün fiziki şartları size göre yeterli midir?” ve “yabancı dil eğitimi gerekli midir?” sorularına verilen cevaplar arasında bir bağlantı olmadığı tespit edilmiştir. “Spor bilimleri fakültesi idealiniz miydi?” sorusu ile “bölüm sınavlarına girmeden önce öğrenim gördüğünüz bölüm hakkında bilgiye nereden ulaştınız?” sorusuna verilen cevaplar arasında bir bağlantı olduğu tespit edilmiştir (p<0,05).

Sonuç: İstatistiksel analiz sonuçlarına göre öğrencilerin bölüm hakkındaki bilgiyi en fazla beden eğitimi öğretmeninden aldığı görülmüştür. Dolayısıyla beden eğitimi öğretmenin öğrencileri yönlendirmesi çok önemli bir husus olarak görülmektedir. Bu yüzden öğretmenlerin bu bölüm hakkında yeterli bilgiye sahip olması önem arz etmektedir. Beden eğitimi öğretmenlerinin bulunduğu ildeki üniversitede Spor Bilimleri Fakültesi veya Beden Eğitimi Spor Yüksek Okulu varsa gerekli güncel bilgiler kaynağından öğrenilmelidir. Zaman zaman bu fakültelerin ve yüksekokulların ilgili öğretmenlere seminer, eğitim gibi programlar düzenlemesi, öğrencilerin doğru ve güncel bilgiyi alması bakımından faydalı olacaktır.

Anahtar Kelimeler : Beden eğitimi öğretmeni, bölüm, spor

Ondokuz Mayıs Üniversitesi öğrencilerinin spor ürünlerinde marka tercihlerinin incelenmesi

İZZET İSLAMOĞLU¹, ŞABAN ÜNVER¹, SEYDİ AHMET AĞAOĞLU¹, TULİN ATAN¹, GÜL ÇAVUŞOĞLU²

¹ *ONDOKUZ MAYIS ÜNİVERSİTESİ, YAŞAR DOĞU SPOR BİLİMLERİ FAKÜLTESİ, ANTRENÖRLÜK EĞİTİMİ BÖLÜMÜ, SAMSUN*

² *ONDOKUZ MAYIS ÜNİVERSİTESİ
izzetislamoglu@gmail.com*

Amaç: Günümüz spor ekonomisinde yaşanan gelişmeler; bir yandan marka kavramının gün geçtikçe önem kazanmasına yol açarken bir yandan da markanın ürün ve hizmetlerin tercih edilmesindeki önemini arttırmaktadır. Bu çalışma Ondokuz Mayıs Üniversitesi'nde farklı bölümlerde okuyan öğrencilerinin spor ürünlerinde marka tercihlerini karşılaştırmak amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Çalışmaya 2014-2015 eğitim öğretim yılında Ondokuz Mayıs Üniversitesi'nde öğrenim gören "Eğitim Fakültesi (EF)'nden 44, Spor Bilimleri Fakültesi (SBF)'nden 87 ve Mühendislik Fakültesi (MF)'nden 80 olmak üzere toplam 211 (kadın:106, erkek:105) gönüllü öğrenci katılmıştır. Veri toplamak amacıyla geçerlik ve güvenilirlik analizleri Tozoğlu (2009) tarafından yapılan ve 23 sorudan oluşan bir anket kullanılmıştır. Veriler, SPSS 21 paket programı ile değerlendirilmiştir. Verilerin istatistiksel analizinde ki kare testi kullanılmıştır.

Bulgular: Cinsiyete göre spor ürünlerinde markanın önemi, kadınlarda erkeklere göre daha yüksek bulunurken, spor ürünlerinde markalı taklit ürün kullanma durumu ise erkeklerde kadınlara göre daha yüksek bulunmuştur ($p<0,05$). "Spor ürünlerinde markayı neden tercih edersiniz" sorusuna verilen cevaplar fakülteler arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermiştir ($p<0,01$, $p<0,05$). Marka tercih nedenlerinin "Ünlülerin markası olduğu için", "Görselliğe değer verdiğim için", "İmajımı temsil ettiği için", "Sağlığa önem verdikleri için", "Alışkanlıktan dolayı" ve "Performansımı artırdığına inandığım için" cevaplarında yoğunlaştığı görülmüştür.

Sonuç: Araştırma sonucunda Eğitim Fakültesi öğrencilerinin spor ürünlerini seçerken ünlülerin markası olduğu için tercih ettikleri sonucuna varılmıştır. Spor Bilimleri Fakültesi öğrencilerinin marka tercihlerinde "Ünlülerin markası olduğu için", "Görselliğe değer verdiğim için", "İmajımı temsil ettiği için", "Alışkanlıktan dolayı" ve "Performansımı artırdığına inandığım için" gibi nedenlerin etkili olmadığı görülmüştür. Bu ifadelerin Spor Bilimleri Fakültesi'nde okuyan öğrencilerde etkili olmaması spor ürünlerini okudukları bölüm gereği zorunlu ihtiyaçtan dolayı tercih etmeleriyle açıklanabilir.

Anahtar Kelimeler : Marka, öğrenci, spor ürünü

GELİŞİM ÇAĞINDAKİ BASKETBOLCULARDA DOPİNG KULLANIMI EĞİLİMİ VE BİLGİ DÜZEYİNİN İNCELENMESİ

SERKAN IŞIK¹, ÖZHAN BAVLI²

¹ ÖZEL BİLFEN ÇAMLICA EĞİTİM KURUMU

² ÇANAKKALE ONSEKİZ MART ÜNİVERSİTESİ

serkanisik8@gmail.com

Bu çalışma alt yapı kategorilerinde basketbol oynayan sporcuların doping bilgi düzeylerini incelemeyi amaçlamaktadır. Çalışmaya 14 ile 18 yaş aralığında bulunan, 349'u yıldız takım kategorisi, 351'i genç takım kategorisinde olmak üzere toplam 700 erkek sporcu katılmıştır. 75'i yıldız takım kategorisi, 100'ü genç takım kategorisinde olmak üzere toplam 175 bayan sporcu katılmıştır. Toplamda 875 sporcu çalışmaya gönüllü olarak katılmıştır. Sporculara doping hakkındaki bilgi düzeylerini belirlemek için anket uygulanmıştır. Verileri SPSS programında değerlendirilmiştir.

Çalışma sonucunda; Sporcular doping sözcüğünü ilk olarak en çok medyadan duyduklarını belirtmişlerdir. Sporcuların 257'si ağrı kesici kullanmakta, kullanılan ilaçlarda ilk sırayı balık yağı ve vitaminler almıştır. 54 sporcu doping kontrolünden geçmiş, hiçbir sporcunun sonucu pozitif çıkmamıştır. Kullanılan ilaçların yan etkileri hakkında 826 sporcu bilgisi olmadığını belirtmiştir. 792 sporcu, başarı ve para kazanmak için doping kullanımına gerek olmadığını belirtmiştir. 864 sporcu, dopingin sporda önemli bir sorun olduğunu, 809 sporcuda doping hakkında bilgi düzeyinin yetersiz olduğunu, 818 sporcu da doping hakkında bilgi sahibi olmak istediğini belirtmiştir.

Bu bulgular ışığında; alt yapıda basketbol oynayan sporcuların doping kullanımı ve dopingin zararları hakkında bilgi düzeyleri yetersiz bulunmuştur. Dopingin sporda önemli bir sorun olduğu ve doping kulanı ve doping hakkında bilgi sahibi olmak istediği sonucuna ulaşılmıştır.

Branşla ilgili olan federasyonun doping kontrollerini daha yaygın ve sistemli hale getirmesi, sadece üst düzey liglerde bulunan sporculara doping kontrolü yapmamalı alt liglerdeki sporculara da uygulamalıdır. Kulüplerde mutlaka doping konusunda eğitim almış bir uzmanın aktif olarak bulunmalıdır. Sporculara psikolojik eğitim ve ilaç takviyesi konusunda destek olmalıdır.

Anahtar Kelimeler : spor,basketbol,doping

HANGİ FAKTÖRLER FUTBOL MAÇLARINA KATILIM KARARINI ETKİLER: BESYO ÖĞRENCİLERİ ÖRNEĞİ "

MURAT ATASOY¹, ZAFER ÇİMEN²

¹ *AHI EVRAN ÜNİVERSİTESİ*

² *GAZİ ÜNİVERSİTESİ*

muratatasoy40@gmail.com

Bu çalışma, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu öğrencilerinin futbol müsabakalarına katılım kararlarını etkileyen faktörlerin belirlenerek, bazı değişkenlere göre bu algılamaların farklılaşıp farklılaşmadığını tespit etmek amacıyla düzenlenmiştir.

Tarama modelindeki bu çalışmada, Gencer ve Aycan (2008) tarafından geliştirilen “Seyirci Katılım Karar Ölçeği” ve “Kişisel Bilgi Formu” veri toplama aracı olarak kullanılmıştır. Sınırlandırılmış evren kullanılan bu çalışmada, 6 üniversiteden 1009 öğrenci nihai verilerin toplanmasında yer almıştır. Verilerin analizinde aritmetik ortalama, standart sapma, t testi, tek yönlü varyans analizi (One-Way ANOVA) ve Tukey testi kullanılmıştır. İstatistiksel değerlendirmeler sonucunda beden eğitimi ve spor yüksekokulu öğrencilerinin futbol müsabakalarına katılım kararlarında fiziksel çevre, rakip takım ve toplumsallaşma fırsatı faktörleri, tuttuğu takım, programın uygunluğu ve müsabakanın cazibesi faktörlerinin etkili olduğu görülmektedir. Beden eğitimi ve spor yüksekokulu öğrencilerinin futbol müsabakalarına katılım kararı cinsiyete, okunan bölüme göre farklılık göstermezken tutulan takıma, futbola olan ilgi düzeylerine, göre anlamlı farklılık göstermiştir.

Anahtar Kelimeler : Seyirci, Katılım, Futbol, Öğrenci

ELİT FUTBOLCULARDA ANAEROBİK EŞİK KOŞU HIZININ OYUN BÖLGELERİ AÇISINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ

HÜSEYİN ÖZKAMÇI¹, NURPER ÖZBAR¹, NURİ TOPSAKAL¹, BÜRKE KÖKSALAN², KÜRŞAT KARACABEY¹

¹ DÜZCE ÜNİVERSİTESİ BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU

² DÜZCE ÜNİVERSİTESİ, SAĞLIK BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ, BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ANABİLİMDALI, YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

huseyin_sbe@hotmail.com

Amaç: Bu çalışmanın amacı Türkiye profesyonel liglerinde çeşitli kademelerde yer alan futbolcuların, dayanıklılığın sorgulanmasında önemli bir gösterge olarak kabul edilen, anaerobik eşik koşu hızı performanslarının yani 4 mmol laktat düzeyine denk gelen koşu hızlarının belirlenmesi ve oynadıkları mevkiiler açısından değerlendirilmesidir.

Yöntem: Bu çalışmaya Türkiye profesyonel futbol liglerinde, çeşitli takımlarda oynayan 60 futbolcu (yaş: 24,68±4,27 yıl; boy: 180,40±7,07 cm; vücut ağırlığı: 74,60±6,96 kg) gönüllü olarak katılmıştır. Oyuncular defans (n:21), orta saha (n:27) ve forvet (n:12) olarak sınıflandırılmıştır. Deneklerin anaerobik eşik koşu hızlarının belirlenmesi için Modifiye Mekik Koşusu Test Protokolü uygulanmıştır. Ölçümler sırasında deneklerin laktat analizörü ile kan laktatı ve kalp atım hızı monitörü ile kalp atım hızları takip edilmiştir. Ölçümler çim sahada ve futbol oyun kurallarına uygun teçhizatla (forma, şort, tozluk ve futbol ayakkabısı) yapılmıştır. Elde edilen verilerin normal dağılım sorgulaması Kolmogorov-Simirinov Testi ile varyans homojenitesi sorgulaması ise Leven Varyans Homojenitesi Testi ile yapılmıştır. Grupların anaerobik eşik koşu hızı ortalama farklarının değerlendirilmesi Tek Yönlü ANOVA İstatistiği yardımıyla yapılmıştır. Tüm istatistiksel işlemler SPSS 22.0 paket programı kullanılarak uygulanmıştır.

Bulgular: Uygulanan testler sonrasında anaerobik eşik koşu hızı parametresi açısından Defans (13,96±1,60), orta saha (13,96±1,53) ve forvet (13,60±1,69) oyuncularını arasında istatistiksel açıdan fark olmadığı görülmüştür (p>0,05).

Sonuç: Elde edilen bulgular incelendiğinde her ne kadar anlamlı bir fark oluşmamış olsa da dayanıklılık kapasitesi açısından forvet oyuncularının defans ve orta saha oyuncularına göre biraz daha geride olduğu görülmektedir. Bu sonuç maç içinde kat edilen mesafeler düşünüldüğünde literatürle örtüştüğü savunulmaktadır. Aynı zamanda bir futbol müsabakasının gereklilikleri göz önünde tutulduğunda yapılan dayanıklılık antrenmanlarının henüz bu gerekliliklere mevkisel açıdan uygun olmadığı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler : Anaerobik Eşik, Elit Futbolcular, Laktat, Oyun Bölgeleri

GENÇ FUTBOLCULARDA MAKSİMAL KALP ATIM HIZININ DEĞERLENDİRİLMESİ

HÜSEYİN ÖZKAMÇI¹, RAİF ZİLELİ², GÜRKAN DİKER³, SADİ ÖN⁴

¹ DÜZCE ÜNİVERSİTESİ

² BİLECİK ŞEYH EDEBALI ÜNİVERSİTESİ

³ CUMHURİYET ÜNİVERSİTESİ

⁴ AHİ EVRAN ÜNİVERSİTESİ, BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU (KIRŞEHİR, TÜRKİYE)

gurkandiker60@hotmail.com

Amaç:Bu çalışmanın amacı; genç futbolcularda, antrenman yükünün belirlenmesinde yaygın olarak kullanılan maksimum kalp atım hızı(KAHmax) parametresinin farklı antrenmanlanma düzeylerinde incelenmesidir.

Yöntem: Çalışmaya Türkiye Süper Ligi'nde yer alan bir kulübün, U16 Takımından 17(yaş: 16,7±0.6yıl; boy:173±6.09 cm; vücut ağırlığı: 66.05 ± 6,56 kg) futbolcu gönüllü olarak katılmıştır. Yapılan çalışmada deneklere hazırlık periyodunun sonunda ve müsabaka periyodunun sonunda Yo-Yo Aralıklı Toparlanma Level 1 Testi(YYATL1) uygulanmıştır. Ölçümler sırasında kalp atım hızı monitörleri yardımıyla deneklerin kalp atım hızları takip edilmiştir. Ölçümler çim sahada ve futbol oyun kurallarına uygun teçhizatla(forma,şort,tozlu ve futbol ayakkabısı) yapılmıştır. Elde edilen verilerin normal dağılım sorgulaması Shapiro-Wilk Testi ile varyans homojenitesi sorgulaması ise LevenVaryans Homojenitesi Testi ile yapılmıştır. Ortalamaların karşılaştırılmasında bağımlı grupların tekrarlı ölçümleri için kullanılan t testi analizi ile yapılmıştır. Tüm istatistiksel işlemler SPSS 22.0 paket programı kullanılarak uygulanmıştır.

Bulgular:Analizler sonucunda hazırlık periyodu sonunda uygulanan YYATL1(1797,64±284,41) performansı ile müsabaka periyodu sonrasında uygulanan YYATL1(1557,64) performansı arasında istatistiksel olarak anlamlı fark tespit edilmiştir(p<0,05). Buna rağmen her iki dönem yapılan testlerin sonunda elde edilen KAHmax verileri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark tespit edilmemiştir(191,69±6,90-194,64±5,78)-(p>0,05).

Sonuç:Elde edilen veriler değerlendirildiğinde, genç futbolcularda, dayanıklılık performansındaki değişim anlamlı olmasına rağmen KAHmax'daki değişim anlamlı gözükmemektedir. Bu sonuç literatürde ağırlık kazanan dayanıklılık performansındaki artış KAHmax'ı düşürür görüşünü doğrularken sonucun istatistiksel olarak anlamlı olmaması bir soru işareti olarak karşımıza çıkmaktadır.

Anahtar Kelimeler : Yo-Yo Aralıklı Toparlanma Level 1, Maksimum Kalp Atım Hızı, Sezonsal Değişim

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ALANINDA ÖĞRENİM GÖREN ÖĞRENCİLERİN EĞİTİM İNANÇLARININ BAZI DEĞİŞKENLER AÇISINDAN İNCELENMESİ

SİNAN AYAN ¹, MEHMET ULAŞ ¹, ENDER ŞENEL ², MEHMET GÜLÜ ¹

¹ KIRIKKALE ÜNİVERSİTESİ

² MUĞLA SITKI KOÇMAN ÜNİVERSİTESİ

mehmetgulu80@gmail.com

Amaç: Araştırmanın amacı, beden eğitimi ve spor alanında öğrenim gören öğrencilerin eğitim inançlarının bazı değişkenler açısından incelenmesidir.

Yöntem: Araştırmaya, 2014-2015 yıllarında Kırıkkale Üniversitesi ve Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesinde Pedagojik formasyon eğitimi alan Antrenörlük Eğitimi, Spor Yöneticiliği, Rekreasyon ve Spor Bilimleri bölümleri ile Kırıkkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği bölümlerinde öğrenim gören toplam 230 öğrenci katılmıştır. Araştırmaya katılan öğrencilerin eğitim inançlarının belirlenmesi için Yılmaz, Altinkurt ve Çokluk (2011) tarafından geliştirilen Eğitim İnançları Ölçeği kullanılmıştır. Araştırmada toplanan veriler SPSS 20 programına kaydedilmiştir. Katılımcıların eğitim inançlarının cinsiyetlere göre farklılıklarının tespit edilmesi için Independent t testi, eğitim durumları arasındaki farklar için One-Way ANOVA ve Post Hoc testleri ve frekans analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırma grubunda yer alan öğrencilerin eğitim inançları açısından cinsiyetler arasında anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p>0.05$). Öğrencilerin eğitim inançları açısından bireysel ve takım sporları arasında anlamlı farklılık tespit edilmemiştir ($p>0.05$). Öğrencilerin öğrenim gördükleri bölümlere göre yapılan analizlerde İlerlemecilik, Varoluşçu Eğitim, Yeniden Kurmacılık ve Daimicilik inançları alt boyutlarında anlamlı farklılık bulunmazken ($p>0.05$), Esasicilik alt boyutunda Antrenörlük Eğitimi bölümünde öğrenim gören öğrencilerin Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği bölümü ile Spor Yöneticiliği bölümünde öğrenim gören öğrencilerden daha yüksek değerlere sahip olduğu tespit edilmiştir ve bu sonuç istatistiksel olarak anlamlıdır ($p<0.05$). Öğrencilerin mezun oldukları lise türüne göre yapılan analizlerde İlerlemecilik, Varoluşçu, Yeniden Kurmacılık ve Daimicilik boyutlarında anlamlı farklılık gözlemlenmezken ($p>0.05$), Esasicilik alt boyutunda istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit edilmiştir ($p<0.05$).

Sonuç: Farklı liselerden mezun olan ve farklı bölümlerde öğrenim gören öğrencilerin eğitim inançları ve benimsedikleri eğitim felsefelerinde büyük bir farklılık olmadığı (Esasicilik hariç), öğrencilerin benzer eğitim inançlarına sahip oldukları söylenebilir.

Anahtar Kelimeler : Eğitim İnançları, Beden Eğitimi, İlerlemecilik, Varoluşçu Eğitim, Daimicilik, Esasicilik, Yeniden Kurmacılık

11-16 YAŞ ARASI FUTBOLCULARDA BACAK KÜTLE DEĞERLERİ İLE BAZI KONDİSYONEL VE TEKNİK PARAMETRELER ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

HALİL YILDIRIM ¹, YILMAZ YÜKSEL ¹, ALİ ONUR CERRAH ¹

¹ ANADOLU ÜNİVERSİTESİ

yilmazyuksel@anadolu.edu.tr

Amaç: Bu araştırmanın amacı; 11–16 yaş arası futbolcularda bacak kütle değerlerinin esneklik, bacak kuvveti, dayanıklılık ve top hızı değerleri parametreleri arasındaki ilişkinin incelenmesidir.

Yöntem: Araştırmaya Eskişehir süper amatör liginde farklı mevkilerde mücadele eden 49 erkek futbolcu (Defans [n=18], Orta saha [n=19] ve Forvet [n=12]) gönüllü olarak katılmıştır. Futbolculara ait bacak kütle değer hesaplamaları için Hanavan modeli kullanılmıştır. Kütle ölçümlerine uyluk ve baldır tabii tutulmuştur. Modele göre uyluk ve baldır kütlesi ayrı ayrı hesaplanmış ve elde edilen değerler toplanarak bacak kütle değerleri elde edilmiştir (Özkan ve Sarol, 2008). Bacak kuvvet değerleri sırt bacak dinamometresi kullanılarak test edilmiştir. Hamstring esnekliğini değerlendirmek amacıyla “otur-eriş testi” uygulanmıştır. Üst vuruş top hızı testi “JUGS Sport Radar” kullanılarak tespit edilmiştir. Futbolcular 11m mesafeden standart kalenin ortasına maksimal hız ve isabet olacak şekilde uygulamışlardır. YO-YO IR1 "Smart speed" cihazı aracılığıyla gerçekleştirilmiştir. Sporcuların bacak kütle değerleri ile test edilen performans değerleri arasındaki ilişki pearson korelasyon testi ile tespit edilmiştir. Elde edilen verilerin istatistiki analizinde “SPSS 22 for Windows” programı kullanılmıştır.

Bulgular: Elde edilen araştırma sonuçlarına göre sporcuların bacak kütle değerleri ile esneklik (r:0.2932: p<0.05), YO-YO IR1 (r:0.4069: p<0.01) bacak kuvveti (r:0.4415: p<0.01), üst vuruş top hızı testi (r:0.7065: p<0.01) değerleri arasında pozitif yönde istatistiksel olarak anlamlı ilişki ortaya çıkmıştır.

Sonuç: Elde edilen verilere dayalı olarak çalışmamızın sonucunda, bacak kütle değeri ile diğer tüm parametreler arasında pozitif yönlü istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki olduğu gözlemlenmiştir. Bu pozitif yönlü doğrusal ilişki en yüksek sırt bacak ve top hızı parametreleriyle bacak kütle değeri arasında meydana gelmiştir. Bu durumun fiziksel gelişimle birlikte kişilerin bacak kütle değerlerinin arttığı, bundan dolayı da esneklik ve dayanıklılık parametrelerine oranla, kuvvet gerektiren sırt bacak ve top hızı değerleri ile bacak kütle değerleri arasında ilişkinin daha yüksek oluşmuş olabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler : Futbol, Esneklik, Kuvvet, Dayanıklılık, Top Hızı

11-16 YAŞ ARASI FUTBOLCULARIN MEVKİLERİNE GÖRE BAZI FİZİKSEL VE TEKNİK PARAMETRELERİN İNCELENMESİ

İSMAİL SÖNMEZ ¹, YILMAZ YÜKSEL ¹, ALİ ONUR CERRAH ¹

¹ ANADOLU ÜNİVERSİTESİ

yilmazyuksel@anadolu.edu.tr

Amaç: Bu çalışmanın amacı; 11 – 16 yaş arası futbolcularda toplu ve topsuz statik sprint hızı (10,20m), HUFA toplu ve topsuz sürat ve çabukluk testi, reaktif teknik test, toplu ve topsuz reaktif dripling testi parametrelerinin mevkilere (defans, orta saha, forvet) göre ortaya çıkan farklılıklarını ortaya koymaktır.

Yöntem: Araştırmaya Eskişehir süper amatör kümede mücadele eden Anadolu Üniversitesi futbol takımının alt yapısını oluşturan 11-16 yaş aralığındaki 41 amatör futbolcu (Defans [n=18], Orta saha [n=11] ve Forvet [n=12]) gönüllü olarak katılmıştır. Katılımcılar arasında defans, orta saha ve forvet oyuncularının yaş ortalamaları sırasıyla 13.22±1.76, 11.81±1.16 ve 13.25±1.60, boy ortalamaları 160.22±10.81, 150.64±9.61 ve 158.75±9.95, vücut ağırlıkları (VA) ise 46.17±10.36, 36.84±7.39, ve 45.07±10.41'dir. Araştırmadaki ölçümler sırasıyla, boy, VA, 10, 20 sürat koşusu, HUFA testi ve smartspeed (Avustralya) sistemi içerisinde bulunan reaktif çeviklik ve dripling testleri toplu ve topsuz olarak gerçekleştirilmiştir. Elde edilen verilerin analizinde sporculara ait performans değerlerinin mevkilere göre farklılık gösterip göstermediği ANOVA testi ile belirlenirken, ortaya çıkan anlamlılığın hangi gruplar arasında oluştuğunun tespiti ise TUKEY testi ile "SPSS 22 for Windows" programında gerçekleştirilmiştir.

Bulgular Araştırma sonuçlarına göre defans ve orta saha oyuncuları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık ($p<0.05$) oluşmuş ve defans oyuncularının boy uzunlukları ve VA orta saha oyuncularına oranla daha yüksek olarak tespit edilmiştir. Bununla birlikte, orta saha oyuncularının toplu dripling test değerleri ile forvet oyuncularına test değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit edilmiş ($p<0.05$) ve forvet oyuncuları daha iyi performans göstermiştir. Yapılan diğer testlerde ise mevkiler arasında istatistiksel olarak anlamlılık oluşmamıştır ($p>0.05$).

Sonuç: Elde edilen verilere dayalı olarak çalışmamızın sonucunda, 10 metre toplu dripling geçiş süresi forvet oyuncularında, orta saha oyuncularına oranla istatistiksel olarak daha hızlı oldukları görülmüştür. Yapılan diğer testlerde mevkiler arasında istatistiksel olarak anlamlılığın oluşmaması, 11-16 yaş aralığındaki sporcuların mevkiye özgü antrenman yetersizliği ve antrenörlerin sporcuları mevkilere yönlendirme kriterlerinin farklılığından kaynaklanmış olabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler : Futbol, Farklı Mevkiler, Teknik Testler

SPOR TESİSLERİNİN YÖNETİM VE İŞLETMECİLİK AÇILARINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ

YAHYA DOĞAR ¹, MUSTAFA ÖZTÜRK ², CELAL TAŞKIRAN ¹, MEHMET HASAN SELÇUK ³

¹ İNÖNÜ ÜNİVERSİTESİ

² TÜRK SİLÂHLİ KUVVETLERİ

³ MİLLİ EĞİTİM BAKANLIĞI

mehmethasanselcuk@hotmail.com

Bu araştırmanın amacı, Malatya il merkezindeki 26 spor tesisinin, yönetim ve işletmecilik açılarından değerlendirilmesi yapılarak, çalışma verimlilikleri ve sporun amaçlarına ne derecede hizmet ettiklerinin ortaya çıkarılmasıdır.

Araştırmanın yöntemi olarak, betimsel tarama yöntemlerinden birisi olan “genel tarama modeli” kullanılmıştır. Bilgiler, araştırmacı tarafından hazırlanan anket formu düzenlenerek uygulanmıştır. Verilerin analizinde betimsel istatistikler, yüzde ve frekans testi uygulanmıştır. Veriler tablolaştırılarak çözüm önerileri getirilmiştir. Ayrıca, araştırmacı tarafından doğrudan gözlemler yapılarak da bilgilere ulaşılmıştır.

Bulgular; 26 spor tesisinde 15 farklı spor branşının uygulandığı anlaşılmaktadır. Kamu ve özel sektöre ait tüm spor tesislerine bakıldığında futbol 15 (%58) tesiste birden oynanabilmektedir. Soyunma odalarının toplam %62’si, duşların %70’i, tuvaletlerin ise %85’i kamuya aittir. Özel sektöre ait toplam 12 spor tesisinin düğün, konferans, tören, halk oyunları, şenlik ve konser alanlarından hiçbirinde hizmet vermemektedir. Tesislerin 3 (%25)’ü özel, 1 (%7)’i de kamuya ait olmak üzere toplam 26 tesisten 4 (%15) tanesi tanıtım ve reklam faaliyetlerine yer vermektedir. Eleştirileri, 14 kamu tesisi yöneticisinin 5 (%36)’i kısmen, 9 (%64)’ü da tamamen dikkate alırım derken, toplam 12 özel sektör tesisi yöneticisinin 2 (%17)’si kısmen, 10 (%83)’ü da tamamen dikkate alırım demektedir. Tesislerde, kamuya ait 14 spor tesisinin 3’ünde mesai saatleri dışında hizmet verilmemektedir. Özel sektöre ait spor tesislerine bakıldığında “hizmet vermem“ ifadesini belirten yönetici yoktur. Duruma “kısmen hizmet veririm ve “her zaman hizmet veririm” bakımından bakıldığında, özel sektöre ait 12 (%100), kamu sektörüne ait 11 (%79) tesis olumlu yanıt vermiştir. Toplam 26 tesisin 6 (%25)’sında spor tesislerinden yararlanmak için üyelik hizmetinin sunulduğu görülmektedir. Bu tesislerin, 6 tesisi 4 (%33)’ü özel sektöre, 2 (%14)’si de, kamuya ait tesislerdir.

Sonuç olarak; spor tesislerinin, çağdaş yönetim ve işletmecilik kriterlerine göre beklenen düzeyde sevk ve idare edilemediği, böylece, spor tesislerinin yönetim ve işletmeciliğinde çağdaş yönetim ve işletmecilik fonksiyonlarının uygulanamamış olması sonucu çıkarılmıştır.

Anahtar Kelimeler : Spor Tesisleri, Spor Tesisi İşletmeciliği, Spor Tesisi Yönetimi, Malatya'da Spor Tesisleri

BMI, CARDIOVASCULAR DISEASE, AND MORTALITY.

ASIM CENGİZ¹, M. AKİF ZİYAGİL²

¹ ORTA DOĞU TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

² ON DOKUZ MAYIS ÜNİVERSİTESİ

awesome77@gmail.com

Introduction: It was reported that vast majority of people is at risk of cardiovascular disease (CVD). Extra body mass is one of the CVD risk factors.

Aim: It was aimed to review the association BMI, CVD and mortality.

Method: Many reviews and studies were reviewed to explore the associations between body composition and mortality.

Results: The findings of the review explored that underweight and obesity, mostly higher levels of obesity, were linked with augmented mortality relation to the normal weight class. The main part to excess death among the obese was CVD, with lesser contributions from obesity-associated cancers and from diabetes and kidney disease combined. Majority of studies and surveys recommended a decline in the relationship of obesity with CVD death over time. Overweight is not strongly connected with augmented cancer or CVD risk. Such outcomes may be due to superior lean body mass related with overweight.

Conclusion: Clinicians should consider the significance of regular function of people by recommending regular physical activity.

Key Words : Underweight, Overweight, obesity, and mortality

BESYO ÖĞRENCİLERİNİN İNGİLİZCE DERSİNE YÖNELİK TUTUMLARININ İNCELENMESİ

ALP KAANKİLCİ¹, ZEKERİYA GÖKTAŞ¹, MEHMET BİLGİ MEDENİ¹, İLYAS ÖZEN¹, MUSTAFA AKSOY¹

¹ BALIKESİR ÜNİVERSİTESİ

alpkaankilci@yahoo.com

Bu çalışmanın amacı; Üniversite öğrencilerinin ortak zorunlu ders kapsamındaki İngilizce dersine yönelik tutumlarını belirlemek ve öğrencilerin ortak zorunlu ders olan İngilizce dersine yönelik tutumlarının cinsiyetlerine ve bölümlerine göre anlamlı farklılıklar gösterip göstermediğini araştırmaktır. Bu çalışmanın denekleri, Balıkesir Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Spor Yöneticiliği, Antrenörlük Eğitimi ve Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği bölümlerindeki 1.,2.,3. ve 4. sınıf öğrencilerinden oluşmaktadır. Veriler, araştırmacı tarafından geliştirilen İngilizce'ye yönelik Tutum Ölçeği ile toplanmıştır. Verilerin analizi için; frekans, ortalama, yüzde, standart sapma, t-testi, Varyans analizi ve Scheffe testi kullanılmıştır. Cronbach- Alpha değeri 0.661 olarak saptanmıştır. Araştırmanın ortaya çıkardığı sonuçlar şunlardır: Öğrencilerin İngilizce dersine yönelik tutumları, bölümlerine göre anlamlı farklılıklar göstermektedir. Araştırmaya katılan Spor Yöneticiliği bölümü öğrencilerinin İngilizce dersine olan tutumlarının, diğer iki bölüme göre daha olumlu olduğu görülmektedir. Öğrencilerin İngilizce dersine olan tutumları ile cinsiyetleri arasında anlamlı bir ilişki vardır. Genel olarak ele alındığında, araştırmaya katılan kız öğrencilerin İngilizce dersine olan tutumları erkek öğrencilere göre daha yüksektir.

Anahtar Kelimeler : besyo, ingilizce, tutum

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU ÖĞRENCİLERİNİN EĞLENDİREREK EĞİTİM YAKLAŞIMINA İLİŞKİN TUTUMLARININ İNCELENMESİ

MEHMET BİLGİ MEDENİ¹, ZEKERİYA GÖKTAŞ¹, ALP KAAAN KİLCİ¹, İLYAS ÖZEN¹, MUSTAFA AKSOY¹

¹ BALIKESİR ÜNİVERSİTESİ

mbilgi5@windowslive.com

Bu araştırmanın amacı; Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu öğrencilerinin eğlendirerek eğitim yaklaşımına ilişkin tutumlarının incelenmesidir. Araştırmada veri toplama aracı olarak eğlendirerek eğitim yaklaşımına ilişkin tutum ölçeği kullanılmıştır. Balıkesir Üniversitesi beden eğitimi ve spor yüksekokulu öğrencileri araştırmanın evrenini oluşturmaktadır. Araştırmada elde edilen verilerin analizinde Açıklayıcı Faktör Analizi, Korelasyon Analizi ayrıca T-test Analizi de kullanılmıştır. Korelasyon analizinin uygun olup olmadığı F testi ile kontrol edilmiştir. Faktör analizinde her bir faktörün açıkladığı varyans değerlendirildiğinde, birinci faktör olan “Anlatım ve Materyal” toplam varyansın en büyük payı olan %49,15’luk bir kısmını açıklamaktadır. İkinci faktör olan “Algılanan Öğrenme Etkisi” toplam varyansın %3,13’ini, üçüncü faktör olan “Drama ve Uygulama” toplam varyansın %2,20’ini, dördüncü ve son faktör olan “Eğitimci ve Sınıf Atmosferi” toplam varyansın %2,25’ünü açıklamaktadır. Eğlendirerek eğitim yaklaşımında etkili olan biçimsel özelliklere ilişkin tutumların sınıflandırılmasında ortaya çıkan dört faktör, toplam varyansın %56,73’ünü açıkladığı ve açıklanan varyansın yüzde payının yüksek olduğu ifade edilebilir. Ölçeğin toplam Cronbach-alpha değeri 0,926’dir. Birinci faktör olan anlatım ve materyal Cronbach-alpha değeri 0,867, ikinci faktör olan algılanan öğrenmenin değeri 0,815, üçüncü faktör olan drama ve uygulamanın değeri 0,725, dördüncü ve son faktör olan eğitimci ve sınıf atmosferinin değeri 0,740 olarak saptanmıştır. Eğlendirerek eğitim yaklaşımına ilişkin tutum ölçeğini oluşturan yapılar arasındaki korelasyonlar 0,62 ile 0,67 arasında değişmektedir. Faktörler arasındaki en düşük ilişki ikinci ve üçüncü faktör arasındadır. Faktörler arasındaki en yüksek ilişki ise birinci ve üçüncü faktör arasındadır.

Anahtar Kelimeler : Eğitim, Beden Eğitimi, Eğlendirerek Eğitim

AMATÖR FUTBOLCULARIN FAİR PLAY ANLAYIŞLARI ÜZERİNE BİR ARAŞTIRMA

ERDİL DURUKAN ¹, İLYAS ÖZEN ¹, NAHİT ÖZDAYI ¹, PINAR KARACAN DOĞAN ²

¹ BALIKESİR ÜNİVERSİTESİ

² GAZİ ÜNİVERSİTESİ

hakem23@gmail.com

AMAÇ: Bu araştırma, amatör sporcuların fair play anlayışlarının incelenmesi amacıyla yapılmıştır.

YÖNTEM: Araştırma tanımlayıcı bir araştırma olup, Araştırmanın evrenini 2014-2015 Futbol sezonunda Balıkesir Amatör futbol takımlarının sporcuları oluşturmaktadır. Örneklemini ise çalışmaya gönüllü olarak katılmayı kabul eden Random yöntemi ile seçilen, amatör futbol ligi takımları içerisinde seçilen 9 takım 1. kümeden 186 futbolcu 2 takım süper amatörden 44 futbolcu 1 takımda bölgesel amatörden 19 futbolcu olmak üzere toplam 249 sporcu oluşturmaktadır. Araştırmanın verilerini toplamak için kullanılan anket üç bölüme ayrılmıştır. Birinci bölümde sporculara ait kişisel bilgiler bulunmaktadır. İkinci bölümde, futbolcuların eğilimlerini belirlemek amacıyla bir dizi ifade verilmiş ve bu ifadelerin yansıttığı görüşün doğru mu yanlış mı olduğuna karar vermeleri istenmiştir. Son bölümde ise, örnek olaylar verilerek hem örnek olayın değerlendirilmesi, hem de aynı olay karşısında kendi davranışlarının ne olacağına ilişkin verilerin toplanılmasına çalışılmıştır. Henila'nın 1974 yılında fair play'e ilişkin davranışlarını araştırdığı 125 İngiliz profesyonel sporcuyla 15-18 yaş arası 111 amatör futbolcuya uygulamış olduğu anket soruları örnek olarak alınıp hazırlayan SEZEN G. (2003) anketin geçerlilik ve güvenilirlik çalışmalarını yaparak ankette yer alan 23 maddenin güvenilirlik katsayısı Cronbach Alfa 0.76 bulunmuştur. Çalışmamızda kişisel bilgilerden bir madde çıkarılarak 22 madde kullanılmış olup güvenilirlik katsayısı Cronbach Alfa 0.74 bulunmuştur. Araştırmadan elde edilen verilerin analizi SPSS 20.0 paket programında yapılmıştır.

BULGULAR: Araştırmaya katılan deneklerin %59,8'i (149) kişi 19-25, %20,5'i (51) kişi 26-30, %16,5'i (41) kişi 18 ve altı, %3,2'si (8) kişi 31 ve üzeri yaşında oldukları görülmektedir. Araştırmaya katılan deneklerin %33,3'ü (83) kişi lise, %31,7 (79) kişi ön lisans, %28,9 (72) kişi lisans, %4,8'i (12) kişi ilköğretim, %1,2 (3) kişi yüksek lisans, eğitim düzeyine sahip oldukları belirlenmiştir. Deneklerin "Rakip Oyuncu Teknik Olarak Daha İyi İse, Ona Karşı Sert Oynanmalıdır" Sorusuna Verdikleri Cevap Dağılımı % 62,2'si (155) kişi yanlış, % 37,8' i (94) kişi doğru olarak verdiler. Deneklerin "1-0 Mağlup Durumda Olan Ev Sahibi Takımın Santraforu, Ceza Sahası İçinde Kendini Yere Atarak Hakemi Yanıltmış Ve Verilen Haksız Penaltıyı Gole Çevirerek Oyunun 1-1 Bitmesini Sağlamıştır. Bu Davranışı Değerlendiriniz." Sorusuna Ben Olsaydım Diyerek Verilen Cevap Dağılımı cevapların %50,2'si (125) kişi aynı şekilde davranırdım, % 49,8'i (124) kişi aynı şekilde davranmazdım olarak verdiler.

SONUÇ: Araştırmamızda Sporcuların genel olarak lehine verilen haksız kazanımlar dahi olsa onaylayıcı davranışlar sergiledikleri ortaya çıktığı görülmektedir. Fair Play anlayışının tam olarak yerleşmesi için bunun çok küçük yaşlardan itibaren eğitim hayatıyla birlikte bir yaşam felsefesi olarak öğretilmesi gerektiği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler : Futbol, Fair Play, Amatör

**BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULLARINDA ÖĞRENİM GÖREN ÖĞRENCİLERİN
İNGİLİZCE DERSİNE YÖNELİK ÖZ YETERLİK İNANÇLARININ İNCELENMESİ**

HAKKI ULUCAN ¹, ZİYA BAHADIR ¹, ENES BELTEKİN ¹

¹ *ERCIYES ÜNİVERSİTESİ*

ens_bltkn@hotmail.com

Bu araştırma; 2014-2015 Eğitim Öğretim döneminde Erciyes Üniversitesi ve Selçuk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokullarında farklı bölümlerde öğrenim gören öğrencilerin İngilizce dersine yönelik Özyeterlik inançlarını belirlemek amacıyla yapılmıştır. Araştırmanın çalışma gurubunu 296 erkek ve 215 kadın olmak üzere toplam 511 öğrenci oluşturmuştur. Araştırmanın verileri Yanar ve Bümen (2012) tarafından geliştirilmiş olan İngilizce ile ilgili Özyeterlik inancı ölçeği ile toplanmıştır. Ölçeğin iç tutarlılık katsayısı 0.97 dir. Toplanan veriler üzerinde Frekans, Yüzde, Aritmetik ortalama, Mann Whitney-U testi ve Kruskal Wallis testi yapılmış olup, değişkenler arası ve farklarda 0,05 önem düzeyi dikkate alınmıştır.

Sonuç olarak; Erciyes Üniversitesi ve Selçuk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokullarında farklı bölümlerde öğrenim gören öğrencilerin İngilizce dersine yönelik Özyeterlik inançlarının yetersiz düzeyde olduğu tespit edilmiştir. Cinsiyet değişkenine göre Konuşma alt boyutunda erkekler lehine anlamlı farklılık varken, üniversite değişkenine göre Okuma, Yazma ve Dinleme alt boyutlarında Erciyes Üniversitesi öğrencileri lehine anlamlı farklılıklara rastlanmıştır.

Anahtar Kelimeler : ingilizce, özyeterlik inancı, beden eğitimi ve spor

MODERN OLİMPİYAT OYUNLARINDA SİYASET VE BOYKOTLARA BAKIŞ

BENGÜ GÜVEN KARAHAN ¹

¹ BAŞKENT ÜNİVERSİTESİ

bguven@baskent.edu.tr

Amaç: Bu çalışmanın amacı, modern olimpiyat oyunlarında görülmüş siyasi olaylarla, yapılmış olan boykotları ortaya koyarak tartışmaktır. Taranan kaynaklardan elde edilen bilgilere göre olimpiyatlardaki olaylar, dinsel, ırkçı, ideoloji / sistem merkezli, politik olaylar ve boykotlar başlıkları altında ele alınmıştır.

Yöntem: Çalışmada geçmiş olay ve olguların araştırılmasında kullanılan "tarihi yöntem" kullanılmıştır. Bu amaçla literatür taraması yapılmış ve elde edilen bulgular tartışılmıştır.

Bulgular: Baron Pierre de Coubertin, eski Yunanlıların Olimpiyat oyunlarını ihya ederek tamamen modern bir şekle sokarken olimpiyatları sadece uluslararası spor karşılaşmaları olarak görmemiş aynı zamanda olimpiyat yoluyla gençliği karşılıklı anlayış ve dostluk ruhu içinde eğitmeyi, daha iyi ve daha barışsever bir dünya kurulmasına katkıda bulunmayı hedeflemiştir. Bu özellikleri taşımanın yanı sıra olimpiyat oyunları, dünyanın en büyük sosyal olayı olması nedeniyle ülkelerin çeşitli çıkarlarına da alet olmuştur. Bu çıkarlar zaman zaman ideolojik ve politik olurken zaman zaman da dinsel ve ırkçı olaylarla kendini göstermiştir. Modern olimpiyatların içerisinde bu başlıklar doğrultusunda pek çok olay yaşanmıştır. Bunlardan 1912 Stokholm oyunlarında Kızılterli asıllı Amerikan atletin üstün başarısı ve ardından ABD'nin kendi atletini ırkçılık sebebi ile Uluslararası Olimpiyat Komitesi (IOC)'ne şikâyet etmesi, yine 1936 Berlin oyunlarında Hitler'in sergilediği ırkçı davranışlar, 1972 Münih oyunlarında Filistin terör örgütünün İsraili 11 sporcuyla öldürmesi, savaşlar nedeniyle olimpiyatlara ara verilmesi, savaş suçlusu sayılanların oyunlara kabul edilmemesi, ülkelerin oyunları boykotları gibi çok sayıda, olimpiyat ruhuna yakışmayan olaylar olmuştur.

Sonuç: Başlıklar altında derlenip incelenen bu olaylar, olimpiyatların dünyaya adını spor faaliyeti olmanın yanında, siyasi anlamda da duyurduğunun kanıtı olmuştur. Oyunları çıkar amaçlı olaylardan kurtarmak ve olimpizm felsefesine uygun bir şekilde devam ettirebilmek için Milli ve Uluslararası Olimpiyat Komitelerine, ayrıca ülkelerin eğitim politikalarına çok iş düşmektedir.

Anahtar Kelimeler : Olimpiyat Oyunları, Siyaset, Boykot / Olympic Games, Politics, Boycotts

TAKIM SPORLARINDA FARKLI UYARI HIZLARINDAKİ SEZİNLEME ZAMANININ KARŞILAŞTIRILMASI

HALİL İBRAHİM CEYLAN¹, AHMET RAHMİ GÜNAY¹

¹ MUĞLA SITKI KOÇMAN ÜNİVERSİTESİ

halil.ibrahimceylan60@gmail.com

Bu çalışmanın amacı takım sporlarında (futbol, voleybol, basketbol) farklı uyarı hızlarındaki sezinleme zamanının karşılaştırılmasıdır. Çalışmaya, Spor bilimleri fakültesinde okuyan, hafta da düzenli olarak 3 gün antrenman yapan 20 futbol (yaş: 22.10± 2.40 yıl, beden ağırlığı: 75.05±8.06 kg, boy: 1.79± .07 m), 23 voleybol (yaş: 20.78±2.44 yıl, beden ağırlığı: 79.32±11.90 kg, boy: 1.83±.08 m), 20 basketbol (yaş: 21.25±2.31 yıl, beden ağırlığı: 81.40±14.70 kg, boy: 1.83± .10 m) oyuncusu olmak üzere toplamda 63 sporcu katılmıştır. Sporcuların, beden ağırlığı 0,1 kg hassaslıkta bir elektronik terazi ile ölçülürken, boy 0,01 cm hassaslıkta dijital boy ölçer aleti ile ölçülmüştür. Araştırma grubunun üç farklı uyarı hızındaki (3mph, 5mph, 8mph) sezinleme zamanı performanslarının ölçümü rastlantısal dizayn ile Lafayette Instrument Bassin Anticipation Timer (Model 35575) ölçüm aracı kullanılarak yapılmıştır. Elde edilen veriler SPSS programında kaydedilmiştir. Üç spor branşının sezinleme zamanı arasındaki farklılıkları belirlemek için Kruskal Wallis testi, farkın hangi branşlar arasında olduğunu belirlemek için Tukey HSD analizleri kullanılmıştır. Anlamlılık düzeyi p<0.05 olarak kabul edilmiştir. Araştırma bulgularına göre; orta (5mph) ve hızlı uyarı hızlarındaki (8mph) sezinleme zamanı ölçümlerinde (8mph) mutlak ve değişken hatada branşlar arası anlamlı farka rastlanmazken (p>0.05), yavaş uyarı hızında (3mph) değişken hatada anlamlı fark bulunmuştur (p<0.05). Fark, futbolcuların sezinleme zamanı performanslarının voleybolcu ve basketbolculara göre daha fazla tutarsızlık göstermesinden kaynaklanmaktadır. Sonuç olarak; futbol, basketbol ve voleybol sporlarının sezinleme zamanı performanslarının birbirine yakın olmasını ve branşlar arası istatistiksel olarak anlamlı farka rastlanılmamasını oyun karakterlerinin benzerliğine bağlayabiliriz.

Anahtar Kelimeler : Takım Sporları, Sezınleme Zamanı, Uyarı hızı, Sporcu

SPORCU VE SPORCU OLMAYAN BAYAN ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN SOSYAL FİZİK KAYGI DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

HALİL İBRAHİM CEYLAN¹, ELZEM BOZKURT², ÖZGÜR EKEN³

¹ MUĞLA SITKI KOÇMAN ÜNİVERSİTESİ

² MUĞLAN SITKI KOÇMAN ÜNİVERSİTESİ

³ İNÖNÜ ÜNİVERSİTESİ BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU

halil.ibrahimceylan60@gmail.com

Bu çalışmanın amacı sporcu ve sporcu olmayan bayan üniversite öğrencilerinin sosyal fizik kaygı düzeylerini incelemektir. Çalışmaya Spor bilimleri fakültesinde okuyan, düzenli olarak haftada 3 gün spor yapan 49 bayan (yaş: 21.06±1.80) ve aktif olarak herhangi bir spor yapmayan 49 bayan (yaş: 22.08±1.51) olmak üzere toplamda 98 bayan üniversite öğrencisi gönüllü olarak katılmıştır. Çalışmaya katılan bayanlara, Hart, Leary ve Rejeski (1989) tarafından geliştirilmiş ve Türkiye'ye uyarlaması Mülazımoğlu Ballı ve Aşçı (2006) tarafından yapılmış, 12 maddelik, 5'li Likert Tipli, 2 alt boyutu olan (kişinin fiziksel görünümü hakkında rahatsızlık duyması ve fiziğinin başkaları tarafından olumsuz değerlendirileceği beklentisi) Sosyal Fizik Kaygı Ölçeği uygulanmıştır. Elde edilen veriler SPSS programında kaydedilmiştir. Anlamlılık düzeyi p<0.005 olarak kabul edilmiştir. Gruplar arasındaki farklılığı belirlemek için Independent t testi kullanılmıştır. İstatistiksel analiz sonucunda; Sosyal Fizik Kaygı ölçeğinin "Fiziksel görünümünden rahatsızlık hissetme" alt boyutunda sporcu bayanların lehine istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur (p<0.05). Fiziğinin başkaları tarafından olumsuz değerlendirileceği beklentisi alt boyutunda ve sosyal fizik kaygıda istatistiksel olarak anlamlı farka rastlanılmamıştır (p>0.05). Sonuç olarak; sporcu bayanların, sporcu olmayan bayanlara göre kendi fiziksel görünümlelerinden daha az rahatsız oldukları yani kendi fiziksel görünüşleri ile ilgili daha pozitif duygulara sahip oldukları söylenebilir.

Anahtar Kelimeler : Sporcu, Sosyal Fizik Kaygı, Bayan, Üniversite Öğrencisi

GENÇ BASKETBOLCULARDA REAKSİYON ZAMANI VE DENGE BECERİLERİNİN ŞUT TEKNİĞİNE ETKİSİ

ABDULLAH DEMİR ¹, SERKAN İBİŞ ², ZAIT BURAK AKTUĞ ²

¹ ÖĞRENCİ

² NİĞDE ÜNİVERSİTESİ

zaitburak@hotmail.com

Bu araştırmanın amacı, genç basketbolcularda denge ve reaksiyon zamanının şut yeteneğine etkisini incelemektir. Araştırma yıldızlar kategorisindeki yaş ortalamaları (15,46±0,83), boy uzunluk ortalamaları (172,80±5,78 cm), vücut ağırlık ortalamaları (61±4,76kg) olarak tespit edilen 15 erkek genç basketbolcu üzerinde uygulanmıştır. Çalışmaya katılan basketbolcuların; boy ölçümü standart çelik stadiometre kullanılarak, yalın ayak, 0,1 cm hassasiyetle ölçülmüştür. Basketbolcuların şut yeteneklerini ölçmek için American Alliance fot health (AAHPERD) tarafından geliştirilen Basketbol yetenek bataryası şut testi kullanılmıştır. Basketbolcuların görsel reaksiyon zamanı ölçümleri MOART Lafayette Reaksiyon ölçüm cihazı ile ölçülmüştür. Çalışmada sporcuların statik ve dinamik denge ölçümü için Biodex Denge sistemi (Biodex, Inc, Shirley, NewYork) kullanılmıştır.

Sonuç olarak 14-17 yaş grubu genç basketbolcuların statik denge ile şut skoru, dinamik denge, reaksiyon zamanı arasında bir ilişki tespit edilemezken $p>0,05$; şut skoru ile dinamik denge ile reaksiyon zamanı arasında (+) bir ilişki olduğu görülmüştür. Çalışmanın verileri, genç basketbolcuların reaksiyon zamanları ile dinamik denge düzeyleri arttıkça şut başarısında da artış olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler : Basketbol, şut, denge, reaksiyon, teknik test

AVRUPA A VE B KATEGORİLERİNDEKİ SUTOPU TAKIMLARININ KAZANMA VE KAYBETME DURUMLARINI BELİRLEYEN ŞUT VE PAS DEĞİŞKENLERİNİN ANALİZİ

FAİK VURAL¹, MEHMET ZEKİ ÖZKOL²

¹ EGE ÜNİVERSİTESİ BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU

² EGE ÜNİVERSİTESİ, BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU

faik.vural1@gmail.com

Amaç: Bu çalışmanın amacı, sutopu Avrupa A ve Avrupa B gibi farklı şampiyona kategorilerinde mücadele eden takımların eşit sayıda oyuncu (6-6) ile oyun sırasındaki, şut karakteristikleri ile 6. bölgeyi etkin kullanım özelliklerinin belirlenmesidir. Çalışmanın bir diğer amacı da bu parametrelerin galip-mağlup takımlar ile kategoriler arasındaki olası farklılıklarını belirlemektir.

Yöntem: Çalışmada Avrupa A ve Avrupa B kategorisinde mücadele eden takımların katıldığı resmi ve özel şampiyonalara ait toplam 98 maç incelendi. Maç analizleri WP Pro Analiz programı kullanılarak gerçekleştirildi.

Bulgular: Sonuçlar, müsabakada atılan toplam şut sayısının gruplar arasında anlamlı düzeyde ($p<0.05$) farklılıklara sahip olduğunu (A grubu 732, B grubu 767) ve A grubundaki takımların bölgelere göre daha az şut girişiminde bulunmalarına karşılık özellikle 3. bölgeden ($p<0.04$) olmak üzere tüm bölgelerdeki şut verimliliğinin daha yüksek olduğunu gösterdi. Ayrıca her iki grupta galip gelen takımların şut sayılarının ve şut verimliliklerinin mağlup takımlardan daha yüksek olduğu bulundu (A grubu farkı sırasıyla; $p<0.004$, $p<0.000$; B grubu farkı sırasıyla; $p<0.008$, $p<0.003$). Çakılıya gelen paslar yönünden de A grubu (477) ile B grubu (347) arasındaki pas sayılarında anlamlı düzeyde farklılıklar ($p<0.05$) bulundu.

Sonuç: Sonuç olarak çalışmaya ait bulgular, şut atışı ve merkez bölgeye atılan pasların maçların kazanılmasında ve kaybedilmesindeki 2 önemli parametre olduğunu gösterdi. Antrenörlerin taktiksel varyasyonlarını bu yönlerde kurgulamaları ve oyuncularını da bu varyasyonları uygulayabilecek performans düzeyine ulaştırabilmeleri maçların kazanılması konusunda antrenörlere önemli katkılar sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler : Maç Analizi, Şut Etkinliği, Performans, Oyun Pozisyonları

YÜZÜCÜLERİN DAYANIKLILIKLARINI DEĞERLENDİRME KULLANILAN FAKTÖR YAPILARI İLE 5000 M HAVUZ VE AÇIK SU YÜZME PERFORMANSLARININ TAHMİNİ

FAİK VURAL ¹, MEHMET ZEKİ ÖZKOL ², TOLGA AKŞİT ³, FARUK TURGAY ³, BAHTİYAR ÖZÇALDIRAN ³

¹ EGE ÜNİVERSİTESİ BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU

² EGE ÜNİVERSİTESİ, BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU

³ EGE ÜNİVERSİTESİ BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR Y.O.

zeki.ozkol@gmail.com

Amaç: Bu çalışmanın temel amacı; yüzücülerin dayanıklılık durumlarını değerlendirmek için faktör yapılarını nitelendirmektir. İkincil amacı ise 5000 m havuz ve deniz hızlarının tahmin edilmesiydi.

Yöntem: Çalışmanın örneklemini, Türkiye Açık Su (open water) Yüzme Milli takımına aday 14 yüzücüden (yaş:13.78 ± 1.12, boy uzunluğu: 168.06 ± 6.67 m; vücut ağırlığı: 59.06 ± 7.99 kg) oluşmaktaydı. Anaerobik eşik, kritik yüzme hızı ve 5000 m yüzme testleri havuz ortamında ölçülürken, 5000 m açık su yüzme testi ise deniz koşullarında gerçekleştirildi.

Bulgular: Faktör analizlerinin sonuçlarına göre; kardiyorespiratuvar dayanıklılık faktörünün etkisi olarak da sınıflandırılan; hız ve kalp atım frekansı (KAF), KAF ve laktat, egzersiz KAF ve egzersiz laktatı, 5000 m açık su yüzme performansı ile ilişkisi bakımından %89.16 düzeyinde açıklandı ve birinci faktör altındakilerin en yüksek faktör ağırlığına sahip olduğu ve toplam varyansın %48'ini açıkladığı belirlendi. 5000 m havuz ve 5000 m deniz yüzme hızları için regresyon katsayıları sırasıyla; R² = 0.94 ve R² = 0.79 (p<0.05) olarak bulundu.

Sonuç: Bu çalışmadan elde edilen open water yüzme hızlarını tahmin etmeye yönelik olarak kullanılacak eşitlikler, genç yüzücülerin performanslarını geliştirmede antrenörlere daha uygun bilgiler sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler : Regresyon analizi, uzun mesafe yüzme, anaerobik eşik, kritik yüzme hızı

Basketbol oynayan 12- 13 yaş çocukların hayal etme biçimlerinin belirlenmesi

Esen Kızıldağ Kale¹, ATAKAN YAZICI², FATMA ÇEPIKKURT³

² GAZİ ÜNİVERSİTESİ

³ MERSİN ÜNİVERSİTESİ

ekizildag@hotmail.com

Giriş: Hayal etme bir diğer anlamıyla imgeleme fiziksel bir çalışma olmadan bir becerinin o beceriye ilişkin bütün duyularla zihinde canlandırılıp, uygulanması olarak tanımlanmaktadır. Bu çalışmanın amacını basketbol oynayan çocukların hayal etme biçimlerinin belirlenmesi oluşturmaktadır.

Yöntem: Çalışmamıza yaşları 12- 13 olan basketbol sporu ile ilgilenen 60 erkek çocuk sporcu katılmıştır. Araştırmada kullanılan Çocuklar İçin Hayal Etme Ölçeği Hall, Munroe-Chandler, Fishburne ve Hall (2009) tarafından geliştirilmiş ve ölçek toplam 21 madde ve beş alt boyuttan oluşmaktadır. Ölçeğin Türkçe'ye uyarlaması Kafkas (2011) tarafından yapılmıştır. Türkçe'ye uyarlanan ölçek faktör analizi sonucunda 15 madde ve 3 alt boyuttan oluşmuştur. Bu alt boyutlar özel bilişsel-motivasyonel (8 madde) genel bilişsel (3 madde), genel motivasyon-üstünlük (4 madde). Çocuklardan elde edilen verilere frekans yüzde dağılımı ve Pearson Momentler Korelasyon Çarpımı Katsayısı analizleri uygulanmıştır.

Bulgular: Yapılan analizler sonucunda alt boyut ortalama puanlarına göre;15 kişinin özel bilişsel-motivasyonel;13 kişinin genel bilişsel; 32 kişinin de genel motivasyonel- üstünlük alt boyutlarını öncelikli olarak kullandıkları bulunmuştur. Çalışmada ayrıca yaş ve spor yaşı ile Hayal Etme Ölçeği alt boyutları arasındaki ilişki incelenmiştir. Pearson Momentler Korelasyon Katsayısı Sonuçlarına göre spor yaşı ile motivasyonel genel üstünlük alt boyutu arasında anlamlı bir ilişki bulunmuştur.

Sonuç: Hayal etme ile ilgili literatür incelendiğinde küçük yaşta sporda hayal etmeyi öğrenmenin kendini daha iyi kontrol etmeyi sağladığı görülmektedir ve sporda hayal etmenin en etkili olduğu yaş grubunun da 11.9-13.9 yaş arasında olduğu belirtilmektedir. Bu anlamda bu sonuçlar bizim çalışma bulgularımızı desteklemektedir.

Anahtar Kelimeler : basketbol, imgeleme, çocuk

SANAYİ ÇALIŞANLARININ REKREATİF AKTİVİTELERE KATILIMLARININ ÖRGÜTSEL BAĞLILIK VE TÜKENMİŞLİK DÜZEYLERİNE ETKİSİ (GAZİANTEP UYGULAMASI)

HÜSEYİN ÖZTÜRK¹, SUAT KARAKÜÇÜK², SEVAL KUL¹

¹ GAZİANTEP ÜNİVERSİTESİ

² GAZİ ÜNİVERSİTESİ

hozturk@gantep.edu.tr

Bu araştırma Gaziantep ili sanayi sektöründe çalışanların rekreatif aktivitelere katılımlarının örgütsel bağlılık ve tükenmişlik düzeylerine etkisinin belirlenmesi amacıyla yapılmıştır.

Araştırmanın evreni Gaziantep ili sanayi bölgesini kapsamakta olup araştırma örneklemini 28 orta ve büyük ölçekli işletmeden oluşmaktadır.

Araştırmada veri toplama aracı olarak; katılımcıların demografik bilgilerini belirlemeye yönelik sorular, rekreatif aktivite katılım ölçeği, örgütsel bağlılık ölçeği, tükenmişlik ölçeği kullanılmıştır.

İstatistiksel analizler için SPSS for Windows Version 11,5 paket programı kullanılmış ve $p < 0,05$ istatistiksel olarak anlamlı kabul edilmiştir.

Sanayi çalışanlarının çoğunlukla ilköğretim mezunu, erkek, evli ve bir veya iki çocuğa sahip oldukları, çoğunluğunun kirada oturdukları, çoğunlukla kısa süreli aynı işyerinde çalıştıkları ve büyük bir oranının işçi ve asgari ücretle çalıştıkları ve tamamının mesaiye kaldığı görülmüştür.

Sanayi çalışanları boş zamanlarında çoğunlukla pasif rekreasyon etkinliklerine katılmaktadırlar. Sanayi çalışanlarında yaş arttıkça rekreatif etkinliklere katılımlarında azalmalar olduğu, eğitim seviyesi ve ekonomik gelir seviyeleri yükseldikçe rekreatif etkinlikleri daha fazla tercih ettikleri, bekâr olanların evli olanlara oranla daha fazla rekreatif etkinliklere katıldıkları ve çocuk sayısı arttıkça rekreatif faaliyetlere katılım ve sıklığında azalmalar olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Sanayi çalışanlarında rekreatif aktivitelere katılım arttığı zaman işyerlerine karşı örgütsel bağlılıkları, devam bağlılıkları ve kişisel başarı hisleri artmakta, duygusal yönden tükenmeleri azalmaktadır.

Rekreasyon aktivitelere katılım sıklıkları arttığı zaman kişisel başarı hisleri de artmaktadır.

Rekreasyon aktivitelerinin bıraktığı etkilere bakıldığında ise çalışanların örgütsel bağlılıklarını, işyerlerine karşı devam bağlılıkları ile kişisel başarı hislerini artırırken, duygusal tükenmelerini ve duyarsızlaşmaları azaltmaktadır.

Rekreasyon etkinliklerini tercih etmelerinde çalışanların örgütsel bağlılıkları, duygusal bağlılıkları, devam bağlılıkları ve kişisel başarı hislerine olumlu katkı sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler : Boş Zaman, Rekreasyon, Örgütsel Bağlılık, Tükenmişlik

ELİT ATLETLERİN ÖZ-YETERLİK VE ÖZGÜVEN DÜZEYLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

Esen Kızıldağ Kale ¹, YASEMİN ALDEMİR ², İLHAN ADİLOGULLARI ³

² MARMARA ÜNİVERSİTESİ

³ ÇANAKKALE ONSEKİZ MART ÜNİVERSİTESİ

yaseminaldemir@marmara.edu.tr

Amaç: Araştırma elit atletlerin öz-yeterlik ve özgüven düzeyleri arasındaki ilişkiyi incelemeyi amaçlamıştır.

Yöntem: Araştırmanın çalışma grubunu 60 elit atletizm sporcusundan oluşmaktadır. Araştırmanın verilerini elde etmek için Akın(2007) tarafından geliştirilen 33 maddeli “Özgüven Ölçeği” ve Schwarzer ve Jerusalem (1995) tarafından geliştirilen Yeşilay, Schwarzer ve Jerusalem (1997) tarafından Türkçeye uyarlanan 10 maddelik “Genel Öz-Yeterlik Ölçeği” (General Self Efficacy Scale) kullanılmıştır. Araştırmada kullanılan ölçekler araştırmacı tarafından yüz yüze görüşme yoluyla katılımcılara doldurtulmuştur. Elde edilen veriler SPSS programına aktarılarak; frekans, yüzde analizi, korelasyon (r istatistiği) ve t- testleri yapılmıştır.

Bulgular: Araştırma sonucunda elit atletlerin öz yeterlik düzeyleri ile özgüven düzeyleri arasında anlamlı ilişki bulunmuştur(p<0.05).

Sonuç: Elit atletlerin öz-yeterlik ve özgüven düzeyleri arasındaki ilişkinin ve psiko-sosyal faktörlerin etkisini göz önünde bulundurulması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler : Elit Atlet, Öz-yeterlik, özgüven

SUTOPU MÜSABAKALARINDA OYUNCU ÜSTÜNLÜĞÜ ELDE EDİLEN ALANLAR İLE 6:5 OYUNDAKİ ŞUT BÖLGELERİ

MEHMET ZEKİ ÖZKOL¹, FAİK VURAL², SİNAN TURUNÇ³

¹ EGE ÜNİVERSİTESİ, BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU

² EGE ÜNİVERSİTESİ BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU

³ MİLLİ TAKIM ANTRENÖRÜ - İSTANBUL

zeki.ozkol@gmail.com

Amaç: Bu çalışmanın birincil amacı; farklı şampiyona kategorilerinde (Avrupa A ve B) mücadele eden takımların, eşit oyuncu (6-6) sayısı ile yaptıkları hücum ve defans etkinlikleri sırasında rakip takım oyuncusunun oyundan atılmasını sağlayarak oyuncu üstünlüğü kazanılan (6-5) alanları belirlemektir. İkincil amacı ise;oyuncu üstünlüğü ile yapılan hücumlar sırasında atılan şut bölgelerini analiz etmektir. Ayrıca bu parametrelerin müsabakayı kazanan ve kaybeden takımlar ile kategoriler arasındaki olası farklılıklarını belirlemek de çalışmanın bir diğer amacını oluşturmaktadır.

Yöntem: Çalışmada Avrupa A ve B kategorisindeki takımların katıldığı resmi ve özel şampiyonalara ait toplam 98 maç incelendi. Maçların analizinde WP Pro Analiz programı kullanıldı.

Bulgular: Kazanılan toplam oyuncu üstünlüğü oranları bakımından en fazla oyuncu üstünlüğünün (A grubu: 70%, B grubu: 64%) ofansif oyun sırasında 2-5m bölgesinden kazanıldığını ve B grubu oyuncularının 5-7m alanında anlamlı düzeyde ($p<0.01$) daha fazla oyundan atıldığı saptandı [A grubu 9-(2%), B grubu 23-(6%)]. Bununla birlikte kazanma ve kaybetme durumlarına göre oyuncu üstünlüğü kazanma arasında anlamlı farklılığa rastlanmadı. A grubundaki takımlar; şut girişimleri ve atılan goller bakımından genel olarak (6. bölge dışında) bölgelere göre daha yüksek şut verimliliğine sahip olmasına rağmen istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık saptanmadı ($p=0.09$). Kazanan ve kaybeden takımlardan ise sadece B grubundaki kazanan ve kaybeden takımlar arasında; 3. bölgeden atılan şut sayıları ile atılan toplam şut sayıları ve gol sayılarının kazanan takımlarda anlamlı düzeyde daha fazla olduğu belirlendi (sırasıyla; $p=0.02$, $p=0.006$, $p=0.001$).

Sonuç: Elit kategori olarak gösterilen A grubundaki takımların; oyuncu özellikleri ve taktiksel varyasyonları uygulama becerisi yönünden birbirlerine benzer düzeyde takımlardan oluşması nedeniyle kazanılan oyuncu üstünlüğünün (6:5) etkililiği, daha alt kategorideki B grubu takımları kadar oyunu kazanma üzerinde etkili olmadığını gösterdi. Özellikle elit düzey altındaki takımların maçlarını kazanabilmeleri ve kategorilerini yükseltebilmeleri için antrenörlerin oyuncularını, bireysel ve takım taktiği yönünden geliştirmeleri önemli katkılar sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler : Maç analizi, hücum, oyun alanları, şut verimliliği

ORTA YAŞ KADINLARDA SEKİZ HAFTALIK FITNESS EGZERSİZİNİN BAZI FİZİKSEL UYGUNLUK PARAMETRELERİNE ETKİSİ

BİLAL KARAKOÇ¹, DERYA YÜKSEL¹, YAKUP AKİF AFYON²

¹ ÇANAĞKALE ONSEKİZ MART ÜNİVERSİTESİ

² MUĞLA SITKI KOÇMAN ÜNİVERSİTESİ

adabilal@gmail.com

Bu çalışma orta yaşlı bayanlara 8 haftalık fitness egzersiz programının bazı fiziksel uygunluk parametrelerine etkisini incelemek amacı ile yapılmıştır. Katılımcılar, yaşları 33-38 arasında değişen 20 gönüllü ve sağlıklı kadından oluşturuldu. Çalışmaya katılan katılımcılar çalışma süresince başka bir egzersiz programı uygulamaları yönünde uyarıldı. Program haftada 6 gün düzenli olarak uygulandı. Araştırma grubunun 8 haftalık fitness egzersizi başlangıcında ve sonunda ölçümleri alındı. Verilerin analizi için SPSS – 20.0 paket programı kullanılmıştır. Tüm verilerin ortalama, standart sapma, minimum ve maksimum değerleri hesaplanmıştır. Araştırma grubuna egzersiz programı öncesi ve sonrasında esneklik, dikey sıçrama, queen's college step ve flamingo denge testleri yapıldı. Testler sonucunda esneklik testinin ilk ölçüm sonucu ortalama değeri 22,87 cm ve standart sapma değeri 4,35 ikinci ölçüm ortalama değeri 27,23 cm ve standart sapma değeri 4,32 olarak, dikey sıçrama testinin ilk ölçüm sonucu ortalama değeri 12,10 cm ve standart sapma değeri 4,80 ikinci ölçüm ortalama değeri 14,45 cm ve standart sapma değeri 5,26 olarak, queen's college step testinin ilk ölçüm sonucu ortalama değeri 116,28 VO2 Maks ve standart sapma değeri 14,10 ikinci ölçüm ortalama değeri 112,46 VO2 Maks ve standart sapma değeri 14,38 olarak, flamingo denge testinin ilk ölçüm sonucu ortalama değeri 6,33 dk/düşme ve standart sapma değeri 2,36 ikinci ölçüm ortalama değeri 4,95 dk/düşme ve standart sapma değeri 2,45 olarak bulunmuştur. Sonuç olarak düzenli ve uzun süreli yapılan fitness egzersizinin orta yaş sedanter kadınlarda fiziksel uygunluk parametrelerine pozitif etkileri olduğu saptandı. Bu nedenle bu tip fitness antrenmanlarının kardiyovasküler risk faktörlerinden korunma ve fiziksel uygunluk düzeyinin iyileştirilmesi açısından etkili olduğu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler : Fitness, Kadınlar, Fiziksel Uygunluk

2010 DÜNYA BASKETBOL ŞAMPİYONASI'NIN SPOR TURİZMİ VE EKONOMİK ETKİLERİ AÇISINDAN İNCELENMESİ

BİLAL KARAKOÇ¹, SÜMMANİ EKİCİ²

¹ ÇANAĞKALE ONSEKİZ MART ÜNİVERSİTESİ

² MUĞLA SITKI KOÇMAN ÜNİVERSİTESİ

adabilal@gmail.com

Bu araştırmanın amacı, spor turizminin önemli bir parçası olan FIBA Dünya Şampiyonasına katılımcı olan spor turistlerinin Türkiye ekonomisine katkılarının incelenmesi sonucunda ev sahibi ülke ve kente beklendiği düzeyde ekonomik katkıda bulunup bulunmadığının incelenmesidir.

Büyük spor olaylarının gelişmekte olan ülkeler için çok önem arz ettiği literatürde de görülmektedir. Türkiye'nin dünya basketbol şampiyonası ev sahipliği ile sosyo-kültürel tanıtım, ekonomik etkiler, turizm faydası, yeni tesislerin yapımı gibi bir çok katkısı olacağı beklenmektedir. Böylelikle bu organizasyonun ülkeye yapacağı ekonomik katkıların ortaya konmasıdır.

Çalışmanın evrenini 2010 dünya basketbol şampiyonası için İzmir'e gelen yabancı turistler oluşturmaktadır. Çalışmanın örneklemini ise İzmir'e organizasyonu izlemeye gelen 400 adet turist oluşturmaktadır. Şampiyonaya spor turisti olarak katılan kadın bireylerin çoğunlukla spor turizmini araç olarak kullandığı ve ülkemizdeki tarihi yerlere kültür turizmine katkı yapacak şekilde ziyaretlerde buldukları araştırmadan çıkan önemli sonuçlar arasındadır. Bu durumu yine turizmin farklı kollarının birbirini olumlu etkilemesi ile açıklayabiliriz. Ekonomik açıdan ise oluşan durumun beklentileri karşılamadığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler : sporturizmi, ekonomi, basketbol

ÖZEL EĞİTİM VE DEVLET OKULLARINDA GÖREV YAPAN ÖĞRETMENLERİN ÖĞRENİLMİŞ GÜÇLÜLÜKLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

MİNE KURTÇU¹, SELÇUK ÖZDAĞ², SAVAŞ DUMAN³

¹ ÇANAKKALE ONSEKİZ MART ÜNİVERSİTESİ

² T.B.M.M.

³ MUĞLA SITKI KOÇMAN ÜNİVERSİTESİ

minekurtcu@hotmail.com

Bu araştırmanın amacı; Özel Eğitim ve Devlet Okullarında görev yapan öğretmenlerin Öğrenilmiş Güçlülüklerinin Karşılaştırılmasıdır. Araştırmanın Örneklemini 2014-2015 Öğretim yılı Çanakkale ve İstanbul ilinde Devlet okullarında ve Özel Eğitim kurumlarında çalışan 200 öğretmen oluşturmaktadır.

Araştırmanın yöntemi olarak nicel araştırma desenlerden, tarama araştırmalarından türü olan kesitsel araştırma kullanılmıştır. Orjinal formu M. A. Rosenbaum (1980) tarafından geliştirilen ölçeğin Türkçe'ye uyarlaması, güvenirlik ve geçerlik çalışmaları Siva ve Dağ (1991) tarafından yapılan, 36 maddeden oluşan anket uygulanmıştır.

Araştırmada elde edilen verilerin tüm istatistiksel hesaplamalarında SPSS 20.0 istatistik paket programı kullanılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde T testinde ve Anova analizlerden yararlanılmıştır.

Öğretmenlerin Öğrenilmiş Güçlülük ortalamaları birbirine çok yakın bulunmuş ve anlamlı bir farklılık bulunmamıştır.

Anahtar Kelimeler : okul, öğretmen, öğrenilmiş güçlülük

PİLATES ANTRENMANININ LİSELİ KIZ VOLEYBOLCULARIN BAZI MOTORİK ÖZELLİKLERİNE ETKİSİ

HÜSEYİN ÖZDEN YURDAKUL¹, BİLGE DEMİRDÖĞEN², OZAN CANPOLAT³

¹ ÇOMÜ

² ÖĞRETMEN

³ Diğer

hoyardakul@yahoo.com

Pilates egzersiz metodu Alman Joseph Humbertus Pilates [1880-1967] tarafından I. Dünya savaşı sırasında yaralıları iyileştirmek için geliştirilmiştir (Muscolino ve. Cipriani, 2004). Pilates egzersizlerinin başta kuvvet olmak üzere motor beceriler üzerinde olumlu etkileri olduğu bilinmektedir.

Amaç: Bu çalışmanın amacı, Çanakkale’de yaşamakta olan liseli kadın voleybolcuların 8 haftalık pilates çalışması sonrasında bazı motorik özelliklerindeki değişiklikleri incelemektir.

Yöntem: Çalışmaya 3 yıldır voleybol oynayan 15 liseli kadın sporcu katılmıştır. Haftada 3 gün (pazartesi, çarşamba, cuma) temel teknik ve taktik antrenman yapan sporculara haftada 2 gün de pilates antrenmanı yaptırılmıştır. Sporcuların ön test ve son testlerde dikey sıçrama, yatay sıçrama, mekik, şınav, otuz metre sürat, ve otur-eriş testleri uygulanmış kiloları hassas kantarla ölçülmüştür. Veriler SPSS (14.0) istatistik paket programı ile analiz edilmiştir. Örneklem hacminin küçük olması nedeniyle non-paramerik testlerden Wilcoxon testi uygulanmıştır.

Bulgular: Katılımcıların kilolarında azalma; otuz metre sürat, mekik, şınav, dikey ve yatay sıçrama ve esneklik değerlerinde gelişme görülmüştür $p<0,05$.

Sonuç: Pilates antrenmanının kadın voleybolcuların motorik özelliklerini geliştirdiği ve özellikle sporcularda kuvvetin gelişimi ve korunması yıllık antrenman planlaması içinde yer verilmesinin uygun olacağı söylenebilir.

Anahtar Kelimeler : Pilates, Volleyball

**ON HAFTALIK KUVVET ANTRENMAN PROGRAMININ KADIN BASKETBOL TAKIMINDA
OYNAYAN SPORCULARIN MOTORİK ÖZELLİKLERİNE ETKİSİ**

HÜSEYİN ÖZDEN YURDAKUL¹, OZAN CANPOLAT²

¹ ÇOMÜ

² Diğer

hoyardakul@yahoo.com

Basketbol oyunu günümüzde en çok efor sarf edilen sporlardan biri haline gelmiştir. Basketbolun bu durumu basketbol oynayan sporcuların belli motorik özelliklere sahip olması gerekliliğini de beraberinde getirmiştir.

Amaç: Bu çalışmada Kadın Basketbol Takımında oynayan sporcuların 10 haftalık kuvvet antrenman programı sonucunda fiziksel ve motorik özelliklerindeki değişimin incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Çalışmaya katılan 16 sporcuya 10 hafta boyunca haftada 3 gün olmak üzere kuvvet antrenmanı yaptırılmıştır. Çalışmalar başlamadan önce ve bittikten sonra testler uygulanmıştır. Çalışmaya katılan sporcuların vücut ağırlığı hassas kantarla alınmış ve otuz metre sürat testi, dikey sıçrama, durarak uzun atlama, otur-eriş, şınav, mekik, çift el top atma, tek elle topu itme ve İllinois çeviklik testleri uygulanmıştır. Veriler (SPSS 14.0) istatistik paket programı ile analiz edilmiştir. Örneklem hacminin küçük olması nedeniyle non-paramerik testlerden Wilcoxon testi uygulanmıştır.

Bulgular: Katılımcıların kilo ölçümleri ve otur eriş testleri sonucunda ölçümler arası anlamlı bir fark olmadığı görülürken, otuz metre sürat testi, dikey sıçrama, durarak uzun atlama, şınav, mekik, çift el top atma, tek elle topu itme ve İllinois çeviklik testlerinde ise anlamlı farklar olduğu görülmüştür, $p < 0,05$.

Sonuç: On haftalık kuvvet antrenmanının kadın Basketbol oyuncularının motorik özelliklerinde gelişme sağladığı söylenebilir.

Anahtar Kelimeler : Kuvvet Antrenmanı, Basketbol

ÇANAKKALELİ GENÇ KIZ VOLEYBOLCULARIN BAZI MOTORİK ÖZELLİKLERİNİN İNCELENMESİ

HÜSEYİN ÖZDEN YURDAKUL¹, ERTAN GÜNAL²

¹ ÇOMÜ

² MİLLİ EĞİTİM BAKANLIĞI

hoyurdakul@yahoo.com

Amaç: Bu çalışma Çanakkale’de spor yapan genç kız voleybolcuların bazı motorik özelliklerinin incelenmesini amaçlamaktadır.

Yöntem: Çalışmanın araştırma grubunu çeşitli voleybol takımlarında oynayan gönüllü 51 kız voleybolcu oluşturmaktadır. Çalışmaya katılan sporculara test protokolleri anlatıldıktan ve gösterildikten sonra otur-eriş, sınav, mekik, dikey sıçrama, durarak uzun atlama, üç adım, beş adım ve on adım atlama, çift el top atma, tek elle topu itme, otuz metre sürat ve İllinois çeviklik testleri uygulanmıştır.

Bulgular: Elde edilen tüm ölçümlerin minimum, maksimum, ortalama ve standart sapma değerleri hesaplanmıştır. Bu testlerden bazılarının ortalama ve standart sapma değerleri; otur eriş testi $26,36 \pm 5,93$ cm, dikey sıçrama $28,03 \pm 6,31$ cm, durarak uzun atlama $157,80 \pm 16,18$ cm, çift el top atma $2,25 \pm ,56$ m, tek elle topu itme $2,25 \pm ,72$ m, otuz metre sürat $6,23 \pm ,56$ sn ve İllinois çeviklik testi $19,21 \pm 1,65$ sn şeklindedir.

Sonuç: Test sonuçlarına bakıldığında sporcuların bazı testlerde ortalama değeri yakaladığı, bazılarında ise ortalamanın altında kaldıkları görülmüştür. Çalışma sporculardan elde edilen verilerin ulusal ve uluslararası çağdaşlarıyla karşılaştırılması ve yapılacak orta ve uzun vadeli antrenman planlaması açısından önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler : Motorik Özellikler, Voleybol

**ÇANAKKALE ONSEKİZ MART ÜNİVERSİTESİ BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULUN DA
UYGULAMALI DERSLERDE UYGULAMA ESNASINDA OLUŞAN SAKATLIKLARIN TESPİTİ**

ZEYNEL DOHMAN¹, EYÜP TEMELLİ²

¹ ÇOMÜ BESYO

² MİLLİ EĞİTİM BAKANLIĞI ŞANLIURFA HİLVAN FATİH SULTAN MEHMET ORTA OKULU

zdohman@gmail.com

Bu çalışmanın amacı; Çanakkale On Sekiz Mart Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulunda ki uygulamalı derslerde uygulama esnasında oluşan sakatlıkların tespiti ve sebeplerinin incelenmesidir.

Araştırmada betimsel yöntem kullanılmıştır. Veri toplama aracı olarak ise; araştırmacı tarafından hazırlanan ve sporcuların sakatlanma sebeplerini sorgulayan sporcu sakatlanma belirleme anketi uygulanmıştır.

Bu anket toplamda 17 sorudan oluşmaktadır. Bu anket doğrudan araştırmacı tarafından katılımcı ile birebir yapılmıştır ve hiçbir zorlama olmaksızın gönüllülükleri katılımcıların seçimine bırakılmıştır. Bu çalışmanın evreni; Çanakkale 18 Mart Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Öğretmenlik, Antrenörlük ve Spor Yöneticiliği Bölümleri'nin 3. ve 4. sınıflarında öğrenim gören 74'ü erkek, 28'i kız olmak üzere toplam 102 öğrenciden oluşmaktadır.

Beden eğitimi ve spor yüksekokulunda yapılan bu çalışmada öğrencilerin %42'lik bir oranla yeterli ısınmamasından dolayı sakatlandıkları ve %47'lik bir oranla sakatlanmanın ders öğretim elemanının yeterli ısınma yaptırmaması sonucu olduğu görülmektedir. %32,4'lük bir oran ise, saha ve salon zemininin kötü olması sakatlanma nedenlerini artırmakta olduğu kanısını ortaya koymuştur. Yetersiz ısınma, kalitesiz spor malzemesi kullanılması ve fiziki şartların uygun olmaması sakatlanma oranlarını yükselten ve önlem alınması gereken önemli hususlardan biri olarak ortaya çıkmaktadır.

Anahtar Kelimeler : Uygulamalı ders, sakatlık